

॥ ಶ್ರೀಮತೇ ರಾಮಾನುಜಾಯ ನಮಃ ॥

ಶ್ರೀಮದ್ರಾಮಾನುಜ ನೂರಂತ್ಯಾದಿ

(ಇರಾಮಾನುಜ ನೂತ್ತಂದಾದಿ)

ಕನ್ನಡಾನುವಾದಕ ಸಂಪಾದಕ

ಪ್ರೊ|| ಹಾರೋಹಳ್ಳಿ ತಿರುವೇಂಗಡ ಶರ್ಮಾ

(ಹೆಚ್. ಪುಟ್ಟಸ್ವಾಮಿ, ಎಂ.ಎಸ್ಸಿ., ಎಫ್.ಎಂ.ಎಸ್.,)

1994

ಪ್ರಿಂಟ್ ಪಾಪ್, ಮೈಸೂರು-24

5410 1

॥ ಶ್ರೀಮತೇ ರಾಮಾನುಜಾಯ ನಮಃ ॥

॥ ಶ್ರೀಯೈ ನಮಃ ಶ್ರೀಧರಾಯ ನಮಃ ॥

ಶ್ರೀಮದ್ರಾಮಾನುಜ ನೂರಂತ್ಯಾದಿ (ಇರಾಮಾನುಜ ನೂತ್ಯಂದಾದಿ)

THIS BOOK IS PUBLISHED WITH
THE FINANCIAL ASSISTANCE OF
TIRUMALA TIRUPATI DEVASTHANAMS
UNDER THEIR SCHEME
AID TO PUBLISH RELIGIOUS BOOKS

ಕನ್ನಡಾನುವಾದಕ ಸಂಪಾದಕ

ಪ್ರೊ|| ಹಾರೋಹಳ್ಳಿ ತಿರುವೇಂಗಡ ಶರ್ಮಾ
(ಹೆಚ್. ಪುಟ್ಟಸ್ವಾಮಿ, ಎಂ.ಎಸ್ಸಿ., ಎಫ್.ಎಂ.ಎಸ್.,)

"SRIMADRAMANUJA NOORANTHYADI" Kannada Version of "Iramanusha Noothandadi" with word by word meaning with notes and also published by Prof. Harohalli Thiruvengada Sharma *Alias* H. Puttaswamy, Retd. Prof. of Geology, No. 347, Shanthi Marga, Siddarthanagar, I Stage, Mysore-570 011. Printed at "Print Shop" Krishnavilas Road, Mysore-570 024. 1/3 Demmy PP 00+108.

ಸರ್ವ ಹಕ್ಕುಗಳೂ ಅನುವಾದಕ ಗ್ರಂಥಕರ್ತರಿಗೇ ಸೇರಿದ್ದು.

ಪ್ರಥಮ ಮುದ್ರಣ 1994 - 1000 ಪ್ರತಿಗಳು.

ಬೆಲೆ : ರೂ. 18-00

ದೊರೆಯುವ ಸ್ಥಳ :

ನೇದಾಂತ ಬುಕ್ ಹೌಸ್

ಗವಿಪುರಂ ರಸ್ತೆ (ಉಮಾ ಟಾಕೀಸ್ ಬಳಿ),

ಚಾಮರಾಜಪೇಟೆ, ಬೆಂಗಳೂರು-560 018.

ಗೀತಾ ಬುಕ್ ಹೌಸ್

ಕೆ. ಆರ್. ಸರ್ಕಲ್, ಮೈಸೂರು.

ಶ್ರೀ ವಿ. ನರಸಿಂಹಯ್ಯ, B.Sc., I.C.W.A.,

682, 8ಬಿ ಮುಖ್ಯ ರಸ್ತೆ

H.S.R. ಲೇಔಟ್, ಸೆಕ್ಟರ್ 7, ಬೊಮ್ಮನಹಳ್ಳಿ

ಮಡಿನಾಳ ಪೋಸ್ಟ್, ಬೆಂಗಳೂರು-560 068.

ಶ್ರೀ ಸತ್ಯನಾರಾಯಣಸ್ವಾಮಿ

ನಿನ್ಮತ್ತ ಆರೋಗ್ಯ ತನಿಖಾಧಿಕಾರಿ

ಗಾಂಧಿನಗರ, ಸಂಜನಗೂಡು, ಮೈಸೂರು ಜಿಲ್ಲೆ.

ಶ್ರೀ ಹೆಚ್. ಪಿ. ಅಶ್ವತ್ಥಕುಮಾರ್, B.E. (Mech.)

347, ಶಾಂತಿನಗರ, 1ನೇ ಹಂತ

ಸಿದ್ಧಾರ್ಥನಗರ, ಮೈಸೂರು-570 011.

ಶ್ರೀ ಮ ದ್ರಾ ಮಾ ನು ಜಾ ಚಾರ್ಯರು

ಶ್ರೀಪೆರಂಬೂದೂರಿನಲ್ಲಿ ಅಲಂಕೃತರಾಗಿರುವ
ಉತ್ಸವಮೂರ್ತಿ

ಯ ದು ಗಿ ರಿ ಯ ತಿ ರಾ ಜ ಮ ರ

ತಿರುನಾರಾಯಣಪುರಂ (ಮೇಲುಕೋಟೆ), ಮಂಡ್ಯ ಜಿಲ್ಲೆ.

ಶ್ರೀಮತೇ ರಾಮಾನುಜಾಯ ನಮಃ

ಗುರುಹೀನೇ ಗೃಹೇ ವಿಪ್ರಸಕ್ಯತ್ ಕಾಲಂ ನವಾಸ್ಯಕಂ |
ಆಚಾರ್ಯವಾನ್ ಪುರುಷೋ ವೇದ
ಯಸ್ಯ ದೇವೇ ಪರಾಭಕ್ತಿಃ ಯಥಾದೇವೇ ತಥಾ ಗುರೌ ||

ಎಂಬುದಾಗಿ ಆಚಾರ್ಯರನ್ನು ದೇವತೆಯಂತೆ ಪೂಜಿಸಬೇಕು. ಗುರುಗಳಲ್ಲದ ಗ್ರಾಮ ಮತ್ತು ಗುರುಗಳ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲದ ಗೃಹ, ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಊಟ ಮಾಡಬಾರದು. ಆಚಾರ್ಯನು ವೇದ ಪುರುಷನಿಗೆ ಸಮಾನನು ದೇವರಲ್ಲಿದ್ದುಂತೆಯೇ ಆಚಾರ್ಯರಲ್ಲಿಯೂ ಭಕ್ತಿ ಪ್ರೀತಿಗಳನ್ನಿಡಬೇಕು.

ಭಕ್ತ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾ ಹೀನೇಚ.....
ತೀರ್ಥಪ್ರಸಾದ ಸ್ವೀಕಾರಂ ಪ್ರಪನ್ನೋ ವರ್ಜಯೇತ್ಯಥಾ |
ಯತ್ರ ಭಗವತ್ಪ್ರತಿಷ್ಠಾ ಚ ಪೂಜನಂ ಕುರುತೇಯದಿ
ತತ್ರ ಪ್ರಸಾದ ತೀರ್ಥಂಚ ಗೃಹ್ಯಂತೇ ವಿಷ್ಣುಪಾರಗ್ವಃ ||

—ಹಿರಣ್ಯ ಗರ್ಭ ಸಂಹಿತೆ

ಈ ರೀತಿ ಶಾಸ್ತ್ರಾನುರೂಪವಾಗಿ ಇರುವಾಗ ವೇದಾಂತೋಪದೇಶಿಕರಾದ ಆಚಾರ್ಯರನ್ನು ದೇವಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿಸಿ ಪೂಜಿಸುವುದಲ್ಲದೆ, ಅವರು ಬರೆದ ಗ್ರಂಥಗಳು ಮುಂದಿನವರಿಗೆ ಉಪದೇಶಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿವೆ. ಈ ವಿಚಾರಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೂರತ್ತಾಳ್ವಾರರು ವಿಮರ್ಶಿಸಿ ಇದೇ ರೀತಿ ನಡೆಯಬೇಕೆಂಬ ಆಚಾರ ವಿಚಾರಗಳನ್ನೂ ನೀತಿನಿಯಮಗಳನ್ನೂ ರಾಮಾನುಜರಲ್ಲಿ ಬಿನ್ನವಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು, ಶ್ರೀಮದ್ರಾಮಾನುಜರ ಆಜ್ಞೆಯಂತೆ ಶ್ರೀವೈಷ್ಣವರೆಲ್ಲರೂ ಅವರವರ ಮನೆಗಳಲ್ಲೂ, ದೇವಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲೂ, ಶ್ರೀಮದ್ರಾಮಾನುಜರ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪಿಸಿ ಪೂಜಿಸುತ್ತಾ ಬಂದಿರುವರು.

ಲೋಕ ಕ್ಷೇಮಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಅವತರಿಸಿ ಬಂದ ಶ್ರೀಮದ್ರಾಮಾನುಜರ ಕೀರ್ತಿ ಯನ್ನರಿತ ತಿರುವರಂಗತ್ತಮುದನಾರರು ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರ ವಿಷಯವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಉತ್ಪನ್ನವಾದ ಅಲೌಕಿಕ ಭಗವತ್ ನಿರ್ಹೇತುಕ ಅನುಗ್ರಹ

ದಿಂದ ಅವರ ವಿಷಯವಾಗಿ ಒಂದುನೂರಂಟು ಪಾಶುರಗಳನ್ನು ದ್ರಾವಿಡ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ರಚಿಸಿದರು. ಇದಕ್ಕೆ “ಇರಾಮಾನುಜ ನೂತ್ತಂದಾದಿ” ಎಂದು ಹೆಸರು. ಅಂತಾದಿ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ರಚಿಸಿರುವ ಈ ಗ್ರಂಥವು ದಿವ್ಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿ ಅನುಸಂಧಾನ ಮಾಡಲ್ಪಡುವ ಚರಿತ್ರಾರ್ಹತೆಯನ್ನು ಪಡೆದಿರುವುದು.

ಈ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಆಳ್ವಾರರುಗಳನ್ನು ಎಂದರೆ 8,9,10 ನೇ ಪಾಶುರಗಳಲ್ಲಿ ಮೊಯ್ಗೈ ಆಳ್ವಾರ್, ಪೂದತ್ತಾಳ್ವಾರ್ ಮತ್ತು ವೇಯಾಳ್ವಾರ್ 12ನೇ ಪಾಶುರ ದಿಂದ 21ನೇ ಪಾಶುರದವರೆಗೆ ತಿರುಮಳಿಶೈ, ತಿರುಪ್ಪಾಣಿ ಆಳ್ವಾರ್ (ಮುನಿವಾಹನ) ತೊಂಡರಡಿವೈಡಿ, ಕುಲಶೇಖರ, ಪೆರಿಯಾಳ್ವಾರ್, ಆಂಡಾಳ್ (ಶೂಡಿ ಕುಡುತ್ತ ನಾಚ್ಚಿಯಾರ್), ತಿರುಮಂಗೈ, ಮಧುರಕವಿ, ನಮ್ಮಾಳ್ವಾರ್, ನಾಥಮುನಿ ಆಳವಂದಾರ್ ಮುಂತಾದವರನ್ನೂ ಅವರುಗಳು ಬರೆದ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನೂ ವಿವರಿಸಿ, ತಮ್ಮ ನೈಜ ಭಾವವನ್ನೂ, ಆಚಾರ್ಯರ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನೂ, ವೇದಾಂತ ತತ್ವ ವಿಶಿಷ್ಟಾದ್ವೈತ ವಿಚಾರವನ್ನೂ ಅವರ ಅವತಾರ ವಿಶೇಷಗಳನ್ನೂ ಕೊನೆಗೆ ಪರತತ್ವ ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣನೇ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿ ತಮ್ಮ ಜನ್ಮ ಸಾರ್ಥಕಪಡಿಸಿ ಕೊಂಡಿರುವರು. ಅರ್ಚರಾದಿ ಮಾರ್ಗವಾದ ಭಗವದ್ಗುಣಾನುಭವದೊಂದಿಗೆ ಆಚಾರ್ಯ ಗುಣಾನುಭವವನ್ನು ಮಾಡಬಹುದೆಂದು ಶಾಸ್ತ್ರ ಹೇಳುವುದರಿಂದ ಆಳ್ವಾರುಗಳ ನಾಲ್ಕು ಸಹಸ್ರ ಪ್ರಬಂಧಗಳೊಂದಿಗೆ ಈ ರಾಮಾನುಜ ನೂತ್ತಂದಾದಿಯನ್ನೂ ಸೇರಿಸಿ ಪಾರಾಯಣ ಮಾಡಲಾಣತಿಯಿದೆ.

“ಇರಾಮಾನುಜ ನೂತ್ತಂದಾದಿ” ಎಂಬ ದ್ರಾವಿಡ ಪ್ರಬಂಧ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ದೇಶಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಪರಿವರ್ತಿಸಿ ಪದಶಃ ಅರ್ಥ ತಾತ್ಪರ್ಯ ಇವುಗಳನ್ನು ಸುಲಭ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ಬರೆದು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಶ್ರೀವೈಷ್ಣವರೂ ಅನುಸಂಧಾನ ಮಾಡಿ ಇಹಪರ ಶ್ರೀಯೋಭಾಗಗಳಾಗುವಂತೆ ರಚಿಸಿ ಪ್ರಕಾಶಪಡಿಸುತ್ತಿರುವ “ಶ್ರೀಮದ್ರಾಮಾನುಜ ನೂರಂತಾದಿ”ಯು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಹಾರೋಹಳ್ಳಿ ತಿರುವೇಂಗಡ ಶರ್ಮ (ಪ್ರೊ|| ಹೆಚ್. ಪುಟ್ಟಸ್ವಾಮಿ) ರವರ ಲೇಖನಿಯಿಂದ ಮೂಡಿಬಂದ ಉನ್ನತ ಕೃತಿ. ಇವರು ಇಂತಹ ಅಮೂಲ್ಯ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಅಧಿಕವಾಗಿ ರಚಿಸಿ ಲೋಕೋಪಕಾರಿಗಳಾಗಲು ಇವರಿಗೆ ಭಗವಂತನು ಇತೋಪ್ಯತಿಶಯ ಜ್ಞಾನ ಶಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅದಕ್ಕೆ ಸಹಕಾರಿಯಾಗಿ ಆಯುರಾರೋಗ್ಯ ಐಶ್ವರ್ಯಾದಿಗಳುಂಟಾಗುವಂತೆ ಆಶಿಸಿ ಮಾಡುವ ಮಂಗಳಾಶಾಸನಗಳು.

ಮೇಲುಕೋಟೆ (ಯಾದವಾದ್ರಿ)
ಶ್ರೀಭಾವ ಸಂವತ್ಸರ ಚೈತ್ರ ಬಹುಳ
ಪಂಚಮಿ ಶುಕ್ರವಾರ

29-4-1994

ಶ್ರೀ ರಾಮಾನುಜ
ಶ್ರೀ ಯದುಗಿರಿ ಯತಿರಾಜ ಮಠಾಧೀಶ
ಆಸೂರಿ ಸಂಪತ್ಕುಮಾರ
ರಾಮಾನುಜ ಜೀಯರ್ ಸ್ವಾಮಿಗಳು

ಶ್ರೀ ಬ್ರಹ್ಮತಂತ್ರ ಸ್ವತಂತ್ರ ಪರಕಾಲ ಸ್ವಾಮಿ ಮಠ

ಕೃಷ್ಣವಿಲಾಸ ರಸ್ತೆ, ದೇವರಾಜ ಮೊಹಲ್ಲಾ, ಮೈಸೂರು-24.

ಶ್ರೀ ಬ್ರಹ್ಮತಂತ್ರ ಪರಕಾಲ ಗುರು ಪರಂಪರಾಯೈ ನಮಃ
ಶ್ರೀಮಾನ್ ವೇಂಕಟನಾಥಾರ್ಯ ಕವಿತಾರ್ಕಿಕ ಕೇಸರೀ |
ವೇದಾಂತಾಚಾರ್ಯ ವರ್ಯೋ ಮೇ ಸನ್ನಿಧತ್ತಾಂ ಸದಾಹೃದಿ |
ಜ್ಞಾನಾನಂದಮಯಂ ದೇವಂ ನಿರ್ಮಲ ಸ್ವಟಿಕಾಕೃತಿಂ |
ಆಧಾರಂ ಸರ್ವವಿದ್ಯಾನಾಂ ಹಯಗ್ರೀವ ಮುಪಾಸ್ತುಹೇ ||

ಶ್ರೀ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಹಯಗ್ರೀವ ದಿವ್ಯ ಸಾದುಕಾ ಸೇವಕ ಶ್ರೀಮದಭಿನವ ವಾಗೀಶ
ಬ್ರಹ್ಮತಂತ್ರ ಸ್ವತಂತ್ರ ಪರಕಾಲ ಮಹಾದೇಶಿಕರ ಅನುಗ್ರಹ ಸಂದೇಶ

ಇರಾನಾನುಶ ನೂತ್ತಂದಾದಿ ಯು ಪ್ರಪನ್ನ ಗಾಯತ್ರಿ ಎಂದು
ಭಗವದ್ಭಾಗವತ ಪರಂಪರೆಯಿಂದ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ
ಭಗವದ್ರಾಮಾನುಜರ ದಿವ್ಯ ವೈಭವವು ನಾನಾ ಮುಖಗಳಿಂದ ಪ್ರಕಾಶಿತ
ವಾಗಿದೆ. ಆಚಾರ್ಯ ವೈಭವದ ಅನುಸಂಧಾನವು ಜೀತನರ ಉದ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಬುನಾದಿ
ಯಾಗಿದೆ. ಆಚಾರ್ಯರಲ್ಲಿ ಭಗವತ್ಪ್ರತಿಪತ್ತಿಯೂ ಪ್ರಪತ್ತಿಯೂ ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕ.
ಕಾರಣ,

ಯಸ್ಯದೇವೇ ಪರಾಭಕ್ತಿಃ ಯಥಾದೇವೇ ತಥಾಗುರೌ |
ತಸ್ಯೈತೇ ಹ್ಯಕಥಿತಾಹ್ಯರ್ಥಾಃ ಪ್ರಕಾಶಂತೇ ಮಹಾತ್ಮನಃ ||

ಎಂದು ಶ್ರುತಿ ಮಾತೆಯು ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡುವಂತೆ ಭಗವಂತನಲ್ಲಿಡುವಂತೆ ಆಚಾರ್ಯ
ರಲ್ಲಿಯೂ ಭಕ್ತಿನಿಷ್ಠೆಯು ಅತ್ಯಗತ್ಯ ಮತ್ತು

ಹರೌರುಷ್ವೇ ಗುರುಸ್ತೌತಾ ಗುರೌರುಷ್ವೇ ನ ಕಶ್ಚದ

ಎಂದು ಹರಿಯ ನಿಗ್ರಹವನ್ನು ಗುರುವು ಹೋಗಲಾಡಿಸುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಗುರುವಿನ
ನಿಗ್ರಹವನ್ನು ಹರಿಯೂ ಹೋಗಲಾಡಿಸಲಸಮರ್ಥನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಅಂತೆಯೇ

ಅಚಿನೋತಿ ಹಿ ಶಾಸ್ತ್ರಾಣಿ ಆಚಾರೇ ಸ್ಥಾಪಯತ್ಯಪಿ |
ಸ್ವಯಮಾಚರತೇ ಯಸ್ಮಾತ್ಸ್ಮಾದಾಚಾರ್ಯ ಉಚ್ಯತೇ ||

ಎಂದು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ತಾನು ಅನುಷ್ಠಾನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಲೋಕದಲ್ಲಿಯೂ ಅನುಷ್ಠಾನದಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸುವುದರಿಂದ ಆಚಾರ್ಯನು ತ್ರಿವಿಕ್ರಮನಾಗಿ ಬೆಳಗುತ್ತಾನೆ. ಮತ್ತು,

“ ಆಚಾರ್ಯಃ ಪೂರ್ವ ರೂಪಮ್ ”

“ ಆಚಾರ್ಯ ದೇವೋಭವ ”

“ ಆಚಾರ್ಯಾಧಿಗತಾ ವಿದ್ಯಾಸಾಧಿಷ್ಠ ಭವತಿ ”

ಎಂಬ ಶ್ರುತಿಗಳು ಅವನ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಪ್ರಕಾಶಪಡಿಸಿವೆ. ಆಚಾರ್ಯನು (ಗುರುವು) ಹೃದ್ಗತ ಅಜ್ಞಾನಾಂಧಕಾರವನ್ನು ನಿರ್ಮೂಲಗೊಳಿಸಿ, ಜ್ಞಾನ ಜ್ಯೋತಿಯನ್ನು ಬೆಳಗಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ಸಿದ್ಧನೂ, ಸತ್ಸಂಪ್ರದಾಯ ಪ್ರವರ್ತಕನೂ, ಸ್ಥಿರಧಿಯನೂ, ನಿರ್ದುಷ್ಟನೂ, ಬ್ರಹ್ಮನಿಷ್ಠನೂ ಆಗಿರುವುದರಿಂದ ಭಗವಂತನಂತೆ ಸರ್ವದಾ ಉಪಾಸ್ಯ ನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವನ ವೈಭವದ ಗುಣಗಾನದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ “ ಇರಾಮಾನುಜ ನೂತ್ತಂದಾದಿ ” ಯನ್ನು ಹಿಂದೆ ಮೈಸೂರು ಶ್ರೀಮದಾಂಡವನ್ ಅವರು ತಮ್ಮ ಪೂರ್ವಾಶ್ರಮದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಉ|| ನೆ|| ವಿದ್ವಾನ್ ಹೆಚ್. ಗೋಪಾಲಾಚಾರ್ಯ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಅನುವಾದಿಸಿದ್ದರೂ ಅದು ಈಗ ಅಲಭ್ಯವಾಗಿರುವಾಗ, ಈ ದಿವ್ಯ ಪ್ರಬಂಧಕ್ಕೆ ಪ್ರೊ|| ಹಾರೋಹಳ್ಳಿ ತಿರುನೇಂಗಡ ಶರ್ಮಾ (ಹೆಚ್. ಪುಟ್ಟಸ್ವಾಮಿ) ಅವರ ಕನ್ನಡ ಅನುವಾದವು ಅತ್ಯಂತ ಹೃದಯಂಗಮವಾಗಿದೆ. ಇವರ ಲೇಖನಿಯಿಂದ ಇಂತಹ ಅನೇಕ ಅಮೂಲ್ಯ ಕೃತಿಗಳು ಹೊರಹೊಮ್ಮಿ ಭಗವದ್ಭಾಗವತ ಕೈಂಕರ್ಯ ಸರರಾಗಲುಕಾರಣರಾಗುವ ಇವರಿಗೆ ಶ್ರೀ ಲಕ್ಷ್ಮೀಹಯಗ್ರೀವ ಭಗವಂತನಲ್ಲಿ ಅನುಗ್ರಹಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವೆವು.

ಇದರ ಅಧ್ಯಯನದಿಂದ ಭಕ್ತರು ಶ್ರೀ ಭಗವದ್ರಾಮಾನುಜರ ದಿವ್ಯಗುಣಗಾನವನ್ನು ಆಸ್ವಾದನೆ ಮಾಡಲು ಅಹಮಹಮಿಕಯಾ ಅಗ್ರೀಸರರಾಗುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ.

ಇತಿ ಶ್ರೀ ನಾರಾಯಣ ಸ್ಮೃತಯಃ

ನೇದಾಂತ ವಿದ್ವಾನ್

ಡಾ|| ಎನ್. ಎಸ್. ಅನಂತರಂಗಾಚಾರ್ಯ

ಗೌರವ ಕುಲಸಚಿವ, ಭಾರತೀಯ ವಿದ್ಯಾಭವನ

“ಶ್ರೀನಿಕೇತನ” ವಿಜಯನಗರ, ಬೆಂಗಳೂರು-40.

ಬೆಂಗಳೂರು

6-5-1994

ಮುನ್ನುಡಿ

ಭಗವಂತನ ನಿರ್ದೇಶಿತ ಕಟಾಕ್ಷದಿಂದ ಜನ್ಮದಿಂದಲೇ ದಿವ್ಯಜ್ಞಾನ ಸಂಪನ್ನರಾದ ಆಳ್ವಾರರುಗಳು ಹಾಡಿದ ನಾಲಾಯಿರ ದಿವ್ಯಪ್ರಬಂಧಗಳ ಶ್ರೇಣಿಯಲ್ಲಿ ತಿರುವರುಗತ್ತ ಅಮುದನಾರ್ ಅವರು ಹಾಡಿದ “ಇರಾಮಾನುಶ ನೂತ್ತಂದಾದಿ” ಪ್ರಬಂಧವೂ ಸೇರುತ್ತದೆ. ಈ ಪ್ರಬಂಧಕ್ಕೆ ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ಸ್ಥಾನವಿರುವುದರಿಂದ ಇದರ ಅನುಸಂಧಾನವಾಗದೆ ದಿವ್ಯಪ್ರಬಂಧಗಳ ಪಾರಾಯಣವು ಪೂರ್ಣವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ನಾಲ್ಕು ಸಾವಿರ ಪ್ರಬಂಧಗಳಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿಯೂ ಅನುಸಂಧಾನ ಮಾಡುವುದುಂಟು. ಭಗವದ್ರಾಮಾನುಜರಿಗೂ ನಾಲಾಯಿರ ದಿವ್ಯಪ್ರಬಂಧಗಳಿಗೂ ಇರುವ ನಿಕಟವಾದ ಸಂಬಂಧ ಅಂಥದು. ಪರಾಶರಭಟ್ಟರು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿರುವ ತನಿಯನ್‌ನಲ್ಲಿ “ಭಕ್ತಾಂಘ್ರಿರೇಣು ಪರಕಾಲ ಯತೀಂದ್ರ ಮಿಶ್ರಾನ್” ಎಂದು ಆಳ್ವಾರರ ಗೋಷ್ಠಿಗೆ ರಾಮಾನುಜರನ್ನು ಸೇರಿಸಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. “ಮುತ್ತಿತರುಂ ಯತಿರಾಶರ್ ಪೊನ್ನಡಕ್ಕೇ ಮೊಳಿಂದ ಅಮುದರ್ ಪಾಡಲ್ ನೂರುಂಟು” ಎಂದು ಪ್ರಬಂಧ ಸಾರದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮನ್ನಿಗಮಾಂತ ದೇಶಿಕರು ನಿರೂಪಿಸಿರುತ್ತಾರೆ.

ಮಧುರಕವಿ ಆಳ್ವಾರರು ಅದ್ಭುತವಾದ ತಮ್ಮ ಆಚಾರ್ಯ ನಿಷ್ಠೆಯನ್ನು ತಮ್ಮ “ಕಣ್ಣುನಾಣ್ ಶಿರುತ್ತಾಂಬು” ಪ್ರಬಂಧದಲ್ಲಿ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಗೊಳಿಸಿದರು. ಅಲ್ಲಿ “ಅವನ್ ಪೊನ್ನಡಿ ಮೇವಿನೇನ್ ತೇವು ಮತ್ತರಿಯೇನ್” ಎಂದು ದೃಢವಾದ ಅಧ್ಯವಸಾಯವನ್ನು ಹೊಂದಿದರು. ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅಮುದನಾರ್ ಅವರು ಭಗವದ್ರಾಮಾನುಜರಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಅನುಪಮವಾದ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಈ ದಿವ್ಯಪ್ರಬಂಧದಲ್ಲಿ ಹೊರ ಹೊಮ್ಮಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮಧುರಕವಿ ಆಳ್ವಾರ್ ಅವರ ದಿವ್ಯಪ್ರಬಂಧವನ್ನು ತಿರುವಾಯ್ಮೊಳಿ ಪ್ರಬಂಧ ಪಾರಾಯಣದ ಮೊದಲಿನಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಕೊನೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಪಠಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅಮುದನಾರ್ ಅವರ “ಇರಾಮಾನುಶ ನೂತ್ತಂದಾದಿ” ಪ್ರಬಂಧವು ಪ್ರಪನ್ನ ಗಾಯತ್ರಿ ಎಂದು ವಿಖ್ಯಾತವಾಗಿದೆ. ಪ್ರತಿನಿತ್ಯವೂ ಇದರ ಅನುಸಂಧಾನ ಆಗಲೇಬೇಕು.

ಭಗವದ್ರಾಮಾನುಜರು ಈ ದರ್ಶನವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಆಳ್ವಾರರುಗಳಿಂದ ಪ್ರಭಾವಿತರಾಗಿದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ಈ ಪ್ರಬಂಧದಿಂದ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಅರಿಯಬಹುದು. ರಾಮಾನುಜರು ಶ್ರುತ್ಯರ್ಥಗಳನ್ನು ನಿರ್ಣಯಿಸುವಾಗ ಆಳ್ವಾರರುಗಳ ಶ್ರೀ ಸೂಕ್ತಿ

ಗಳು ಸ್ಫೂರ್ತಿ ನೀಡಿದವು. ವೇದಾಂತ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ರಾಮಾನುಜರು ದ್ರಾವಿಡ ಪ್ರಬಂಧಗಳ ಪ್ರಮಾಣಗಳನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿಲ್ಲವೆಂಬ ಕಾರಣದಿಂದ ದಿವ್ಯಪ್ರಬಂಧಗಳ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ತಳ್ಳಿ ಹಾಕುವಂತಿಲ್ಲ.

ಅಮುದನಾರ್ ಅವರು ಈ ದಿವ್ಯಪ್ರಬಂಧದಲ್ಲಿ ರಾಮಾನುಜರನ್ನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಕೊಂಡಾಡುತ್ತಿದ್ದರೂ, ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿ ಆಳ್ವಾರರುಗಳನ್ನೂ ಪ್ರಾಚೀನಾಚಾರ್ಯರುಗಳನ್ನೂ ಸೇರಿಸಿ ಸ್ತುತಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. “ಅಂತಹ ಮಹಿಮೆಯುಳ್ಳ ಆಳ್ವಾರರುಗಳನ್ನೂ ಹೃದಯದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವ ರಾಮಾನುಜರು ನನಗೆ ಪರಮಗತಿ” ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಆಳ್ವಾರರುಗಳ ಮತ್ತು ಪೂರ್ವಾಚಾರ್ಯರುಗಳ ಸ್ತುತಿ ರಾಮಾನುಜರಿಗೂ ಇಷ್ಟವಾದುದೇ ಹೌದು. ಅವರೊಡನೆ ಸೇರಿಸಿ ತಮ್ಮನ್ನು ಕೊಂಡಾಡಿರುವುದರಿಂದ ಇದನ್ನು ಅವರೂ ಒಪ್ಪಿರುತ್ತಾರೆ.

“ತಮಿಳ್ ತಲೈ ವನ್ ಪೊನ್ನಡಿಪೋತ್ತುಂ ಇರಾಮಾನುಶನ್ (10)”

“ಮಾರನ್ ಪಣಿತ್ತ ಮರೈ ಉಣರ್‌ನೊನ್ನೈ (46)”

“ಮಾರನ್ ವಿಳಂಗಿಯತೀರ್ ನೆರಿ ತರುಮ್ ಶೆಂದಮಿಳಾರಣನೇ ಎನ್ನು ಇನ್ನೀಣೆಲತ್ತೋರ್ ಅರಿದರ ನಿನ್ ಇರಾಮಾನುಶನ್ (19)”

“ನಾದಮುನಿಯೈ ನೆಂಜಾಲ್ ವಾರಿಪ್ಪರುಹುಂ ಇರಾಮಾನುಶನ್ (20)”

“ಅನ್ನು ಎರಿತ್ತ ತಿರುವಿಳಕ್ಕೈ ತನ್ ತಿರುವುಳ್ಳತ್ತೇ ಇರುತ್ತುಂ ಪರಮನ್ (8)”

“ಪಾಣ್‌ಪೆರುಮಾಳ್ ಶರಣಾಮ್ ಪದುಮತ್ತಾರ್ ಇಯಲ್‌ಶೆನ್ನಿ
ಇರಾಮಾನುಶನ್ (11)”

“ಮಾಲೈಯೈ ಶೂಡಿಕೊಡುತ್ತವಳ್ ತೊಲ್ಲರುಳಾಲ್ ವಾಳ್ ಹಿನ್
ವಳ್ಳಲ್ (16)”

ಹೀಗೆ ಈ ದಿವ್ಯಪ್ರಬಂಧದಲ್ಲಿ ಮಹಾನುಭಾವರಾದ ಆಳ್ವಾರರುಗಳ ಗಾಢವಾದ ಅನುಸಂಧಾನಗರ್ಭಿತವಾದ ರಾಮಾನುಜರ ಸ್ತುತಿ ಬೆಳಗಿದೆ. “ಅತ್ತಿಯೂರ್ ಕಳಿಣೈಕ್ಕೈಳ್ ಪೂಂಡ ಅನ್ನಾಳನ್” ಆದ ರಾಮಾನುಜರನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿ ನಾವು ಧನ್ಯರಾದೆವು ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಅಮುದನಾರ್ ಅವರು.

“ಭಗವದ್ರಾಮಾನುಜರನ್ನಾಶ್ರಯಿಸಿರುವವರ ಶ್ರೀಪಾದಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನನಗೆ ಬೇರಿ ಆಶ್ರಯವಿಲ್ಲ (85)” ಎಂದು ಭಾಗವತ ನಿಷ್ಠೆಯನ್ನು ತೋರಿದ್ದಾರೆ.

“ರಾಮಾನುಜರನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿದೊಡನೆ ನಮ್ಮ ಪಾಪಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕಳೆದು ಕೊಂಡೆವು (35)” ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.

“ಶ್ರೀ ಮದ್ರಾಯಣವೆಂಬ ಭಕ್ತಿ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯವಾಸ ಮಾಡುವ ದೇವಾಲಯದೋಸಾದಿ ರಾಮಾನುಜರು (37)”. ರಾಮಾನುಜರು ಸರಮ ಕರುಣಾಳುಗಳು, ಅವರು ಉಂಟುಮಾಡುವ ಶ್ಲೇಷಗಳನ್ನು ಯಾರೂ ಮಾಡಲಾರರು, ರಾಮಾನುಜರು ಅವತರಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಲೋಕದ ಜನ ಒಳ್ಳೆಯ ಜ್ಞಾನ ಹೊಂದಿ ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣನಿಗೆ ದಾಸಭೂತರಾದರು (41). ರಾಮಾನುಜರು ಸಾಧಿಸಿದ ಮಹತ್ಕಾರ್ಯ, ಭಕ್ತಿ ಮಾರ್ಗದ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪನೆ. ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣನೇ ಸರಮ ತತ್ವವೆಂದು, ಅವನ ನಿತ್ಯ ಕೈಂಕರ್ಯವನ್ನು ಪಡೆಯುವುದೇ ಸರಮ ಪುರುಷಾರ್ಥವೆಂದು ಅದಕ್ಕೆ ಉಪಾಯ ಎಂದರೆ ಅವನಲ್ಲಿ ಶರಣು ಹೋಗುವುದೇ ಎಂದೂ, ಅವರು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದರು. ಸಂಸ್ಕೃತ ವೇದ ಮತ್ತು ದ್ರಾವಿಡ ವೇದ ಎಂಬ ಇವೆರಡರ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನೂ ಅವರು ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿದರು. ಅಮುದನಾರ್ ಅವರು ಈ ಉಭಯ ವೇದಾಂತದ ಸಮನ್ವಯವನ್ನು ಸಾಧಿಸಿದಂತಹ ಶ್ರೀಮದ್ರಾಮಾನುಜರನ್ನು ಕೊಂಡಾಡಿರುತ್ತಾರೆ.

ಸೌಶೀಲ್ಯಪೂರ್ಣರಾದ ರಾಮಾನುಜರ ತೇಜಸ್ಸಿನಿಂದ ದುರ್ಮತಗಳು ಅಳಿಸಿ ಹೋದುವು. ಶ್ರಿಯೇ ಪತಿಯನ್ನು ಸರಮ ತತ್ವವೆಂದು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವ ವೇದಗಳು —“ಇನ್ನು ನಮಗೆ ಕೊರೆಯಿಲ್ಲ” —ಎಂದು ಉದ್ವಿಗ್ನವಾದವು. ತಿರುನಹರಿಯಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸಿದ ಸರಮೋದಾರರಾದ ನಮ್ಮಾಳ್ವಾರ್ ಅವರು, ಸರ್ವರಿಗೂ ಅಧಿಕರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗುವಂತೆ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದ ದ್ರಾವಿಡ ವೇದವು ಯಾವ ಸಂಕೋಚವೂ ಇಲ್ಲದೆ ಉಜ್ವಲವಾಗಿ ಬೆಳಗಿದವು (54). ಹೀಗೆ ತಿರುವರಂಗತ್ತಮುದನಾರ್ ಅವರ ಈ ದಿವ್ಯ ಪ್ರಬಂಧವು ಈ ದರ್ಶನದ ವೈಭವವನ್ನೂ, ಭಗವದ್ರಾಮಾನುಜರ ಸರಮೋನ್ನತವಾದ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನೂ ಪ್ರಕಾಶಪಡಿಸುತ್ತದೆ.

ಇಂತಹ ಉತ್ತಮ ಕೃತಿಯ ಕನ್ನಡಾನುವಾದವನ್ನು ಸಂಪ್ರದಾಯಬದ್ಧವಾಗಿ ಬಹಳ ಸರಳವಾದ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ರಚಿಸಿ ಪ್ರೊ|| ಹಾರೋಹಳ್ಳಿ ತಿರುವೇಂಗಡ ಶರ್ಮ ರವರು ಸರಮೋಪಕಾರ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ — ಮೂಲ ಪಾಶುರಗಳು, ಅವುಗಳಿಗೆ ಪ್ರತಿ ಪದಾರ್ಥ ಮತ್ತು ಸಂಗ್ರಹವಾದ ವಿವರಣೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಪಾಶುರಗಳ ಅರ್ಥಾನುಸಂಧಾನಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಮಹನೀಯರು ದಿವ್ಯಪ್ರಬಂಧಗಳನ್ನು ಆಳವಾಗಿ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿ ಈಗಾಗಲೇ ಅನೇಕ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಾಶಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನೂನ್ಯ ಲೇಖಕರ ಈ ಸಾರಸ್ವತ ಸೇವೆ ಶ್ಲಾಘನೀಯವಾದುದು. ತಮಿಳು ಭಾಷೆಯ ಪರಿಚಯವಿಲ್ಲದ ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಇದರಿಂದ ಬಹಳ ಉಪಕಾರವಾಗಿದೆ. ಈ ಉತ್ತಮವಾದ ಕೃತಿಯನ್ನು ಜನ ಅನುಸಂಧಾನ ಮಾಡಿ ಶ್ರೀಮದಾಚಾರ್ಯರ ಅನುಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರರಾಗುವಂತೆ ಆಗಲೆಂದು, ಇದೇ ಲೇಖಕರಿಂದ ಇಂತಹ ಅನೇಕ ಕೃತಿಗಳು ಹೊರಹೊಮ್ಮಲೆಂದು ಆಶಿಸುತ್ತಾ ಭಗವಂತನು ಶ್ರೀಯುತರಿಗೆ ಏನೆಲ್ಲಾ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ನೀಡಲೆಂದು ಬೇಡುವೆ.

ಆಗಮ ಸಾಹಿತ್ಯಭೂಷಣ, ಪಾಂಚರಾತ್ರ ಆಗಮ ವಿದ್ವಾನ್
ಆಗಮ ಚಕ್ರವರ್ತಿ, ರಾಮಾನುಜ ಆಜ್ಞಾಪಾಲಕ, ಅಭಿನವ ರಾಮಾನುಜ

ಸ ವ್ಯ ಸಾ ಚಿ

ಆಸ್ಥಾನ ವಿದ್ವಾನ್ ಶಿವ ವಿಷ್ಣು ದೇವಾಲಯ ಅನಂತ ನಿಲಯ
ಅಮೆರಿಕಾ ಸಂಯುಕ್ತ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳು ಹಿರೇಮಗಳೂರು, ಚಿಕ್ಕಮಗಳೂರು

ನನ್ನಡಿ - ಅಭಿನಂದನೆಗಳು

ವೇದ ಓದದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಬಾಳು ವೃಥಾ ಅಂದಹಾಗೆ “ ಇರಾಮಾನುಶ ನೂತ್ತಂದಾದಿ ” ದಿವ್ಯ ಪ್ರಬಂಧವನ್ನು ಹಾಡದ ಬಾಯಿ, ಆಚಾರ್ಯ ನಿಷ್ಠೆಯಿಲ್ಲದವನ ಜನ್ಮ ವೃಥಾ. ಇಂತಹ ಅದ್ಭುತ ಕೃತಿಯು ಇದು.

ಇರಾಮಾನುಶ ನೂತ್ತಂದಾದಿಯ ನೂರೆಂಟು ಪಾಶುರಗಳ ಅನುಸಂಧಾನವು ಅಷ್ಟೋತ್ತರ ಶತ ಆಚಾರ್ಯ ಸೇವೆಗೆ ಸಮಾನವಾದುದು. ಆಚಾರ್ಯಗುಣ ಸಮುಚ್ಚಯದ ಆಸೀಮ ಕೃತಿ ಇದು. ಇದರಲ್ಲಿ ಪ್ರಪನ್ನರಿಗೆ, ಮುಮುಕ್ಷುಗಳಿಗೆ, ನೋಕ್ಷಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಸುಲಭಮಾರ್ಗವಾದ ಶರಣಾಗತಿ ತತ್ವವು ಪ್ರತಿ ಪಾದಿತವಾಗಿದೆ.

ವೈಕುಂಠ, ತಿರುಪತಿ, ತಿರುನಾಲಿರುಂಶೋಲೈ ಇತ್ಯಾದಿ ದಿವ್ಯದೇಶಗಳು ಭಗವಂತನ ವಾಸಸ್ಥಾನಗಳೆಂದು ತಿಳಿದವರು ಹೇಳುವರು. ಆದರೆ ಆ ದಿವ್ಯ ಸ್ಥಾನ ಗಳೊಡನೆ ಕೂಡಿ, ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರ ಹೃದಯದಲ್ಲೇ ಭಗವಂತನು ವಾಸ ಮಾಡುವ ಇಂತಹ ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರು ನನ್ನ ಹೃದಯದಲ್ಲೇ ನೆಲೆಗೊಂಡಿರು ವರು (106) ಎಂದು ಅಮುದನಾರ್ ಹಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಇಂತಹ ಅದ್ಭುತವಾದ ದ್ರಾವಿಡ ದಿವ್ಯ ಪ್ರಬಂಧವನ್ನು ಕರ್ನಾಟಕ ಭಾಷೆಗೆ ಪರಿಚಯಿಸಿದ ಕೀರ್ತಿ ಉ|| ವೇ|| ಪ್ರ|| ಶ್ರೀ ಎಂ. ಸಿ. ವರದಾಚಾರ್ಯಸ್ವಾಮಿಯವರಿಗೆ ಸಲ್ಲಬೇಕು. ಶ್ರೀಯುತರು 1959ರಲ್ಲಿ ಮೂಲ, ಅರ್ಥ, ತಾತ್ಪರ್ಯ ಸಹಿತ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ತಂದರು. ಅದು ಈಗ ಅಲಭ್ಯವಾಗಿದೆ. ಮೇಲಾಗಿ ಅದು ಪ್ರಕಟವಾಗಿರುವುದು ಎಷ್ಟೋ ಜನರಿಗೆ ತಿಳಿಯದು. ಈ ಒಂದು ಕೊರತೆಯನ್ನು ಪೂ|| ಹಾರೋಹಳ್ಳಿ ತಿರುನೇಂಗಡ ಶರ್ಮಾ ಅವರು ತುಂಬಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಪೂ|| ಹಾರೋಹಳ್ಳಿಯವರು ನಿವೃತ್ತ ಭೂವಿಜ್ಞಾನಿ. ವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಾಪಕರಾದರೂ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮ ಲೇಖಕರು. ಅವರ ಪ್ರೌಢ ಗ್ರಂಥ “ ಶ್ರೀ ಶತಜಿದ್ವರ್ತನ ದರ್ಪಣ ”, ಇದರಲ್ಲಿ ಶ್ರೀವೈಷ್ಣವ - ಶಾಸ್ತ್ರೀನ ಶಾಸ್ತ್ರಾದ ಧರ್ಮಗಳ ವಿಚಾರವಿದೆ, ಆಳ್ವಾರ್‌ಗಳ ಪರಿಚಯವಿದೆ, ಆಚಾರ ವಿಚಾರಗಳ ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ ಇದೆ. ರಾಮಾನುಜ ಪಂಥದವರೆಲ್ಲರ

ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇರಲೇಬೇಕಾದ ಅಮೂಲ್ಯ ಕೃತಿ. ಇದಲ್ಲದೆ ಶ್ರೀ ವೈಷ್ಣವ ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಅನೇಕ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿರುವ ಪಳಗಿದ ಕೈ. ಬರವಣಿಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟ, ಶೈಲಿ ಆಕರ್ಷಕ ಹಾಗೆಯೇ ಗಂಭೀರ. ಮೂಲಕ್ಕೆ ಲೋಪ ಬಾರದಂತೆ ಅರ್ಥೈಸುವ ಹಿರಿಮೆ ಇವರದು. ಇದೆಲ್ಲದರ ಕುರುಹು ಈ ಗ್ರಂಥ “ಶ್ರೀಮದ್ರಾಮಾನುಜ ನೂರಂತಾದಿ”. ಶ್ರೀಯುತರ ಶ್ರಮ, ಆಸಕ್ತಿ, ಸೇವಾಮನೋಭಾವ, ರಾಮಾನುಜ ಪಂಥದವರ ಬಗ್ಗೆ ಕಳಕಳಿ - ಇದೆಲ್ಲಕ್ಕೆ ಈ ಗ್ರಂಥವೇ ಸಾಕ್ಷಿ! ಇಂತಹ ಹತ್ತಾರು ಕೃತಿಗಳು ಶ್ರೀ ಹಾರೋಹಳ್ಳಿಯವರಿಂದ ಬರಲಿ. ಅವರ ಕೃತಿಯಾದ ಶ್ರೀಮದ್ರಾಮಾನುಜ ನೂರಂತಾದಿಯು ಮನೆಯೊಳಗೆ ಅದರಲ್ಲೂ ವಿಶಿಷ್ಟಾದ್ವೈತಿಗಳ ಕೈ ಸೇರಲಿ ಎಂದು ನನ್ನ ಆರಾಧ್ಯ ದೈವವಾದ ಶ್ರೀ ಭಾರ್ಗವಪುರಿ ಕಲ್ಯಾಣ ರಾಮಚಂದ್ರಸ್ವಾಮಿಯವರ ಪಾದಾರವಿಂದಗಳಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವೆ.

ರಾಮಾನುಜಾರ್ಯ ದಿವ್ಯಾಜ್ಞಾಂ ವರ್ಧತಾಂ ಅಭಿವರ್ಧತಾಂ

ಅಡಿಯೇನ್

ಸನ್ಮಸಾಚಿ ದಾಸನ್

ಹೆಚ್. ಜಿ. ರಾಮಯ್ಯಂಗಾರ್

(ನಿವೃತ್ತ ವಿಷಯ ತನಿಖಾಧಿಕಾರಿ)

117/5ಎ, ನಾಗರಾಜ ವಿಸ್ತರಣೆ

ಬಸವನಗುಡಿ ಬೀದಿ ಅಡ್ಡ ರಸ್ತೆ

ಬೆಂಗಳೂರು-19.

ಬೆಂಗಳೂರು

8-4-1994

ಶುಭ ಕಾಮನೆಗಳು

ಕೂರೇಶರ ಶಿಷ್ಯರಾಗಿ, ತಿರುವರಂಗತ್ತ ಮುದನಾರ್ ಅವರು ಆಚಾರ್ಯ ರಾಮಾನುಜರನ್ನು ಕುರಿತು ರಚಿಸಿದ “ಇರಾಮಾನುಶ ನೂತ್ತಂದಾದಿ” ಯು ದಿವ್ಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳಲ್ಲಿ ಸೇರಿ ಪ್ರಪಂಚ ಗಾಯತ್ರಿ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಪಾರಾಯಣ ಮಾಡಲ್ಪಡುತ್ತಿದೆ. ತಮಿಳು ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಇರುವ ಈ ಸ್ತೋತ್ರಕ್ಕೆ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಪದಾರ್ಥ ತಾತ್ಪರ್ಯಗಳನ್ನು ಬರೆದು ಪ್ರಕಟಿಸಿರುವ ವೈ. ಹಾರೋಹಳ್ಳಿ ತಿರುವೇಂಗಡ ಶರ್ಮಾ (ಹೆಚ್. ಪುಟ್ಟಸ್ವಾಮಿ) ಅವರು ಶ್ರೀವೈಷ್ಣವ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಮಹೋಪಕಾರ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಶ್ರೀಯುತರು ಈಗಾಗಲೇ ಕೆಲವು ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಬರೆದು ಪ್ರಕಟಪಡಿಸಿರುವ ಶರ್ಮಾ ಅವರು ರಾಮಾನುಜ ಮತದಲ್ಲಿ ಶ್ರದ್ಧಾಭಕ್ತಿ ಉಳ್ಳವರು.

ಶ್ರೀಯುತರ ಸಲ್ಲಿಕೆಯಿಂದ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಸದ್ಗ್ರಂಥಗಳು ಪ್ರಕಾಶಿತವಾಗಲಿ. ಭಗವಂತನು ಇವರಿಗೆ ಆಯುರಾರೋಗ್ಯ, ಸುಖ ಸಂಪತ್ತುಗಳನ್ನು ಕೊಡಲಿ ಎಂದು ಹರಸುತ್ತೇನೆ.

ಹಾ. ಜಿ. ರಾಮಯ್ಯಂಗಾರ್

ನವೀನ, ಪ್ರಾಚೀನ ಉಭಯ ವೇದಾಂತ ವಿದ್ವಾನ್

ಶ್ರೀ ಎನ್. ಎಸ್. ರಾಮಭದ್ರಾಚಾರ್ಯಸ್ವಾಮಿಗಳು

ನಿನ್ಮತ್ತ ಉಪ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು, ನ್ಯಾಯಶಾಸ್ತ್ರ
ಮ. ಸಂಸ್ಕೃತ ಕಾಲೇಜ್, ಮೈಸೂರು.

ಮೈಸೂರು

5-5-94

ಶುಭ ಕಾಮನೆಗಳು

“ಯಸ್ಯ ದೇವೇ ಪರಾಭಕ್ತಿಃ ಯಥಾ ದೇವೇ ತಥಾ ಗುರೌ” ಎಂಬುದಾಗಿ ದೇವರಲ್ಲಿ ಇಡುವ ಭಕ್ತಿಗೆ ಅನ್ಯೂನವಾದ ಭಕ್ತಿಯನ್ನೇ ಗುರುವಿನಲ್ಲಿಟ್ಟರೆ ತಾನೇ, ಜೀವಾತ್ಮನಿಗೆ ಗುರುವಿನ ಕಡೆಯಿಂದ ಹರಿದು ಬರುವ ಕೃಪೆಯು ತಲುಪುವುದು. ಇಲ್ಲದೆ ಇದ್ದಲ್ಲಿ ಗುರುವು ಎಷ್ಟೇ ಕರುಣಾಳುವಾದರೂ ಅವನ ಕರುಣೆ ಶಿಷ್ಯನ ಮೇಲೆ ಹರಿದು ಬಂದು ನಿಲ್ಲಲು ಅವನು ಸಾತ್ರನಾಗಲಾರನೆಂಬುದು ಶ್ರುತಿ ಸ್ಮೃತ್ಯಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಕಠೋಪಾಖ್ಯಾನಗಳ ಮೂಲಕ ಭಾರತೀಯ ಗುರು ಶಿಷ್ಯ ಸಂಪ್ರದಾಯಸ್ಥರಿಗೆ ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ಬಂದಿರುವುದು. ಇದನ್ನು ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಹಾಡಿ ಪಾಡಿದವರು, ಭಗವದ್ರಾಮಾನುಜರ ಶಿಷ್ಯರಾದ “ತಿರುವರಂಗತ್ತಮುದನಾರ್” ಅವರು. ಮಧುರ ಕವಿಗಳು, “ತೇವು ಮತ್ತರಿಯೇನ್” (ನಮ್ಮಾಳ್ವಾರರಿಗಿಂತ ಬೇರೆಯಾದ ದೇವತೆ ಯನ್ನು ನಾನು ಕಾಣೆ) ಎಂದು ಹೇಳಿರುವಂತೆ ತಿರುವರಂಗತ್ತಮುದನಾರ್ ಅವರು “ಇರಾಮಾನುಶನ್ ಮಿಕ್ಕ ಶೀಲ ಮಲ್ಲಾಲ್ ಉಳ್ಳಾದೆನ್ನೆಂಜು” (ರಾಮಾನುಜರ ಸರ್ವಾಧಿಕವಾದ ಸದ್ಗುಣ ಸದಾಚಾರಗಳು ಹೊರತು ಮತ್ತಾವುದನ್ನೂ ನನ್ನ ಹೃದಯವು ಒಳಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ) ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಇಂತಹ ಆಚಾರ್ಯನಿಷ್ಠೆಯು ಲೋಕಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಅರಿವಾಗಿ ಪರಮೋಪಕಾರಕವಾಗಲೆಂದು, ಅವರ ಮೂಲಕ ನೂತ್ತಂದಾದಿಯಾಗಿಯೂ, ಭಕ್ತರ ನಿರಂತರ ಗಾನ ಚಿಂತನೆಗಳಿಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾಗಿಯೂ, ಉದ್ಧಾರಕವಾಗಿಯೂ ಈ ಪದ್ಯಮಾಲಿಕೆಯು “ಪ್ರಸನ್ನ ಗಾಯತ್ರಿ” “ನೂತ್ತೆಟ್ಟುಚ್ಚಾವಿತ್ತಿರಿ” ಎಂಬ ದಿವ್ಯನಾಮ ಹೊಂದಿ ಕಟ್ಟಿಯೊಡೆದು ಹರಿದು ಬರುವಂತಾದದ್ದು ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಪುಣ್ಯರಾಶಿ ಎಂದರೆ ಅತಿಶಯೋಕ್ತಿಯಲ್ಲ. ಆಚಾರ್ಯರ ಈ ಗುಣಗಾನವು ದಿವ್ಯಪ್ರಬಂಧಗಳಿಗೆ ಸೇರಿಕೊಂಡು ಅನುಸಂಧಾನ ಪರಂಪರೆಗೆ ಸೇರಿದ್ದು ಹೇಳಲಾರದ ವೈಭವ.

ಈ ಪ್ರಬಂಧವನ್ನು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಅರ್ಥಾನುವಾದ, ಕನ್ನಡ ತಾತ್ಪರ್ಯಗಳೊಂದಿಗೆ ಮುದ್ರಿಸಿ ಭಾಗವತ ಸೇನೆ ಮಾಡಿದ ಹಿರಿಮೆ ಪ್ರೊ|| ಹಾರೋಹಳ್ಳಿ ತಿರುವೇಂಗಡ ಶರ್ಮಾ (ಹೆಚ್. ಪುಟ್ಟಸ್ವಾಮಿ) ಅವರಿಗೆ ಸಲ್ಲತಕ್ಕದ್ದಾಗಿದೆ. ಇವರಿಂದ ಇಂತಹ ಅನೇಕ ಆಸ್ತಿತ್ವ ಪವಿತ್ರ ಕಾರ್ಯಗಳು ನೆರವೇರಿ ಅವರ ಕಾಯ, ವಾಕ್, ಮನಸ್ಸುಗಳು ಆಚಾರ್ಯಾರ್ಪಿತವಾಗಲೆಂದು ಹಾರೈಸುತ್ತೇನೆ,

ಇಂತಿ ಶುಭಾಕಾಂಕ್ಷೆ

ಎನ್. ಎಸ್. ರಾಮಭದ್ರಾಚಾರ್ಯಸ್ವಾಮಿ

ನಿವೇದನೆ

ಅಂದು ಭಾದ್ರಪದ ಬಹುಳ ಅಷ್ಟಮಿ ಭಾನುವಾರ (20-9-1992) ಆದ್ಯಾ ನಕ್ಷತ್ರ, ಮೇಲುಕೋಟೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮದ್ರಾಮಾನುಜರಿಗೆ ಜನ್ಮ ನಕ್ಷತ್ರದಲ್ಲಿ ಅಭಿಷೇಕ. ತಿರುನಾರಾಯಣಪುರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅಂದು ಆಚಾರ್ಯರಿಗೆ ಅಭಿಷೇಕವಾಗುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಪುನೀತನಾದೆ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದ ನನ್ನ ಹಿತೈಷಿಗಳೂ, ವಯೋವೃದ್ಧರೂ, ಜ್ಞಾನವೃದ್ಧರೂ, ಭಗವದ್ಭಾಗವತ ಪ್ರೇಮಿಗಳೂ ಆದ ಅರೈಯರ್ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಅಯ್ಯಂಗಾರ್ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ನನ್ನನ್ನು ಮನೆಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದು ಉಣಬಡಿಸಿ, ನಾನು ಪ್ರಸಾದ ಸ್ವೀಕಾರ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ ತಾವು ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರ ಗುಣಗಾನ ಮಾಡುತ್ತಾ ಅವರ ವಿಷಯಕವಾಗಿ ತಿರುವರಂಗತ್ತಮುದನಾರ್ ಅವರು ರಚಿಸಿರುವ ಇರಾಮಾನುಶ ನೂತ್ತಂದಾದಿಯ ಮೊದಲ ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ಪಾಶುರಗಳನ್ನು ಪಠಿಸಿ ಅರ್ಘ್ಯ ಸಹಿತ ನನಗೆ ಈ ದಿವ್ಯ ಪ್ರಬಂಧದಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ಮೂಡಿಸಿದರು. ಆಚಾರ್ಯರ ಅನುಗ್ರಹ ನನಗೆ ಒದಗಿ ಬಂತು, ಮುಂದಿನ ಮಾಸದ ಆದ್ಯಾ ನಕ್ಷತ್ರದಂದು ಆಚಾರ್ಯರಿಗೆ ಅಭಿಷೇಕಾದಿಗಳು ಆದಮೇಲೆ ಅಂದು ಅವರ ಪಾದಗಳಲ್ಲಿ ಇರಾಮಾನುಶ ನೂತ್ತಂದಾದಿಯ ಕನ್ನಡ ಅನುವಾದವನ್ನು ಅರ್ಪಿಸುವ ಸಂಕಲ್ಪ ನನ್ನದಾಯ್ತು. ಅಂತೆಯೇ ಆಶ್ವಯುಜ ಬಹುಳ ಸಪ್ತಮಿ (18-10-92) ಭಾನುವಾರ ಆದ್ಯಾ ನಕ್ಷತ್ರದಂದು ಈ “ಶ್ರೀ ಮದ್ರಾಮಾನುಜ ನೂರಂತ್ಯಾದಿ” ಹಸ್ತಪ್ರತಿ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿ ಆಚಾರ್ಯರ ಪಾದಗಳಲ್ಲಿ ಅರ್ಪಿಸಿ ಪ್ರಕಟಣೆಗೆ ಅವರ ಅನುಮತಿ ಪಡೆಯಲು ಸಫಲನಾದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಮೂಲಭೂತರಾದ ಅರೈಯರ್ ಸ್ವಾಮಿಗಳವರ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಮುಡಿಯಿಟ್ಟು ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ಪ್ರಣಾಮಗಳನ್ನರ್ಪಿಸುವೆನು. ಉನ್ನತ ಸ್ಮೃತಿರಾದ ಡಾ|| ಎಂ. ಎಸ್. ಯೋಗಾನರಸಿಂಹ ಪಂಡಿತ್, ಮೈಸೂರು ಅವರು ನನ್ನ ಕೃತಿ ರಚನೆಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಮುದ್ರಣ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಹಕರಿಸಿ ಉತ್ತೇಜನ ಕೊಟ್ಟಿರುವರು ಅವರಿಗೆ ನನ್ನ ಅಂತಃಕರಣದ ಆಣತಿಯಂತೆ ಮಣಿಯುತ್ತಿರುವೆನು. ಈ ಪುಸ್ತಕ ಪ್ರಕಟಣೆಗಾಗಿ ತಿರುಮಲೆ ತಿರುಪತಿಯ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಸಮಿತಿಯು ಧನಸಹಾಯ ಮಾಡಿ ಉಪಕಾರ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಅದರ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಣಾಧಿಕಾರಿ ಶ್ರೀಯುತ ಡಿ. ವಿ. ಎಲ್. ಎನ್. ಮೂರ್ತಿ ಅವರಿಗೂ ಸಂಪಾದಕರಾದ ಶ್ರೀ ಕೆ. ಸುಬ್ಬರಾವ್ ಮತ್ತು ಉಪಸಂಪಾದಕರಾದ ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎನ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸನ್ ಅವರಿಗೂ ನನ್ನ ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕ ವಂದನೆಗಳು.

ಯದುಗಿರಿ ಯತಿರಾಜ ಮಠಾಧೀಶರಾದ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಆಸೂರಿ ಸಂಪತ್ಕುಮಾರ ರಾಮಾನುಜ ಜೀಯರ್ ಸ್ವಾಮಿಗಳವರು, ಮೈಸೂರಿನ ಶ್ರೀ ಬ್ರಹ್ಮತಂತ್ರ ಸ್ವತಂತ್ರ ಪರಕಾಲ ಸ್ವಾಮಿ ಮಠಾಧೀಶರಾದ ಶ್ರೀ ಮದಭಿನವ ವಾಗೀಶ ಬ್ರಹ್ಮತಂತ್ರ ಸ್ವತಂತ್ರ ಪರಕಾಲ ಮಹಾದೇಶಿಕ ಸ್ವಾಮಿಗಳವರುಗಳು ಅನುಗ್ರಹ ಶ್ರೀಮುಖ ಸಂದೇಶಗಳನ್ನು

ಕರುಣಿಸಿರುವರು. ಅವರುಗಳಿಗೆ ನನ್ನ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ಪ್ರಣಾಮಗಳು. ವೇದಾಂತ ವಿದ್ವಾನ್ ಡಾ|| ಎನ್. ಎಸ್. ಅನಂತರಂಗಾಚಾರ್ಯರು ಮುನ್ನುಡಿಯನ್ನು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿರುವರು. ಶ್ರೀಯುತರುಗಳಾದ ಉಭಯ ವೇದಾಂತ ವಿದ್ವಾನ್ ಎನ್. ಎಸ್. ರಾಮಭದ್ರಾಚಾರ್ಯಸ್ವಾಮಿಗಳವರು, ಆಗಮ ಚಕ್ರವರ್ತಿ. ಆಗಮ ಸಾಹಿತ್ಯಭೂಷಣ ಸವ್ಯಸಾಚಿ ಸ್ವಾಮಿಜೀಯವರು ಮತ್ತು ಅನೇಕ ಶ್ರೀ ವೈಷ್ಣವ ಸದ್‌ಗ್ರಂಥಗಳ ಕರ್ತೃ ಶ್ರೀ ಹೆಚ್. ಜಿ. ರಾಮ ಅಯ್ಯಂಗಾರ್ ಅವರುಗಳು ಶುಭಕಾಮನೆಗಳನ್ನು ಕೋರಿರುವುದರಿಂದ ಎಲ್ಲ ಮಾನ್ಯರಿಗೂ ನನ್ನ ಅನಂತ ನಮಸ್ಕಾರಗಳು. ನನ್ನ ಸಹಧರ್ಮಿಣಿ ಶ್ರೀಮತಿ ಎ. ಆರ್. ವಿಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿ ನನ್ನ ಈ ಕೃತಿರಚನೆಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ತೋರಿದ ಸಹಕಾರ ಮತ್ತು ನೈತಿಕ ಬೆಂಬಲಕ್ಕಾಗಿ ನನ್ನ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳು. ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಎಸ್. ಅನಂದಕುಮಾರ್ ಅವರು ರಕ್ಷಾಪುಟಕ್ಕೆ ಪ್ಲಾಸ್ಟಿಕ್ ಲ್ಯಾಮಿನೇಷನ್ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿರುವರು ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ನನ್ನ ಅನಂತ ನಮಸ್ಕಾರಗಳು.

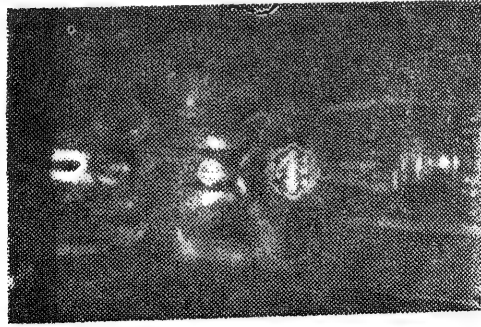
ಭಗವದ್ಭಗವತ ಪ್ರೇಮಿಗಳೂ ಮೈಸೂರಿನ 'ಪ್ರಿಂಟ್ ಸಾಪ್'ನ ಮಾಲೀಕರೂ ಆದ ಶ್ರೀ ವಿ. ಸತೀಶ್ ಕುಮಾರ್ ಅವರು ಹೆಚ್ಚಿನ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಿಂದ ಈ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸಲು ಕಾರಣರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಅಚ್ಚಿನ ದೋಷವಿಲ್ಲದಂತೆ ಅಕ್ಷರ ಸಂಯೋಜನೆ ಮಾಡಿ ಉತ್ತಮವಾಗಿ ವಿನ್ಯಾಸಗೊಳಿಸಿದ ಶಿಲ್ಪಿ ಶ್ರೀಮಾನ್ ವೈ. ಚಂದ್ರಶೇಖರ್ ಇವರುಗಳಿಗೆ ವಿನಯಪೂರ್ವಕ ಪ್ರಣಾಮಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಿರುವೆನು.

ಶ್ರೀಮದ್ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರ ಜಯಂತಿ
ಆದ್ರ್ವಾ ನಕ್ಷತ್ರ, ವೈಶಾಖ ಬಹುಳ ಚತುರ್ಥಿ
ಶನಿವಾರ 14-5-1994

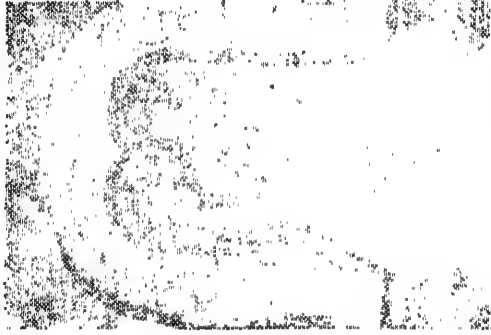
ಅಡಿಯೇನ್ ರಾಮಾನುಜದಾಸನ್

ಪ್ರೊ|| ಹಾರೋಹಳ್ಳಿ ತಿರುವೇಂಗಡ ಶರ್ಮಾ
(ಹೆಚ್. ಪುಟ್ಟಸ್ವಾಮಿ)

ದಿವ್ಯದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮದ್ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರು

ಶ್ರೀಪೆರಂಬೂದೂರು

ಮೇಲುಕೋಟೆ

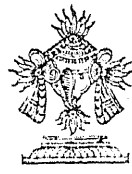
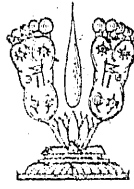
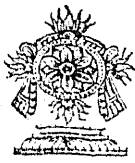

ಶ್ರೀರಂಗಂ

ಯೋಗಿನಿತ್ಯನುಚ್ಯುತ ಪದಾಂಬುಜ ಯುಗ್ಮರುಕ್ಮ | ವ್ಯಾಮೋಹತಸ್ತದಿತರಾಣಿ ತೃಣಾಯಮೇನೇ |
ಅಸ್ಮದ್ಗು ರೋಛಗವತೋಽಸ್ಯ ದಯೈಕಸಿಂಧೋ | ರಾಮಾನುಜಸ್ಯ ಚರಣೌ ಶರಣಂ ಪ್ರಪದ್ಯೇ ||

॥ ಶ್ರೀಮತೇ ರಾಮಾನುಜಾಯ ನಮಃ ॥

॥ ಶ್ರೀಯೈ ನಮಃ ಶ್ರೀಧರಾಯ ನಮಃ ॥

ಶ್ರೀಮದ್ರಾಮಾನುಜ ನೂರಂತ್ಯಾದಿ (ಇರಾಮಾನುಜ ನೂತ್ತಂದಾದಿ)

ದಿವ್ಯ ಪ್ರಬಂಧ

ಶ್ರೀರಂಗೇ ಮೀನಹಸ್ತೇಚ ಜಾತಂ ರಂಗಾರ್ಯ ನಂದನಸಂ |

ರಾಮಾನುಜ ಪದಾಸಕ್ತಂ ರಂಗನಾಥ ಗುರುಂ ಭಜೇ ||

ಶ್ರೀರಂಗ ಶ್ಲೇತ್ರದಲ್ಲಿನ ಮೂಂಗಿಲ್ ವಂಶದ ಅಣಿಯ ರಂಗತ್ತಮುದನಾರ್ ಎಂಬುವವರ ಕುಮಾರರೇ “ಇರಾಮಾನುಜ ನೂತ್ತಂದಾದಿ” ಎಂಬ ದಿವ್ಯಪ್ರಬಂಧವನ್ನು ತಮಿಳು ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ರಾಮಾನುಜರ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ ರಚಿಸಿದರು. ಈ ಮಹಾತ್ಮರೇ ತಿರುವರಂಗತ್ತ ಮುದನಾರ್ ಎಂಬವರು. ಇವರು ಫಾಲ್ಗುಣ ಮಾಸದ ಹಸ್ತಾ ನಕ್ಷತ್ರದಂದು ಆವತಾರ ಮಾಡಿದರು. ಇವರಿಗೆ ಮೂಂಗಿಲ್ ಕುಡಿಯಮುದನಾರ್ ಎಂಬ ಹೆಸರೂ ಉಂಟು. ಕೂರತ್ತಾಳ್ವಾರ್ ಅವರ ಸನ್ನಿಧಿಯನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸುವಂತೆ ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರೇ ಆಣತಿ ಇತ್ತರು. ಇವರು ಪರಮ ಆಚಾರ್ಯರಾದ ಶ್ರೀಮದ್ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರ ಮತ್ತು ಅವರ ತಿರುವಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯ ಉಳ್ಳವರಾಗಿದ್ದರು. ಇವರು ಒಂದುನೂರಂಟು ವರ್ಷಗಳು ಬದುಕಿದ್ದರು. ಇವರ ವಂಶಪಾರಂಪರ್ಯ ಶ್ರೀರಂಗದಲ್ಲಿ “ಬ್ರಹ್ಮರಥ” ಮರ್ಯಾದೆ ಸಂದಿದೆ. ರಾಮಾನುಜರನ್ನು ಕುರಿತಾದ, “ಇರಾಮಾನುಜ ನೂತ್ತಂದಾದಿ”ಯನ್ನು ಅಂತ್ಯಾದಿ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ದ್ರಾವಿಡ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಈ ತಿರುವರಂಗತ್ತ ಮುದನಾರ್ ಅವರು ಕರುಣಿಸಿರುವರು. ಈ ಗ್ರಂಥಕ್ಕೆ ಮಣವಾಳ ಮಾಮುನಿಗಳು ಪ್ರಸಾದಿಸಿರುವ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ, ಪಿಳ್ಳೈ ಲೋಕಮ್ ಜೀಯರ್ ಅವರ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವನ್ನನುಸರಿಸಿ, ಶ್ರೀರಾಯಪೇಟೆ-ಲಕ್ಷ್ಮಯ್ಯನವರ ಮಕ್ಕಳು ಶ್ರೀನಿವಾಸ ರಾಮಾನುಜಯ್ಯನವರು ರಚಿಸಿರುವ ಮತ್ತು ಕಾಂಚಿ ಪ್ರತಿನಾದಿ ಭಯಂಕರಂ ಅಣ್ಣಂಗರಾಚಾರ್ಯ ಸ್ವಾಮಿಗಳವರೂ ರಚಿಸಿರುವ ಅಂಧ್ರ ಭಾಷೆಯ ಪ್ರತಿಪದಾರ್ಥ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳನ್ನನುಸರಿಸಿ, ಪ್ರೊಫೆಸರ್ ಹೆಚ್. ಪುಟ್ಟಸ್ವಾಮಿ, ಅರ್ಥಾತ್ ಹಾರೋಹಳ್ಳಿ, ತಿರುವೇಂಗಡ ಶರ್ಮರಿಂದ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ತಮಿಳು ಮೂಲ, ಅರ್ಥ, ತಾತ್ಪರ್ಯಗಳು ರಚಿತವಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಭಾಷ್ಯಕಾರರ ವೈಭವ

ಶ್ರೀಯಃ ಪತಿಯಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ನಿಯಮದ ಪ್ರಕಾರ ಅನಂತಾಲ್ವಾರ್ ಎಂಬ ಆದಿಶೇಷನು, ಭಾರತದ ತೊಂಡನುಂಡಲದಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸಿದನು.

ಯಥಾವತಾರಾನ್ ಮಧುರಾ ಮುರಾರೇ-ರಾಮಸ್ಯ ಸಾಕೇತ ಪುರೇಚ ಯದ್ವತ್ |
ತಥಾ ಯತೀಂದ್ರಸ್ಯ ಕೃಪಾಶ್ರಯಸ್ಯ-ಪುಣ್ಯೋತ್ತರಾ ಭೂತಪುರೀ ಬಭೂವ ||

ಶ್ರೀರಾಮ ಮತ್ತು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಇವರುಗಳ ಅವತಾರ ವಿಶೇಷಗಳಿಗೆ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯಾದ, ಅಯೋಧ್ಯಾ ಮತ್ತು ಮಧುರಾ ಪಟ್ಟಣಗಳ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಯತಿರಾಜರ ಅವತಾರದಿಂದ ಭೂತಪುರಿ ಎಂಬ ಶ್ರೀಪೆರಂಬೂದೂರು ಎಂಬ ಸ್ಥಳವು ದಿವ್ಯಕ್ಷೇತ್ರವಾಗಿ ಪುಣ್ಯತಮವಾಗಿದೆ. ಕಲಿ ಸಂವತ್ಸರ 4118 ಕ್ಕೆ ಸಮನಾದ ಸಿಂಗಳನಾಮ ಸಂವತ್ಸರ, ಕ್ರಿ. ಶ. 1017 ಚಿತ್ತಿರೈಮಾಸದ ಶುಕ್ಲ ಪಕ್ಷ ಪಂಚಮಿ, ಗುರುವಾರ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದಲ್ಲಿ ಆದ್ರಾಪ ನಕ್ಷತ್ರದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಕರ್ಕಾಟಕ ಲಗ್ನದಲ್ಲಿ, ಹಾರೀತ ಗೋತ್ರದ ಆಸೂರಿ ಸರ್ವಕ್ರತು ಕೇಶವ ದೀಕ್ಷಿತರು ಮತ್ತು ಧರ್ಮಪತ್ನಿ ಕಾಂತಿಮತಿ ದೇವಿಯರಿಗೆ ಸುಪುತ್ರರಾಗಿ ಆಚಾರ್ಯರು ಅವತರಿಸಿದರು. ಮಗುವಿಗೆ ತಂದೆಯು “ಇಳ್ಳೆ ಆಲ್ವಾರ್” ಎಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟರು. ಸಕ್ರಮವಾಗಿ, ಚೌಲೋಪನಯನಾದಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸಿ, ವೇದಾಧ್ಯಯನ ಮತ್ತು ನಿತ್ಯಾನುಸಂಧಾನಗಳನ್ನು ತಂದೆಯವರೇ ಕರುಣಿಸಿದರು. ಮಗುವನ್ನು ಸೋದರಮಾನವನವರಾದ ಶ್ರೀಶೈಲಪೂರ್ಣ ಅಥವಾ ತಿರುಮಲೈನಂಬಿಯವರು ಕಟಾಕ್ಷಿಸಿ, ಆದಿಶೇಷನ ಅವತಾರವೆಂದರಿತು, ಲಕ್ಷ್ಮಣಸ್ವಾಮಿಯ ಪುನರವತಾರಿ “ರಾಮಾನುಜ” ಎಂದು ಕರೆದರು. ಶಾಸ್ತ್ರಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕಾಗಿ ಕಾಂಚೀಪುರದಲ್ಲಿ ಯಾದವ ಪ್ರಕಾಶರೆಂಬ ಪಂಡಿತರಲ್ಲಿ ಸೇರಿದರು. ಅಲ್ಲಿನ ರಾಜಕುಮಾರಿಗೆ ಹಿಡಿದಿದ್ದ ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸನಿಗೆ, ಅಶ್ರಮವಾಸಿಯಾಗಿರುವಾಗಲೇ ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಪ್ರಸಾದಿಸಿದರು. ಕಂಚಿಯಲ್ಲಿ ವರದರಾಜ ಸ್ವಾಮಿಯ ಅಂತರಂಗ ಭಕ್ತರೂ ಮತ್ತು ಯಾಮುನಾಚಾರ್ಯರ ಪ್ರಮುಖ ಶಿಷ್ಯರಲ್ಲೊಬ್ಬರಾದ, ಕಾಂಚೀಪೂರ್ಣ ಅಥವಾ ತಿರುಕ್ಕಚ್ಚಿ ನಂಬಿಯವರ ಮೂಲಕ ತಮ್ಮನ್ನು ಬಾಧಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಆರು ಸಂದೇಹಗಳನ್ನು ವರದರಾಜ ಸ್ವಾಮಿಯಿಂದ ಪರಿಹರಿಸಿ ಕೊಂಡರು. ಸ್ವಾಮಿಯ ತಿರುಮಂಜನಕ್ಕೆ ತೀರ್ಥವನ್ನು ತಂದುಕೊಡುವ ಕೈಂಕರ್ಯ ನಿರತರಾದರು. ಇವರಿಗೆ ವರಿಯನಂಬಿ ಅಥವಾ ಮಹಾಪೂರ್ಣರು ಮಧುರಾಂತಕದ ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರಮೂರ್ತಿಯ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಪಂಚ ಸಂಸ್ಕಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ, ಶ್ರೀವೈಷ್ಣವರನ್ನಾಗಿಸಿ ವಿಶಿಷ್ಟಾದ್ವೈತ ಪ್ರತಿಪಾದನೆಗೆ ಕಾರಣರಾದರು. ಈ ಮಹಾ ಪೂರ್ಣರಿಂದಲೇ ರಾಮಾನುಜರು ದಿವ್ಯಪ್ರಬಂಧಗಳಲ್ಲಿನ ಮೊದಲಾಯಿರಂ ಇಯರ್ಪಾ ಮತ್ತು ದರ್ಶನ ರಹಸ್ಯಗಳನ್ನು ಬೋಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟರು. ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಜಿಗುಪ್ಸೆಹೊಂದಿ, ಮಡದಿ ರಕ್ಷಣೆಬಾಳು ಅವರನ್ನು ತೊರುಮನೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಿ, ವರದರಾಜನ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ

ಸನ್ಯಾಸವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದರು. ಆಗ ವರದರಾಜ ಸ್ವಾಮಿಯು ಇವರಿಗೆ, “ಯತಿರಾಜ” ಎಂಬ ಹೆಸರನ್ನು ಕರುಣಿಸಿದನು. ಇವರಿಗೆ ಕೂರತ್ತಾಳ್ವಾರ್ ಮತ್ತು ತಂಗಿಯ ಮಗ ದಾಶರಥಿ ಅವರುಗಳು ಶಿಷ್ಯರಾದರು. ಈ ಯತಿರಾಜರ ಪೂರ್ವಾಶ್ರಮದ ಶಾಸ್ತ್ರಾಧ್ಯಯನದ ಗುರು, ತಿರುಪುಟ್ಟುಳಿಯ ಯಾದವ ಪ್ರಕಾಶರೆಂಬ ಪಂಡಿತರೂ, ಅದ್ವೈತ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಪ್ರವೀಣರೂ ಆಗಿದ್ದವರು, ಈಗ ಯತಿರಾಜರನ್ನೇ ಆಶ್ರಯಿಸಿ, ಶಿಷ್ಯರಾಗಿ ಪಂಚ ಸಂಸ್ಕಾರಗಳನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡು, “ಗೋವಿಂದ ಜೀಯರ್” ಎಂಬ ನಾಮಾಂಕಿತದಿಂದ ಪ್ರಕಾಶಿಸಿದರು. ರಾಮಾನುಜರ ಇಚ್ಛೆಯಂತೆ ಗೋವಿಂದ ಜೀಯರ್ ಅವರು “ಯತಿಧರ್ಮ ಸಮುಚ್ಚಯಂ” ಎಂಬ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ರಚಿಸಿದರು.

ರಾಮಾನುಜರು ಶ್ರೀರಂಗಕ್ಕೆ ತೆರಳಿ ಅಲ್ಲಿ ಶ್ರೀರಂಗನಾಥನ ಆಣತಿಯಂತೆ, ದೇವಾಲಯದ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಾಹವನ್ನು ಹೊತ್ತು ಶ್ರೀರಂಗನಾಥನಿಂದಲೇ “ಉಡೈಯರ್” ಎಂಬ ಹೆಸರು ಪಡೆದರು. ಯಾಮುನಾಚಾರ್ಯರ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಶಿಷ್ಯರಾದ ತಿರುವರಂಗ ಪೈರುಮಾಳ್ ಅರೈಯರ್ ಅವರಿಂದ ದಿವ್ಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾದ, ಪೆರಿಯ ತಿರುಮೋಳಿ, ತಿರುವಾಯ್ಮೊಳಿ, ಕಣ್ಣಿನುಣ್ ತಿರುತ್ತಾಂಬುಗಳನ್ನು ಸಮಗ್ರವಾಗಿ ಬೋಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟರು. ಅರೈಯರ್ ಅವರು ಇವರಿಗೆ “ಲಕ್ಷ್ಮಣಮುನಿ” ಎಂಬ ಹೆಸರನ್ನು ಕರುಣಿಸಿ ತಮ್ಮ ಪುತ್ರ “ಶೊಟ್ಟು ನಂಬಿ” ಯನ್ನು ಇವರ ಶಿಷ್ಯನನ್ನಾಗಿಸಿದರು. ಯಾಮುನಾಚಾರ್ಯರ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಪ್ರಮುಖ ಶಿಷ್ಯರಾದ “ಗೋಷ್ಠಿಪೂರ್ಣ ಅಥವಾ ತಿರುಕ್ಕೋಟೆಯೂರ್ ನಂಬಿ” ಅವರಿಂದ ತಿರುಮಂತ್ರಾರ್ಥ ಮತ್ತು ಚರಮ ಶ್ಲೋಕಗಳನ್ನು ರಹಸ್ಯಾರ್ಥಗಳೊಡನೆ ಪಡೆದು ಕೊಂಡರಲ್ಲದೆ ಅವರಿಂದ “ಎಂಬೆರುಮಾನಾರ್” ಎಂಬ ತಿರುನಾಮವನ್ನೂ ಪಡೆದು ಕೊಂಡರು. ಈ ಗೋಷ್ಠಿಪೂರ್ಣರು ತಮ್ಮ ಮಗನಾದ “ತೆಕ್ಕಾಳ್ವಾರ್” ಎಂಬುವರನ್ನು ಎಂಬೆರುಮಾನಾರ ಶಿಷ್ಯನನ್ನಾಗಿಸಿದರು. ಯಾಮುನಾಚಾರ್ಯರ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಪ್ರಮುಖ ಶಿಷ್ಯರಾದ, “ತಿರುಮಾಲ್ವೈ ಆಂಡಾನ್ ಅಥವಾ ಮೂಲಾಧರ” ಅವರು ನಾಲಾಯಿರ ದಿವ್ಯಪ್ರಬಂಧಗಳನ್ನೂ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಸಹಿತ ಉಡೈಯವರಿಗೆ ಕರುಣಿಸಿದಲ್ಲದೆ ತಮ್ಮ ಮಗ “ಶುಂದರ ತೋಳುಡೈಯಾರ್” ಎಂಬುವರನ್ನು ಇವರಿಗೆ ಶಿಷ್ಯನನ್ನಾಗಿಸಿದರು. “ಪೆರಿಯ ತಿರುಮಾಲ್ವೈ ನಂಬಿ, ಶ್ರೀಶೈಲಪೂರ್ಣ ಅಥವಾ ತಾತಾಚಾರ್ಯ” ಅವರಿಂದ ಒಂದು ವರ್ಷಕಾಲ ತಿರುಪತಿಯಲ್ಲಿದ್ದು ಶ್ರೀಮದ್ರಾಮಾಯಣವನ್ನು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಸಹಿತ ಬೋಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟರು. ಶ್ರೀಶೈಲಪೂರ್ಣರು ತಮ್ಮ ಪ್ರಿಯ ಶಿಷ್ಯ “ಗೋವಿಂದ ಭಟ್ಟರ್ (ಎಂಬಾರ್)” ಅವರನ್ನು ರಾಮಾನುಜರಿಗೆ ಧಾರೆಯೆರೆದು ಕೊಟ್ಟರಲ್ಲದೆ ತಮ್ಮ ಮಗ “ಪಿಳ್ಳೈ ತಿರುಮಲ ನಂಬಿ”ಯನ್ನು ಶಿಷ್ಯನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಇವರಿಗೆ, “ಕೋಯಿಲಣ್ಣನ್” ಎಂಬ ಹೆಸರನ್ನಿತ್ತರು. ಯಾಮುನಾಚಾರ್ಯರು ರಾಮಾನುಜರಿಗಾಗಿ ನ್ಯಾಸವಾಗಿಸಿದ್ದ ಸರ್ವ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಅವರ ಐದು ಜನ ಪ್ರಧಾನ್ಯ ಶಿಷ್ಯರನ್ನು ಅಂದರೆ, ಗೋಷ್ಠಿಪೂರ್ಣ, ಅರೈಯರ್, ಮಹಾಪೂರ್ಣ, ಶ್ರೀಶೈಲಪೂರ್ಣ

ಮತ್ತು ಮೂಲಾಧರ ಅವರುಗಳನ್ನು ಸೇವಿಸಿ ಪಡೆದುಕೊಂಡು, ಯಾಮುನಾಚಾರ್ಯರ ಇಚ್ಛೆಯಂತೆ ಪರಿಪೂರ್ಣಮತಿಯಾಗಿ, “ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯ” ರಾದರು. ಬ್ರಹ್ಮಸೂತ್ರಕ್ಕೆ ವಿಶಿಷ್ಟಾದ್ವೈತಾನುಸಾರ ಭಾಷ್ಯವನ್ನು ರಚಿಸಿ ಅದಕ್ಕೆ ಶ್ರೀಭಾಷ್ಯ ಎಂದು ಕರೆದುದರಿಂದ ಇವರಿಗೆ “ಶ್ರೀಭಾಷ್ಯಕಾರ” ರೆಂದು ಹೆಸರಾಯಿತು. ಇವರು ಶ್ರೀಭಾಷ್ಯವೇ ಅಲ್ಲದೆ, ವೇದಾಂತ ಸಾರ, ವೇದಾಂತ ದೀಪ, ವೇದಾರ್ಥ ಸಂಗ್ರಹ, ಗದ್ಯತ್ರಯ, ಉಚ್ಚೈಯವರ್ ನಿತ್ಯಂ ಮತ್ತು ಗೀತಾ ಭಾಷ್ಯಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿ ಚಿರಂಜೀವಿಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇವರು ಯಜ್ಞಮೂರ್ತಿ ಎಂಬ ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿನ ಅದ್ವೈತ ಮಹಾ ಪಂಡಿತನೊಡನೆ ವಾದ ನಡೆಸಿ, ಅವನ ಮಾಯಾವಾದಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಧ್ವಂಸಗೊಳಿಸಿ, ಅವನನ್ನು ಪರಾಜಿತನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ, ಅವನನ್ನು ಶಿಷ್ಯನನ್ನಾಗಿ ಪರಿಗ್ರಹಿಸಿ, “ಅರುಳಾಳವೈರುಮಾಳ್ ಎಂಬಿರುಮಾನಾರ್” ಎಂಬ ಹೆಸರನ್ನಿತ್ತರು. ಇವರಿಗೆ ದೇವರಾಜಮುನಿ ಎಂಬ ಹೆಸರೂ ಉಂಟು. ಭೂಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಮಾಡಿ ಅನೇಕ ಮಾಯಾ ವಾದಿಗಳನ್ನೂ ಚಾರ್ವಾಕರನ್ನೂ, ಜೈನರನ್ನೂ ಅವರ ಮಾಯಾವಾದಗಳನ್ನೂ ಸೋಲಿಸಿ, ದಿಗ್ವಿಜಯವನ್ನು ಸಾಧಿಸಿ ಶಿಷ್ಯಕೋಟಿಯನ್ನೂ ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಂಡರು. ತಿರುಮಲೆಗೆ ಹೋಗಿ ಶ್ರೀನಿವಾಸನಿಗೆ ಶಂಖ ಚಕ್ರ ಧಾರಣೆ ಮಾಡಿಸಿದ ಕೀರ್ತಿ ಇವರ ದಾಯಿತು. ಸ್ವಾಮಿಯ ವಕ್ಷಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಅಲರ್‌ಮೇಲ್‌ಮಂಗ ತಾಯಾರ್ ಅವರನ್ನೂ ಭೂ ದೇವಿಯನ್ನೂ ಬಿಜಮಾಡಿಸಿ ಸಾಧಿಸಿ, ಶ್ರೀನಿವಾಸನಿಗೆ ಮಾವನವರಾದರು. ಸುಲ್ತಾನನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿದ್ದ ರಾಮಪ್ರಿಯಮೂರ್ತಿಯನ್ನು “ಶೆಲ್ವಪಿಳ್ಳೈ ಬಾ” ಎಂದು ಕರೆದು ಬಿಜಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡು ಮೇಲುಕೋಟೆಯಲ್ಲಿನ ಉತ್ಸವಮೂರ್ತಿ ಯನ್ನಾಗಿ ಸಾಧಿಸಿ, ಚಲುಮರಾಯನಿಗೆ ತಂದೆಯಾದರು. ತಮ್ಮ ವಿಗ್ರಹವನ್ನು ಕೆತ್ತಿಸಿ, ತಮ್ಮ ಶಕ್ತಿಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಧಾರೆಯೆರೆದು ಶಿಷ್ಯರೊಡನೆ ಆ ವಿಗ್ರಹದಿಂದ ಮಾತನಾಡಿಸಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪಿಸಿದ ಆಚಾರ್ಯರ ಅರ್ಚಾಮೂರ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಇಂದಿಗೂ ನೆಲೆಸಿದ್ದಾರೆ. ಮಿಥುನ ಸಾಲಿಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ವಡಗು ನಂಬಿ ಅವರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಪಾದುಕೆಗಳನ್ನೂ ಮತ್ತು ಶ್ರೀಪಾದ ತೀರ್ಥವನ್ನೂ ಕರುಣಿಸಿದರು. ಈ ರೀತಿ ಆಚಾರ್ಯರು ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಕ್ರಿ. ಶ. 1096 ರಿಂದ 1118 ವರೆಗೆ ಇಪ್ಪತ್ತೆರಡು ವರ್ಷಗಳು ನೆಲೆಸಿದ್ದು ನಂತರ ಶ್ರೀರಂಗಕ್ಕೆ ತೆರಳಿದರು. ಆಂಡಾಳ್ (ಗೋದಾ ದೇವಿಯು) ಶ್ರೀರಂಗ ನಾಥನನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಹೊತ್ತಿದ್ದ ಹರಕೆಯ ವಿಚಾರವನ್ನು ನಾಚ್ಚಿಯಾರ್ ತಿರುಮೋಳಿಯ 9-6 ನೇ ಪಾಶುರ (ಶ್ಲೋಕ) ದಲ್ಲಿ ಬರುವುದನ್ನು :

“ನಾರುನರುಂಬೊಳಿಲ್ ಮಾಲಿರುಂಶೋಲೈ ನಂಬಿಕ್ಕು |

ನಾನ್ ನೂರು ತಡಾವಿಲ್ ವೆಣ್ಣೈವಾಯ್ ಸೇರ್ನ್ದು ಪರಾವೈತ್ತೀ |

ನೂರುತಡಾನಿರೈಂದ ವಿಕಾರವಡಿತಿಲ್ ಶೋನ್ನೇನ್ |

ಎರುತಿರುವುಡೈಯಾ ನಿನ್ರುನಂದಿಲೈಕೊಳ್ಳುಂಕೋಲೋ || ”

ಗ್ರಹಿಸಿ, ಅದು ಪೂರ್ಣವಾಗದೆ ಇರುವ ವಿಚಾರವನ್ನು ತಮ್ಮ ಯೋಗ ದೃಷ್ಟಿ ಯಿಂದರಿತು, ಕೂಡಲೇ ಗೋದಾ ದೇವಿಯ ಪರವಾಗಿ, ತಿರುಮಾಲಿರುಂಶೋಬೈಗೆ ತೆರಳಿ, ಅಲ್ಲಿನ ಸುಂದರಬಾಹು ಸ್ವಾಮಿಗೆ ಒಂದು ನೂರು ದೊಡ್ಡ ಪಾತ್ರೆಗಳ ತುಂಬಾ ಬೆಣ್ಣೆ, ಒಂದು ನೂರು ದೊಡ್ಡ ಪಾತ್ರೆಗಳ ತುಂಬ ಆಕ್ಕಾರವಡಿಶಲನ್ನು (ಒಳ್ಳೆಯ ಸಕ್ಕರೆ ಪೊಂಗಲು) ಸಮರ್ಪಿಸಿ, ಹರಕೆಯನ್ನು ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಗೋದಾ ದೇವಿಯ ಹರಕೆಯನ್ನು ಆಕೆಯ ಪರವಾಗಿ ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸಿದರಾದುದರಿಂದ ಶಾಸ್ತ್ರೋಕ್ತವಾಗಿ ಆಕೆಗೆ ಅಣ್ಣ ನಾಗುತ್ತಾರೆಯಾದುದರಿಂದ ‘ಗೋದಾಗ್ರಜ’ ಎನಿಸಿದರು. ಆ ಮಹಾ ಸುದಿನವೇ ಆಚಾರ್ಯರಿಗೆ ಶತ ಸಂವತ್ಸರಗಳು ಪೂರ್ಣವಾಗಿತ್ತು ಎಂಬುದೂ ಒಂದು ಅತಿಶಯವಾದುದು. ನಂತರ ಆಚಾರ್ಯರು ಶ್ರೀವಿಲ್ಲಿ ಪುತ್ತೂರಿಗೆ ತೆರಳಿ ಅಂಡಾಳಮ್ಮನವರನ್ನು ಸೇವಿಸಿದಾಗ ಮತ್ತು ಆಕೆಯ ಹರಕೆ ತೀರಿಸಿದುದನ್ನು ನರದಿ ಮಾಡಿದಾಗ, ತನ್ನ ಹರಕೆಯನ್ನು ತೀರಿಸಿದ ತನ್ನ ಅಣ್ಣ, “ನಮಾ ಕೋಯಿಲಣ್ಣನ್” ಎಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳಿ ತೀರ್ಥ ಪ್ರಸಾದಗಳನ್ನು ಕರುಣಿಸಿದಳು. ಆಚಾರ್ಯರು ತಮ್ಮ ಅರ್ಚಾ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ತಮ್ಮ ಜನ್ಮಸ್ಥಳವಾದ ಶ್ರೀ ಪೆರಂಬೂದೂರುನಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಲು ಅನುಮತಿ ಇತ್ತರಲ್ಲದೆ ತಮ್ಮ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಅದರಲ್ಲಿ ಕರುಣಿಸಿ, ಕಂದಾಡೆ ಅಂಡಾನ್ ಅವರಿಗೆ ಇತ್ತು ಪುಷ್ಯಮಾಸದ ಗುರುಪುಷ್ಯ ಯೋಗ ದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪಿಸಲು ಆಣತಿಯಿತ್ತರು. ಒಂದುನೂರ ಇಪ್ಪತ್ತು ವರ್ಷಗಳು ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿದ್ದು ವಿಶಿಷ್ಟಾದ್ವೈತ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿ, ಶ್ರೀವೈಷ್ಣವ ಪಂಥವನ್ನು ಉದ್ಧಾರಮಾಡಿ, ಭಕ್ತಿ ಶರಣಾಗತಿಗಳನ್ನು ಬೋಧಿಸಿ, ಇಲ್ಲಿಗೆ ಇಹಲೋಕದ ಜೀವನವು ಸಾಕೆಂದರಿತು ಕ್ರಿ.ಶ. 1137, ಮಾಘ ಶುದ್ಧ ದಶಮಿ ಶನಿವಾರ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಶ್ರೀರಂಗನಾಥನ ಗುಡಿಯೆಡೆಗೆ ತಲೆಯನ್ನಿಟ್ಟು, ತಮ್ಮ ಶಿರಸ್ಸನ್ನು ಎಂಬಾರರ ಮಡಿಲಿನಲ್ಲಿಯೂ, ತಮ್ಮ ಪಾದಗಳನ್ನು ವಡುಗ ನಂಬಿಗಳವರ ಮಡಿಲಿನಲ್ಲಿಯೂ ಇರಿಸಿ ಆಳವಂದಾರರ ದಿವ್ಯ ವಿಗ್ರಹವನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತಾ, ಪೆರಿಯ ನಂಬಿಗಳ ಪಾದುಕೆಗಳನ್ನು ಮುಂದಿರಿಸಿಕೊಂಡು, ಪರವಾಸುದೇವನನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತಾ ಯೋಗ ಧ್ಯಾನಸರವಶರಾಗಿರಲು ಆತ್ಮವು ಶಿರಃ ಕಪಾಲವನ್ನು ಭೇದಿಸಿ ದೇಹತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿ ಪೈಕುಂಠವನ್ನು ಸೇರಿತು.

ತಿರುವರಂಗತ್ತಮುದನಾರ್ ಕರುಣಿಸಿದ ದಿವ್ಯಪ್ರಬಂಧ

ಶ್ರೀಮದ್ರಾಮಾನುಜ ನೂರಂತ್ಯಾದಿ

(ಇರಾಮಾನುಶ ನೂತ್ತಂದಾದಿ)

ವೇದಸ್ಪಿರಾನ್ ಭಟ್ಟರ್ ಕರುಣಿಸಿದ ಮುಕ್ತಕ ಪದ್ಯ (ತನಿಯೆ)

ಮುನ್ನೈವಿನ್ನೈಯಗಲ ಮೂಂಗಿರ್ಕುಡಿಯಮುದನ್,
ಪೊನ್ನಂಗಳರ್ಕ ಮಲವ್ವೊದಿರಂಡುಮ್, ಎನ್ನುಡೈಯ
ಶೆನ್ನಿಕ್ಕುಣಿಯಾಗ ಜ್ಜೀರ್ತಿನೇನ್, ತೆನ್ನುಲತ್ತಾ
ಕೇನ್ನುಕ್ಕಡವುಡೈ ಯೇನ್ ಯಾನ್.

ಮೂಂಗಿಲ್ ಕುಡಿ-ಮೂಂಗಿಲ್ ಎಂಬ ವಂಶದಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸಿದ, ಅಮುದನ್-
ತಿರುವರಂಗತ್ತ ಮುದನಾರ್ ಎಂಬುವರ, ಪೋ-ಪ್ರಾರ್ಥನಾ ಯೋಗ್ಯವಾದ, ಆಂ-
ಸುಂದರವಾದ, ಕಳಲ್-ಶ್ರೀಪಾದಗಳು, ಕಮಲವ್ವೊದು-ಕಮಲ ಪುಷ್ಪಗಳಂತೆ,
ಇರಂಡುಂ-ಇರಲಾಗಿ, ಎನ್ನುಡೈಯ-ನನ್ನ, ಶೆನ್ನಿಕ್ಕು-ಶಿರಸ್ಸಿಗೆ, ಅಣಿಯಾಗ-ಆಭರಣ
ವಾಗಿರಲು, ಮುನ್ನೈ-ಅನಾದಿಕಾಲದಿಂದ ಸಂಚಯವಾಗಿರುವ, ವಿನ್ನೈ-ಪಾಪಗಳು,
ಅಗಲ ನಾಶವಾಗಿ, ಶೇರ್ತಿನೇನ್-ಸೇರಿರುವೆ, ತೇವುಲತ್ತಾ-ಕು-ಯಮ ಕಿಂಕರರಿಗೆ,
ಎನ್ನುಕ್ಕು-ಏತಕ್ಕಾಗಿ, ಯಾ-ನಾನು, ಅಡವುಡೈಯೇನ್-ಭಯಪಡುವುದಿಲ್ಲ.

ಅನಾದಿ ಕಾಲದಿಂದ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರುವ ನನ್ನ ಸಕಲ ಪಾಪ ಕರ್ಮಗಳು
ನಶಿಸುವಂತೆ, ಮೂಂಗಿಲ್ ಕುಲದಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸಿದ, ತಿರುವರಂಗತ್ತಮುದನಾರ್ ಅವರ
ರಮಣೀಯವಾದ ಪಾದ ಕಮಲಗಳು, ನನ್ನ ಶಿರೋಭೂಷಣವಾಗಿರಲು ನನಗೆ ಆ
ಯಮದೂತರ ಭಯವೆಂದಿಗೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ.

ನಯಂದರು ಪೇರಿನ್ನಮೆಲ್ಲಾಮ್ ಪಳುದೆನ್ನು ನಣ್ಣಿ ನರ್ ಪಾಲರ್,
ಶಯಂದರು ಕೀರ್ತಿ ಯಿರಾಮಾನುಶಮುನಿ ತಾಳಿಣ್ಣಿಮೇಲ್,
ಉಯರ್ ನ್ನ ಗುಣತ್ತು ತಿರುವರಂಗತ್ತಮುದೋಂಗುಮನ್ನಾಲ್,
ಇಯಮ್ ಬುಮ್ ಕಲಿತ್ತುಡೈಯಂದಾದಿ ಯೊದವಿಶೈ ನೆಂಜಮೇ.

ನೇಜಮೇ-ಎಲೈ ಮನಸ್ಸೇ ! ನಯಮ್-ಶಬ್ದ ಸ್ವರ್ಶಾದಿ ವಿಷಯಗಳಿಂದ, ತರು-
ಅನರ್ಥವು ಒದಗುವ ಮೊದಲು, ವೇರ್-(ತಿಳುವಳಿಕೆ ಇಲ್ಲದೆ) ತಿಳಿದಂತೆ ನಟಿಸುವ,
ಇನ್ನಮೆಲ್ಲಾ ಮ್-ಸುಖವೆಲ್ಲವನ್ನೂ, ಸಳದು ಎನ್ನು-ವ್ಯರ್ಥವೆಂದು ಆಲೋಚಿಸಿ,
ನಣ್ಣ ನರಾಪಾಲ-ತಮ್ಮನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿದವರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ, ಶಯಮ್-ಭವಸಾಗರದ
ನಿವಾರಣೆಗೆ, ತರು-ಮಾರ್ಗ ತೋರಿದ, ಕೀರ್ತಿ-ಯಶಸ್ಸನ್ನು ಹೊಂದಿದ, ಇರಾಮಾ
ನುಶಮುನಿ-ಉಡೈಯನರ, ತಾಳಣೈ-ಪ್ರೀಪಾದಗಳಲ್ಲಿ, ಉಯರ್-ನಂದಗುಣತ್ತು-
ಪ್ರಾವಣ್ಯಾತಿಶಯಗಳಿಂದ, ತಿರುವರಂಗತ್ತಮುದು-ತಿರುವರಂಗತ್ತಮುದನಾರರು,
ಹಿಂಗುಂ-ಬೆಳೆಸಿ, ಅನ್ಬಾಲ್-ಪ್ರೇಮದಿಂದ, ಇಯಂಬುಂ-ಹೇಳಿರುವಂತೆ, ಕಲಿತ್ತುರೈ-
ಕಲಿತ್ತುರೈ ಎಂಬ ಭಂದಸ್ಸಿನ, ಅಂದಾದಿ-ಅಂತಾದಿ ಕ್ರಮದ ಇರಾಮಾನುಶ
ನೂತ್ತಂದಾದಿಯನ್ನು, ಓದ-ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಲು, ಇಶೈ-ಸಮ್ಮತಿಸೋಣ.

ಓ ಮನಸ್ಸೇ ! ಲೋಕದಲ್ಲಿ ವಿಷಯ ಸುಖವು ಶಾಶ್ವತವಲ್ಲ ಮತ್ತು ನೀಚ
ವಾದವು. ಅವನಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ತಮ್ಮನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿದವರನ್ನು ಭವಸಾಗರದಿಂದ
ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಬಲ್ಲ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ಹೊಂದಿದ, ಯತಿರಾಜರ ಪ್ರೀಪಾದ ದ್ವಯಗಳ ವಿಷಯ
ವಾಗಿ ಪ್ರಾವಣ್ಯಾತಿಶಯದಿಂದ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿರುವ “ ಇರಾಮಾನುಶ ನೂತ್ತಂದಾದಿ ”
ಯನ್ನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡೋಣ, ಎಂದು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಪ್ರಚೋದಿಸುವರು.

ಮುಂದಿನ ಮುಕ್ತಕ ಪದ್ಯ (ತನಿಯ್) ತಿರುವರಂಗತ್ತಮುದನಾರ್ ಅವರೇ
ಕರುಣಿಸಿರುವುದೆಂದೂ, ಇಲ್ಲವೇ ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾವಣ್ಯ ಉಳ್ಳ
ಹಿರಿಯರು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿರುವರು ಎಂಬುದಾಗಿ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಕಾರರು ಅಭಿಪ್ರಾಯ
ಪಡುತ್ತಾರೆ.

ಶೊಲ್ಲಿನ್-ತೊಗೈ ಕೊಂಡುನದಡಿ ಪೊಡುಕ್ಕುತೊಂಡು ಶೆಯ್ಯುಮ್,
ನಲ್ಲನ್ನರೇತ್ತು ಮುನ್ನಾಮ ಮೆಲ್ಲಾಮೆನ್ನನ್ ನಾವಿನುಕ್ಕೇ,
ಅಲ್ಲಮ್ ಪಗಲುಮಮರುಂಬಡಿನಲ್-ಗು - ಅರುಶಮಯು
ವೆಲ್ಲುಮ್ ಪರಮ, ವಿರಾಮಾನುಶಾವಿದೆನ್ ವಿಣ್ಣುಪ್ಪಮೇ.

ಶೊಲ್ಲಿನ್-ಶಬ್ದಗಳಲ್ಲಿ (ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ), ತೊಗೈ ಕೊಂಡು-ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿಸಿ,
(ಇಲ್ಲವೇ) ಶೊಲ್ಲಿನ್-ತೊಗೈ ಕೊಂಡು-ಅಷ್ಟೋತ್ತರ ಶತ ದಿವ್ಯ ಪಾಶುರಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳ
ಬೇಕೆಂಬ ಸಂಕಲ್ಪವನ್ನು ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ತುಂಬಿಕೊಂಡು, ಉನದು-ಆ ರುವಾಸ
ಆಚಾರ್ಯರ, ಅಡಿವೈದುಕ್ಕು-ಪ್ರೀಪಾದಾರವಿಂದಗಳ ವಿಷಯವಾಗಿ, ತೊಂಡು-
ತಿಳಿಸುವ ಕೈಂಕರ್ಯವನ್ನು, ಶೆಯ್ಯುಂ-ಮಾಡುವಂತೆ, ನಲ್ಲನ್ನರ್-ಉತ್ತಮ ಪ್ರಾಮಾ
ಣ್ಯದ ತಿರುವರಂಗತ್ತಮುದನಾರ್ ಅವರು, ಏತ್ತುಮ್-ಸ್ತೋತ್ರ ಮಾಡಲು,

ಉನ್ನಾಮ ಮೆಲ್ಲಾಮ್-ಅಚಾರ್ಯರ ತಿರುನಾಮವನ್ನು ಪೊಗಳುನ ನೂರೆಂಟು ಪಾಶುರಗಳನ್ನೂ, ಎನ್‌ದನ್-ನನ್ನ ಯಾವ, ನಾವಿನುಳ್ಳೇ-ನಾಲಿಗೆಯಲ್ಲಿ, ಅಲ್ಲಮ್ ಪಗಲುಂ-ರಾತ್ರಿ ಮತ್ತು ಹಗಲುಗಳಲ್ಲಿ, ಅರಂಬಡಿ-ಹೊಂದುವಂತೆ, ನಲ್ಲು-ಅನುಗ್ರಹಿಸಿ (ಎಂದು), ಅರುವನುಯಮ್-ಷಣ್ಮತಗಳನ್ನು, ವೆಲ್ಲಮ್-ಜಯಿಸಿದ, ಪರಮ-ಸರ್ವವಿಧದಲ್ಲೂ ಶ್ಲಾಘ್ಯರಾದ, ಇರಾಮಾನುಶ-ರಾಮಾನುಜ ಮುನಿಗಳೇ, ಇದು ಎನ್ನ ವಿಣ್ಣ ಪಂ-ಇದು ದಾಸನ ಬಿನ್ನಹವು.

ಷಣ್ಮತಗಳ ಪಂಡಿತೋತ್ತಮರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಜಯಿಸಿದ ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯ ಸ್ವಾಮೀ ! ತಮ್ಮ ಶ್ರೀಪಾದಾರವಿಂದಗಳ ವಿಷಯವಾಗಿ, ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಾವೀಣ್ಯತೆಯಿಂದ ಹೇಳುವ ಕೈಂಕರ್ಯಪರರಾದ ತಿರುವರಂಗತ್ತಮುದನಾರ್ ಅವರು ಪ್ರಸಾದಿಸಿರುವ ಒಂದು ನೂರ ಎಂಟು ಪಾಶುರಗಳುಳ್ಳ ಇರಾಮಾನುಶ ನೂತ್ತಂದಾದಿ ಪ್ರಬಂಧವನ್ನು, ದಾಸನ ನಾಲಿಗೆಯಿಂದ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಅನುಸಂಧಾನ ಮಾಡಲು ಅನುಗ್ರಹಿಸಬೇಕೆಂದು ಬೇಡುವರು.

- ಸೋಮಾಶಿಯಾಂಡಾರ್ ಕರುಣಿಸಿದ ಮುಕ್ತಕ (ತನಿಯೆ) -

ಇನಿಯೇ ಕುರೈನಮಕ್ಕೆಂಬಿರುಮಾನಾರ್ ತಿರುನಾಮತ್ತಿನಾಲ್,
ಮುನಿತನ್ನ ನೂತ್ತೆಟ್ಟುಚ್ಚಾವಿತ್ತಿರಿಯೆನ್ನುಂನುಣ್ಬೊರುಳ್ಳೆ,
ಕಲಿತಂದ ಶಿಮ್‌ಶೋಲ್ ಕಲಿತ್ತುರೈಯನ್ನಾದಿ ಪಾಡಿತ್ತಂದಾನ್,
ಪುನಿಡ್ ತಿರುವರಂಗತ್ತಮುದಾಗಿಯ ಪುಣ್ಣಿಯನೇ.

ಮುನಿ-ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಮನನ ಮಾಡುವ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು, ತನ್ನ ಬ್ರಹ್ಮನಿಗೆ ಉಪದೇಶಿಸಿದ, ನೂತ್ತೆಟ್ಟು-ನೂರೆಂಟು ಬಾರಿ ಜಪಿಸಬೇಕಾದ, ಶಾವಿತ್ತರಿಯೆನ್ನುಮ್-ಸಾವಿತ್ರಿ ಎನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ವೇದಮಾತಾ ಗಾಯತ್ರಿಯ, ನುಣ್-ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ, ಪೊರುಳ್ಳೆ-ಅರ್ಥವನ್ನು, ಎಂಬಿರುಮಾನಾರ್-ಯತಿರಾಜರ, ತಿರುನಾಮತ್ತಾಲ್-ಪವಿತ್ರ ನಾಮಗಳಲ್ಲಿ, ಕಲಿ-ಶಕ್ತಿಯನ್ನು, ತನ್ನ-ಕೊಟ್ಟಂತಹ, ಶಿಮ್‌ಶೋಲ್-ಕಿವಿಗೆ ಇಂಪಾದ ಶಬ್ದಗಳುಳ್ಳ, ಕಲಿತ್ತುರೈ-ಕಲಿತ್ತುರೈ ಎಂಬ ಛಂದಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ರಚಿಸಿರುವ, ಅಂತಾದಿ-ಆದಿ ಮತ್ತು ಅಂತ್ಯ ಪದಗಳು ಒಂದೇ ಆಗಿರುವ ಪಾಶುರಗಳುಳ್ಳ, ಇರಾಮಾನುಶ ನೂತ್ತಂದಾದಿಯನ್ನು, ಪಾಡಿ-ಅನುಭವಿಸಿ ಹಾಡಿದ, ಪುನಿಡನ್-ಪರಿಶುದ್ಧರಾದ, ಪುಣ್ಯವಂತರಾದ, ತಿರುವರಂಗತ್ತ ಮುದು-ತಿರುವ ರಂಗತ್ತ ಮುದನಾರ್ ಅವರು, ಆಗಿಯ-ಆಗಿರುವಂತೆ, ಪುಣ್ಣಿಯನ್-ಧಾರ್ಮಿಕರು, ತನ್ನಾನ್-ಕೊಟ್ಟಿರುವರು, ಇನಿ-ಇನ್ನುಮೇಲೆ, ನಮಕ್ಕು-ನಮಗೆ, ಕುರೈಎನ್-ಕೊರತೆಯೇನಿದೆ ?

ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಬ್ರಹ್ಮನನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿ, ಆ ಬ್ರಹ್ಮನಿಗೆ ಪ್ರಣವದಿಂದ ಕೂಡಿದ
 ಗಾಯತ್ರಿ ಮಂತ್ರದ ಸಾರಾಂಶವನ್ನು ಕರುಣಿಸಿದಂತೆ ಮತ್ತು ಸತ್ಪವನ್ನಾಗಿ ಉಳ್ಳ,
 ಧಾರ್ಮಿಕರನ್ನು ಪಾವನಗೊಳಿಸುವ ಶ್ರೀಮದ್ರಾಮಾನುಜ ನೂರಂತ್ಯಾದಿ
 (ಇರಾಮಾನುಶ ನೂತ್ತಂದಾದಿ) ಎಂಬ ದಿವ್ಯಪ್ರಬಂಧವನ್ನು, ಪರಿಶುದ್ಧಾತ್ಮಕರಾದ
 ತಿರುನರಂಗತ್ತ ಮುದನಾರ್ ಅವರು ಕರುಣಿಸಿರುವರು. ಇದನ್ನು ಅನುಸಂಧಾನ
 ಮಾಡುವ ನಮಗೆ ಇಹಲೋಕದಲ್ಲಿ ಏನು ಕೊರತೆ ಇದೆ ?

ಅವತಾರಿಕೆ

ಸಕಲ ಶಾಸ್ತ್ರ ಸಂಗ್ರಹವಾದ, ತಿರುಮಂತ್ರದ ತಾತ್ಪರ್ಯ ಸತ್ಯವಾದ, ಭಗವಂತನ ನಿರ್ವೇತುಕ ಕೃಪಾಲಬ್ಧ ಪರಿಶುದ್ಧ ಜ್ಞಾನವಂತರಾದ, ಆಳ್ವಾರರ ಯಾವ ದಿವ್ಯ ಪ್ರಬಂಧ ಸಾರಾರ್ಥವನ್ನು, ಪರಮ ಕಾರುಣಿಕರಾದ ನಮ್ಮಾಳ್ವಾರ್ ಅವರ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಕಟಾಕ್ಷಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರರಾದ ಮಧುರ ಕವಿ ಆಳ್ವಾರರಿಗೆ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದರು. ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಉಪದೇಶ ಪರಂಪರೆಯಿಂದ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುವ ಪರಮ ರಹಸ್ಯವಾದ, ಚರಮಪರ್ವನಿಷ್ಠಾಪ್ರಕಾರವನ್ನು, ಉಡೈಯವರು (ರಾಮಾನುಜರು), ತಿರುನರಂಗತ್ತ ಮುದನಾರ್ ಅವರಿಗೆ, ಕೇವಲ ಕೃಪೆ ಮಾತ್ರದಿಂದ ಕೂರತ್ತಾಳ್ವಾರ್ ಅವರ ತಿರುವಡಿ ಗಳನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಲು ಆಣತಿಯಿತ್ತು, ಅವರ ಮೂಲಕ ಪರಮ ರಹಸ್ಯಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಕರುಣಿಸಿದರು. ಆಗ ಆ ತಿರುವ ರಂಗತ್ತ ಮುದನಾರ್ ಅವರು, ಕೂರತ್ತಾಳ್ವಾರ್ ಅವರನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿ ಕೃತಾರ್ಥರಾದರು. ಆದರೂ ಅವರ ಭಕ್ತಿ ಶರಣಾಗತಿಯು ಶ್ರೀಮದ್ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರಲ್ಲಿತ್ತು. ಆಚಾರ್ಯರ ಪಾದನಿಷ್ಠಾಗರಿಷ್ಠರಾಗಿ ಅತಿಶಯ ಪ್ರೇಮದಿಂದ ಅನುಸಂಧಾನಮಾಡುತ್ತಾ ಅನುಭವಿಸಿದರು. ಈ ರೀತಿ ರಾಮಾನುಜರ ದಿವ್ಯಚರಣಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದ ತಿರುನರಂಗತ್ತ ಮುದನಾರ್ ಅವರು, ತಾವು ಅನುಭವಿಸಿದ ಅರ್ಥಜ್ಞಾನವನ್ನು ಜೇತನರಿಗೆ ಸುಲಭವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಲು ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ನಮ್ಮಾಳ್ವಾರರ ಪ್ರಥಮ ಶಿಷ್ಯರಾದ ಮಧುರಕವಿ ಆಳ್ವಾರ್ ಸ್ವನಿಷ್ಠಾನುಸಂಧಾನ ರೂಪವಾಗಿಯೂ, ಉಜ್ಜೀವನಾರ್ಥಕ್ಕಾಗಿ, ಪರೋಪದೇಶರೂಪವಾಗಿಯೂ, ಸಕಲ ಜೇತನರಿಗೋಸ್ಕರ ಗ್ರಂಥರೂಪದಲ್ಲಿ ದ್ರಾವಿಡ ವೇದಗಳಾದ ದಿವ್ಯಪ್ರಬಂಧಗಳನ್ನು ಪ್ರಸಾದಿಸಿದರಷ್ಟೆ ! ಅದೇ ರೀತಿ ಆಚಾರ್ಯಾಭಿಮಾನ ನಿಷ್ಠರಾದ ಎಲ್ಲರೂ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ರಹಸ್ಯಾರ್ಥಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ, ಸ್ವರೂಪೋಪಾಯ ಪುರುಷಾರ್ಥ ಯಥಾತ್ಮ್ಯ ಪ್ರಕಾಶವಾಗಿಸಲು, ಈ ಗ್ರಂಥದ ಮೂಲಕ ಸವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಬ್ರಾಹ್ಮಣ್ಯವು ಸಿದ್ಧಿಸಬೇಕಾದರೆ, ಗಾಯತ್ರಿ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಪ್ರತಿನಿತ್ಯವೂ ಜಪಿಸಲೇ ಬೇಕೆಂಬುದು ಸತ್ಯವಾದಂತೆ, ಶ್ರೀವೈಷ್ಣವ ಸತ್ಯವು ಸಿದ್ಧಿಸಬೇಕಾದರೆ ಪ್ರಸನ್ನ ಗಾಯತ್ರಿ ಎಂಬ ಈ ಇರಾಮಾನುಶ ನೂತ್ತಂದಾದಿ (ಶ್ರೀಮದ್ರಾಮಾನುಜ ನೂರಂತಾಭಿ)ಯನ್ನು ನಿತ್ಯಾನುಸಂಧಾನ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ನಮ್ಮ ಪೂರ್ವಾಚಾರ್ಯರು ಪ್ರಸಾದಿಸಿರುವರು. ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರ ಶ್ರೀಪಾದಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾವಣ್ಯ ಪಡೆದವರಿಗೆ ನಿತ್ಯಾನುಸಂಧಾನ ಮಾಡಲೇಬೇಕೆಂಬುದ ಕ್ಯಾಗಿಯೇ ಪ್ರತಿ ಪಾಶುರದಲ್ಲಿಯೂ ರಾಮಾನುಜರ ತಿರುನಾಮವನ್ನು ಸೇರಿಸುತ್ತಾ ನೂರೆಂಟು ಪಾಶುರಗಳ ಈ ದಿವ್ಯ ಪ್ರಬಂಧವನ್ನು ಪುಣ್ಯಾತ್ಮರಾದ ತಿರುನರಂಗತ್ತ ಮುದನಾರ್ ಅವರು ಕರುಣಿಸಿರುವರು.

॥ ಶ್ರೀಮತೇ ರಾಮಾನುಜಾಯ ನಮಃ ॥

॥ ಶ್ರೀಯೈ ನಮಃ ಶ್ರೀಧರಾಯ ನಮಃ ॥

ಶ್ರೀಮದ್ರಾಮಾನುಜ ನೂರಂತ್ಯಾದಿ

(ಇರಾಮಾನುಜ ನೂತ್ತಂದಾದಿ)

ಈ ಮೊದಲ ಪಾಶುರದಲ್ಲಿ ತಿರುವರಂಗತ್ತ ಮುದನಾರ್ ಅವರು, ತಮ್ಮ ಹೃದಯವನ್ನು ಕುರಿತು, ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರನ್ನು, ಅವರ ಶ್ರೀಪಾದಗಳನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿ ಪುನೀತನಾಗು ಎಂದು ಉಪದೇಶಿಸುತ್ತಿರುವರು.

ಪೊಮ್ಮನ್ನು ಮಾಡು ಪೊರುಂದಿಯ ಮಾರ್ಪನ್, ಪುಗಳ್ ಮಲಿನ್ದ
ಪಾಮನ್ನು ಮಾರನಡಿಪಚೆನ್ನುಯ್ ನ್ದವನ್, ಪಲ್ ಕಲ್ಪಿಯಾರ್
ತಾಮ್ ಮನ್ನವನ್ ನಿರಾಮಾನುಶನ್ ಚರಣಾರವಿಂದಮ್

ನಾಮ್ ಮನ್ನಿ ನಾಳ, ನೆಂಗೇಶೊಲ್ಲುಮೋಮುವನ್ ನಾಮಂಗಳೇ. 1

ಪೂ-ತಾವರೆ ಹೊವನ್ನು, ಮನ್ನು-ವಾಸವಾಗಿ ಉಳ್ಳ, ಮಾಡು-ಶ್ರೀಮಹಾ
ಲಕ್ಷ್ಮಿಯು, ಪೊರುಂದಿಯ-ನಿತ್ಯ ವಾಸ ಮಾಡುವಂತಹ, ಮಾರ್ಪನ್-ವತ್ಸಸ್ಥಳವನ್ನು
ಉಳ್ಳ ಯಾವ ಶ್ರೀಯ: ಪತಿಯು, ಪುಗಳ್-ಕಲ್ಯಾಣ ಗುಣಗಳಲ್ಲಿ, ಮಲಿನ್ದ-ತುಂಬಿ
ಕೊಂಡಿರುವ, ಪಾ-ತಿರುವಾಯ್ಮೊಳಿ ಮುಂತಾದ ದಿವ್ಯ ಪ್ರಬಂಧ ಪಾಶುರಗಳಲ್ಲಿ,
ಮನ್ನು-ಸ್ಥಿರವಾಗಿವುಳ್ಳ ಹೃದಯವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ, ಮಾರ್-ನಮ್ಮಾಳ್ವಾರರ,
ಅಡಿ-ಶ್ರೀಪಾದಗಳನ್ನು, ಪಚೆನ್ನು-ಆಶ್ರಯಿಸಿ, ಉಯ್ ನ್ದವನ್-ಉಜ್ಜಿವಿಸಿದವನಾಗಿ,
ಪಲ್-ಅನೇಕವಾದ, ಕಲ್ಪಿಯಾರ್-ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ (ಸಕಲಶಾಸ್ತ್ರ ಸಾರಾಂಶಗಳನ್ನು
ತತ್ತ್ವವಾಗಿ ಗುರಿಮಾಡಿ ಸಾಧಿಸಿದಂತಹ), ಮನ್ನ-ವಾಸ್ತವಾರ್ಥ ಜ್ಞಾನದಿಂದ ಚೆನ್ನಾಗಿ
ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪಿಸುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ, ನನ್ನು-ಪರಮ ಪದದಿಂದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಆಣತಿಯಂತೆ
ಬಂದು ಅವತರಿಸಿದ, ಇರಾಮಾನುಶ-ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರ, ಚರಣಾರವಿಂದಂ-
ಶ್ರೀಪಾದಗಳನ್ನು, ನಾಮ್-ನಾವು, ಪೊಂದಿ-ಹೊಂದಿ, ನಾಳ-ಸುಖಿಸುವಂತೆ, ನೆಂಗೇ-
ಓ ಮನ್ನಸ್ಸೇ! ಅವನ್-ಆ ಆಚಾರ್ಯರ ಯಾವ, ನಾಮಂಗಳ್-ಭೋಗ್ಯವಾದಂತಹ
ತಿರುನಾಮಗಳನ್ನು, ಶೊಲ್ಲುಮೋಮ್-ಅನುಸಂಧಾನ ಮಾಡೋಣ,

ಕಮಲ ವುಷ್ಪದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿ, ಸದಾ ತಾವರೆಯಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿದ್ದು, ಭಗವಂತನ ವಕ್ಷಸ್ಥಲವನ್ನೇ ನಿತ್ಯವಾಸವನ್ನಾಗಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಜಗನ್ಮಾತೆ ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ಪತಿಯಾದ, ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣನ, ಪರತತ್ವ, ಸೌಲಭ್ಯ, ಸೌಖ್ಯ, ಸೌಹಾರ್ದ, ವಾತ್ಸಲ್ಯಾದಿ ಕಲ್ಯಾಣ ಗುಣಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಲು ರಚಿಸಿರುವ, ತನ್ಮೂಲಕ ಶ್ರಿಯಃ ಪತಿಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸಲು ಸಂತ ನಮ್ಮಾಳ್ವಾರರ ತಿರುವಡಿಗಳನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿ ಉಜ್ಜೀವಿಸಿದ, ಸಕಲಶಾಸ್ತ್ರ ಪಾರೀಣರಾದ, ಶ್ರಿಯಃ ಪತಿಯ ಆಣತಿಯಂತೆ-ಚೇತನ ರನ್ನು ಉದ್ಧಾರಮಾಡಲು ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸಿದ ಯಾವ ಆದಿಶೇಷನು ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರಾಗಿರುವಾಗ, ಅವರ ಶ್ರೀಪಾದಾಶ್ರಯದಿಂದ ನಮ್ಮ ಅನಾದಿ ಕಾಲದಿಂದ ಬದ್ಧವಾದ ಸಂಸಾರ ಕ್ಲೇಶಗಳಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಹೊಂದಲು, ನಾವು ಅವರನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿ ಅವರ ತಿರುನಾಮವೇ ಸಕಲ ವಿಧ ಭೋಗ್ಯವೆಂದರಿತು, ಓ ಮನಸ್ಸೇ ! ಉದ್ಧಾರವಾಗೋಣ.

ಈ ಪಾಶುರದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಹೃದಯ ಪರಿವರ್ತನೆಯಾದುದನ್ನೂ, ಉತ್ತಮ ಪುರುಷಾರ್ಥ ಲಭಿಸಿರುವುದನ್ನೂ ಕಂಡು ತಿರುವರಂಗತ್ತ ಮುಡನಾರ್ ಅವರು ಆಶ್ಚರ್ಯಪಡುತ್ತಾರೆ.

ಕಳ್ಳಾರ್ ಪೊಳಿಲ್ ತೆನ್ನರಂಗನ್, ಕಮಲಪ್ಪದಂಗಳ್ ನೆಂಜಿಲ್

ಕೊಳ್ಳಾಮನಿಶರೈನೀಂಗಿ, ಕ್ಕುರೈಯರ್ಪಿರಾನಡಿಕ್ಕೀಳ್

ವಿಳ್ಳಾದವನ್ನ ನಿರಾಮಾನುಶನ್ ಮಿಕ್ಕ ಶೀಲಮಲ್ಲಾಲ್

ಉಳ್ಳಾದೆನ್ನೆಂಗು, ನ್ರಿಯೇನೆನಕ್ಕುತ್ತ ಪೇರಿಯಲ್ಲೇ.

2

ಕಳ್ಳಾರ್-ಜೇನು ತುಂಬಿರುವ, ಪೊಳಿಲ್-ತೋಟಗಳಿಂದ, ತೆನ್-ಅಂದವಾದ, ಅರಂಗ್-ಶ್ರೀರಂಗನಾಥನ, ಕಮಲಮ್-ವಿಕಸಿಸುತ್ತಿರುವ ತಾವರೆ ವುಷ್ಪದ ರೀತಿಯ, ಪದಂಗಳ್-ಶ್ರೀಪಾದಗಳನ್ನು, ನೆಂಗಿಲ್-ತಮ್ಮ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ, ಕೊಳ್ಳಾ-ಸದಾ ಇರಿಸಿಕೊಂಡ, ಮನಿಶರೈ-ಮನುಷ್ಯರನ್ನು, ನೀಂಗಿ-ದೂರವಾಗಿಸಿ, ಕ್ಕುರೈಯಲ್-ತಿರುಕ್ಕುರೈಯಲೂರಿನಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸಿದ, ಪಿರಾನ್-ತಿರುಮಂಗೈ ಆಳ್ವಾರರ, ಅಡಿಕ್ಕೀಳ್-ತಿರುವಡಿಗಳನ್ನು ಎದೆಂದೂ, ವಿಳ್ಳಾದ-ಬಿಡದೆ ಇರುವ, ಅನ್ನನ್-ಸ್ನೇಹವನ್ನು ಪಡೆದಿರುವ, ಇರಾಮಾನುಶ್-ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರ, ಮಿಕ್ಕ-ಸರ್ವಾಧಿಕವಾದ, ಶೀಲಮ್ ಅಲ್ಲಾರ್-ಶೀಲಗುಣಗಳಿಂದ, ಎನ್ನೆಂಗು-ನನ್ನ ತುಂಬಿರುವ ಹೃದಯವು, ಒನ್ರು-ಬೇರೆ ಯಾವುದನ್ನೂ, ಉಳ್ಳಾದು-ಸ್ಮರಿಸದು, ಎನ್ನುಕ್ಕು-ನನಗೆ, ಉತ್ತ-ಸಿದ್ಧಿಸಿರುವ, ಪೇರ್-(ಸಕಲೋಪಾಯಗಳಿಗಿಂತ) ಉತ್ತಮವಾದ, ಒನ್ರು-ಒಂದು, ಇಯಲ್ವು-ವಿಶೇಷವು, ಅರಿಯೇನ್-ಲಭಿಸಿದ ವಿಧವನ್ನು ತಿಳಿಯಲಾರದವ ನಾದೆನಲ್ಲಾ ಎನಾಶ್ಚರ್ಯ !

ಪುಷ್ಪಮಾಲಿಕೆಗಳಂತೆ ಉಭಯ ಪಾಶ್ವರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಕಾವೇರಿ ಪ್ರವಹಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ್ಗೆ, ಮಧು ಸುಗಂಧ ಭರಿತವಾದ ಪುಷ್ಪಗಳುಳ್ಳ ಉದ್ಯಾನವನಗಳಿಂದ ಆವರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ರಮಣೀಯವಾಗಿರುವ ಸರ್ವೇಶ್ವರನಿಗೆ ಭೋಗಮಂಟಪವೆನಿಸಿರುವ, ಶ್ರೀರಂಗ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಪವಡಿಸಿರುವ ಶ್ರೀರಂಗನಾಥನ ಯಾವ ಪಾದಾರವಿಂದಗಳನ್ನು ಸೇವಿಸಿ, ಅನೇಕ ಜನ್ಮಗಳ ಪಾಪ ಪರಿಹರಿಸಿಕೊಂಡು ಸಂಸಾರ ಬಂಧಗಳನ್ನು ತೊರೆದುಕೊಳ್ಳಲು, ಪರಿಯ ತಿರುಮೋಳಿ ಮೊದಲಾದ ದಿವ್ಯಪ್ರಬಂಧಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿ, ಜೀತನರ ಉದ್ಧಾರಕ್ಕೆ ನೆರವಾದ, ಶ್ರೀರಂಗಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಕಾರಾದಿಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿ, ಏಕಾದಶಿ ತಿರುವಧ್ಯಯನೋತ್ಸವವನ್ನು ನಡೆಸಿದ, ಶೈವರ ವಾದವನ್ನು ಧ್ವಂಸಮಾಡಿದ ತಿರುಮಂಗೈ ಆಳ್ವಾರರ ತಿರುವಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಾವಣ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಭಾಗವತ ಶೇಷತ್ವದಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆಯುಳ್ಳ, ಮಹಾನುಭಾವ ರಾದರೂ ನನ್ನಂತಹ ಮಂದಮತಿಗಳೊಡನೆಯೂ ಕಲೆತುಯಿದ್ದ, ಆ ಯತಿರಾಜರ ಸರ್ವಾಧಿಕವಾದ ಶೀಲಗುಣವೇ ನನ್ನ ಹೃದಯವಾಗಿದೆ. ಅದು ಬೇರೆ ಯಾವುದನ್ನೂ ಸ್ಮರಿಸದು. ನನಗೆ ಸಿದ್ಧಿಸಿದ ಉತ್ತಮವಾದ ಒಂದು ವಿಲಕ್ಷಣವಾದ ಉಪಾಯ ವಿಶೇಷವು ನನಗೆ ತಿಳಿದುದಾಗಿದೆ, ಏನಾಶ್ಚರ್ಯವು ! ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಮೂರನೆಯ ಈ ಪಾಶುರದಲ್ಲಿ ಎಂಬಿರುಮಾನಾರರ ತಿರುವಡಿಗಳ ಸಂಬಂಧ ಹೊಂದಿರುವ ಭಾಗವತ್ತೋತ್ತಮರನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಲು ಸಹಾಯಕವಾದ ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಶ್ಲಾಘಿಸುವರು.

ಪೇರಿಯಲ್ ನೆಂಗೇಯಡಿಪಣೆನ್ನೇನುನ್ನೈ, ಪೇಯ್ ಪಿರವಿ
ಪೂರಿಯ ರೊಡುಳ್ಳ ಶುತ್ತಮ್ ಪುಲತ್ತಿ, ಪೂರುವರುಮ್ ಶೀರ
ಅರಿಯನ್ ಶೆಮ್ಮೆಯಿರಾಮಾನುಶಮುನಿಕ್ಕುನ್ನು ಶೆಯ್ಯುಮ್
ಶೀರಿಯ ಪೇರುಡೈಯಾರ್, ಅಡಿಕ್ಕೀಳೆನ್ನೈ ಚ್ಚೇರ್ತದರ್ಕ್ಕೇ. 3

ಪೇರ್-ಗಂಭೀರವಾದ, ಇಯಲ್-ಸ್ವಭಾವವುಳ್ಳ, ನೆಂಗೇ-ಓ ಮನಸ್ಸೇ !, ಪೇಯ್-ನೀಚವಾದ, ಪಿರವಿ-ಜನ್ಮದಿಂದ, ಪೂರಿಯರೊಡು-ಅಹಂಕಾರಾದಿ ದೋಷಯುಕ್ತ ನೀಚರೊಡನೆ, ಉಳ್ಳ-ಒದಗಿದ, ಶುತ್ತಮ್-ಸಂಬಂಧವನ್ನು, ಪುಲತ್ತಿ-ಬಿಟ್ಟು, ಪೂರುಅರುಮ್-ಸಾಟಿ ಇಲ್ಲದ, ಶೀರ್-ಶುಭಗುಣಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ, ಅರಿಯನ್-ಸರ್ವಜ್ಞರಾದ ವಿದ್ವಾಂಸರನ್ನು, ಶೆಮ್ಮೈ-ಆಶ್ರಿತರು ಎಂತಹವರೇ ಆದರೂ ಪರಿವರ್ತಿಸುವ ಶುಷು ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಹೊಂದಿದ, ಇರಾಮಾನುಶಮುನಿಕ್ಕು-ಎಂಬಿರುಮಾನಾರರ ವಿನಯದಲ್ಲಿ, ಅನ್ನುಶೇಯ್ಯುಮ್-ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರೀತಿ ಮಾಡುವಂತಹ, ಶೀರಿಯ-ಶ್ಲಾಘ್ಯವಾದ, ಪೇರುಉಡೈಯಾರ್-ಪುರುಷಾರ್ಥ ಪಡೆದ ಕೂರತ್ತಾಳ್ವಾರ್

ಮೊದಲಾದ ಭಾಗವತರ ಯಾವ, ಅಡಿಕೈಳ್-ಶ್ರೀಪಾದಗಳಲ್ಲಿ, ಎನ್ನೈ-ನನ್ನನ್ನು, ಶೇರ್ತದಕು-ಸೇರಿಸಿದ ಈ ಮಹೋಪಕಾರಕ್ಕೆ, ಉನ್ನೈ-ನಿನ್ನನ್ನು ಕುರಿತು, ಅಡಿನಣ್ಣೇನ್-ನಮಸ್ಕರಿಸುತ್ತಿರುವೆನು.

ಉಡೈಯವರ ಕಲ್ಯಾಣ ಗುಣಗಳಿಗೆ ಮಾರುಹೋಗಿ ಗಂಭೀರ ಭಾವದಿಂದಿರುವ ಓ ಮನಸ್ಸೇ! ನೀಚ ಜನ್ಮದವರ, ಅಹಂಕಾರ ಸ್ವಭಾವವುಳ್ಳ ದೋಷಯುಕ್ತರ ಸಂಸರ್ಗವನ್ನು ತೊರೆದು, ಸಮಸ್ತ ಕಲ್ಯಾಣ ಗುಣಾತ್ಮರಾದ, ಸಕಲ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಅಗ್ರಗಣ್ಯರಾದ, ಆಶ್ರಿತರು ಕುತ್ತಿತರಾದರೂ ಸನ್ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನಾಗಿಸುವ ಋಜು ಸ್ವಭಾವ ಹೊಂದಿರುವ ಯತಿರಾಜರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣ್ಯವೇ ಶ್ಲಾಘ್ಯವಾದ ಪುರುಷಾರ್ಥ ಎಂದು ನಂಬಿರುವ, ಕೂರತ್ತಾಳ್ವಾನ್ ಮೊದಲಾದ ಭಾಗವತೋತ್ತಮರುಗಳ ಶ್ರೀಪಾದಗಳಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿದ ಈ ಮಹೋಪಕಾರಕ್ಕಾಗಿ ನಮಸ್ಕರಿಸುತ್ತಿರುವೆನು.

ಈ ಪಾಶುರದಲ್ಲಿ ದುರ್ವಾಸನಾ ಬಲದಿಂದ ಮನಸ್ಸು ಸದ್ವಿಷಯದಿಂದ ತಪ್ಪು ಕೂಡದೆಂದೂ, ತಮ್ಮ ನಿಷ್ಠೆಗೆ ಹಾನಿಯಾಗದಿರಲೆಂದು, ಎಂಬಿರುಮಾನರು ತಾವೇ ನಿರ್ಹೇತುಕವಾಗಿ ನನ್ನನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಿರುವರು ಅದರಿಂದ ನನಗೆ ಯಾವ ಹಾನಿಯೂ ಬಾರದು ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಎನ್ನೈಪ್ಪುವಿಯಿಲೊರು ಪೊರುಳಾಕ್ಕಿ, ಮರುಳ್ ಶುರನ್ನ

ಮುನ್ನೈಪ್ಪಳವಿನ್ನೈ ನೇರರುತ್ತು, ಊಳಿಮುದಲ್ವನೈಯೇ

ಪನ್ನಪ್ಪಣಿತ್ತವಿರಾನಾನುಶನ್ ಪರನ್ ಪಾದಮುಮನ್

ಶಿನ್ನಿಲ್ ತರಿಕ್ಕವೈತ್ತಾನ್, ಎನಕ್ಕೇದುಮ್ ಶಿದೈವಿಲ್ಲೆಯೇ. 4

ಊಳಿ-ಕಾಲಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಯಬೇಕಾದ ಸಕಲ ವಸ್ತುಗಳಿಗೂ, ಮುದಲ್ವನೈಯೇ-ಕಾರಣಭೂತನಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನನ್ನೇ, ಪನ್ನ-ಎಲ್ಲರೂ ವಿವೇಕ ವಂತರಾಗಿ ಅನುಸಂಧಾನ ಮಾಡಲು ಕಾರಣರಾದ, ಪಣಿತ್ತ-ಶ್ರೀ ಭಾಷ್ಯವನ್ನು ಕರುಣಿಸಿದ, ಪರನ್-ಸರ್ವೋತ್ತಮರಾದ, ಇರಾನಾನುಶನ್-ಯತಿರಾಜರು, ಎನ್ನೈ-ನನ್ನನ್ನು, ಪುವಿಯಿಲ್-ಈ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ, ಒರು ಪಾರುಳಾಕ್ಕಿ-ಒಂದು ವಸ್ತುವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿ, ಮರುಳ್-ಅಜ್ಞಾನದಿಂದ, ಶುರನ್ನ-ವೃದ್ಧಿಹೊಂದುತ್ತಿದ್ದ, ಮುನ್ನೈಪ್ಪಳವಿನ್ನೈ-ಮತ್ತು ಪೂರ್ವಾರ್ಜಿತ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು, ನೇರ-ಅರುತ್ತು-ಸಮೂಲವಾಗಿ ನಾಶಮಾಡಿದ, ಪಾದಮು-ಪಾದಗಳನ್ನು, ಎನ್ ಶಿನ್ನಿಲ್-ನನ್ನ ಶಿರಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ, ತರಿಕ್ಕ-ಧರಿಸಲು, ವೈತ್ತಾನ್-ಮಾಡಿದರು, ಹೀಗಿರುವಲ್ಲಿ, ಎನಕ್ಕು-ನನಗೆ, ಏದುಮ್-ಯಾವ, ಶಿದೈವು-ಹಾನಿಯೂ, ಇಲ್ಲೈ-ಇರುವುದಿಲ್ಲ. (ಮತ್ತೊಂದು ಅರ್ಥ-ಪರನ್-ಪರಾತ್ಪರನಾದ ಶ್ರಿಯೇ ಪತಿಯ, ಪಾದಮುಮ್-ಶ್ರೀಪಾದಗಳ ಸಹಿತವಾಗಿ,

ಎನ್ ಶೆನ್ನಿ-ನನ್ನ ಶಿರಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ, ತರಿಕ್ಕವೈತ್ತಾನ್-ಧರಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿದರು, ಎಂಬುದಾಗಿ, ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಶ್ರೀಪಾದಾರವಿಂದಗಳನ್ನು ನನ್ನ ಶಿರಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಧರಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿದರು.)

ಸೃಷ್ಟಿ, ಸ್ಥಿತಿ, ಸಂಹಾರಕನಾಗಿಯೂ, ಸರ್ವಾಂತರ್ಯಾಮಿಯಾಗಿಯೂ, ಸಕಲ ಜಗತ್ಕಾರಣ ಭೂತನಾಗಿಯೂ ಇರುವ ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಸ್ವರೂಪ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಶ್ರೀಭಾಷ್ಯ, ಗೀತಾಭಾಷ್ಯಾದಿಗಳಿಂದ ವಿಶದೀಕರಿಸಿ, ತಮ್ಮ ನಿರ್ದೇಶಿತ ಕಟಾಕ್ಷ ದಿಂದಲೂ, ಅಜ್ಞಾನದಿಂದಲೂ, ಪೂರ್ವಾರ್ಜಿತ ಕರ್ಮಗಳಿಂದಲೂ ಬಂಧಿತನಾಗಿದ್ದ ನನ್ನನ್ನು ಇಂದು ಪರಿಗ್ರಹಿಸಿ, ಸಮೂಲವಾಗಿ ನನ್ನ ಅನಾದಿಕಾಲದ ಅಜ್ಞಾನ ವಾಸನಾದಿಗಳನ್ನು ನಾಶಮಾಡಿ, ಮಂತ್ರ, ಮಂತ್ರಾರ್ಥ ಜ್ಞಾನೋಪದೇಶಗಳಿಂದ ಸ್ವರೂಪ ಜ್ಞಾನಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ ಎಂಬಿರುಮಾನರ ಶ್ರೀಪಾದಗಳು ನನಗೆ ಶಿರೋ ಭೂಷಣವಾಗಿರುವಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಇನ್ನು ಯಾವ ಹಾನಿಯೂ ಉಂಟಾಗಲಾರದು.

ಈ ಪಾಶುರದಲ್ಲಿ ತಾವು ರಚಿಸಲಿರುವ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ದೋಷವೇನಾದರೂ ಇರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಕೆಲವರು ನಿಂದಿಸುವರೆಂಬ ಭೀತಿಯಿಂದ ಈ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡೋಣವೇ ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿದವರು ಮತ್ತೆ ತಾವೇ ಮನಸ್ಸು ಸ್ಥಿರವಾದಿ ಪ್ರವರ್ತಿಸಿರುತ್ತಾರೆ.

ಎನಕ್ಕುತ್ತ ಶೆಲ್ವಮಿರಾಮಾನಶನ್, ಎನ್ನಿಶೈಯಗಿಲ್ಲಾ

ಮನಕ್ಕುತ್ತ ಮಾಂದರ್ ಪಳಿಕ್ಕಿಪುರ್ಗಳ್, ಅವನ್ ಮನ್ನಿಯತೀರ್

ತನಕ್ಕುತ್ತ ವನ್ನನವನ್ನಿರುನಾಮಂಗಳ್ ಶಾತ್ತುಮೆನ್ ಪಾ

ವಿನಕ್ಕುತ್ತಂಕಾಣಗಿಲ್ಲಾರ್, ಪತ್ತಿಯೇಯ್ ನ್ದವಿಯಲ್ವಿದನೇ. 5

ಎನಕ್ಕು-ನನಗೆ, ಉತ್ತ-ಸ್ವರೂಪಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ, ಶೆಲ್ವಮ್-ಸಂಪದವು, ಇರಾಮಾನಶನ್-ಯತಿರಾಜರು, ಎನ್ನು-ಎಂದು (ಸ್ತೋತ್ರ ಮಾಡಲು), ಇಶೈಯಗಿಲ್ಲಾ-ಸಮ್ಮತಿಸದ, ಮನಕ್ಕುತ್ತಮ್-ಮನೋದೋಷದಿಂದ, ಮಾನ್ದರ್-ಮನುಷ್ಯರು, ಪಳಿಕ್ಕಿಲ್-ನಿಂದಿಸುವರೆಂಬುದು (ಕೂಡ), ಪುಗಳ್-ಸ್ತುತಿಯೇ ಆಗುವುದು, ಅವನ್-ಆ ಯಾವ ಮನುಷ್ಯರ ಬಗ್ಗೆ, ಮನ್ನಿಯ-ಸ್ಥಿರಚಿತ್ತದಿಂದ, ತೀರ್-ದನಕ್ಕು-ಜ್ಞಾನ ಶಕ್ತ್ಯಾದಿ ಕಲ್ಯಾಣ ಗುಣಗಳಿಗೆ, ಉತ್ತ-ಸರಿಯೆಂದು, ಅನ್ಬರ್-ಪ್ರೇಮ ಉಳ್ಳವರು, ಪತ್ತಿ-ಭಕ್ತಿಯಿಂದ, ಏಯ್ ನ್ದ-ಕೂಡಿದ, ಇಯಲ್ವದು-ಪ್ರಪತ್ತಿಯಾಗಿದೆ, ಎನ್ನು-ಎಂದು, ಅವನ್-ಆ ಯೆಂಬಿರುಮಾನರ ಯಾವ, ತಿರು ನಾಮಂಗಳ್-ತಿರುನಾಮಗಳನ್ನು, ಶಾತ್ತುಮ್-ಹೇಳುತ್ತಿರಲು, ಎನ್-ನನ್ನ ಯಾವ, ಪಾಯಿನಮ್-ಪಾಶುರಗಳ ಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ, ಕುತ್ತಮ್-ದೋಷವನ್ನು, ಕಾಣಗಿಲ್ಲಾರ್-ನೋಡಲಾರರು.

ನಮ್ಮ ಸ್ವರೂಪಾನುರೂಪವೆಂಬ ಸಂಪತ್ತು, ಉಡೈಯವರೇ ಎಂದು ತ್ರಿಕರಣ ಶುದ್ಧಿಯಿಂದ ಅವರ ಗುಣಾನುಭವ ಕೈಂಕರ್ಯಪರರಾದರೆ, ಜೀತನನಿಗೆ ಪರಮ ಪುರುಷಾರ್ಥವು. ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ತಮ್ಮ ಪಾಪಕರ್ಮಗಳಿಂದಲೂ ಅಸೂಯಾ ಕ್ರೋಧಾದಿಗಳಿಂದಲೂ ಮನುಷ್ಯರು ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ನಿಂದಿಸುವರೇನೋ ! ಆದರೂ, ಅದೂ ಸ್ತುತಿಯೇ ಆಗುವುದು. ಯತಿರಾಜರ ಕಲ್ಯಾಣಗುಣಗಳಲ್ಲಿ ನಿಷ್ಕೆಯುಳ್ಳ ಮಹಾತ್ಮರು ಭಕ್ತಿಪ್ರೇರಿತರಾಗಿ ಅವರ ತಿರುನಾಮಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತಿರುವ ಈ ಪ್ರಬಂಧದಲ್ಲಿ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ದೋಷವಿದೆ ಎನ್ನಲಾರರು. ಅದರಿಂದ ಮಹಾತ್ಮರಿಗೆ ಸಮ್ಮತವಾಗುವ ಈ ಗ್ರಂಥ ರಚನೆಯಾಗಿದೆ.

ಈ ಪಾಶುರದಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದಂತೆ ಭಕ್ತಿಯುಕ್ತ ಮಾಡಲು ಪ್ರಬಂಧವೆಂದರೂ, ಅಂತಹ ಭಕ್ತಿಯು ತಮಗೆ ಇರುವುದೇ ಎಂದು ಆಲೋಚಿಸಿ, ಯತಿರಾಜರ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಭಕ್ತಿ ತಮಗಿಲ್ಲವೆಂದು ತಮ್ಮನ್ನು ನಿಂದಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವರು.

ಇಯೆಲುನ್ಬೊರುಳುಮಿಶೈ ಯತ್ತೊಡುತ್ತ, ಈನ್ಬಿನಿಗಳನ್ನಾಲ್
ಮುಯಲ್ ಕೊಂಡುನಾಳ್ ತ್ತುಮಿರಾನಾನುಶನೈ,

ಮದಿಯಿನ್ನೈಯಾಲ್

ಪಯಿಲುಮ್ ಕವಿಗಳಿಲ್ ಪತ್ತಿ ಇಲ್ಲಾದ ವೆನ್ ಪಾವಿನೆಂಗ್ಗಾಲ್
ಮುಯಲ್ ಗಿನ್ನನನ್, ಅವನ್ನನ್ ಪೆರುಂಗೀರ್ತಿ

ಮೊಳಿನ್ದಿಡವೇ. 6

ಇಯೆಲುಂ-ಶಬ್ದವನ್ನು, ಪೊರುಳುಮ್-ಅರ್ಥವನ್ನು, ಇಶೈಯ-ಹೊಂದಿರು ವಂತೆ, ತೊಡುತ್ತ-ಸೇರಿಸಿ, ಈನ್-ವಿಲಕ್ಷಣವಾದ, ಕವಿಗಳ್-ಕವಿಗಳು, ಅನ್ನಾಲ್- ಪ್ರೇಮದಿಂದ, ಮುಯಿಲ್-ಕೊಂಡು-ವೈಮರೆತು, ನಾಳ್-ತುಮ್-ಸ್ತುತಿಸುತ್ತಿರುವ, ಇರಾನಾನುಶನೈ-ಯತಿರಾಜರನ್ನು, ಪಯಿಲುಮ್-ಕ್ರಮಪದ್ಧತಿ ತಪ್ಪಿ ಹೇಳಿದಂತೆ, ಕವಿಗಳಿಲ್-ಕವನಗಳಲ್ಲಿ, ಪತ್ತಿಯಿಲ್ಲಾದ-ಭಕ್ತಿ ಇಲ್ಲದಿರುವಾಗ, ಎನ್-ನನ್ನ ಯಾವ, ಪಾವಿನೆಂಗಾಲ್-ಪಾಪಿಷ್ಠ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ, ಅವನ್-ತನ್-ಆ ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರ ಯಾವ, ಪೆರುಮ್-ಮಿತಿ ಇಲ್ಲದ, ಕೀರ್ತಿ-ಯಶಸ್ಸನ್ನು, ಮೊಳಿನ್ದಿಡ-ವಹಿಸಿದಂತೆ, ಮದಿಯಿನ್ನೈಯಾಲ್ - ಅರಿವಿಲ್ಲದೆಯೇ, ಮುಯಲ್-ಗಿನ್ನನ್ - ಉತ್ಸುಕನಾಗು ತ್ತಿರುವೆನು.

ಶಬ್ದಾಲಂಕಾರ, ಅರ್ಥಾಲಂಕಾರಾದಿ ಸರ್ವಲಕ್ಷಣ ಸಂಪನ್ನ ಪ್ರಬಂಧಗಳನ್ನು ರಚಿಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳುಳ್ಳ ಕವಿಗಳು ಯತಿರಾಜರ ಮೇಲಿನ ಪ್ರೇಮಾತಿಶಯಗಳಿಂದ, ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಮರೆತು ಆಚಾರ್ಯರ ವಿಷಯವಾಗಿ ಸದಾ ಪ್ರಬಂಧರೂಪದಲ್ಲಿ ಸ್ತೋತ್ರ

ಮಾಡುವರು. ಅಂತಹ ಪ್ರಬಂಧ ರಚನೆಯ ಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದ ನಾನು, ಅಜ್ಞಾನದಿಂದ ಉಡೈಯವರ ಅತ್ಯಂತವಾದ ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ಪ್ರಬಂಧ ರೂಪದಲ್ಲಿ ರಚಿಸಲು ಉತ್ಸುಕ ನಾಗಿರುವೆನಲ್ಲಾ ! ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ತಮ್ಮ ಅಯೋಗ್ಯತೆಯನ್ನು ಚಿಂತಿಸಿ ಹಿಂಜರಿದವರು, ಈ ಪಾಶುರದಲ್ಲಿ ಕೂರತ್ತಾಳ್ವಾರ್ ಅವರ ತಿರುವಡಿಗಳ ಸಂಬಂಧವಿರುವಾಗ್ಯೆ ತಮಗೆ ಅಸಾಧ್ಯವಾದುದು ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಸ್ತೋತ್ರ ಮಾಡುತ್ತಾ ಧೀರ ಹೃದಯವಂತರಾಗುತ್ತಾರೆ, ತಿರುವರಂಗತ್ತಮುದನಾರ್.

ಮೊಳಿಯೈಕ್ಕಡಕ್ಕುಮ್ ಪೆರುಮ್ ಪುಗಳಾನ್,

ವಂಗ್ಗಮುಕ್ಕುರುಮ್ಬಾಮ್,

ಕುಳಿಯೈಕ್ಕಡಕ್ಕುಮ್ ನಮ್ ಕೂರತ್ತಾಳ್ವಾನ್,

ಶರಣ್ ಕೂಡಿಯೆಪಿನ್

ಪಳಿಯೈಕ್ಕಡತ್ತು ಮಿರಾಮಾನುಶನ್ ಪುಗಳ್ ಪಾಡಿಯೆಲ್ಲಾ

ವಳಿಯೈಕ್ಕಡತ್ತಲ್, ಎನಕ್ಕುನಿಯಾದುಮ್ ವರುತ್ತಮುನೈ. 7

ಮೊಳಿಯೈ-ಬಾಯಿಂದ ನುಡಿಯನ್ನು, ಕಡಕ್ಕುಮ್-ಅತಿಕ್ರಮಿಸಿರುವ (ನರ್ತಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದ) ಪೆರುಮ್-ಉತ್ತಮವಾದ, ಪುಗಳಾನ್-ಕೀರ್ತಿಯುಳ್ಳವ ರಾದ, ವಂಗ್ಗಮ್-ವಂಚಿಸುತ್ತಿರುವ (ಒಳ್ಳೆಯ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡುವ), ಮುಕ್ಕುರುಂಬುಅಮ್-ಮೂರು ವಿಧವಾದ್ದು ಅಂದರೆ (ಉನ್ನತ ಕುಲವು, ವಿದ್ಯಾಪಾರೀಣತೆಯು ಮತ್ತು ಧನ ಮದವು) ಎಂಬ ಅಹಂಕಾರಗಳಿಂದ, ಕುಳಿಯೈ-ಪಡುಪಾಟುಗಳನ್ನು, ಕಡಕ್ಕುಮ್-ದಾಟಿದವರಾದ, ನಮ್-ನಮಗೆ ಸ್ವಾಮಿಯಾದ, ಕೂರತ್ತಾಳ್ವಾನ್-ಕೂರತ್ತಾಳ್ವಾನ್ ಅವರಲ್ಲಿ ಯಾವ, ಶರಣ್-ತಿರುವಡಿಗಳ ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು, ಕೂಡಿಯೆ ಪಿನ್-ಆಶ್ರಯಿಸಿದ ಮೇಲೆ, ಪಳಿಯೈ-ದೋಷಗಳಿಗಾಗಿ ಅನುಭವಿಸಲೇ ಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಪಾಪಕರ್ಮಗಳಿಂದ, ಕಡತ್ತುಮ್-ಮುಳುಗುವುದರಿಂದ ಮೇಲೆತ್ತಿ ದಾಟಿಸುತ್ತಿರಲಾಗಿ, ಇರಾಮಾನುಶನ್-ಉಡೈಯವರ ಯಾವ, ಪುಗುಳ್-ದಿವ್ಯ ಗುಣಗಳನ್ನು, ಪಾಡಿ-ಸಂಕೀರ್ತನೆ ಮಾಡುತ್ತಾ, ಅಲ್ಲಾವಳಿಯೈ-ಸ್ವರೂಪ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿರುವ ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನು, ಕಡತ್ತಲ್-ದಾಟುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ಎನಕ್ಕು-ನನಗೆ, ಇನಿ-ಇನ್ನುಮೇಲೆ, ಯಾದುಮ್-ಯಾವೊಂದೂ, ವರುತ್ತಮ್ ಅನ್ನು-ಶ್ರಮವಾಗದು.

ನೂತಿನಲ್ಲಿ ವಿನರಿಸಲು ಅಸದೃಶವಾದ ಮಹತ್ತು ಮತ್ತು ಯಶಸ್ಸನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ, ಲೋಕದಲ್ಲಿ ನಾಶಹೊಂದಲು, ಧನಮದ, ಕುಲಮದ, ವಿದ್ಯಾಮದ

ಗಳು ಕಾರಣವಾದರೂ, ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಮೀರಿನಿಂತಿರುವ, ಜ್ಞಾನ, ಭಕ್ತಿ, ವೈರಾಗ್ಯ ಸಂಪತ್ತಿನಿಂದ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಿರುವ, ಕೂರತ್ತಾಳ್ವಾನ್ ಅವರ ಶ್ರೀಪಾದಗಳನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿ, ಜಗದಾಚಾರ್ಯರಾದ, ಜೀತನರ ದೋಷಗಳನ್ನು ನಾಶಗೊಳಿಸಿ ಉದ್ಧಾರ ವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ, ಕೃಪಾ ಸ್ವರೂಪರಾಗಿರುವ, ಯತಿರಾಜರ ಯಾವ ದಿವ್ಯ ಗುಣಗಾನವೂ, ದುರ್ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನು ದಾಟಿರಬೇಕಾದರೆ ನನಗೆ ಯಾವದೂ ಪ್ರಯಾಸವೆನಿಸದು ಎಂದೂ, ಕೂರತ್ತಾಳ್ವಾನ್ ಅವರ ಸಂಬಂಧದಿಂದ ಸರ್ವಾಭೀಷ್ಟ ಸಿದ್ಧಿಸುವುದು, ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ತಿರುವರಂಗತ್ತಮುದನಾರ್ ಅವರು.

ಇನ್ನು ಈ ವಾಶುರದಿಂದ ನೊದಲು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸ್ತೋತ್ರ ಮಾಡಲು ಉಪಕ್ರಮಿಸಿರುವರು. ಪ್ರಥಮ ಅಳ್ವಾರ್, ಪೊಯ್‌ಗೈಯ್ ಅಳ್ವಾರ್ ಅವರು ಅನು ಗ್ರಹಿಸಿರುವ ದಿವ್ಯ ಪ್ರಬಂಧವನ್ನು ತಮ್ಮ ಹೃದಯ ಮಂದಿರದಲ್ಲಿರಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಎಂಬಿರುವಾನರರು ನಮಗೆ ನಾಥರು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ವರತ್ತಮ್ ಪುರವಿರುಳ್ ಮಾತ್ತ, ವೆಮ್ ಪೊಯ್‌ಗೈಯ್
ಸಿರಾನ್ ಮುರೈಯಿನ್

ಕುರುತ್ತಿನ್ ಪೊರುಳ್ಳೈಯಮ್ ಶೆನ್ನಮಿಳ್

ತನ್ನೈಯಮ್ ಕೂಟ್ಟಿ, ಯೊನೈ

ತಿರಿತ್ತನೆರಿತ್ತ ತಿರುವಿಳಕ್ಕೈತ್ತನ್ ತಿರುವುಳ್ಳತ್ತೇ

ಯಿರುತ್ತಮ್ ಪರಮನ್, ಇರಾಮಾನುಶ ನೆಮ್ಮಿರೈಯವನೇ. 8

ವರುತ್ತಂ-ಜೀವರಿಗೆ ಶ್ರಮವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುತ್ತಿರುವ, ಪುರಮ್-ಸಾಮಾನ್ಯ ವಿಷಯ ಪ್ರಾಮಾಣ್ಯಕ್ಕೆ ಸಾಧನವಾದ, ಇರುಳ್-ಅಜ್ಞಾನವೆಂಬ ಕತ್ತಲೆಯನ್ನು, ಮಾತ್ತ-ನಾಶ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು, ಎಮ್-ನನ್ನ ಯಾವ ಸಂಬಂಧವನ್ನುಳ್ಳ ಪ್ರಪಂಚ ಜನರಿಗಾಗಿ, ಪೊಯ್‌ಗೈ ಸ್ವಿರಾನ್-ಕಾಂಚೀಪುರದ ಪುಂಡರೀಕ ಸರಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸಿದ ಪೊಯ್‌ಗೈ ಅಳ್ವಾರರು, ಮುರೈಯನ್-ವೇದಗಳ ಯಾವ, ಕುರುತ್ತಿನ್-ವೇದಗಳ ಕೊನೆಯ ಭಾಗವಾದ ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳ, ಪೊರುಳ್ಳೈಯಮ್-ಅರ್ಥವನ್ನು, ಶೆಮ್-ತತ್ತ್ವ, ಹಿತ, ಪುರುಷಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಲು ಮನೋಜ್ಞವಾದ, ತಮಿಳ್ ತನ್ನೈಯಮ್-ದ್ರಾವಿಡ ರೂಪದಲ್ಲಿರುವ ದಿವ್ಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳಲ್ಲಿರುವ, ಕೂಟ್ಟಿ-ಉತ್ತಮವಾದ ತಮಿಳು ಪದಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ, ಒತ್ತ-ಅನೇಕವು ಸೇರಿ ಏಕ ವಾಗುವುವು ಎಂಬುವ, ತಿರಿತ್ತ-ಸಂಬಂಧ ತಿಳಿಸಿ, ಅನ್ನು-ಒಂದು ಮನೆಯ ಜಗಲಿಯ ಮೇಲೆ ಭಗವಂತನು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಾಗ, ಎರಿತ್ತ-ಪ್ರಕಾಶಪಡಿಸಿದ (ಸಾಡಿದ), ತಿರುವಿಳಕ್ಕೈ-ದಿವ್ಯ ದೀಪವನ್ನು, ತನ್ ತಿರುವುಳ್ಳತ್ತೇ-ತಮ್ಮ ಹೃದಯ

ದಲ್ಲಿ, ಇರುತ್ತುಮ್-ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವ, ಸಿರಮನ್-ನಿರತಿಶಯ ಪ್ರಭಾವವುಳ್ಳ, ಇರಾಮಾನುಶನ್-ಎಂಬಿರುಮಾನಾರರು, ಎಮ್-ನಮಗೆ, ಇರೈಯವನ್-ಸ್ವಾಮಿ ಯಾಗಿರುವರು.

ಸಕಲ ಜಗತ್ಪಾರಣ ಭೂತನಾದ ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣನು, ಈ ಜಗತ್ತಿನ ಸೃಷ್ಟಿ, ಸ್ಥಿತಿ, ಸಂಹಾರಾದಿ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರಲು, ಆ ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಆಜ್ಞೆಗೆ, ಬ್ರಹ್ಮ, ರುದ್ರ, ಸೂರ್ಯ, ಅಗ್ನಿ, ಯಮರೇ ಮೊದಲಾದ ದೇವಗಣಗಳಲ್ಲಿ ಅಂತರಾತ್ಮನಾಗಿ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿರಲು, ಕೆಲವು ಅಜ್ಞಾನಿಗಳು, ಇವೆಲ್ಲಾ ಅಸತ್ಯವೆಂದೂ, ಚೇತನಾ ಚೇತನ ಸಕಲ ಪದಾರ್ಥಗಳಿಗೂ ಕಾರಣಭೂತನು ಒಬ್ಬನು ಇದ್ದಾನೆ ಎಂಬ ವಿವೇಕ ವಿಲ್ಲದೆ, ನಾಸ್ತಿಕರಾಗಲು ಮತ್ತು ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಅವನನ್ನು ನಂಬಿದರೂ ವಾಸ್ತವಾರ್ಥವನ್ನರಿಯದೆ ತಮ್ಮ ಅಜ್ಞಾನಾಂಧಕಾರದಲ್ಲಿ ಶ್ರಮಪಡುತ್ತಿರಲು, ಇವರುಗಳ ಅಜ್ಞಾನವನ್ನು ನಿವಾರಿಸಲೋಸುಗ, ಲೋಕೋಪಕಾರಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಅವತರಿಸಿದ ಮೊದಲನೆಯ ಆಳ್ವಾರ್, ಪೊಯ್ಗೈಯ್ ಆಳ್ವಾರ್. ಅವರು ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸಿ, ತಿರುಕ್ಕೋಟಿಯೂರ್‌ನ ಒಂದು ಮನೆಯ ಜಗಲಿಯ ಮೇಲೆ ಇರುವಾಗ ಶ್ರಿಯಃಪತಿಯ ದರ್ಶನ ಪಡೆದು, ಒಡನೆ ಮೊದಲಾ ತಿರುವಂದಾದಿ ಎಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ಪಡೆದಿರುವ ದಿವ್ಯಪ್ರಬಂಧವನ್ನು ಪಾಡಿದರು. ಇಂತಹ ವೈಯನ್ದಗಳೆ ಎಂಬುವ ದ್ರಾವಿಡ ಪ್ರಬಂಧ ಜ್ಯೋತಿಯನ್ನು ತಮ್ಮ ಹೃದಯ ಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಶ್ರೀಮದ್ರಾಮಾನುಜರೇ ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಈ ಪಾಶುರದಲ್ಲಿ, ಪೂದತ್ತಾಳ್ವಾರರ ತಿರುವಡಿಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಹೃದಯ ಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅನುಭವಿಸುವ ಎಂಬಿರುಮಾನಾರ್ ಅವರ ಕಲ್ಯಾಣ ಗುಣಗಳನ್ನು ಅನುಸಂಧಾನ ಮಾಡುವವರು, ವೇದಗಳನ್ನು ಕಾಪಾಡಿ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತರಾದವರು ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ, ಇರಾಮಾನುಶ ನೂತ್ತಂದಾದಿ ಕರ್ತೃವಾದ ತಿರುವರಂಗತ್ತ ಮುದನಾರ್ ಅವರು.

ಇರೈವನೈ ಕ್ಕಾಣಮಿದಯತ್ತಿರುಳ್‌ಕೆಡ, ಜ್ಞಾನಮೆನ್ನುಮ್

ನಿರೈವಿಳಕ್ಕೇತ್ತಿಯ ಪೂದತ್ತಿರುವಡಿತ್ತಾಳ್‌ಗಳ್, ನೆಂಗಿ

ತ್ತುರೈಯ ವೈತ್ತಾಳು ಮಿರಾಮಾನುಶನ್ ಪುಗಳೊಡುಮ್

ನಲ್ಲೋರ್

ಮರೈಯಿನ್ನೈಕ್ಕಾತ್ತು, ಇನ್ನ ಮಣ್ಣ ಗತ್ತೇಮನ್ನವೈಪ್ಪಪರೇ.

ಇರೈವನೈ-ಸ್ವಾಮಿಯಾದ ಶ್ರಿಯಃ ಪತಿಯನ್ನು, ಕಾಣುಮ್-ಸೇವಿಸಲು ಉಪಕರಣವಾಗಿ, ಇದಯತ್ತು-ಹೃದಯವೆಂಬುದು ಇರುವಾಗ, ಇರುಳ್-ಅಜ್ಞಾನವು, ಕೆಡ-ನಶಿಸುವಂತೆ, ಜ್ಞಾನಮ್ ಎನ್ನುಮ್-ಪರಜ್ಞಾನವನ್ನು, ನಿರೈವಿಳಕ್ಕು-ಪರಿಪೂರ್ಣ ದೀಪವನ್ನು, ಏತ್ತಿಯು-ಪ್ರಕಾಶಪಡಿಸಿದ, ಪೂತಮ್-ಪೂದತ್ತಾಳ್ವಾರ್, ತಿರುವಡಿ ತಾಳ್-ಕಳ್-ಶ್ರೀಪಾದ ಪದ್ಮಗಳನ್ನು, ನೆಂಗಿತ್ತು-ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ, ಉರೈಯು-ಸದಾ ನೆಲೆಸಿರಲು, ಮೈತ್ತು-ಅನುವು ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟು, ಅಳುಮ್-ಅನುಭವಿಸುವ, ಇರಾಮಾನುಶನ್-ಎಂಬಿರುಮಾನಾರ್ ಯಾವ, ಪುಗಳ್-ದಿವ್ಯ ಗುಣಗಳನ್ನು, ಓದುಮ್-ಸದಾ ಅನುಸಂಧಾನ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ, ನಲ್ಲೋರ್-ಸತ್ಪುರುಷರುಗಳು, ಮುರಿಯಿನೈ-ವೇದಗಳನ್ನು, ಕಾತ್ತು-ಕಾಪಾಡಿ, ಇನ್ನಮಣ್ಣಿಗತ್ತೇ-ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ, ಮುನ್ನ-ಶಾಶ್ವತವಾಗಿರುವಂತೆ, ಮೈಪ್ಪವರ್-ಇರಿಸುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಸರ್ವೇಶ್ವರನಿಗೆ ವಾಸಸ್ಥಾನವಾಗಿರುವ ಮತ್ತು ಚೇತನನು ಭಗವಂತನನ್ನು ಸೇವಿಸಲು ಸಾಧನವಾದ ಹೃದಯ ಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ತುಂಬಿರುವ, ಅಜ್ಞಾನವೆಂಬ ಕತ್ತಲೆಯನ್ನು ಜ್ಞಾನವೆಂಬ ದೀಪದಿಂದ ಆ ಅಜ್ಞಾನವನ್ನು ತೊಲಗಿಸಿ, ಆ ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣನನ್ನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಸೇವಿಸಿದ ಪೂದತ್ತಾಳ್ವಾರ್ ಅವರ ಚರಣಾರವಿಂದಗಳನ್ನು ಸದಾ ಕಾಲ ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತಿರುವ ಯತಿರಾಜರ ಕಲ್ಯಾಣ ಗುಣಗಳನ್ನು, ಅನುಸಂಧಾನ ಮಾಡುವಂತಹ ಮಹನೀಯರೇ ಮೈದಿಕ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ಸರಕ್ಷಿಸಿ ಸುಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿಸುವರು ಎಂಬುದಾಗಿ ಪೂದತ್ತಾಳ್ವಾರ್ ಅವರನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿರುವರು.

ಈ ಪಾಶುರದಲ್ಲಿ ಪೇಯಾಳ್ವಾರ್ ಅವರನ್ನು ಸ್ತುರಿಸಿ ಸ್ತುತಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಮುನ್ನಿಯ ಪೇರಿರುಳ್ ಮಾಂಡಸಿನ್, ಕೋವಲುಳ್

ಮಾಮಲರಾಳ್

ತನ್ನೊಡು ಮಾಯನೈಕ್ಕಂಡಮೈಕಾಟ್ಟುಮ್,

ತಮಿಳ್ ತಲ್ಲೈವನ್

ಪೊನ್ನಡಿಪೋತ್ತುನಿರಾಮಾನುಶರ್ಕ್ಕನ್ನುಪೂಣ್ಡವರ್ ತಾಳ್

ಶಿನ್ನಿಯರ್ ಚ್ಚೊಡುಮ್, ತಿರುವುಡೈಯಾರೆನ್ನಮ್

ಶೀರಿಯರೇ. 10

ಮುನ್ನಿಯ-ನಿವಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗದ, ಪೇರ್-ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾದ, ಇರುಳ್-ಅಜ್ಞಾನವೆಂಬ ಕತ್ತಲೆ, ಮಾಣ್ಡಪಿನ್-ಮೊದಲಿನ ಇಬ್ಬರು ಆಳ್ವಾರರು ಹೊತ್ತಿಸಿದ

ಜ್ಞಾನ ಜ್ಯೋತಿಯು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಂದಿಹೋದಾಗ, ಕೋವಲುಳ್—ತಿರುಕ್ಕೋವಿ
ಲೂರಿನಲ್ಲಿ, ಮಾನುಲರಾಳ್ ತನ್ನೊಡುಂ—ಪುಷ್ಪವಾಸಿನಿಯಾದ ಶ್ರೀಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿ,
ಸಮೇತ, ಆಯನೈ—ಕೃಷ್ಣಾವತಾರದಲ್ಲಿ ಆಶ್ರಿತರಿಗೆ ಸುಲಭನಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನನ್ನು,
ಕಂಡಮ್—ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಸೇವಿಸಿದ ವಿಷಯವನ್ನು, ಕಾಟ್ಟುಮ್—ದಿವ್ಯ ಪ್ರಬಂಧದ
ದ್ವಾರ ಕಾಣಿಸಿದ, ತಮಿಳ್—ತಮಿಳಿಗೆ ಮೊದಲಿಗರೆಸಿದ ಪೇಯಾಳ್ವಾರ್
ಅವರ, ಪೊನ್ನಡಿ—ರಮಣೀಯವಾದ ಶ್ರೀಪಾದಗಳನ್ನು, ಪೊತ್ತುಮ್—ಸ್ತುತಿಸುವ
ಸ್ವಭಾವವುಳ್ಳ, ಇರಾಮಾನುಶರ್ಕು—ರಾಮಾನುಜರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ, ಅನ್ನು—ಪ್ರೇಮ
ವನ್ನು, ಪೂಣ್ಣವರ್—ಭೂಷಣವಾಗಿ ಧರಿಸಿಕೊಂಡವರ, ತಾಳ್—ಶ್ರೀಪಾದಗಳನ್ನು,
ಶೆನ್ನಿಯಿಲ್—ತಮ್ಮ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ, ಶೂಡಮ್—ಧರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ, ತಿರು—ಸಂಪತ್ತನ್ನು,
ಉಡೈಯಾರ್—ಉಳ್ಳವರು, ಎನ್ನುಮ್—ಯಾವಾಗಲೂ, ಶೀರಿಯರ್—ಶ್ರೀಮಂತರು.

ತಿರುಕ್ಕೋವಿಲೂರಿನಲ್ಲಿ ಮೊದಲಿನ ಇಬ್ಬರು ಆಳ್ವಾರರು ಹೊತ್ತಿಸಿದ ಜ್ಞಾನ
ಜ್ಯೋತಿಯು, ಅಜ್ಞಾನವೆಂಬ ಕತ್ತಲೆಯನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಿವಾರಿಸದೆ ಇರುವ
ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಶ್ರೀಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿ ಸಮೇತನಾಗಿ ಕೃಷ್ಣಾವತಾರದಲ್ಲಿ ಸೇವೆ
ಪಡೆದ ವಿಷಯವನ್ನು ಪೇಯಾಳ್ವಾರರು “ತಿರುಕ್ಕುಂಡೇನ್” ಎಂಬ ದಿವ್ಯಪ್ರಬಂಧದ
ಮೂಲಕ ಸಕಲ ಜೀತನರಿಗೆ ಪ್ರಕಾಶಪಡಿಸಿ, ದ್ರಾವಿಡ ಪಂಡಿತೋತ್ತಮರೆಸಿದರು.
ಅಂತಹ ಪೇಯಾಳ್ವಾರರ ಶ್ರೀಪಾದಗಳನ್ನು ಸ್ತುತಿಸುವಂತಹ ಯತಿರಾಜರಲ್ಲಿ
ಪ್ರಾವಣ್ಯವುಳ್ಳ ಮಹಾತ್ಮರ ಯಾವ ಶ್ರೀಪಾದಗಳನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಶಿರದಲ್ಲಿ
ಧರಿಸುವವರು ಸದಾ ಸರ್ವ ಸಂಪನ್ನರು ಎಂದಿದ್ದಾರೆ.

ಶೀರಿಯನಾನ್ದರೈಚ್ಚೆಂಬೊರುಳ್, ಶೆಂದಮಿಳಾಲಳಿತ್ತ

ಸಾರಿಯಲುಂಪುಗಳ್ಪಾಣೈರುಮಾಳ್, ಶರಣಾಂಬದುಮು

ತ್ತಾರಿಯಲ್ ಶೆನ್ನಿಯಿರಾಮಾನುಶನ್ ತನ್ನೈಚಾರ್ ನ್ದವರ್ ದಮ್

ಕಾರಿಯವಣ್ಣೈ, ಎನ್ನಾಲ್ ಶೊಲ್ಲೊಣಾದಿ ಕಡಲಿಡತ್ತೇ. 11

ಶೀರಿಯ—ಸ್ವರೂಪ ರೂಪಗುಣ ವಿಭೂತಿಗಳನ್ನು ತತ್ತ್ವವಾಗಿ ಪ್ರಸಾದಿಸಲು
ಶ್ಲಾಘ್ಯವಾದ, ವಾಲ್—ಮರೈ—ಮುಗ್, ಯಜುರ್, ಸಾಮ ಅಥರ್ವವೆಂಬ ನಾಲ್ಕು
ವೇದಗಳ ಯಾವ, ಶೆಮ್—ರಮಣೀಯವಾದ, ಪೊರುಳ್—ವಿಶೇಷಾರ್ಥಗಳನ್ನು,
ಶೆಮ್—ಸಾರಾಂಶಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಸಾದಿಸಲು ಸುಂದರವಾದ, ತಮಿಳಾಲ್—ದ್ರಾವಿಡ
ದಿವ್ಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳಲ್ಲಿ, ಅಳಿತ್ತ—ಆಣತಿ ಇತ್ತವರಾಗಿ, ಪಾರ್—ಭೂಮಿಯೆಂದು,
ಇಯಲುಂ—ವ್ಯಾಪಿಸಿರುವ, ಪುಗಳ್—ಯಶಸ್ಸು, ಪಡೆದವರಾಗಿರುವ, ಪಾಣ್
ಪೆರುಮಾಳ್—ತಿರುಸ್ಥಾನಿ ಆಳ್ವಾರರ, ಚರಣಾಮ್—ತಿರುವಡಿಗಳಲ್ಲಿ, ಪದುಮುತ್ತಾರ್—

ತಾನರೆ ವುಷ್ಟುಗಳೋಪಾದಿಯಲ್ಲಿ, ಇಯಲ್-ಅಲಂಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ, ಶೆನ್ನಿ-ಶಿರಸ್ಸನ್ನು ಉಳ್ಳ, ಇರಾಮಾನುಶನ್ ತನ್ನೈ-ಯತಿರಾಜರನ್ನು, ಶಾರನ್ದಮ್-ತಮ್-ಆಶ್ರಯಿಸಿದವರ, ಕಾರಿಯಣ್ಣೈ-ವೈಲಕ್ಷಣ್ಯವು, ಇಕ್ಕಡಲ್-ಈ ಸಮುದ್ರದಿಂದ ಸುತ್ತುವರಿಯಲ್ಪಟ್ಟ, ಇಡತ್ತು-ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ, ಎನ್ನಾಲ್-ನನ್ನಿಂದ, ಶೋಲ್ಲೊಣಾದು-ಹೇಳಿ ಮುಗಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಮತ್ತೊಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಪಾಶುರವನ್ನು ಅರ್ಥೈಸಬಹುದು ಅದು ಹೀಗಿದೆ : ಇಕ್ಕಡಲಿಡತ್ತೇ, ಇರಾಮಾನುಶನ್ ತನ್ನೈ, ಚ್ಚಾನ್ದಮ್, ಎಂಬುದಾಗಿ ಅನ್ವಯಮಾಡಿ ಭಗವಂತನನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಲು ಕೂಡ ಸಮ್ಮತಿಸುವವರು ಇಲ್ಲದ ಈ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ, ಭಗವದ್ಭಕ್ತರಿಗೆ ಯತಿರಾಜರನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿದ ಮಹಾತ್ಮರನ್ನು “ಕಾರಿಯ ನಣ್ಣೈ” ಎಂದು ಸಾಠಾಂತರ ಮಾಡಿದಾಗ ಕಾರ್-ಮೇಘದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ, ಇಯಲ್-ಸ್ವಭಾವವುಳ್ಳ, ವಣ್ಣೈ-ಧಾತ್ವತ್ವ ಎಂದರ್ಥ. ಮೇಘವು ಜಲ, ಸ್ಥಳ, ಒಳ್ಳೆಯದು, ಕೆಟ್ಟದ್ದು, ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡದಲೇ ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗೂ ಮಳೆಯನ್ನು ಸುರಿಸುವಂತೆ, ಮಹಾತ್ಮರು ಗುಣಾವಗುಣಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸದೆಯೇ, ಸಕಲರಿಗೂ, ಯತಿರಾಜರ ದಿವ್ಯ ಗುಣಗಳನ್ನು ಉಪದೇಶಿಸಿದರು ಎಂಬುದು.

ಸಕಲ ವೇದಗಳ ಸಾರಾಂಶವಾಗಿರುವ “ಅಮಲನಾದಿ ಪಿರಾನ್” ಎಂಬ ದಿವ್ಯ ಪ್ರಬಂಧದ ದ್ವಾರಾ, ಸಕಲರಿಗೂ, ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುವಂತೆ ಕರುಣಿಸಿರುವ, ಜಗತ್ಪ್ರಶಸ್ತವಾದ ಕಲ್ಯಾಣ ಗುಣಗಳನ್ನುಳ್ಳ ಕೀರ್ತಿವಂತರಾದ, ತಿರುಪ್ಪಾಣಿ ಆಳ್ವಾರರ ಶ್ರೀಪಾದಗಳನ್ನು ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿರುವ ಯತಿರಾಜರನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿದ ಭಾಗವತ್ತೋತ್ತಮರ ಯಾವ ದಿವ್ಯಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಸ್ತೋತ್ರ ಮಾಡಲು ನನ್ನಿಂದಾಗುತ್ತಿಲ್ಲವಲ್ಲ ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಇಡಂಕೊಂಡ ಕೀರ್ತಿಮುಳಿತ್ತೈಕ್ಕಿರೈವನ್, ಇಣೈಯಡಿಪ್ಪೋ

ದಡಂಗುನಿದಯತ್ತಿರಾಮಾನುಶನ್, ಅನ್ಮಪೊರ್ಪಾದ

ಮೆನ್ನುಮ್

ಕಡಂಕೊಂಡಿರೈಂಗುನ್ನಿರುಮುನಿವರ್ಕ್ಕನ್ರಿಕ್ಕಾದಲ್ ಶೆಯ್ಯಾ

ತ್ತಿಡಂಕೊಂಡ ಜ್ಞಾನಿಯರ್ಕ್ಕೇ, ಅಡಿಯೇನನ್ನು

ಶೆಯ್ ವದುವೇ. 12

ಇಡಂಕೊಂಡ-ಭೂಮಿಯೆಲ್ಲವನ್ನೂ ತುಂಬಿರುವ, ಕೀರ್ತಿ-ಗುಣ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ಪಡೆದಿರುವ, ಮುಳಿತ್ತೈಕ್ಕು-ತಿರುಮುಳಿಶೈ ಎಂಬ ದಿವ್ಯ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ, ಇರೈವನ್-ನಾಥರೆನಿಸಿದ ತಿರುಮುಳಿಶೈ ಆಳ್ವಾರರ, ಇಣೈ-ಸೇರಲು ಸುಂದರವಾದ, ಅಡಿಪ್ಪೋದು-ಶ್ರೀಪಾದಗಳು, ಅಡಂಗು-(ಮಹತ್ತರವಾದುದು) ತುಂಬಿದ, ಇದಯತ್ತು-ಆಳ್ವಾರರ ಶ್ರೀಪಾದ

ಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಲೀನವಾಗುವ ಹೃದಯವಂತಿಕೆಯುಳ್ಳ, ಇರಾಮಾನುಶನ್-ಉಡೈಯವರ ಯಾವ, ಅಮ್-ವಿಲಕ್ಷಣವಾದ, ಪೊನ್-ಎಲ್ಲರಿಂದಲೂ ಆಶ್ರಯಿಸಲು ಯೋಗ್ಯವಾದ, ಪಾದಮ್-ಶ್ರೀಪಾದಗಳನ್ನು, ಎನ್ನುಮ್-ಎಲ್ಲ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ, ಕಡಂಕೊಂಡು-ಪ್ರಾಪ್ಯವೆಂದು ಅರಿತುಕೊಂಡು, ಇರೈಂಗುಂ-ಆಶ್ರಯಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಇಂದು, ತಿರು-ಸಂಪದವೆನಿಸಿದ, ಮುನಿವರ್ಕನ್ರಿ-(ಆ ವಿಷಯವನ್ನು) ನಾವು ಮಾಡುವ ಸ್ವಭಾವದಿಂದ ಮಹನೀಯರಿಗೆ ಸೇರಿದ, ಕಾದಲ್ ಶೆಯ್ಯಾ-ಸ್ನೇಹವನ್ನು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬ, ಕಡಮ್-ಕೊಂಡು-ಹೆಚ್ಚಿನ ದೃಢತೆಯಿಂದ ಅಧ್ಯವಸಾಯಗಳಿಂದ, ಜ್ಞಾನಿಯರ್ಕ್ಕೇ-ಜ್ಞಾನನಂತರಿಗೇ, ಅಡಿಯೇನ್-ದಾಸನೆಂದು, ಅನ್ನುಶೆಯ್-ವದು-ಪ್ರೇಮವನ್ನು ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು.

ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಹೊಂದಿರುವ ಮಹಾ ಪ್ರಭಾವಶಾಲಿಯಾದ ತಿರುಮುಳಿ ಶೈ ಆಳ್ವಾರ್ ಅವರ ಪಾದಾರವಿಂದಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾವೀಣ್ಯವುಳ್ಳ ಯತಿರಾಜರ ದಿವ್ಯ ಚರಣಾರವಿಂದಗಳಲ್ಲಿ ಆಶ್ರಯ ಪಡೆದು, ಬೇರೆಯವುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರೇಮವಿಲ್ಲದೆ ಅವರನ್ನೇ ಮನನ ಮಾಡುತ್ತ, ದೃಢಾಧ್ಯಯನ ಮಾಡಬಲ್ಲ ಜ್ಞಾನನಂತರಲ್ಲೇ ದಾಸನಿಗೆ ಪ್ರೇಮ ದೊರಕಿತು ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ಶೆಯ್ಯುಮ್ ಸಶುಮ್ ತುಳಪಮ್ ತೊಳಿಲ್ ಮಾಲೈಯುಮ್,
ಶೆನ್ನಮಿಳ್

ಸೆಯ್ಯುಮ್ ಮುರೈತ್ತಮಿಳ್ ಮಾಲೈಯುಂ,
ಪೇರಾದ ಶೀರರಂಗ

ತ್ತೆಯ್ಯುನ್ ಕಳರ್ಕ್ಕಣಿಯುಮ್ ಪರಮನ್ತಾಳನ್ರಿಯಾದರಿಯಾ
ಮೆಯ್ಯುನ್, ಇರಾಮಾನುಶನ್ ಶರಣೀಕದಿವೇರನಕ್ಕೇ 13

ಶೆಯ್ಯುಮ್-ಅತಿಶಯವಾಗಿ ತಾವೇ ಸ್ವತಃ ನಿರ್ಮಿಸುತ್ತಿದ್ದ, ಸಶುಮ್-ಹಸಿರಾಗಿ ಕಾಂತಿಯುಳ್ಳ, ತುಳಪಮ್-ತುಲಸಿಯಿಂದ, ತೊಳಿಲ್-ಕ್ರಮವಾಗಿ ಕಟ್ಟಿರುವ, ಮಾಲೈಯುಮ್-ದಿವ್ಯ ಪುಷ್ಪಮಾಲಿಕೆಯನ್ನು, ಶೆನ್ನಮ್-ಸುಂದರ ಮನೋಹರವಾದ, ತಮಿಳ್-ದ್ರಾವಿಡ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ, ಸೆಯ್ಯುಮ್-ರಚಿಸಿರುವ, ಮುರೈ-ಪೇದಗಳೋ ಎಂದಿರುವ, ತಮಿಳ್ ಮಾಲೈಯುಮ್-ತಮಿಳು ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ರಚಿಸಿರುವ ದಿವ್ಯ ಪ್ರಬಂಧ(ತಿರುಮಾಲೈ)ವನ್ನು, ಪೇರಾದ-ಹೆಸರಾಂತ, ಶೀರ್-ಕಲ್ಯಾಣಗುಣಗಳನ್ನುಳ್ಳ, ಅರಂಗತ್ತು-ಶ್ರೀರಂಗದಲ್ಲಿನ, ಅಯ್ಯುನ್-ಶ್ರೀರಂಗನಾಥನ, ಕಳರ್ಕ್ಕ-ತಿರುವಡಿಗಳಿಗೆ, ಅಣಿಯುಮ್-ಸಮರ್ಪಿಸುವವರಾದ, ಪರನ್-ಶೇಷಭೂತರಲ್ಲಿ ಶ್ಲಾಘ್ಯರಾದ ತೊಂಡರಡಿವೈಡಿ ಆಳ್ವಾರ್ ಅವರ, ತಾಳ್-ಅನ್ರಿ-ಶ್ರೀಪಾದಗಳನ್ನು

ಅಲ್ಲದೆ, ಆದರಿಯಾ-ಮತ್ತೇನನ್ನೂ ಅಪೇಕ್ಷಿಸದ, ಮೆಯ್ಯನ್-ಸತ್ಯಶೀಲರಾದ, ಇರಾಮಾನುಶನ್-ಉಡೈಯವರ ಯಾವ, ಶರಣೇ-ಶ್ರೀಸಾದಗಳೇ, ಎನಕ್ಕು-ನನಗೆ, ವೇರುಗದಿ-ಉಪಾಯೋಪೇಯವಾಗಿರುವುದು.

ದಿವ್ಯವಾದ ತುಳಸಿ ಮಾಲೆಯನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿ ಮತ್ತು ವಿಶೇಷಾರ್ಥಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ “ತಿರುಮಾಲೈ, ತಿರುಪ್ಪಳ್ಳಿಯೆಳುಚ್ಚಿ” ಎಂಬ ಸಾರತಮವಾದ ಎರಡು ದಿವ್ಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿ, ಶ್ರೀರಂಗನಾಥನ ಪಾದಾರವಿಂದಗಳಲ್ಲಿ ಸಮರ್ಪಿಸಿದ, ಭಕ್ತಾಗ್ರಾಣ್ಯರಾದ ತೊಂಡರಡಿವ್ವೊಡಿ ಆಳ್ವಾರರ ಚರಣಾರವಿಂದಗಳಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಾವಣ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದಿರುವ, ಬೇರಾವುದನ್ನೂ ಅಪೇಕ್ಷಿಸದ ಸತ್ಯಶೀಲರಾದ ರಾಮಾನುಜರ ಶ್ರೀಸಾದಗಳೇ ನಮಗೆ ಉತ್ತಮ ಪುರುಷಾರ್ಥವು.

ಕದಿಕ್ಕುಪ್ಪದರಿ, ವೆಮ್ ಕಾನಮುಮ್ ಕಲ್ಲುಮ್

ಕಡಲುಮ್ ಎಲ್ಲಾ ಮ್,

ಕೊದಿಕ್ಕತ್ತವಮ್ ಶೆಯ್ಯುಮ್ ಕಾಳ್ ಗೈಯತ್ತೇನ್,

ಕೊಲ್ಲಿ ಕಾವಲನ್ ಶೋಲ್

ಪದಿಕ್ಕುಮ್ ಕಲೈಕ್ಕವಿ ಪಾಡುಮ್ ಪೆರಿಯವರ್ ಪಾದಂಗಳೇ

ತುದಿಕ್ಕುಮ್ ಪರಮನ್ ಇರಾಮಾನುಶನೆನ್ನೆ ಜ್ಞೋರ್ವಿಲನೇ. 14

ಕೊಲ್ಲಿ ಕಾವಲನ್-ಕೊಲ್ಲಿ ನಗರವೆಂಬ ಈಗಿನ ತಿರುಪನಂತಪುರಕ್ಕೆ ರಕ್ಷಕ ರಾದ ಕುಲಶೇಖರಪೈರುಮಾಳ್ ಅವರು, ಕಲೈಜ್ಞೋಲ್-ಶಾಸ್ತ್ರ ವಚನಗಳನ್ನು, ಪದಿಕ್ಕುಮ್-ಹೊಂದಿರುವ, ಕವಿ-ದಿವ್ಯಪ್ರಬಂಧವನ್ನು (ಪೆರುಮಾಳ್ ತಿರುಮೊಳಿ), ಪಾಡುಮ್-ಪಾಡುತ್ತಿರುವ, ಪೆರಿಯವರ್-ಮಹಾತ್ಮರ ಯಾವ, ಪಾದಂಗಳೇ-ಶ್ರೀಸಾದಗಳನ್ನು, ತುದಿಕ್ಕುಮ್-ಸ್ತುತಿಸುವ, ಪರಮನ್-ಉತ್ತಮರೆನಿಸಿದ, ಇರಾಮಾನುಶನ್-ಉಡೈಯವರು, ಎನ್ನೆ-ನನ್ನ, ಶೋರಿನ್-ಹೃದಯವನ್ನು ಸದಾ ಕಾಲವೂ ತುಂಬಿರುವರು ಅದರಿಂದ, ಕದಿಕ್ಕು-ಪುರುಷಾರ್ಥಕ್ಕೆ, ಪದರಿ-ಆತುರಪಟ್ಟು, ನೆಮ್-ಅತಿ ಉಷ್ಣದಿಂದ ಕೂಡಿದ, ಕಾರಮುಮ್-ಆರಣ್ಯವನ್ನು, ಕಲ್ಲುಮ್-ಬೆಟ್ಟಗಳನ್ನು, ಕಡಲುಮ್-ಸಮುದ್ರಗಳನ್ನು, ಎಲ್ಲಾ ಮ್-ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ (ಅರಸಿ), ಕೊದಿಕ್ಕು-(ದೇಹಮು) ದಹಿಸುವಂತೆ, ತಪವಮ್-ತಪಸ್ಸನ್ನು, ಶೆಯ್ಯುಮ್-ಮಾಡುತ್ತಿರುವ, ಕೊಳಗೈ-ಸ್ವಭಾವವನ್ನು, ಆತ್ತೇನ್-ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟನು.

ಕುಲಶೇಖರ ಆಳ್ವಾರರು ಸಕಲ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಸಾರಾಂಶ ಭೂತವಾದ “ಪೆರುಮಾಳ್ ತಿರುಮೊಳಿ” ಎಂಬ ಪ್ರಾವೀಡ ಭಾಷೆಯ ದಿವ್ಯ ಪ್ರಬಂಧವನ್ನು ಕರುಣಿಸಿರಲಾಗಿ, ಅದನ್ನು ಗುಣಾನುಭವವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅನುಭವಿಸುವ

ಮಹಾತ್ಮರನ್ನು ಸ್ತೋತ್ರ ಮಾಡುವ ಸರ್ವೋತ್ಕೃಷ್ಟರಾದ ರಾಮಾನುಜರು ನನ್ನ ಹೃದಯವನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ಬಿಡದೆ ತುಂಬಿಕೊಂಡಿರುವರು. ಅದರಿಂದ ಪರಮಪದ ಪ್ರಾಪ್ತಿಗೋಸ್ಕರ ಶರೀರ ಕ್ಲೇಶಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸಾಧನಾನುಷ್ಠಾನಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದನ್ನು ವೃಥಾವೆಂದು ಬಿಟ್ಟಿರುವೆನು.

ಮತ್ತೊಂದು ರೀತಿಯ ಅರ್ಥ :

ನೆಂಗಾನಮುಮ್ ಕಲ್ಲುಮ್ ಕಡಲುಮೆಲ್ಲಾ ಮ್ ಕೊದಿಕ್ಕ-ತಮ್ಮ ತಪಸ್ಸಿನ ಉಗ್ರತೆಯನ್ನು ವನ, ಪರ್ವತ, ಸಮುದ್ರಗಳು ಕಂಡು ಪರಿತಪಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿರುತ್ತೇನೆ. ಕೊಲ್ಲಿಕಾವಲನ್ ಶೋಲ್ ಪದಿಕ್ಕುಂ ಕಲೈಕ್ಕವಿ-ಕುಲಶೇಖರಾಚ್ಚಾರ ಶ್ರೀಸೂಕ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಂತರ್ಗತವಾಗಿರುವ ಶಾಸ್ತ್ರಮಯ ಪ್ರಬಂಧವನ್ನು ಗಾನ ಮಾಡುವ ಮಹನೀಯರು ಎಂದು.

ಶೋರಾದ ಕಾದಲ್ ಪೆರುಮ್ ಶುಳಿಪ್ಪಾಲ್,

ತೊಲ್ಲೈ ಮಾಲೈಯೆನ್ನುಮ್

ಪಾರಾದವನೈಪ್ಪಲ್ಲಾಂಡೆನ್ನು ಕಾಪ್ಪಿಡುಮ್,

ಪಾನ್ಮೈಯನ್ ತಾಳ್

ಪೇರಾದ ಉಳ್ಳತ್ತಿರಾಮಾನುಶನ್ ತನ್ ಪಿರಂಗಿಯ ತೀರ್

ಶಾರಾನುನಿಶರೈಚ್ಚೇರೇನ್, ಎನಕ್ಕುನ್ ತಾಳ್ವಿನಿಯೇ.

15

ಶೋರಾದ-ವೃಥಾಚಾರವಿಲ್ಲದ, (ಇಲ್ಲವೇ ಸಂಕೋಚಿಸದೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾದ), ಕಾದಲ್-ಭಕ್ತಿಯೆಂಬ ಪ್ರವಾಹದಲ್ಲಿ, ಪೆರುಮ್-ಶುದ್ಧವಾದ, ಶುಳಿಪ್ಪಾಲ್-ಸುಳಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿರುವಾಗ, ಶೋಲ್ಲೈ-ನಿತ್ಯನಾದ, ಮಾಲೈ-ಸರ್ವರಕ್ಷಕನಾದ, ಒನ್ನುಮ್-ಸ್ವಲ್ಪವಾದರೂ, ಪಾರಾದು-ವಿಚಾರಿಸದೆ, ಅವನೈ-ಆ ಸರ್ವೇಶ್ವರನನ್ನು ಕುರಿತು, ಪಲ್ಲಾಂಡು ಎನ್ನು-ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಬಾಳು ಎಂದು, ಕಾಪ್ಪಿಡುಮ್-ಮಂಗಳಾಶಾಸನವನ್ನು ಮಾಡಿದ, ಪಾನ್ಮೈಯನ್-ತಮ್ಮ ಸ್ವಭಾವಕ್ಕೆ ಸಂದ ಪರಿಯಾಚ್ಚಾರೈ, ತಾಳ್-ತಿರುವಡಿಗಳನ್ನು, ಪೇರಾದ-ಬಿಡದೆ ಇರುವ, ಉಳ್ಳತ್ತು-ಹೃದಯವುಳ್ಳ, ಇರಾಮಾನುಶನ್-ತನ್-ರಾಮಾನುಜರ ಯಾವ, ಪಿರಂಗಿಯ-ಅಧಿಕವಾದ, ತೀರ್-ದಿವ್ಯಗುಣಗಳನ್ನು, ಶಾರಾ-ತಮಗೆ ರಕ್ಷೆಯೆಂದು ತಿಳಿಯದ, ಮನಿಶರೈ-ಮನುಷ್ಯರನ್ನು, ಶೇರೇನ್-ಸೇರುವುದಿಲ್ಲ, ಇನಿ-ಈ ಸ್ಮರಣೆ ಬಂದೊಡನೆ, ಎನಕ್ಕು-ನನಗೆ, ಎನ್ನ ತಾಳ್ವು-ಕೊರತೆಯೇನಿದೆ.

ಪರಿಯಾಚ್ಚಾರರು ಪಾಂಡ್ಯ ಮಹಾರಾಜನ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ, ಪರತತ್ವ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಮಾಡಿದಾಗ, ಆ ರಾಜನು ಸಂತುಷ್ಟಾಂತರಂಗನಾಗಿ ಇವರನ್ನು ಬಹುವಿಧವಾಗಿ

ಸನ್ಮಾನಿಸಿ ಆನೆಯ ಮೇಲೆ ಕೂರಿಸಿ ನಗರ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಮಹೋತ್ಸವವನ್ನು ನಡೆಸಿದಾಗ ಇವರನ್ನು ಕಟಾಕ್ಷಿಸುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ, ಶ್ರೀ, ಭೂದೇವಿಯರ ಸಮೇತನಾಗಿ ಗರುಡಾರೂಢನಾಗಿ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು, ಭಗವಂತನ ಸರ್ವರಕ್ಷಕತ್ವಾದಿ ಕಲ್ಯಾಣಗುಣಗಳನ್ನು ಅರಿತಿದ್ದರೂ ಪ್ರೇಮಪರವಶರಾಗಿ, ಆ ಸುಂದರನಾದ ದಿವ್ಯಮಂಗಳಮೂರ್ತಿಗೆ ದೃಷ್ಟಿದೋಷವೇನಾದರೂ ಸಂಭವಿಸಿತೇ ಎಂಬ ಭೀತಿ ಪಟ್ಟವರಾಗಿ, ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಹಿರಿಯರು ಆಶೀರ್ವದಿಸಿ ರಕ್ಷೆ ನೀಡುವಂತೆ, ಮಂಗಳಾಶಾಸನವನ್ನು ಮಾಡಿ “ತಿರುಪ್ಪಲ್ಲಾಂಡು” ಹೇಳಿದ ಯಾವ ಪರಿಯಾಳ್ವಾರರ ಶ್ರೀಪಾದಗಳನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ತಮ್ಮ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಧ್ಯಾನಿಸುವ ರಾಮಾನುಜರ ಗುಣಾನುಭವಿಲ್ಲದ ಮನುಷ್ಯರ ಕೂಡೆ ತಾನು ಇರುವುದಿಲ್ಲವಾದುದರಿಂದ ನನಗಿನ್ನು ಯಾವ ಕೊರತೆಯೂ ತೋರದು ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಈ ಪಾಶುರದಲ್ಲಿ ತಿರುವರಂಗತ್ತ ಮುದನಾರ್ ಅವರು.

ತಾಳ್ಳೊನ್ನಿಲ್ಲಾ ಮುರೈತಾಳ್ ನ್ದು, ತಲಮುಳುದುಮ್ ಕಲಿಯೇ
ಆಳ್‌ಗಿನ್ನನಾಳ್ ವನ್ನಳಿತ್ತವನ್ ಕಾಣ್‌ನ್, ಅರಂಗರ್ ಮೌಲಿ
ಶೂಳ್‌ಗಿನ್ನಮಾಲ್ಯೈಯ್ಯಚ್ಚೂಡಿಕೊಡುತ್ತವಳ್ ತೊಲ್ಲರುಳಾಲ್
ನಾಳ್‌ಗಿನ್ನವಳ್‌ಲ್, ಇರಾಮಾನುಶನೆನ್ನುಮ್

ಮಾಮುನಿಯೇ. 16

ಅರಂಗರ್—ಶ್ರೀರಂಗನಾಥನ, ಮೌಲಿ—ಶಿರಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ, ಶೂಲ್ಕಿನ್ನ—ಸಮರ್ಪಿಸಲಿರುವ, ಮಾಲ್ಯೈಯ್ಯ—ಪುಷ್ಪಮಾಲಿಕೆಯನ್ನು, ಶೂಡಿ—ತನ್ನ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಮುಡಿದುಕೊಂಡು, ಕೊಡುತ್ತವಳ್—ಆ ಶ್ರೀರಂಗನಾಥನಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದ ಗೋದಾದೇವಿ (ಆಂಡಾಳ್) ಅವರಲ್ಲಿ, ತೊಲ್—ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾದ, ಅರುಳಾಲ್—ಕೃಪೆಯ ಆಧಾರದಿಂದಲೇ, ನಾಳ್‌ಗಿನ್ನ—ಸುಖಿಸುವ, ವಳ್‌ಲ್—ಪರಮ ಉದಾರಿಗಳಾದ, ಮಾಮುನಿಯೆನ್ನುಮ್—ಯತಿಶ್ವರರಿಗೆ ರಾಜನೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ಹೊಂದಿರುವ, ಇರಾಮಾನುಶನ್—ರಾಮಾನುಜರು, ಒನ್ನು—ತನ್ನಲ್ಲಿ ಯಾವ ನಿಧವಾದ, ತಾಳ್ವು—ಕೊರತೆ, ಇಲ್ಲಾ—ಇಲ್ಲದ, ಮುರೈ—ವೇದನೆಂಬುದು, ತಾಳ್‌ನ್ದು—(ಬಾಹ್ಯ ಕುದೃಷ್ಟಾದಿ ಮತಸ್ಥರಿಂದ) ವ್ಯಾಸಕವಾಗಿರದ, ತಲಮುಳುದುಮ್—ಭೂಮಂಡಲವೆಲ್ಲವೂ, ಕಲಿಯೇ—ಕಲಿಪುರುಷನೇ, ಆಳ್‌ಗಿನ್ನ—ಆಕ್ರಮಿಸಿಕೊಂಡು ದರ್ಬಾರು ಮಾಡುತ್ತಿರುವ, ನಾಳ್—ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ನನ್ನು—ಅನತರಿಸಿ, ಅಳಿತ್ತವನ್—ಪರಿಪಾಲಿಸಿದವರು, ಕಾಣ್‌ನ್—ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಿ.

ಪರಿಯಾಳ್ವಾರರ ಮಗಳು ಆಂಡಾಳ್ ತನಗೆ ಒಪ್ಪುವಂತಹ, ಮುಡಿದುಕೊಂಡ ಪುಷ್ಪಮಾಲಿಕೆಯನ್ನು ಶ್ರೀರಂಗನಾಥನು ಸ್ವೀತಿಯಿಂದ ಮುಡಿದುಕೊಳ್ಳುವನು ಎಂದು ಭಾವಿಸಿ ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಆ ಮಹಾ ತಾಯಿಯ ಪರಮ ಕೃಪೆಯಿಂದ ವೃದ್ಧಿ

ಹೊಂದುತ್ತಿದ್ದ ಯತಿರಾಜರು, ಅಪೌರುಷೇಯವೂ, ಸ್ವತಃ ಪ್ರಮಾಣವೂ, ಭ್ರಮಾದಿ ದೋಷ ರಹಿತವೂ, ಸರ್ವೋತ್ಕೃಷ್ಟವೂ ಆಗಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವುದು ವೇದವು ಆದರೂ ಬಾಹ್ಯ ಕೃದೃಷ್ಟಿ ಪಾಪಾಂಡರ ಕೈಲಿ, ಕಲಿದೋಷದಿಂದ ತಿರಸ್ಕಾರ ಹೊಂದಿ ಕೆಡಿಸಿರುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ಅಂತಹ ಕುಮತಸ್ಥ ರೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಎಲ್ಲರಿತಿಯಲ್ಲೂ ಖಂಡಿಸಿ, ವೇದಮಾರ್ಗವನ್ನು ಲೋಕದಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ ಮಾಡಿ, ಜೀತನರನ್ನು ತಮ್ಮ ನಿರ್ಹೇತುಕ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಸಂರಕ್ಷಿಸಿ ಉದ್ಧರಿಸಿದರು. ಅದರಿಂದ ಲೌಕಿಕರೇ ಅಂತಹ ಮಹನೀಯರನ್ನಾಶ್ರಯಿಸಿ.

ಮುನಿಯಾರ್ ತುಯರಂಗಳ್ ಮುನ್ನಿಲುಮ್,

ಇನ್ನಂಗಳ್ ಮೊಯ್ ತಿಡಿನುಮ್

ಕನಿಯಾರ್ ಮನಮ್ ಕಣ್ಣಮಂಗೈನಿನ್ಮನೈ,

ಕೈಲೈಪುರವುಮ್

ತನಿಯಾನೈಯೈತಂಡಮಿಳ್ ಶೆಯ್ ದನೀಲ್ ತನಕ್ಕುಲಗಿಲ್

ಇನಿಯಾನೈ ಎಂಗಿಳಿರಾಮಾನುಶನೈವಂದೆಯ್ ದಿನರೇ.

17

ಕೈ-ಸಕಲಶಾಸ್ತ್ರಗಳಿಂದ, ಪುರವುಮ್-ಸ್ತುತಿಸಲ್ಪಡುವವನು, ತನಿ-ಅದ್ವಿತೀಯವಾದ, ಆನೈಯೈ-ಮದಗಜದಂತೆ ಗಂಭೀರ ಸ್ವಭಾವವುಳ್ಳವನು, ಕಣ್ಣಮಂಗೈ-ತಿರುಕ್ಕಣ್ಣ ಪುರವೆಂಬ ದಿವ್ಯದೇಶದಲ್ಲಿ, ನಿನ್ಮನೈ-ನಿಂತು ಸೇವೆಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಿರುವವನ (ಸರ್ವೇಶ್ವರನ), ತಣ್-ತಂಪಾದ (ತಾಪಹರನಾಗಿ), ತಮಿಳ್-ದ್ರಾವಿಡ ದಿವ್ಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳನ್ನು, ಶೆಯ್-ಮಾಡಿದ, ನೀಲನ್-ತನಕ್ಕು-ತಿರುಮಂಗೈ ಆಳ್ವಾರರಿಗೆ, ಉಲಗಿಲ್-ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ, ಇನಿಯಾನ್-ಇಷ್ಟವುಳ್ಳವರೇ, ಎಂಗಳ್-ನನುಗೆ ನಾಥರಾದ, ಇರಾಮಾನುಶನೈ-ರಾಮಾನುಜರನ್ನು, ವಂದು-ಬಂದು, ಎಯ್-ದಿನರ್-ಆಶ್ರಯಿಸಿದವರ, ತುಯರಂಗಳ್-ದುಃಖಗಳು, ಮುನ್ನಿಲುಮ್-ಮೇಲಾಯ್ದು ಬಂಡರೂ, ಮುನಿಯಾರ್-ಯೋಚಿಸದಲೇ, ಇನ್ನಂಗಳ್-ಸುಖವಾಗುತ್ತವೆ, ಮೊಯ್-ತಿಡಿನುಮ್-ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕೂಡಿಬಂದರೂ, ಮನಮ್-ಕನಿಯಾರ್-ಅತಿಶಯವಾಗಿ ಸಂತೋಷಿಸರು.

ಸಕಲಶಾಸ್ತ್ರ ಪ್ರತಿಪಾದಕನು, ಗಂಭೀರ ಸ್ವಭಾವದವನೂ, ಆಶ್ರಿತ ರಕ್ಷಕನೂ ಭಕ್ತವತ್ಸಲನೂ ಎಂಬ ಖ್ಯಾತನಾಮಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ, ತಿರುಕ್ಕಣ್ಣ ಪುರದಲ್ಲಿ ಸೇವೆಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ಸರ್ವೇಶ್ವರನ, ಯಾವ ಕಲ್ಯಾಣ ಗುಣಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಲು ತಿರುಮೋಳಿ ಮೊದಲಾದ ದಿವ್ಯಪ್ರಬಂಧಗಳನ್ನು ಸಕಲ ಜೀವರು ಉದ್ಧಾರವಾಗಲು ಕರುಣಿಸಿ ಉಪಕಾರ ಮಾಡಿರುವ, ತಿರುಮಂಗೈ ಆಳ್ವಾರ್ ಅವರ

ಬಗ್ಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯ ಉಳ್ಳವರಾಗಿರುವ, ಎಂಬಿರುಮಾನರನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿದ ಮಹನೀಯರು, ಎಂತಹ ಕಷ್ಟಸುಖಗಳು ಸಂಭವಿಸಿದರೂ ಮನಶ್ಯಾಂತಿಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳದೆ ಗಂಭೀರ ಸ್ವಭಾವದವರಾಗುತ್ತಾರೆ.

ಎಯ್ ದರ್ಕರಿಯಮುರೈಗಳೈ, ಆಯಿರಮಿನ್ದ ಮಿಳಾಲ್

ಶೆಯ್ ದರ್ಕುಲಗಿಲ್ ವರುಂ ಶಡಕೋಪನೈ, ಚಿನ್ನೈಯುಳ್ಳೇ

ಪೆಯ್ ದರ್ಕಶೈಯುಮ್ ಪೆರಿಯವರ್

ಶೀರೈಯುಯಿರ್ ಗಳಿಲ್ಲಾ ಮ್

ಉಯ್ ದರ್ಕುದವುಮ್,

ಇರಾಮಾನುಶನೆಯ್ಯರುದುಣೈಯೇ. 18

ಎಯ್ ದರ್ಕು-ಲಭಿಸಲು (ಅರ್ಥ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು), ಅರಿಯ-ಶಕ್ತಿಯಾಗಲಿ, ಮುರೈಗಳೈ-ವೇದಗಳನ್ನು, ಆಯಿರಮ್-ಸಾವಿರ ಪಾಶುರಗಳಲ್ಲಿ, ಇನ್-ರಸಭರಿತವಾಗಿ, ತಮಿಳಾಲ್-ತಮಿಳು ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ, ಶೆಯ್ ದರ್ಕು-ರಚಿಸಿ ಉಪಕರಿಸಲಿಕ್ಕಾಗಿ, ಉಗಿಲ್-ಲೋಕದಲ್ಲಿ, ವರಮ್-ಬಂದು ಅವತರಿಸಿದ, ಶಡಕೋಪನೈ-ನಮ್ಮಾಳ್ವಾರರನ್ನು, ಶಿಂದೈಯುಳ್ಳೇ-ಹೃದಯದಲ್ಲಿಯೇ, ಪೆಯ್ ದರ್ಕು-ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲು, ಇಶೈಯುಮ್-ಸಮ್ಮತಿಸಿದ, ಪೆರಿಯವರ್-(ಹೆಚ್ಚಿನ ಮತ್ತು) ಪೂಜನೀಯರಾದ ಮಧುರ ಕವಿಗಳ ಯಾವ, ಶೀರೈ-ಜ್ಞಾನ ಭಕ್ತ್ಯಾದಿ ಗುಣಗಳನ್ನು, ಉಯರ್ ಗಳಿಲ್ಲಾ ಮ್-ಸಕಲಾತ್ಮರುಗಳಿಲ್ಲಾ, ಉಯ್ ದರ್ಕು-ಕಡೆಹಾಯಲು, ಉದವುಮ್-ಉಪಕಾರ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ, ಇರಾಮಾನುಶನ್-ಎಂಬಿರುಮಾನಾರ್ ಅವರೇ, ಎಮ್-ನನಗೆ, ಉರುತುಣೈ-ದೃಢವಾದ ಸಹಾಯವು.

ಅನಂತವಾದ, ಅತಿಶಯವಾದ ಜ್ಞಾನವಂತರು ಮಾತ್ರ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲ, ಎಲ್ಲರೂ ಉಪಯೋಗಿಸಲಾಗದ, ವಿಸ್ತೃತ, ಕ್ಷತ್ರಿಯ ಮತ್ತು ವೈಶ್ಯರೆಂಬ ತ್ರೈವರ್ಣಿಕರಿಗೆ ಮಾತ್ರವೇ ಅಧ್ಯಯನಾಧಿಕಾರವಿರುವ ಸಂಸ್ಕೃತ ವೇದಗಳ ಎಲ್ಲ ಸಾರಾಂಶ ವನ್ನೂ, ವರ್ಣ ನಿಯಮವೇ ಇಲ್ಲದಂತಹ, ಆಸಕ್ತಿಯುಳ್ಳ ಯಾರು ಬೇಕಾದರೂ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಲು ಅನುವು ಮಾಡಿ, ದ್ರಾವಿಡ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಸಾವಿರ ಪಾಶುರಗಳುಳ್ಳ ತಿರುವಾಯ್ಮೊಳಿ ಮತ್ತು ಇತರ ದಿವ್ಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳನ್ನು ಕರುಣಿಸಿ, ಸಕಲ ಜೀತನರನ್ನೂ ಉದ್ಧಾರಮಾಡಲೆಂದೇ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸಿ, ಇತರ ಮತಗಳನ್ನು ಧ್ವಂಸಮಾಡಿ, ವೈದಿಕ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪಿಸಿದ ಜ್ಞಾನ ಸ್ವರೂಪರಾದ ನಮ್ಮಾಳ್ವಾರರನ್ನೇ ತಮಗೆ ಉತ್ಕೃಷ್ಟದೈವ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿದ ಯಾವ ಮಧುರಕವಿ ಅಳ್ವಾರರ, ಜ್ಞಾನ ಭಕ್ತಿ ವೈರಾಗ್ಯಾದಿ ದಿವ್ಯಗುಣಗಳನ್ನು, ಸಕಲ ಜೀತನರಿಗೆ ಉಪದೇಶಿಸಿ ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಎಂಬಿರುಮಾನರೇ ನನಗೆ ಸಕಲ ವಿಧ ಸಹಾಯ ಭೂತರಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಉರುಪೆರುಮ್ ಶೆಲ್ವಮುಮ್ ತನ್ನೆಯುಮ್ ತಾಯುಮ್,

ಉಯರ್ ಕುರುವುಮ್

ನೆರಿದರು ಪೂಮಗಳ್ ನಾದನುಮ್, ಮಾರನ್ ವಿಳಂಗಿಯಶೀರ್

ನೆರಿದರುಮ್ ಶೆನ್ನಮಿಳಾರಣಮೇಯೆನ್ನಿನ್ನೀಣಲತ್ತೋರ್

ಅರಿದರನಿನ್, ವಿರಾಮಾನುಶನೆನಕ್ಕಾರಮುದೇ.

19

ಉರು-ಪ್ರಾಪ್ಯ ಪ್ರಾಪಕಗಳಾಗಿರಲು ಶ್ಲಾಘ್ಯವಾದ, ಪೆರುಮ್-ನಿರವಧಿಕವಾದ, ಶೆಲ್ವಮುಮ್-ಸಂಪತ್ತನ್ನು, ತನ್ನೆಯುಮ್-ತಂದೆಯು, ತಾಯುಮ್-ತಾಯಿಯೂ, ಉಯರ್-ಗುರುವುಮ್-(ಆತ್ಮೋಜೀವನಕರವಾದವುಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಅರ್ಥವನ್ನುಪದೇಶಿಸಿದ) ಪರಮ ಆಚಾರ್ಯರನ್ನು, ನೆರಿದರು-ನಿಕಸಿತವಾಗಿ ಪರಿಮಳ ಬೀರುತ್ತಿರುವ, ಪೂಮಗಳ್-ತಾವರೆ ಪುಷ್ಪದಲ್ಲವತರಿಸಿದ ಯಾವ ಶ್ರೀ ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿಯು, ನಾದನುಮ್-ಪತಿಯಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು, ಮಾರನ್-ನಮ್ಮಾಳ್ವಾರರು, ವಿಳಂಗಿಯ-ಭಗವದನುಗ್ರಹದಿಂದ ತನುಗೆ ಪ್ರಕಾಶಿಸಿದ, ಶೀರ್-ಪರಮ ಭಕ್ತ್ಯಾದಿ ಸ್ವಭಾವಗಳನ್ನು, ನೇರಿ-ಸಕ್ರಮವಾಗಿ, ತರುಮ್-ಉಪಕರಿಸಿ ಕೃಪೆಮಾಡಿದ, ಶೆಮ್-ಸುಂದರವಾದ, ತಮಿಳ್ ಆರಣಮೇಯನ್ನು-ದ್ರಾವಿಡವೇದವೆಂದೇ ಹೆಸರಾದ, ಇನ್ನೀಣಲತ್ತೋರ್-ಈ ಮಹತ್ತರವಾದ ಭೂಲೋಕದವರಿಗೆ, ಅರಿದರನಿನ್-ತಿಳಿಯುವಂತೆ ಮಾಡಿದ, ಇರಾಮಾನುಶನ್-ಎಂಬೆರುಮಾನರು, ಎನಕ್ಕು-ನನಗೆ, ಆರಮುದು-ನಿರತಿಶಯ ಭೋಗ್ಯರಾದವರು.

ಇಹಲೋಕದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಬರುವ ಹಣ, ಐಶ್ವರ್ಯ ಮತ್ತು ವಿದ್ಯೆಗಳನುಳ್ಳವರಿಗೆ, ಅತಿಶಯವಾದ ಮಹಿಮೆಯುಳ್ಳ, ಇಹ ಮತ್ತು ಪರ ಎರಡಕ್ಕೂ ಸಾಧಕವಾಗುವ ತಿರುವಾಯ್ಮೊಳಿಯ ಯಾವ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಹೇಳಲು ಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲವೋ, (ಇಹಲೋಕ, ಪರಲೋಕದ ಐಶ್ವರ್ಯವೆಲ್ಲವೂ, ಸರ್ವವಿಧ ಬಂಧುವೂ, ಆತ್ಮನಾಥನಾದ ಶ್ರೀಯೇಶತಿಯು ಎಂದು) ನಮ್ಮಾಳ್ವಾರರು ತನುಗೆ ಭಗವನ್ನಿಹೇತುಕ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಕರುಣಿಸಿರುವ ಅರ್ಥವಿಶೇಷಗಳನ್ನು ಸಕ್ರಮವಾಗಿ ಹೇಳಿರುವುದು ದ್ರವಿಡೋಪನಿಷತ್ತೆಂದೇ ಹೆಸರಾಗಿರುವ ತಿರುವಾಯ್ಮೊಳಿಯೇ ಆಗಿದೆ, ಎಂದು ಸಕಲ ಜೇತನರಿಗೆ ಉಪದೇಶಿಸಿದ ಮಹಾತ್ಮರಾದ ಎಂಬೆರುಮಾನರು, ನಾನು ಎಷ್ಟು ಅನುಭವಿಸಿದರೂ ತೃಪ್ತಿಯಾಗದ ಅಮೃತವಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಆರವೈಳಿಲ್ ತೆನ್ ಸ್ಕುರುಗೈಸ್ಪಿರಾನ್, ಅಮುದತ್ತಿರುಪಾಯ್
ಈರ ತ್ತಮಿಳಿನ್ ಇಶೈಯುಣರ್ ನೋರ್ ಗಟ್ಟು,
ಇನಿಯವರ್ ದಮ್

ಶೀರೈಪ್ಪಯಿನ್ರುಯ್ಯುಮ್ ಶೀಲಂಗೋಳ್

ನಾದಮುನಿಯೈನೆಂಗಾಲ್

ವಾರಿಪ್ಪರುಗುಮ್, ಇರಾಮಾನುಶನೆನ್ನನ್ ಮಾನಿದಿಯೇ. 20

ಆರಮ್-ಚಂದನದ ಮರಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ, ಪೊಳಿಲ್-ತೋಟಗಳನ್ನುಳ್ಳ, ತೆನ್-ನೋಡಲು ರಮ್ಯವಾಗಿರುವ, ಕುರುಗೈ-ಕುರಿಕಾಪುರಿ(ಆಳ್ವಾರ್ ತಿರುನಗರಿ)ಗೆ, ಸಿರಾನ್-ಸ್ವಾಮಿಯಾಗಿರುವ ನಮ್ಮಾಳ್ವಾರರ, ಅಮುದಮ್-ಅನ್ಯತದಂತಿರುವ, ತಿರು-ದಿವ್ಯವಾದ, ಪಾಯ್-ವಾಣಿಯಿಂದ ಹೊರಬಂದ, ಈರಮ್-ಕೇಳಲು ಮತ್ತು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಲು ಉತ್ತಮವಾದ, ತಮಿಳುನ್-ದ್ರಾವಿಡ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿನ ತಿರುವಾಯ್ಮೊಳಿಯಲ್ಲಿನ ಯಾವ, ಇಶೈ-ಸ್ವರಗಳ ವಿಶಿಷ್ಟಗಳನ್ನು, ಉಣರ್ ನೋರ್ ಗಟ್ಟು-ಅರಿತುಕೊಂಡವರೂ, ಇನಿಯವರ್ ದಮ್-ಪ್ರೀತಿಗೆ ಪಾತ್ರರಾದವರೂ, ಶೀರೈ-ಗುಣಾತಿಶಯಗಳನ್ನು, ಪಯಿನ್ರು-ಅನುಸಂಧಾನ ಮಾಡಿ, ಉಯ್ಯುಮ್-ಕೃತಾರ್ಥರಾದ, ಶೀಲಂಗೋಳ್-ಉತ್ತಮ ಗುಣಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ, ನಾದಮುನಿಯೈ-ಶ್ರೀಮನ್ನಾಥಮುನಿಗಳನ್ನು, ನೆಂಗಾಲ್-ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ, ವಾರಿಪ್ಪರುಗಮ್-ಪ್ರೇಮಾದರಗಳಿಂದ ಅನುಭವಿಸಿದ, ಇರಾಮಾನುಶನ್-ರಾಮಾನುಜರು, ಎನ್ನನ್-ನನಗೆ, ಮಾ-ಮಹತ್ತರವಾದ, ನಿದಿ-ನಿಕ್ಷೇಪದಂತೆ ಇರುವುದು.

ಶ್ರೀಗಂಧನ ಮರಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ತೋಟಗಳನ್ನುಳ್ಳ, ರಮಣೀಯವಾದ ಕುರುಕಾಪುರಾಧೀಶರೂ, ನಮಗೆ ಮಹೋಪಕಾರಿಗಳೂ ಆದ ನಮ್ಮಾಳ್ವಾರರು ಕರುಣಿಸಿದ ಮತ್ತು ಕೇಳಲು, ಹೇಳಲು ರಮ್ಯವಾದ (ಕೇಳಿದವರ ಮತ್ತು ಹೇಳಿದವರ ಸಕಲ ತಾಪತ್ರಯಗಳನ್ನೂ ನಿವಾರಿಸುವಂತಹ), ಶೈತ್ಯ ಮಾಧುರ್ಯವನ್ನು ಉಳ್ಳ ತಿರುವಾಯ್ಮೊಳಿಯನ್ನು, ಅರ್ಥವತ್ತಾಗಿ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದ, ಮಧುರಕವಿಗಳು, ತಿಳುಮುಂಗೈ ಆಳ್ವಾರ್ ಅವರೇ ಮೊದಲಾದ ಮಹಾತ್ಮರುಗಳ ಕಲ್ಯಾಣಗುಣಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದ ಶ್ರೀಮನ್ನಾಥಮುನಿಗಳವರ ಯಾವ ದಿವ್ಯ ಗುಣಾನುಭವವನ್ನು ಸದಾ ಕಾಲ ಪಡೆದಿರುವ ರಾಮಾನುಜರೇ ನನಗೆ ಮಹತ್ತರವಾದ ನಿಧಿಯು.

ನಿದಿಯೆಪ್ಪೊಳಿಯುಮ್ ಮುಗಿಲೆನ್ನು,

ನೀಶರ್ ದಮ್ ವಾಶಲ್ ಪತ್ತಿ

ತ್ತುದಿಗತ್ತುಲಗಿಲ್ ತುನಳಿಗಿನ್ನಿಲೇನ್,

ಇನಿತ್ತೂಯ್ ನೆರಿಶೇರ್

ಎದಿಗಕ್ಕಿರೈವನ್ ಯೆಮುನೈತ್ತುರೈವನ್

ಇಣೈಯೆಡಿಯಾಮ್

ಕದಿಪೆತ್ತುಡೈಯ, ವಿರಾಮಾನುಶನ್ ಎನ್ನೈಕ್ಕಾತ್ತನನೇ. 21

ತಾಯ್-ಪರಿಶುದ್ಧವಾದ, ನೆರಿ-ಸಾಧನಾನುಷ್ಠಾನಗಳಿಂದ, ಶೇರ್-ಕೂಡಿರುವ, ಎದಿಗಟ್ಟು-ಸನ್ಯಾಸಿಗಳಿಗೆ, ಇದೈವನ್-ನಾಥರಾದ, ಯೆಮುನೈತ್ತುರೈವನ್-ಆಳವಂದಾರರ ಯಾವ, ಇಣೈ-ಕೂಡಿರುವ, ಅಡಿಯಾರ್-ಶ್ರೀಪಾದಗಳಂತೆ, ಕದಿ-ಪುರುಷಾರ್ಥಗಳನ್ನು, ಪೆತ್ತುಡೈಯ-ಲಭಿಸಿರುವ, ಇರಾಮಾನುಶನ್-ರಾಮಾನುಜರು, ಎನ್ನೈ-ನನ್ನನ್ನು, ಕಾತ್ತನನ್-ಕೃಪೆಮಾಡಿ ರಕ್ಷಿಸಿದರು, ಇನಿ-ಇನ್ನು, ನಿದಿಯೈ-ನಿಕ್ಷೇಪಗಳನ್ನು, ಪೊಳಿಯುಮ್ ಮುಳಿಕೆಯುವ, ಮುಗಿಲ್-ವಿನ್ನು-ಮೇಘಗಳಂತೆ (ಅವರ ಔದಾರ್ಯವನ್ನು ಹೇಳುವಂತಹ), ತುದಿಗತ್ತು-ಸ್ತೋತ್ರವನ್ನು ಕಲಿತುಕೊಂಡು, ಉಲಗಿಲ್-ಲೋಕದಲ್ಲಿ, ನೀಶರ್ ದಮ್-ನೀಚರಾದವರ, ವಾಶಲ್-ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ, ಪತ್ತಿ-ಅವರ ಕೃಪೆಗಾಗಿ ಆಶ್ರಯಿಸಿ, ತುನಳಿಗಿನ್ನಿಲೇನ್-ಶ್ರಮಪಡುವವನಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಪರಿಶುದ್ಧಾನುಷ್ಠಾನಪರರಾದ ಯತಿಶ್ವರರಿಗೆ ನಾಥರೆನಿಸಿದ ಆಳವಂದಾರರ ಪಾದಾರವಿಂದಗಳೇ ಉತ್ತಮ ಪುರುಷಾರ್ಥವೆಂದು ಆಶ್ರಯಿಸಿದ ಎಂಬಿರುಮಾನರ ನನಗೆ ಸಕಲವಿಧ ರಕ್ಷಕರಾಗಿರುವರು, ಆದ್ದರಿಂದ ಇನ್ನುಮೇಲೆ, ಐಶ್ವರ್ಯಾದಿಗಳಿಂದ ದುರಹಂಕಾರಗ್ರಸ್ತರಾಗಿ, ಜ್ಞಾನಶೂನ್ಯರಾಗಿರುವ ಕ್ಷುದ್ರಪ್ರಭುಗಳ ಮನೆಯ ಮುಂದೆ ಅವರನ್ನು ಕಾಣಬಯಸಿ ಕಾಯುವುದಲ್ಲದೆ, ಅಂತಹವರನ್ನು ಉತ್ತಮರೆಂದು ಹೊಗಳುವ ದೀನತ್ವವನ್ನು ಹೊಂದುವ ಕಷ್ಟವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ.

ಕಾರ್ತಿಗೈಯಾನುಮ್ ಕರಿಮುಗತ್ತಾನುಮ್,

ಕನಲುಮ್ ಮುಕ್ಕಣ್

ಮೂರ್ರಿಯುಂ ನೊಡಿಯುಮ್ ನೆಪ್ಪುಮ್ ಮುದುಗಿಟ್ಟು,

ಮೂವುಲಗುಮ್

ಪೂತ್ತವನೇಯೆನ್ನುಪೋತ್ತಿಡವಾಣನ್ ಪಿಳ್ಳಿಪೊರುತ್ತ

ತೀರ್ರನೈಯೇತ್ತುಮ್, ಇರಾಮಾನುಶನೆನ್ನನ್ ಶೇನುವೈಪ್ಪೇ. 22

ಕಾರ್ತಿಗೈಯಾನುಮ್—ಕೃತ್ತಿಕಾ ನಕ್ಷತ್ರ ಜಾತ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯನು, ಕರಿಮುಗ ತ್ತಾನುಮ್—ಗಜಮುಖನಾದ ವಿನಾಯಕನು, ಕನಲುಮ್—ಅಗ್ನಿಯು, ಮುಕ್ಕುಣ್ ಮೂರ್ತಿಯುಮ್—ಮೂರು ಕಣ್ಣಿನ ರುದ್ರನೂ, ಮೊಡಿಯುಮ್—ದುರ್ಗಿಯೂ, ವೆಪ್ಪುಮ್—ಜ್ವರಾದಿ ದೇವತೆಯೂ, ಮುದಗಿಟ್ಟು—ಮುಖವನ್ನು ತಿರುಗಿಸಿಕೊಂಡು ಓಡುತ್ತಿರಲು, ಮೂವುಲಗಮ್—ಮೂರು ಲೋಕಗಳನ್ನೂ, ಪೂತ್ತವನೇ—ಉದರದಲ್ಲಿ ಅಡಗಿಸಿಕೊಂಡು ರಕ್ಷಿಸಿದವನೇ ಎಂದು, ಪೋತ್ತಿಡ—ಸ್ತೋತ್ರ ಮಾಡಲು, ವಾಣನ್—ಬಾಣಾಸುರನ ಯಾವ, ಪಿಳ್ಳೆ—ತಪ್ಪನ್ನು, ಪೊರುತ್ತ—ಕ್ಷಮಿಸಿದ, ತೀರ್ರನೈ—ಗುಣಬದ್ಧಿಯುಳ್ಳ ಸರ್ವೇಶ್ವರನನ್ನು, ಎತ್ತುಮ್—ಸ್ತೋತ್ರವನ್ನು ಮಾಡುವ, ಇರಾಮಾನುಶನ್—ಉಡೈಯವರು, ಎನ್ನನ್—ನನಗೆ, ಶೇಮಮ್—ಆಪದ್ರಕ್ಷಕವಾದ, ವೈಪ್ಪು—ನಿಕ್ಷೇಪವಾಗಿರುವರು.

ಭಯಂಕರವಾದ ಪ್ರಳಯಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕಾರ್ತಿಕೇಯ(ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ), ವಿನಾಯಕ, ಅಗ್ನಿ, ಈಶ್ವರ, ದುರ್ಗಿಯೇ ಮೊದಲಾದ ಎಲ್ಲ ದೇವತೆಗಳೂ ವಿಮುಖರಾಗಿ ಪಲಾಯನ ಮಾಡುತ್ತಿರಲು, ಮೂರು ಲೋಕಗಳನ್ನೂ ಉದರದಲ್ಲಿರಿಸಿಕೊಂಡು ಸಂರಕ್ಷಿಸಿದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನೇ ರಕ್ಷಿಸು ಎಂದು ಯಾವ ಬಾಣಾಸುರನು ದೀನನಾಗಿ ಬೇಡಿದಾಗ ಅವನ ತಪ್ಪನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಿದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನಾದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡುವ ರಾಮಾನುಜರು ನನಗೆ ಆಪದ್ರಕ್ಷಕವಾಗಿರುವ ಆಸ್ತಿಯಾಗಿರುವರು.

ವೈಪ್ಪಾಯ ವಾನ್ ಪೊರುಳೆನ್ನು, ನಲ್ಲನ್ನರ್ ಮನತ್ತಗತ್ತೇ
ಎಪ್ಪೋದುಮ್ ವೈಕ್ಕುಮಿರಾಮಾನುಶನೈ, ಯಿರುನಿಲತ್ತಿಲ್
ಒಪ್ಪಾರಿಲಾದ ವರುವಿನೈಯೇನ್ ವಂಗಿನೇಗಿಲ್ ವೈತ್ತು
ಮುಪ್ಪೋದುಮ್ ವಾಳ್ ತ್ತುನನ್,

ಎನ್ನಾಮಿದುವವನ್ ಮೊಯ್ ಪುಗಳ್ ಕೈ. 23

ವೈಪ್ಪಾಯಿ—ಆಪದ್ರಕ್ಷಣಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಇಟ್ಟಿರುವ, ವಾನ್—ಅಕ್ಷಯವಾದ, ಪೊರುಳೆನ್ನು—ಸಂವತ್ತೆಂದು, ನಲ್—ದೋಷಮುಕ್ತರು, ಅನ್ನರ್—ಪ್ರೇಮವುಳ್ಳ ಭಕ್ತರು, ಮನತ್ತಗತ್ತೈ—ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ, ಎಪ್ಪೋದುಮ್—ಸದಾಕಾಲವೂ, ವೈಕ್ಕುಮ್—ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವ ವಿಷಯವಾದ, ಇರಾಮಾನುಶನೈ—ರಾಮಾನುಜರನ್ನು, ಇರುನಿಲತ್ತಿಲ್—ಮಹತ್ತರವಾದ ಈ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ, ಒಪ್ಪಾರ್—ಪಾಪಾತ್ಮರಲ್ಲಿ ಸಮಾನರು, ಇಲಾದ—ಇಲ್ಲದೆ ಇರುವಂತಹ ಅರುವಿನೈಯೇನ್—ಪಾಪಿಷ್ಠನಾಗಿರುವ ನಾನು (ಉರುವಿನೈಯೇನ್ ಎಂದು ಪಾಠಾಂತರವಾದರೂ [ಅದಕ್ಕೆ] ಸಂಚಿತವಾದ ಪಾಪವನ್ನು ಭರಿಸಿರುವ ನಾನು ಎಂದು), ವಂಗಿಮ್—ಕಪಟವನ್ನು, ನೇಗಿಲ್—ಮನಸ್ಸು

ನಲ್ಲಿ, ವೈತ್ತು-ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಮುಪ್ಪೋದುಮ್-ತ್ರಿಕಾಲಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ವಾಳ್ತುವನ್-ಸ್ತೋತ್ರ ಮಾಡುತ್ತಿರುವೆನು, ಇದು-ಈ ರೀತಿ ಪಾಡುತ್ತಿರುವ ನನಗೆ, ಅವನ್-ಆ ರಾಮಾನುಜರ ಯಾವ, ಮೊಯ್-ಅಂದವಾದ (ಇಷ್ಟೇ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗದ), ಪುಗಳ್ಳು-ಯಶಸ್ಸಿಗೆ (ವೈಭವಕ್ಕೆ), ಎನ್ನಾಮ್-ಯಾವ ಹಾನಿಯುಂಟಾಗುವುದೋ !

ಅತ್ಯಂತ ಪರಿಶುದ್ಧರಾದ ಮಹಾತ್ಮರು, ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಾವಣ್ಯದಿಂದ ಉಡೈಯವರನ್ನು ಸರಮ ಭನವೆಂದು ತಮ್ಮ ಹೃದಯ ಮಂದಿರದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವಂತಹ ವಿಷಯವಿರುವಾಗ, ಅಧಮತಮ ಪಾಪಿಷ್ಠನಾಗಿರುವ ನಾನು, ಕಳೆಂಕ ತುಂಬಿದ ನೀಚ ಹೃದಯದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಸ್ತೋತ್ರ ಮಾಡುತ್ತಿರುವೆನು. ಇಂತಹ ನನ್ನ ದುಸ್ಸಾಹಸದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಸ್ವಾಮಿಯು ಈ ನನ್ನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿದ್ದ ಅವಮಾನಿತನಾಗಿರುವನೇನೋ ಎಂದು ಭಯ ಪಡುತ್ತಿರುವೆನು.

ಮೊಯ್ ತ್ತವನ್ ದೀವಿನೈಯಾಲ ಪಲ್ಲುಡಲ್

ದೊರುಮ್ ಮೂತ್ತು, ಅದನಾಲ

ಎಯ್ ತ್ತೊಳಿನೈನ್ ಮುನನಾಳ್ ಗಳೆಲ್ಲಾ ಮ್,

ಇನ್ನು ಕಣ್ಡುಯರ್ ನ್ನೇನ್

ಪೊಯ್ ತ್ತವಮ್ ಪೋತ್ತುಮ್ ಪುಲೈಚ್ಚಮಯಂಗಳ್

ನಿಲತ್ತನಿಯ

ಕೈತ್ತಮೆಯ್ ಜ್ಞಾನತ್ತು, ಯಿರಾಮಾನುಶನೆನ್ನುಮ್

ಕಾರ್ ದನ್ನೈಯೇ. 24

ಮೊಯ್ ತ್ತ-(ಲಂಕೆಯಲ್ಲಿ ರಾಕ್ಷಸ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಸೀತಾದೇವಿಯನ್ನು ಮುತ್ತಿ ಕೊಂಡಿದ್ದಂತೆ) ಈ ಆತ್ಮನನ್ನು ಸುತ್ತವರಿದಿರುವ, ವೆಮ್ ತೀ-ಅತಿ ಕ್ರೂರವಾದ, ವಿನೈಯಾಲ-ಕರ್ಮಗಳಿಂದ, ಪಲ್-ಅನೇಕವಾದ, ಉಡಲ್ ತೊರುಮ್-ಒಂದೊಂದು ದೇಹದಲ್ಲಿಯೂ, ಮೂತ್ತು-ಮುದಿತನ ಬರುವವರೆಗೂ ವಾಸವಾಗಿದ್ದು, ಅದನಾಲ-ಅದರಲ್ಲೇ, ಮುನನಾಳ್ ಗಳೆಲ್ಲಾ ಮ್-ಅನಾದಿ ಕಾಲವೆಲ್ಲದರಲ್ಲೂ, ಎಯ್ ತ್ತವಳಿನೈನ್-ನಶಿಸಿದ್ದೇನೆ, ಪೊಯ್-(ರಾವಣ ಸನ್ಯಾಸಿಯಂತೆ) ಅಸತ್ಯವಾದ, ತವಮ್-ತಪಸ್ಸನ್ನು, ಪೋಯ್ ತ್ತಮ್-ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು (ಮಾಡಲು), ಪುಲೈಚ್ಚಮಯಂಗಳ್-ನೀಚವಾದ ಮತಗಳನ್ನು, ನಿಲತ್ತು-ಈ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ, ಅವಿಯ-ನಾಶವಾಗುವಂತೆ, ಕೈತ್ತ-ನಿರ್ನಾಮ ಮಾಡಿದ, ಮೆಯ್ ಜ್ಞಾನತ್ತು-ವಾಸ್ತವ ಜ್ಞಾನ ಉಳ್ಳ, ಇರಾಮಾನುಶನ್ ಎನ್ನುಮ್-ರಾಮಾನುಜರು ಈಗ,

ಕಾರ್ತನ್ಯೈ-ಮೇಘದೋಪಾದಿಯಲ್ಲಿ ಔದಾರ್ಯ ಉಳ್ಳವರಾಗಿ , ಇನ್ನು-ಈಗ , ಕಂಡು-ನನ್ನನ್ನಂಗೀಕರಿಸಲು , ಉಯರ್‌ನ್ದೇನ್-ಉತ್ತಮನಾದೆನು.

ನಾನು ಪೂರ್ವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಕ್ರೂರ ಕರ್ಮಗಳ ಫಲವಾಗಿ ಅನೇಕ ಜನ್ಮಗಳನ್ನು ಎತ್ತುತ್ತಲೂ , ನಾನಾ ವಿಧವಾದ ದುಃಖಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಲೂ ಶ್ರಮ ಪಡುತ್ತಿದ್ದೆನು. ಈಗಲಾದರೋ ರಾವಣ ಸನ್ಯಾಸಿ ಮತ್ತು ಕಾಲನೇಮಿಯ ಜಪಗಳ ರೀತಿ ತಪಸ್ಸನ್ನು ಮಾಡುವ , ಮಾಯಾವಾದಿ , ಚಾರ್ವಾಕ , ಬೌದ್ಧ ಮೊದಲಾದ ಸಕಲ ದುರ್ಮತಗಳನ್ನು (ನಿರ್ನಾಮ ಮಾಡಿ) ನಿವಾರಿಸಿ , ವೇದ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪಿಸಿ , ಎಲ್ಲೆಡೆ ಮೇಘವು ಮಳೆಸುರಿಸುವಂತೆ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ರಕ್ಷಿಸಿದ, ಸ್ವರೂಪ ಯಾದಾತ್ಮ್ಯ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ರಾಮಾನುಜರು , ನನ್ನನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಿ ರಕ್ಷಿಸಿದುದರಿಂದ ನಾನು ಉತ್ಪ್ರಸನ್ನನಾದೆನು.

ಕಾರೇಯ್ ಕರುಣೈಯಿರಾಮಾನುಜ , ಇಕ್ಕಡಲಿಡತ್ತಿಲ್
ಆರೇಯರಿಬವರ್ ನಿನ್ನರುಳಿನ್ನೈ , ಅಲ್ಲಲುಕ್ಕು
ನೇರೇಯುರೈವಿಡವ್ ನಾನ್ ವನ್ನು ನೀಯೆನ್ನೈಯುಮ್
ತ್ತಪಿನ್ ಉನ್

ಶೀರೇಯುಯಿರ್ಕುಯಿರಾಯ್ ,

ಅಡಿಯೇರ್ಕಿನ್ನುತ್ತಿಕ್ಕುಮೇ. 25

ಕಾರ್-ಮೇಘಗಳ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ , ಎಯ್-ಸಮತಾಭಾವದಿಂದ , ಕರುಣೈ-ಕೃಪೆಮಾಡಿ ಮಳೆ ಸುರಿಸುವಂತೆ , ಇರಾಮಾನುಜ-ಓ ಯತಿರಾಜಾ ! , ಅಲ್ಲಲುಕ್ಕು-ದುಃಖಕ್ಕೆ , ನೇರಿ-ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ , ಉರೈವಿಡಮ್-ವಾಸ ಭೂಮಿಯಾಗಿರುವ , ನಾನ್ ಎನ್ನೈ-ನನ್ನನ್ನು , ನೀವಂದು-ತಾವೇ ದಯಮಾಡಿಸಿ , ಉತ್ತಪಿನ್-ಕೃಪೆ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ , ಉನ್-ತಮ್ಮ ಯಾವ , ಶೀರ್-ಕಲ್ಯಾಣ ಗುಣಗಳೇ , ಉರೈಕ್ಕು-ನನ್ನ ಆತ್ಮನಿಗೆ , ಉಯಿರಾಯ್-ಧಾರಕವಾಗಿ , ಅಡಿಯೇರ್ಕು-ದಾಸನಾದ ನನಗೆ , ಇನ್ನು-ಈಗ , ತಿತ್ತಿಕ್ಕುಮ್-ಮಧುರವಾಗಿ ಇರುವುದು , ನಿನ್-ತಮ್ಮ , ಅರುಳಿನ್-ಕರುಣೆಯೆಂಬ , ತನ್ನೈ-ಸ್ವಭಾವವನ್ನು , ಇಕ್ಕಡಲ್-ಸಮುದ್ರ ದೋಪಾದಿಯಲ್ಲಿ ಅಖಂಡವಾಗಿ ಆವರಿಸಿರುವಲ್ಲಿ , ಇಡತ್ತು-ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ , ಯಾರ್-ಯಾರುತಾನೆ , ಅರಿವವರ್-ಪೂರ್ಣ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲರು.

ಚೇತನರ ಪುಣ್ಯ ಪಾಪಗಳೊಂದನ್ನೂ ಪರಿಗಣಿಸದೆ , ಉದಾರ ಸ್ವಭಾವದಿಂದ ಎಲ್ಲೆಡೆಯಲ್ಲೂ ಮಳೆಸುರಿಸುವ ಮೇಘಗಳಂತೆ ಮಾನವರ ಗುಣದೋಷಗಳಲ್ಲಿ ದೃಷ್ಟಿ ಹರಿಸದೆ , ನಿರ್ಹೇತುಕ ಕೃಪಾ ಕಟಾಕ್ಷದಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ಓ ಯತಿರಾಜಾ ! ಅತ್ಯಂತ

ದುಃಖಗಳಿಗೆ ತಾಣವಾಗಿದ್ದ ನನ್ನನ್ನು ತಮ್ಮ ಕೃಪಾಕಟಾಕ್ಷದಿಂದ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿ ಸಕಲ ದೋಷಗಳನ್ನು ನಿವಾರಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಇನ್ನು ತಮ್ಮ ಕಲ್ಯಾಣಗುಣಗಳೇ ನನಗೆ ಧಾರಕ ಪೋಷಕ ಭಾಗ್ಯವಾಗಿವೆ ಎಂದು, ಆಚಾರ್ಯರ ಕೃಪಾತಿಶಯವನ್ನು ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಅಳಿಯ ಬಲ್ಲವರಾರು ಎಂದು ತಿರುವರಂಗತ್ತ ಮುದನಾರ್ ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಾ ಆಶ್ಚರ್ಯಪಡುತ್ತಾರೆ.

ತಿಕ್ಕುತ್ತಕೀರ್ತಿ ಯಿರಾಮಾನುಶನೈ, ಯೆನ್ ಶೆಯ್ ವಿನೈಯಾಮ್
ಮೆಯ್ ಕುತ್ತಮ್ ನೀಕ್ಕಿ ನಿಳಂಗಿಯ ಮೆಗತ್ತೈ,
ಮೇವುಮ್ ನಲ್ಲೋರ್

ಎಕ್ಕುತ್ತವಾಳರೆದುಪಿರಪ್ಪೇದಿಯಲ್ವಾಗ ನಿನ್ನೋರ್
ಅಕ್ಕುತ್ತಮುಪ್ಪಿರಪ್ಪು,

ಅವ್ವಿಯಲ್ವೇನಮ್ಮಯಾಟೊಳ್ಳುಮೇ. 26

ಎನ್-ನನ್ನಿಂದ, ಶೆಯ್-ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ, ವಿನೈಯಾಮ್-ಪಾಪಗಳಿಂದ, ಮೆಯ್-ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ಉಳಿದಿದ್ದ, ಕುತ್ತಮ್-ದೋಷವನ್ನು, ನೀಕ್ಕ-ತೊಲಗುವಂತೆ ವಿಳಂಗಿಯ-ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾದ, ಮೇಗತ್ತೈ-ಕರುಣೆ ಔದಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಹೆಸರಾದ ಮೇಘದಂತೆ, ತಿಕ್ಕು-ಎಲ್ಲ ದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಉತ್ತ-ತುಂಬಿರುವ, ಕೀರ್ತಿ-ಯಶಸ್ಸುಳ್ಳವರಾದ, ಇರಾಮಾನುಶನೈ-ರಾಮಾನುಜರನ್ನು, ಮೇವುಮ್-ಪ್ರಾಪ್ಯವಾಗಿ ಹೊಂದಿರುವಾಗ, ನಲ್ಲೋರ್-ಉತ್ತಮರಾದವರು, ಎಕ್ಕುತ್ತವಾಳರ್-ಎಂತಹ ದೋಷವುಳ್ಳವರಾಗಲೀ, ಎದುಪಿರಪ್ಪು-ಎಂತಹ ಹೀನ ಕುಲದವರಾಗಲೀ, ಎದುಇಯಲ್ವಾಕ-ಯಾವ ನಡವಳಿಕೆಯಲ್ಲಿದ್ದವರಾದರೂ, ನಿನ್ನೋರ್-ಇದ್ದರೋ, ಅಕ್ಕುತ್ತಮ್-ಆ ದೋಷವನ್ನು, ಅಪ್ಪಿರಪ್ಪುಮ್-ಆ ಹೀನ ಜನ್ಮದವರೇ, ಅವ್ವಿಯಲ್ವೇ-ಆ ಕೀಳು ನಡವಳಿಕೆಯೇ, ನಮ್ಮೈ-ನಮಗೆ, ಆಟೊಳ್ಳುಮ್-ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತಾಯಿತು (ಅಂದರೆ ಎಂತಹ ಹೀನಕುಲ, ಕಸುಬುಗಳವರಾದರೂ ಯತಿರಾಜರ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಸಮಾಶ್ರಯಣ ಹೊಂದಿ ಉತ್ತಮಜ್ಞಾನವಂತರಾದರು ಎಂದು).

ರಾಮಾನುಜರ ಕೃಪೆಯೇ ನನ್ನಲ್ಲಿ ದೃಢವಾಗಿ ನೆಲೆಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಪ್ರಬಲ ಪಾಪಗಳು ನಾಶಹೊಂದಿ ನನ್ನನ್ನು ಸ್ವರೂಪಜ್ಞಾನಿಯನ್ನಾಗಿಸಿತು. ಒಬ್ಬ ಚೇತನನು ಯೋಗ್ಯನಾದನೆಂದು ಸಂತಸಗೊಂಡು, ಈ ವಿಧದಲ್ಲಿಯೇ, ಸಕಲ ಚೇತನರ ದುಃಖಗಳನ್ನು ಕಂಡು, ಮರುಗಿ, ಅವರ ಪಾಪಗಳನ್ನು ನಾಶಮಾಡಿ, ಪರಿಶುದ್ಧರನ್ನಾಗಿಸಿ, ವಾತ್ಸಲ್ಯ, ಸೌಶೀಲ್ಯ, ಸೌಲಭ್ಯಾದಿ ಅನಂತ ಕಲ್ಯಾಣಗುಣಗಳಿಂದ ಲೋಕವೆಲ್ಲಾ ವ್ಯಾಪಿಸಿದ ಮಹಾವೈಭವದಿಂದ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಿರುವ ಎಂಬಿರುಮನಾರ್ ಅವರನ್ನು

ಆಶ್ರಯಿಸಿರುವ ಮಹಾನುಭಾವರು , ಕುಲ, ಆಚಾರ, ದೋಷಗಳು ಯಾವುದಿದ್ದರೂ, ಎಂತಹ ಕನಿಷ್ಠರಾದರೂ, ಅಂತಹವರ ದೋಷಗಳು, ಕುಲ ಇತ್ಯಾದಿ ಕನಿಷ್ಠ ಅನಿಷ್ಠಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಾಶಗೊಳಿಸಿಕೊಂಡರು. ಎಂತಹ ನೀಚರಾದರೂ ಯತಿರಾಜರನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿ ಅವರು ಉದ್ಧಾರಹೊಂದಿ, ಜ್ಞಾನವಂತರಾಗಿರುವರು.

ಕೊಳ್ಳಕ್ಕುರೈವತ್ತಿಲಂಗಿ, ಕೊಳುನ್ನುವಿಟ್ಟೋಂಗಿಯವುನ್
ವಳ್ಳತ್ತನತ್ತಿನಾಲ್ ವಲ್ಲಿನೈಯೇನ್ ಮನಮ್ ನೀ ಪುಗುನ್ದಾಯ್,
ವಳ್ಳಿಚ್ಚುಡರ್ ವಿಡುಮುನ್ ಪೆರುಮೇನ್ನೈಕ್ಕುಳುಕ್ಕಿದೆನ್ನು
ತಳ್ಳುತ್ತಿರಂಗುಮ್, ಇರಾಮಾನುಶನೇ ತನಿನೆಂಗಿಮೇ. 27

ಇರಾಮಾನುಶ-ರಾಮಾನುಜರೇ , ಕೊಳ್ಳ-ಕೋರಿದವರಿಗೆ ಕೋರಿದುದೆಲ್ಲಾ ನೀಡುವಂತ, ಕುರೈವು-ಒಂದು ಕೊರತೆಯೂ, ಆತ್ತು-ಇಲ್ಲದಿರುವಂತ, ಇಲಂಗಿ-ಪ್ರಕಾಶಿಸುವಂತ, ಕೊಳಂದುವಿಟ್ಟು-ಮೇಲೆ ಮೇಲೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವ, ಒಂಗಿಯ-ವೃದ್ಧಿಹೊಂದುತ್ತಿರುವ, ಉನ್-ತಮ್ಮ ಯಾವ, ವಳ್ಳಲ್ ತನತ್ತಿನಾಲ್-ಉದಾರ ಉಳ್ಳ ಸ್ವಭಾವದಿಂದ, ವಲ್-ಕ್ರೂರವಾದ, ವಿನೈಯೈ-ಪಾಪಾತ್ಮನಾದ ನನ್ನ, ಮನಮ್-ಹೃದಯದಲ್ಲಿ, ನೀ-ನೀವು, ಪುಗುನ್ದಾಯ್-ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿದಿರಿ, ವಳ್ಳಿ-ಅತ್ಯಂತ ಪರಿಶುದ್ಧವಾದ, ಶುಡುರ್-ವಿಡುಮ್-ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಿರುವ, ಉನ್-ನಿಮ್ಮ ಯಾವ, ಪೆರು-ಉನ್ನತವಾದ, ಮೇನ್ನೈಕ್ಕು-ವೈಭವಕ್ಕೆ, ಇದು-ಈ ರೀತಿ ನನ್ನ ಹೃದಯವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದುದು, ಇಳುಕ್ಕು ಎನ್ನು-(ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನ ಕಲ್ಮಶ ದಿಂದ) ಕಳಂಕ ಬರುವುದೋ ಎಂದು, ತನಿ-ಅವಿಭಾಜ್ಯವಾದ, ಎನ್ನೆಂಜಮ್-ನನ್ನ ಮನಸ್ಸೆಂಬುದು, ತಳ್ಳುತ್ತು-ಶೈಫಿಲ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿ, ಇರಂಗುಮ್-ಪರಿತಪಿಸುತ್ತಿದೆ.

ಓ ಯತಿಕುಲ ಸಾರ್ವಭೌಮರಾದ ರಾಮಾನುಜರೇ! ಸಕಲ ಜೀತನರ ಮನೋಭೀಷ್ಠಗಳನ್ನು ನೆರವೇರಿಸುತ್ತಿರುವ ತಮ್ಮ ಕಾಯಕವು ವರ್ಧಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ್ಗೆ ನಿಮ್ಮ ಔದಾರ್ಯವು, ಈ ಪಾಪಾತ್ಮನಾದ ನನಗೆ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಉಂಟಾದ ಭಕ್ತಿಮಾತ್ರಕ್ಕೇ ಕಟಾಕ್ಷಿಸಿ, ಆ ಯಾವ ವಸಿಷ್ಠ ಮುನಿಗಳು ಚಂಡಾಲನ ಗೃಹವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದಂತೆ, ನನ್ನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿರುವಿರಿ. ಇದರಿಂದ ಜಾಜ್ಜಿಲ್ಯಮಾನವಾಗಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಿರುವ ನಿಮ್ಮ ಯಾವ ಪ್ರಭಾವಾತಿಶಯಗಳಿಗೆ, ನನ್ನ ಮನದ ಕಲ್ಮಶವು ತಾಳುವುದರಿಂದ ಅಪಹೃವಾಗುವುದೇನೋ ಎಂದು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಅತಿಯಾಗಿ ಪರಿತಪಿಸುತ್ತಿದೆ.

ನೆಂಗಿಲ್ ಕರೈಕೊಂಡ ಕಂಜನೈಕಾಯ್ ನನ್ನಿನಿಮಲನ್, ನಂಗಳ್
ಪಂಗಿತ್ತಿರುವಡಿಪ್ಪಿನ್ನೈತನ್ ಕಾದಲನ್, ಪಾದಮ್ ನಣ್ಣಾ,
ಪಂಗಿರ್ಕ್ಕರಿಯವಿರಾಮಾನುಶನ್ ಪುಗಳನ್ನಿಯನ್ ವಾಯ್
ಕೊಂಗಿಪ್ಪರವಗಿಲ್ಲಾದು, ಎನ್ನ ವಾಳ್ವಿನ್ನು ಕೂಡಿಯದೇ. 28

ನೆಂಗಿಲ್-(ಕಂಸನು ಅಶರೀರ ವಾಣಿಯನ್ನು ಕೇಳಿದ ಮೊದಲೊಂದು ಕ್ರೋಧ ತುಂಬಿಕೊಂಡಿದ್ದ) ಯಾವ ನಂಜಿನ ಹೃದಯದಿಂದ, ಕರೈಕೊಂಡ-ಕ್ರೋಧದಿಂದ ಕಪ್ಪಾಗಿದ್ದ, ಕಂಜನೈ-ಕಂಸನನ್ನು, ಕಾಯ್ ನನ್ನ-ಕೋಪಿಸಿಕೊಂಡು ಕೊಂದ, ನಿಮಲನ್-ಪರಿಶುದ್ಧನೂ, ನಂಗಳ್-ಆಶ್ರಿತರಾದ ನಮಗೆ ಸ್ವಾಮಿಯಾಗಿರುವ, ಪಂಗಿ-ಹತ್ತಿಯಂತೆ ಮೃದುವಾಗಿರುವ, ತಿರುವಡಿ-ಶ್ರೀಪಾದವನ್ನುಳ್ಳ, ಸಿನ್ನೈ-ನೀಳಾದೇವಿ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ, ಕಾದಲನ್-ಸ್ನೇಹಭಾವವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ, ಪಾದಮ್-ಪಾದಗಳನ್ನು, ನಣ್ಣಾ-ರಕ್ಷಕನೆಂದು ಅಶ್ರಯಿಸದೆ, ಪಂಗಿರ್ಕ್ಕ-ವಂಚಿತರಾದ ಅಹಂಕಾರಿ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ, ಅರಿಯ-ದೊರಕಲಾರದ, ಇರಾಮಾನುಶನ್-ರಾಮಾನುಜರ ಯಾವ, ಪುಗಳ್ ಅನ್ನಿ-ದಿವ್ಯಗುಣಗಳನ್ನಲ್ಲದೆ, ಎನ್-ನನ್ನ, ವಾಯ್-ಬಾಯನುಡಿಗಳು (ಸ್ತೋತ್ರಗಳು), ಕೊಂಗಿ-ತಪ್ಪಿಯೂ ಕೂಡ, ಅನ್ಯವನ್ನು, ಪರವಗಿಲ್ಲಾದು-ಸ್ತುತಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ಇನ್ನು-ಇನ್ನು, ಕೂಡಿಯದು-ನನಗೆ ಇರುವ, ವಾಳ್ವು-ಸುಖ ಸವೃದ್ಧಿಯು, ಎನ್ನ-ಎನೆಂದು ಹೇಳಲಿ.

ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ತನ್ನ ಆಶ್ರಿತ ವಿರೋಧಿಯಾಗಿ ತನ್ನನ್ನು ಧೈಷಿಸಿದ ಕಂಸಾಸುರನನ್ನು ಕೋಪೋದ್ರಿಕ್ತನಾಗಿ ಸಂಹರಿಸಿ, ಆಶ್ರಿತರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರೇಮಮಯಿಯಾದ ನನ್ನಿನೈರಾಟ್ಟಿಯಾದ ಆ ನೀಳಾದೇವಿಯ ಪ್ರಾಣನಾಥನಾದ ಆ ಕೃಷ್ಣ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸದೆ, ಅಹಂಕಾರದಿಂದ ಮದಿಸಿರುವ ಮಾನವರಿಗೆ ದುರ್ಲಭವಾಗುವ, ಶ್ರೀ ಭಾಷ್ಯಕಾರರ ಕಲ್ಯಾಣಗುಣಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಅನ್ಯವಿಷಯಗಳನ್ನು (ಮರೆತೂ ಸಹ) ನನ್ನ ಮಾತೂ ಮನವೂ ಸ್ತೋತ್ರ ಮಾಡಲಾರವು. ಈ ವಿಧವಾಗಿ ನನ್ನ ನಾಲಿಗೆಯಿಂದ ಹೊರಡುವ ಶಬ್ದಗಳ ಭಾಗ್ಯವನ್ನೇನೆನ್ನಲಿ!

ಕೂಟ್ಟುಮ್ ವಿದಿಯೆನ್ನು ಕೂಡುಂಗೋಲೋ,

ತೆನ್ನ ರುಗೈಪ್ಪಿರಾನ್

ಪಾಟ್ಟನ್ನುಮ್ ವೇದಪ್ಪಶುನ್ದಮಿಳ್ ತನ್ನೈ,

ತ್ತನ್ ಪತ್ತಿಯೆನ್ನುಮ್

ವೀಟ್ಟುನ್ ಗಣ್ ವೈತ್ತವಿರಾಮಾನುಶನ್ ಪುಗಳ್

ಮೆಯ್ಯುಣರ್ ನೊರಾರ್

ಈಟ್ಟುಂಗಳ್ ತನ್ನೈ, ಯೆನ್ ನಾಟ್ಟುಂಗಳ್

ಕಂಡಿನ್ ಮೆಯ್ ದಿಡವೇ. 29

ತೆನ್-ನೋಡಲು ಅಂದವಾದ, ಕುರುಗೈ-ಕುರಿಕಾಪುರಿ ಎಂಬ ಆಳ್ವಾರ್ ತಿರುನಗರಿಗೆ, ಪಿರಾನ್-ನಾಥರಾದ ನಮ್ಮಾಳ್ವಾರರ, ಪಾಟ್ಟು ಎನ್ನುಮ್-ಪಾಶುರಗಳು ಎಂಬ ಹಾಡುಗಳು, ವೇದಮ್-ವೇದರೂಪವಾದವುಗಳು, ಪಶುಮ್-ಸುಂದರ ಪದಗಳ ಜೋಡಣೆಯಿಂದಾದ, ತಮಿಳ್ ತನ್ನೈ-ದ್ರಾವಿಡ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿನ ತಿರುವಾಯ್ಮೊಳಿ ಮತ್ತಿತರ ಪ್ರಬಂಧಗಳಲ್ಲಿ, ತನ್-ತಮ್ಮ ಯಾವ, ಪತ್ತಿಯೆನ್ನುಮ್-ಭಕ್ತಿತುಂಬಿ, ವೀಟ್ಟುನ್-ಗಣ್-ವಾಸಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ, ವೈತ್ತ-ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವ, ಇರಾಮಾನುಶನ್-ಉಡೈಯವರ ಯಾವ, ಪುಗಳ್-ಕಲ್ಯಾಣ ಗುಣಗಳನ್ನು, ಮೆಯ್-ತತ್ಪವಾಗಿ, ಉಣರ್-ನೋರ್-ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿರುವವರ, ಈಟ್ಟುಗಳ್-ತನ್ನೈ-ಸಮೂಹವನ್ನು, ಎನ್ನಾಟ್ಟುಗಳ್-ನನ್ನ ಕಣ್ಣುಗಳು, ಕಂಡು-ನೋಡಿ, ಇನ್ನಮ್-ಸುಖವನ್ನು, ಎಯ್-ದಿಡ್-ಹೊಂದುವಂತೆ, ಕೂಟ್ಟುಮ್-ಸೇರಿಸುವುದಕ್ಕೆ, ವಿದಿ-ಅನರ ಕೃಪೆ, ಎನ್ನು-ಯಾವಾಗ, ಕೂಡಂಗೋಲ್-ಒಡಗುವುದೋ.

ಅತ್ಯಂತ ರಮ್ಯವಾದ ತಿರುನಗರಿಯ ನಿರ್ವಾಹಕರಾದ ಶತಕೋಸರು ತಮ್ಮ ತಿರುವಾಯ್ಮೊಳಿಯೇ ಮೊದಲಾದ ದಿವ್ಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳ ಮೂಲಕ ಸರ್ವರಿಗೂ ಸ್ವರೂಪಜ್ಞಾನವು ದೊರೆತು ಉಜ್ಜೀವಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿರುವರು. ನಮ್ಮಾಳ್ವಾರರ ಈ ಯಾವ ದಿವ್ಯ ಸೂಕ್ತಿಮಯವಾಗಿರುವ, ಸರ್ವಾಧಿಕಾರವಾಗಿರುವ ದ್ರಾವಿಡ ವೇದಗಳೆಂಬ ದಿವ್ಯಪ್ರಬಂಧಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಭಕ್ತಿರೂಪವಾಗಿ ದೇವಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪಿಸಿರುವ ಯಾವ ರಾಮಾನುಜರ ಕಲ್ಯಾಣಗುಣಗಳನ್ನು ಅರಿತ ಜ್ಞಾನಿಗಳ ಸಮೂಹಗಳನ್ನು ಸದಾಕಾಲ ಕದಲದೆ ಸೇವಿಸಿ ಆನಂದಪಡುವ ಭಾಗ್ಯವಶೀಷವು ನನ್ನ ದಾಗಿರುವುದು.

ಶ್ರೀಭಾಷ್ಯಕಾರರು ದಾಸನನ್ನು ಶೇಷಭೂತನನ್ನಾಗಿ ಅಂಗೀಕರಿಸಿದರು. ಇನ್ನು ಆನಂದಾತೀತವಾದ ಪರಮಪದ ಲಭಿಸಿದರೂ, ಅತ್ಯಂತ ದುಃಖವೇ ಒದಗಿದರೂ, ತನಗೆ ಈ ಎರಡೂ ಸಮಾನವೇ ಎಂದು ತಮ್ಮ ಸ್ಥಿತಪ್ರಜ್ಞಭಾವದ ಅಧ್ಯವಸಾಯವನ್ನು ತಿರುವ ರಂಗತ್ತ ಮುದನಾರ್ ಅವರು ತಿಳಿಸುತ್ತಿರುವರು ಈ ಪಾಶುರದಲ್ಲಿ :

ಇನ್ನತ್ತರು ಪೆರುವೀಡುವನ್ನೈಯ್-ದಿಲೆನ್, ಎಣ್ಣೆ ರನ್ನ
ತನ್ನತ್ತರುನಿರಯಮ್ ಪಲಶೂಳಿಲೆ, ತೊಲ್ಲುಲಗಿಲ್
ಮನ್ನಲ್ಲುಯಿರ್ ಗಟ್ಟಿರೈಯವನ್ ಮಾಯನೆನಮೊಳಿನ್ನ
ವನ್ನನನಗನ್, ಇರಾಮಾನುಶನೆನ್ನೈಯಾಂಡನನೇ.

30

ತೊಲ್-ಅನಾದಿಯಾಗಿರುವ, ಉಗಿಲಿಲ್-ಲೋಕದಲ್ಲಿ, ಮನ್-ನಿತ್ಯರಾಗಿ, ಸಲ್-ಅನೇಕರಾದ, ಉಯಿಗಟ್ಟು-ಆತ್ಮರಿಗೆ, ಇರೈಯವನ್-ನಾಥನಾಗಿರುವ,

ಮಾಯಾವನ-ಸ್ವರೂಪಗುಣಗಳಿಂದ ಆಶ್ಚರ್ಯಭೂತನಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನೆಂದು, ಮೊಳಿಂದ-ಶ್ರೀಭಾಷ್ಯದ ಮೂಲಕ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದ, ಅನ್ಬನ್-ಸ್ನೇಹಯುಕ್ತರಾಗಿ, ಅನಗನ್-ಪಾಪಸಂಬಂಧಾತೀತರಾಗಿ ಇರುವ ಯಾವ, ಇರಾಮಾನುಶನ್-ಎಂಬೆರು ಮಾನಾರರು, ಎನ್ನೈ-ನನ್ನನ್ನು, ಅಣ್ಡನನ್-ದಾಸನನ್ನಾಗಿ ಸಿಕ್ಕೊಂಡರು, ಇನ್ಬಮ್ ತರು-ಇನ್ನು ಮೇಲೆ, ಪೆರುವೀಡು-ಪರಮ ಪುರುಷಾರ್ಥವಾದ ಮೋಕ್ಷವು, ವನ್ದು-ಬಂದು, ಎಯ್ ದಿಲೇನ್-ಲಭಿಸಿದರೂ, ಎಣ್ ಇರಂದ-ಎಣೆಯಿಲ್ಲದ, ತುನ್ಬಮ್ ತರು-ದುಃಖವನ್ನೀವ, ಪಲನಿರಯಮ್-ಅನೇಕ ನರಕ ಬಾಧೆಗಳು, ಶೋಳಲ್ ಎನ್-ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡುಹೋಗುವಂತೆ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆಯೇ.

ಜೀವಾತ್ಮರಿಗೆ ಸಹಜವಾದ ಜನನ ಮರಣಾದಿ ಯಾವ ದೋಷಗಳು ಇಲ್ಲವಾದರೂ, ಅನಾದಿಕಾಲದ ಕರ್ಮಸಂಬಂಧದಿಂದ ದೇವ, ಮನುಷ್ಯಾದಿ ಜಾತಿಗಳಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿ ಬದ್ಧ ಸಂಸಾರಿಗಳಾಗಿರುವ ಬ್ರಹ್ಮರುದ್ರಾದಿ ಸಮಸ್ತ ಜೀವರಾತಿಗೂ, ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣನೇ ಸ್ವಾಮಿ ಎಂಬ ತತ್ವವುಳ್ಳ ವೇದಾಂತಾರ್ಥವನ್ನು, ಈ ಜೀತನರು ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿ ನಶಿಸದೆ ಉದ್ಧಾರ ಹೊಂದಲು, ಕರುಣಾಸಾಗರರಾಗಿ ತಮ್ಮ ಶ್ರೀ ಭಾಷ್ಯದಲ್ಲಿ ವಿಶದೀಕರಿಸಿರುವ ಯಾವ ಮಹಾತ್ಮ ಶ್ರೀ ಭಾಷ್ಯಕಾರರು ನನ್ನನ್ನು ಶಿಕ್ಷಿಸಿ, ರಕ್ಷಿಸಿ, ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡರು. ಈ ಉತ್ತಮ ಪುರುಷಾರ್ಥ ಲಭಿಸಿದ ನನಗೆ ಬಂಧಮೋಕ್ಷಗಳೆಲ್ಲವೂ ಸಮಾನವೇ, ಅಂತೆಯೇ ಯತಿರಾಜರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ದೃಢವಾದ ಪ್ರಾವಣ್ಯ ಪಡೆದಿರುವವರಿಗೆ, ಅವರ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಸುಖ ದುಃಖಗಳು ಸಮಾನವೆನಿಸುವುವು.

ಅಂಡುಗಳ್ ನಾಳ್ ತಿಂಗಳಾಯ್,

ನಿಗಳ್ ಕಾಲಮೆಲ್ಲಾಮ್ ಮನಮೇ

ಯೀಂಡುಪಲೆಯೋನಿಗಳ್ ತೋರುಳಲ್ಲೋನ್,

ಇನ್ನೋರೆಣ್ಣೆ ನ್ರಿಯೇ

ಕಾಂಡಗು ತೋಳಣ್ಣಲ್ ತೆನ್ನತ್ತಿಯೂರರ್ ಕಳಲಿಣ್ಣೈಕ್ಕೀಳ್

ಪೂಂಡವನ್ನಾಳನ್, ಇರಾಮಾನುಶನೈಪ್ಪೊರುನ್ನಿನಮೇ.

31

ಮನಮೇ-ಓ ಮನಸ್ಸೇ !, ನಾಳಾಯ್-ದಿನಗಳು, ತಿಂಗಳಾಯ್-ತಿಂಗಳುಗಳು, ಅಂಡುಗಳಾಯ್-ಸಂವತ್ಸರಗಳು ಅಗಿ, ನಿಗಳ್-ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ, ಕಾಲಮೆಲ್ಲಾಮ್-ಕಾಲವೆಲ್ಲವೂ, ಈಂಡು-ಸೇರಿ, ಪಲ್-ಅನೇಕವಾದ, ಯೋನಿಗಳ್ ದೋರುವು-ಅನೇಕ ಯೋನಿಗಳಿಂದ ದೇವ, ಮನುಷ್ಯ, ಪಶು ಪಕ್ಷ್ಯಾದಿ ಜಾತಿಗಳಲ್ಲಿ ಉಳಲ್ಲೋನ್-ಅನಂತರಿಸುತ್ತಲೂ, ಸಾಯುತ್ತಲೂ ಇರುವ ನನುಗೆ, ಇನ್ನು-ಈಗ,

ಒರ್-ಒಂದು, ಎಣ್ ಇನ್ನಿಯೇ-ಎಣೆಯಿಲ್ಲದ, ಕಾಣ್-ಸೇವೆ ಮಾಡಲು, ತಗು-ಯೋಗ್ಯವಾದ, ತೋಳ್-ಭುಜಬಲವುಳ್ಳ ಮತ್ತು ರೂಪಗುಣ ಔದಾರ್ಯಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದ, ಅಣ್ಣಲ್-ಸ್ವಾಮಿಯಾದ, ತೆನ್-ರಮ್ಯವಾದ, ಅತ್ತಿಯೂರ-ಹಸ್ತಿಗಿರಿಯೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಕಾಂಚಿಪುರದಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯವಾಸಮಾಡುತ್ತಿರುವ ವರದರಾಜ ಸ್ವಾಮಿಯ ಯಾನ, ಇರೈ-ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಪಡೆದಿರುವ, ಕಳಲ್-ಕೀಳ್-ಶ್ರೀಪಾದಗಳಡಿ ಯಲ್ಲಿ, ಪೂಂಡ-ವಾಸನಾದ, ಅನ್ಬಾಳನ್-ಪ್ರೇಮವುಳ್ಳ, ಇರಾಮಾನುಶನೈ-ರಾಮಾನುಜರನ್ನು, ಪೊರುಂದಿನಂ-ಸಂತೋಷದಿಂದ ಹೊಂದಿರುವಂತೆ ಲಭ್ಯವಾಗಿದೆ.

ದಿನ, ಪಕ್ಷ, ಮಾಸ, ಸಂವತ್ಸರಗಳು ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲದೆ ಕಳೆದು ಅನೇಕ ಯೋನಿಗಳಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಪುನರಪಿ ಮರಣಂ, ಪುನರಪಿ ಜನನಂ ಎಂಬಂತೆ, ಜೀವನ್ಮರಣ ಚಕ್ರದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿರುವಾಗ, ದಿವ್ಯಾಯುಧ ಭುಜಬಲ ಪರಾಕ್ರಮಿಯೂ, ಸುಂದರನೂ, ಪರಮೋದಾರಿಯೂ, ಕಾಂಚಿಪುರಾಧೀಶನೂ ಆದ ವರದರಾಜ ಸ್ವಾಮಿಯ ಪಾದಾರವಿಂದಗಳಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಾಪ್ತವುಳ್ಳ ಯತಿರಾಜರ ಶ್ರೀಪಾದಗಳನ್ನು ಸದಾಕಾಲವೂ ಕಂಡು ಅಶ್ರಯ ಪಡೆದು ಕೃತಾರ್ಥನಾದೆನು ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ತಿರುವರಂಗತ್ತ ಮುಡನಾರ್ ಅವರು.

ಪೊರುಂದಿಯ ತೇಶುಮ್ ಪೊರೈಯುಂದಿ ರಲುಮ್

ಪುಗಳುಮ್, ನಲ್ಲ

ತಿರುಂದಿಯಂಜ್ಞಾನಮುಮ್ ಶೆಲ್ವಮುಮ್ ಶೇರುಮ್,

ಶೆರುಗಲಿಯಾಲ್

ವರುಂದಿಯಂಜ್ಞಾಲತ್ತೈವಣ್ಣೈಯಿನಾಲ್ ನನ್ನೆ ಡುತ್ತಳಿತ್ತ

ಅರುಂದವನ್, ಎಂಗಳಿರಾಮಾನುಶನೈಯಡೈಪವರ್ಕ್ಕೇ.

32

ಶೆರು-ನಶಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿದ, ಕಲಿಯಾಲ್-ಕಲಿ ಪ್ರಭಾವದ ದೋಷದಿಂದ, ವರುಂದಿಯ-ಮುಖಪಡುತ್ತಿರುವ, ಗಾಲತ್ತೈ-ಭೂಮಿಯನ್ನು, ವಣ್ಣೈಯಿನಾಲ್-ತಮ್ಮ ಔವಾರ್ಯದಿಂದ, ಪನ್ನ-ಒಂದು, ಎಡುತ್ತ-ಮುಳುಗಿದ್ದವರನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಎತ್ತಿ, ಅಲತ್ತ-ಕಾಪಾಡಿದವರೂ, ಅರುಮ್-(ಪ್ರಪನ್ನ ಜನಕೂಟಸ್ಥ ರಾಗಲು ಯಾನ ತಪ್ಪಿನಿಂದಲೂ) ಸಾಧ್ಯವಾಗದ, ತವನ್-ಶರಣಾಗತಿ ರೂಪದ ತಪಸ್ಸನ್ನು ಮಾಡಿದವರಾದ, ಎಂಗಳ್ ಇರಾಮಾನುಶನೈ-ನಮ್ಮ ಶ್ರೀಮದ್ರಾಮಾನುಜರನ್ನು, ಅಡೈಪರಕ್ಕು-ಅಶ್ರಯಿಸಿದವರಿಗೆ, ಪೊರುಂದಿಯ-(ಸ್ವರೂಪಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ) ಹೊಂದಿದ್ದ, ಕೇಶುಮ್-ತೇಜಸ್ಸನ್ನು, ಪೊರೈಯುಮ್-ಶ್ರೀವೈಷ್ಣವ ತೇಜಸ್ಸನ್ನೂ, ತಿರಲುಮ್-(ಶವದಮಾದಿಗಳನ್ನು) ಇಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನು ಜಯಿಸುವ ಶಕ್ತಿಯನ್ನೂ, ಪುಗಳುಮ್-

ದಿವ್ಯಗುಣ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯನ್ನೂ, ಸಲ್ಲ-ಉತ್ಕೃಷ್ಟವಾದ, ತಿರುಂದಿಯ-ಪಡೆದುಕೊಂಡಿರುವ ಜ್ಞಾನಮ್-ಜ್ಞಾನವನ್ನು, ಶಿಲ್ಪಮುಮ್-ಭಕ್ತಿರೂಪವಾದ ಸಂಪತ್ತನ್ನು, ಶೀರುಮ್-ತಾನೇ ಬಂದು ಸೇರುತ್ತದೆ.

ಪಾಪಭೂಯಿಷ್ಯವಾದ ಈ ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿ ಸಕಲ ಜೀತನರೂ, ಕಾಮ ಕ್ರೋಧ ಲೋಭಾದಿ ದೋಷಗಳಿಂದ ತುಂಬಿ ನಶಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ, ತಮ್ಮ ನಿರ್ಹೇತುಕ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಕಲಿದೋಷವನ್ನು ತೊಲಗಿಸಿ, ಸಕಲ ಜೀವರನ್ನೂ ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡ ಲೋಸುಗ, ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸಿ, ತ್ರಿಯಃ ಪತಿಯ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ, ಈ ಜೀತನರ ನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ಸರ್ವೋತ್ತಮವಾದ, ಶರಣಾಗತಿ ಎಂಬ ಮಹಾತಪಸ್ಸನ್ನು ಆಚರಿಸಿದ, ನಮ್ಮ ಯತಿರಾಜಸ್ವಾಮಿ (ರಾಮಾನುಜರು) ಯವರನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿದ ವರು, ಆಶ್ರಯಿಸುವ ಮೊದಲು ಎಂತಹ ನೀಚರಾಗಿರಲಿ, ಅವರು ಈ ಮಹಾ ಪ್ರಭುವಿನ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ, ಅವರ ಸರ್ವದೋಷಗಳೂ ನಶಿಸಿ, ಶ್ರೀವೈಷ್ಣವ ತೇಜಸ್ಸನ್ನು ಹೊಂದುವರಲ್ಲದೆ, ಅವರಿಗೆ ಇಂದ್ರಿಯ ನಿಗ್ರಹವೂ, ಉನ್ನತ ಕೀರ್ತಿಯೂ, ಸ್ವರೂಪ ಜ್ಞಾನವೂ ಲಭಿಸುವುದಲ್ಲದೆ, ಭಕ್ತಿರೂಪವೆಂಬ ಸಂಪತ್ತನ್ನೂ, ಆತ್ಮಗುಣಗಳನ್ನೂ, ಅವರು ಬಯಸದೆ ತಂತಾನೇ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ರಾಮಾನುಜರ ಕಲ್ಯಾಣಗುಣಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ ತಿರುವರಂಗತ್ತ ಮುದನಾರ್ ಅವರು.

ಅಡೈಯಾರ್ ಕುಮಲತ್ತಲರ್ ಮಗಳ್ ಕೇಳ್ವನ್,

ಕೈಯಾಳಿಯೆನ್ನುಮ್

ಪಡೈಯೋಡು ನಾನ್ದಗಮುಮ್ ಪಡರ್ ದಂಡುಮ್,

ಒಣ್ ಶಾಙ್ಗಿ ವಿಲ್ಲುಮ್

ಪುಡೈಯಾರ್ ಪುರಿಶಂಗಮುಮಿನ್ದ ಪ್ಪೂದ ಲಂಗಾಪ್ಪದರ್ಕೆನ್ನು

ಇಡೈಯೇ, ಯಿರಾಮಾನುಶಮುನಿಯಾಯಿನ ವಿನ್ನಿಲತ್ತೇ. 33

ಅಡೈ-ಹಸಿವಿನಿಂದ, ಅರ್-ತುಂಬಿರುವ (ಈ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ), ಕುಮಲತ್ತು ಅಲರ್ ಮಗಳ್-ಕುಮಲಪುಷ್ಪದ ಮಗಳಾದ ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿಗೆ, ಕೇಳ್ವನ್-ನಾಥನಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನ, ಕೈ-ಶ್ರೀಹಸ್ತದಲ್ಲಿರುವ, ಅಳಿಯೆನ್ನುಮ್-ಸುಡರ್ಶನವೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ಹೊಂದಿರುವ, ಪಡೈಯೋಡು-ಆಯುಧವು, ನಾನ್ದಗಮುಮ್-ನಂದಕವೆಂಬ ಕತ್ತಿಯೂ, ಪಡರ್-ಆಶ್ರಿತ ರಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ನಿರತವಾದ, ತಂಡುಮ್-ಗದೆಯೂ, ಒಣ್-ವಿಲಕ್ಷಣ ವಾದ, ಶಾಙ್ಗಿ ವಿಲ್ಲುಮ್-ಶಾಙ್ಗಿವೆಂಬ ಬಿಲ್ಲೂ, ಪುಡೈಯಾರ್-ಹಿಡಿದಿರುವ ಯಾರ, ಪುರಿ-ಜ್ಞಾಲಿ ಕಾರುವ, ಶಂಗಮ್-ಪಾಂಚಜನ್ಯವೂ, ಇನ್ದ ಪೂದಲಮ್-

ಈ ಭೂಲೋಕವನ್ನು, ಕಾಪ್ಪದರ್ಕುಎನ್ನು-ರಕ್ಷಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಎಂದು (ಇರುವುದಷ್ಟೆ), ಇನ್ನಿಲತ್ತೆ-ಈ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ, ಯಿರಾಮಾನುಶಮುನಿ-ಯಾವ ಯತಿರಾಜರಲ್ಲಿ, ಇಡೈಯೇ-ಈ ಪಂಚಾಯುಧಗಳೆಲ್ಲಾ, ಆಯಿನ-ಸೇರಿರುವುವು.

ಅಲರ್ ನುಗಳಾದ ಶ್ರೀ ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ಪತಿಯಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಶ್ರೀಹಸ್ತಗಳಲ್ಲಿರುವ, ಮನಸ್ತತ್ವಾಭಿಮಾನ ದೇವತೆಯಾದ ಗಂಭೀರ ಸ್ವಭಾವವುಳ್ಳ ಸುದರ್ಶನ ಚಕ್ರವೂ, ತಾಮಸಾಹಂಕಾರಾದಿಗಳ ಅಭಿಮಾನ ದೇವತೆಯಾದ ಪಾಂಚಜನ್ಯವೂ, ಬುದ್ಧಿಗೆ ಅಭಿಮಾನ ದೇವತೆಯಾದ ಮತ್ತು ಅಶ್ರಿತ ರಕ್ಷಕವಾದ ಕೌಮೋದಕಿ ಎಂಬ ಗದೆಯೂ, ಜ್ಞಾನಾಭಿಮಾನ ದೇವತೆಯಾದ ನಂದಕವೆಂಬ ಕತ್ತಿಯೂ, ಇಂದ್ರಿಯಗಳಿಗೆ ಕಾರಣವಾದ ಸಾತ್ವಿಕಾಹಂಕಾರಗಳಿಗೆ ಅಭಿಮಾನ ದೇವತೆಯಾದ ಶಾರ್ಙ್ಗವೆಂಬ ಬಿಲ್ಲೂ ಸೇರಿದ ಪಂಚಾಯುಧಗಳು ಈ ಭೂಲೋಕವನ್ನು ಕುರಿತು ಸದಾ ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ಈ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಚೇತನರನ್ನು ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡಲೋಸುಗ ಅವತರಿಸಿರುವ ಶ್ರೀಮದ್ರಾಮಾನುಜರೇ ಈ ಪಂಚಾಯುಧಗಳೂ ಸೇರಿದ ಅಪರಾವತಾರನಾಗಿ ಸದ್ಗುಣಗಳನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಪಡಿಸುತ್ತಿರುವರು, ಎಂದು ತಿರುವರಂಗತ್ತ ಮುಡನಾರ್ ಅವರು ರಾಮಾನುಜರ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿರುತ್ತಾರೆ.

ನಿಲತ್ತೈಚ್ಚೆರುತ್ತುಣ್ಣುಮ್ ನೀಶಕ್ಕಲಿಯೈ, ನಿನ್ನೈಪ್ಪರಿಯ

ಪಲತ್ತೈಚ್ಚೆರುತ್ತುಮ್ ಪಿರಂಗಿಯದಿಲ್ಲೈ, ಯೆನ್ ಪೆಯ್ ವಿನೈತೆ

ನ್ಬಲತ್ತಿಲ್ ಪೊರಿತವಪ್ಪುತ್ತಗಚ್ಚುನ್ಮುಪೊರಿಕ್ಕಿಯೆಸಿನ್

ನಲತ್ತೈಪ್ಪೊರುತ್ತದು, ಇರಾಮಾನುಶನ್ರನ್ ನಯಪ್ಪುಗಳೇ. 34

ಇರಾಮಾನುಶನ್ ತನ್-ರಾಮಾನುಜರ, ನಯಮ್-ಬಯಸಿದ, ಪುಗಳ್-ಗುಣಗಳ ಸಮೂಹವು, ನಿಲತ್ತೈ-ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ, ಶೆರುತ್ತು-ಶ್ರಮವಹಿಸಿ, ಉಣ್ಣುಮ್-ಹಿಂಸಿಸುತ್ತಿರುವ, ನೀಶಮ್-ನೀಚನಾದ, ಕಲಿಯೈ-ಕಲಿಯುಗದ ಕಲಿಪುರುಷನ, ನಿನ್ನೈಪ್ಪ ಅರಿಯ-ಸ್ಮರಿಸಲು ಅಶಕ್ಯನಾದ, ಪಲತ್ತೈ-ಬಲವನ್ನು, ಶೆರುತ್ತುಮ್-ನಶಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿದರೂ, ಪಿರಂಗಿಯದು ಇಲ್ಲೈ-ಪ್ರಕಾಶಿಸಲಿಲ್ಲ; ಎನ್-ನನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿ, ಪೆಯ್-ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ, ವಿನೈ-ಪಾಪಗಳನ್ನು, ತೆನ್ ಪುಲತ್ತಿಲ್-ಯಮನ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ, ಪೊರಿತ್ತ-ಬರೆದಿಟ್ಟಿರುವ, ಅಪ್ಪುತ್ತಕಮ್-ಅಪ್ಪುತ್ತಕಗಳ, ಶುನ್ಮೈ-ಭಾರವನ್ನು, ಪೊರುಕ್ಕಿಯೆಸಿನ್-ದಹಿಸಿದ ಮೇಲೆ, ನಲತ್ತೈ-ನಿಲಕ್ಷಣ ಪ್ರಕಾಶ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು, ಪೊರುತ್ತರು-ಧರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು.

ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ, ಕಲಿದೇವತೆಯಾದ ಶನಿಯು, ಸಕಲ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನೂ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಸತ್ಯರ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತರಾಗದಂತೆ ಮಾಡಿರುವಾಗ, ರಾಮಾನುಜರ ಅವತಾರ

ವಾಗಿ, ಅವರ ನಿರ್ಹೇತುಕ ಕೃಪೆಯಿಂದ, ಅತಿ ಬಲಿಷ್ಠವಾದ ಕಲಿದೋಷವನ್ನು ನಾಶ ಮಾಡಿದರೂ ಅವರ ಮಹಿಮೆ ಪ್ರಕಾಶವಾಗಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ಹಿಂದೆ ಮಾಡಿದ ಅನಂತ ಪಾಪಗಳಿಗೆ ದಂಡನೆ ಮಾಡಲು ಬರೆದಿಟ್ಟಿರುವ ಯಮಲೋಕದ ಚಿತ್ರಗುಪ್ತರು ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ನೋಡಿ, “ಈತನು ಯತಿರಾಜರ ಪಾತ್ರನಾದವನಾಗಿರುವುದರಿಂದ ದಂಡನಾರ್ಹನಲ್ಲ” ಎಂದು ಯತಿರಾಜರ ಶ್ರೀಪಾದ ಸಂಬಂಧ ಹೊಂದಿರುವ ವಿಲಕ್ಷಣ ವಿಷಯವನ್ನು ಅರಿತು, ಆ ಪುಸ್ತಕವು ಯಾವ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಸುಟ್ಟು ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಇಂತಹ ಅನಾದಿ ಕಾಲಾರ್ಚಿತ ಪಾಪ ಸಂಚಯ ಉಳ್ಳ ಯಾವ ನನ್ನ ಪಾಪದ ಮೂಟೆಯನ್ನು ಭಸ್ಮಮಾಡಿದ ಯತಿರಾಜರ ಕೀರ್ತಿಯು ಪ್ರಕಾಶಿಸಿ ಅಜರಾಮರವಾಯ್ತು ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ನಯವೇನೊರುದೆಯ್ ವಮ್ ನಾನಿಲತ್ತೇ, ಶಿಲಮಾನಿಡತ್ತೈ
ಪ್ಪುಯಲೇಯೆನಕ್ಕು ವಿಪೋತ್ತಿಶಯೇನ್, ಪೊನ್ನರಂಗಮೆನ್ನಿಲ್
ಮಯಲೇಪೆರುಗುಮಿರಾಮಾನುಶನ್ ಮುನ್ನುಮಾಮಲರ್ ತಾಳ್
ಅಯರೇ, ನರುನಿನೈಯೆನ್ನೈಯೆವ್ವಾರಿಸ್ತಡರ್ಪಡುವೇ. 35

ಒರುದೆಯ್ ವಮ್—ಬೇರೊಬ್ಬ ದೇವತೆಯನ್ನು, ನಯವೇನ್—ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ನಾನಿಲತ್ತೆ—ಈ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ, ಶಿಲಮಾನಿಡತ್ತೈ—ಕೆಲವು ನೀಚರನ್ನು, ಪುಯಲೇವನ—ಉದಾರಿಯೆಂದು, ಕವಿ—ವರ್ಣಿಸಿ, ಪೊತ್ತಿಶೈಯೇನ್—ಸ್ತೋತ್ರ ಮಾಡೆನು, ಪೊನ್—ಅಂದವಾದ, ಅರಂಗಮ್ ಎನ್ನಿಲ್—ಶ್ರೀರಂಗ ಎಂದೊಡನೆ, ಮಯಲ್—ಪ್ರೇಮಪೂರಿತ ವ್ಯಾಮೋಹವು, ಪೆರುಗುಮ್—ವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದಿಸುತ್ತಿರುವ, ಇರಾಮಾನುಶನ್—ರಾಮಾನುಜರ ಯಾವ, ಮನ್ನು—ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಬೆಳೆದು, ಮಾ—ಹೆಚ್ಚಿನ ಪೂಜ್ಯವಾದ, ಮಲರ್—ಪುಷ್ಪಗಳ ರೀತಿ ಭೋಗ್ಯವಾದ, ತಾಳ್—ತಿರುವಡಿಗಳನ್ನು, ಅಯರೇನ್—ಮರೆಯೆ, ಅರು—ನಾಶ ಮಾಡಲು ಅಶಕ್ಯವಾದ, ವಿನೈ—ಪಾಪವು, ಎವ್ವಾರು—ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲೂ, ಎನ್ನೈ—ದಾಸನಾದ ನನ್ನನ್ನು, ಇನ್ನು—ಈಗ, ಅಡರ್ಪಡು—ಬಾಧಿಸದು.

ಓ ಚೇತನರೇ! ಶ್ರೀ ರಾಮಾನುಜರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೊಬ್ಬ ದೇವರು ನನಗೆ ಇಲ್ಲ. ನೀಚ ಮಾನವರ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ, ಅವರನ್ನೇ ದಾನಶೂರನೆಂದೂ, ಔದಾರ್ಯ ಶೀಲನೆಂದೂ ಬಗೆ ಬಗೆಯಾಗಿ ಕವನ ಕಟ್ಟಿ ಹಾಡಿ, ಸ್ತುತಿಸುವುದಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಸ್ವರೂಪವು ಎಂದಿಗೂ ಹೋಗದು. ಶ್ರೀರಂಗ ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೇ (ಎನೆಲ್ಲಾ ಕಾಮನೆಗಳು ಕೈಗೂಡುವವೆಂದು) ಭಗವಂತನಲ್ಲಿ ತಲ್ಲಿನರಾಗಿ ಪರವಶರಾಗುವ ಶ್ರೀರಾಮಾನುಜರ ಪಾದಾರವಿಂದಗಳನ್ನು ಇನ್ನು ಒಂದು ನಿಮಿಷವೂ ಮರೆತು

ಇರಲಾರೆನು. ಇಂತಹ ದೃಢಾಧ್ಯವಸಾಯವು ನನಗೆ ಇರಬೇಕಾದರೆ ಪಾಪಗಳು ನನ್ನ ಬಳಿ ಬರಲು ದಾರಿಯೇ ಇಲ್ಲವೆನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ಅಡಲೊಂಡ ನೇಮಿಯ ನಾರುಯಿರ್ ನಾದನ್, ಅನ್ರಣಚೊಲ್
ಕಡಲೊಂಡ ಪೊಣ್ಣೊರುಳ್ ಕಂಡಳಿಪ್ಪ,

ಪಿನ್ನುಂಕಾಶಿನಿಯೊರ್

ಇಡದಿನ್ ಗೋಳ್ ನಡತ್ತಾನುಮವ್ವೊಣ್ಣೊರುಳ್

ಕೊಂಡವರ್ ಪಿನ್

ಪಡರುಂಗುಣನ್, ಎಮ್ಮಿರಾಮಾನುಶನ್ ಪಡಿಯಿದುವೇ. 36

ಅಡಲ್ ಕೊಂಡು-ವಿರೋಧಿಗಳನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸುವ ಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳ, ನೇಮಿಯನ್-
ಸುದರ್ಶನಧಾರಿಯಾದ, ಆರುಯಿರ್-ಸಕಲಾತ್ಮರಿಗೂ, ನಾದನ್-ಸ್ವಾಮಿಯಾದ
ಸರ್ವೇಶ್ವರನು, ಅನ್ರ-ಆಗ (ಅರ್ಜುನನು ಶೋಕಾಕುಲನಾಗಿರುವಾಗ),
ಅರಣಚೊಲ್-ವೇದ ಶಬ್ದಗಳಿಂದಲೂ, ಕಡಲ್-ಸಮುದ್ರದೊಳಗೆ, ಕೊಂಡ-
ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯದಂತೆ ಅವಿತುಕೊಂಡಿದ್ದ ರತ್ನವನ್ನು ತಂದುಕೊಡುವಂತೆ, ಒಣ್-
ವಿಲಕ್ಷಣವಾದ, ಪೊರುಳ್-ಅರ್ಥಗಳನ್ನು, ಕಂಡು-ತಿಳಿಸಿ, ಅಳಿಪ್ಪ-ಲೋಕದ ಎಲ್ಲ
ಸಂಸಾರಿಗಳಿಗೂ ಉಜ್ಜೀವನಾರ್ಥವಾಗಿ ಪ್ರಸಾದಿಸಿದುದನ್ನು, ಪಿನ್ನುಮ್-ಮತ್ತೆ
ಈಗ, ಕಾಶಿನಿಯೊರ್-ಈ ಭೂಲೋಕವಾಸಿಗಳಿಗೆ, ಇಡದಿನ್ ಗೋ-ಬದ್ಧ ಸಂಸಾರ
ದುಃಖದಿಂದ, ವೀಳ್ ನಡೆ-ಬಳಲುತ್ತಿರಲು, ತಾನುಮ್-ಯಾವ ರಾಮಾನುಜರೂ
ಸಹ, ಅ-ಹಿಂದೆ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಬೋಧಿಸಿದ, ಒಣ್-ಅದ್ವಿತೀಯ ಗುಣ
ಗಳಿಂದ ವಿಲಕ್ಷಣವಾದ, ಪೊರುಳ್-ಅರ್ಥವಿಶೇಷಗಳನ್ನು, ಕೊಂಡು-ತಿಳಿಸುತ್ತಾ,
ಅವರ್-ಆ ಮನುಷ್ಯರನ್ನು, ಪಿನ್ ಪಡರುಮ್-ಹಿಂಬಾಲಿಸಿ ತಿಳಿಸಿದ, ಕುಣ್-
ಗುಣಂತರಾದ, ಎಮ್-ನನುಗೆ ಪೂರ್ಣಾನುಭವದಿಂದ ಕೂಡಿದ, ಇರಾಮಾನುಶನ್
ತನ್-ಎಂಬಿರುವಾನರ ಯಾವ, ಪಡಿ-ಸ್ವಭಾವವು, ಇದುವೇ-ಇಷ್ಟೇ ಎಂದು
ಹೇಳಲಾಗದು.

ಅರಿಭಯಂಕವಾದ ಸುದರ್ಶನವನ್ನು ಅಯುಧವಾಗಿ ಉಳ್ಳ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು
ಮಹಾಭಾರತ ಯುದ್ಧ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಬಂಧು ವ್ಯಾಮೋಹದಿಂದ ಬಂಧಿತನಾಗಿ
ಅರ್ಜುನನು ಯುದ್ಧ ಮಾಡಲಾರೆನೆಂದು ನಿಂತಾಗ, ಪಾರ್ಥಸಾರಥಿಯಾಗಿದ್ದ
ವೇದಾಂತವೆಂಬ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಅಡಗಿದ್ದ ರತ್ನಗಳೆಂಬ ವೇದೋಕ್ತಿಗಳಿಂದ ಭಗವದ್ಗೀತೆ
ಯನ್ನು ಏಳುನೂರು ಶ್ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿ ಬೋಧಿಸುವ ಮೂಲಕ ಸಕಲ ಚೇತನರ ಉದ್ಧಾರ
ಮಾಡಿದಂತೆಯೇ, ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಭೂಲೋಕದ ಜನರು ಭಗವದ್ಗೀತೆಯನ್ನಾಗಲೀ

ಮತ್ತಾವುದನ್ನಾಗಲೀ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಸಂಸಾರ ದುಃಖದಲ್ಲಿ ತೊಳಲುತ್ತಿರುವ ಜೀವರಿಗೆ, ತಮ್ಮ ನಿರ್ವೇತುಕ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಭಗವದ್ಗೀತೆಯ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವನ್ನು ಅದರ ಅರ್ಥ ವಿಶೇಷಗಳನ್ನು ಮನನ ಮಾಡಿಸಲು ಯೋಗ್ಯವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನೇ ಅನುಸರಿಸಿದ ಮಹಾತ್ಮರು ಶ್ರೀಮದ್ರಾಮಾನುಜರು. ಆತ್ಮೋ ಜೀವನದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟವುಳ್ಳ ಜೀತನರಲ್ಲರೂ, ಪರಮ ಕಾರುಣಿಕರಾದ ರಾಮಾನುಜರನ್ನು ಅಶ್ರಯಿಸಿ ಉದ್ಧಾರವಾಗಬೇಕೆನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ಪಡಿಕೊಂಡಕೀರ್ತಿಯಿರಾಮಾಯಣವೆನ್ನುಮ್, ಪತ್ತಿವೆಳ್ಳಮ್,
ಕುಡಿಕೊಂಡ ಕೋಯಿಲಿರಾಮಾನುಶನ್ ಕುಣಂಗೂರುಮ್,
ಅನ್ನರ್

ಕಡಿಕೊಂಡ ಮಾಮಲರ್ ತಾಳ್ ಕಲಂದುಳ್ಳಕ್ಕನಿಯುಂ
ನಲ್ಲೋರ್

ಅಡಿಕಂಡು ಕೊಂಡುಗನ್ನು, ಎನ್ನೈಯುಮಾಳ

ವರ್ಕಾಕ್ಕನರೇ. 37

ಪಡಿ-ಭೂಮಿಯೆಲ್ಲವನ್ನೂ, ಕೊಂಡಕೀರ್ತಿ-ವ್ಯಾಪಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಕೀರ್ತಿ ಯುಳ್ಳ, ಇರಾಮಾಯಣವೆನ್ನುಮ್-ಶ್ರೀಮದ್ರಾಮಾಯಣವೆನ್ನುವ, ಪತ್ತಿ ವೆಳ್ಳಮ್-ತಮ್ಮ ಭಕ್ತಿ ಎಂಬ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ, ಕುಡಿಕೊಂಡ-ನಿತ್ಯ ವಾಸ ಮಾಡು ತ್ತಿರುವ, ಕೋಯಿಲ್-ಒಂದು ದೇವಸ್ಥಾನವೋ ಎಂಬಂತೆ ಇರುವ, ಇರಾಮಾನುಶನ್-ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರ, ಕುಣಮ್-ದಿವ್ಯಗುಣಗಳನ್ನು, ಕೂರುಮ್-ಅನುಸಂಧಾನ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ, ಅನ್ನರ್-ಭಕ್ತರಯಾನ, ಕಡಿಕೊಂಡ-ಸುವಾಸನೆಯುಳ್ಳ, ಮಾ-ಶ್ಲಾಘ್ಯವಾದ, ಮಲರ್-ಪುಷ್ಪದೋಪಾದಿಯಲ್ಲಿರುವ, ತಾಳ್-ಶ್ರೀಪಾದಗಳಲ್ಲಿ, ಉಳ್ಳಮ್-ಮನಸ್ಸೆಂಬುದು, ಕಲಂದು-ಕೂಡಿ, ಕನಿಯುಮ್-(ಬಿತ್ತಿದ ಬೆಳೆಯಂತೆ) ನ್ನೇಹವುಳ್ಳ, ನಲ್ಲೋರ್-(ಕೂರತ್ತಾಳ್ವಾರರ ರೀತಿಯ) ವಿಲಕ್ಷಣ ಗುಣವುಳ್ಳ ಯಾವ ಶ್ರೀವೈಷ್ಣವರು (ಈ ಆತ್ಮವು ಭಗವದ್ಧೀನ ವೆಂಬ), ಅಡಿ-ಇದರ ಯಾವ ಮೂಲವನ್ನು, ಕಂಡು-ತಿಳಿದುಕೊಂಡು, ಉಕನ್ನು-ಸಂತೋಷಿಸಿ, ಎನ್ನೈಯುಮ್-ನನ್ನನ್ನು, ಕೊಂಡು-ಅಂಗೀಕರಿಸಿ, ಅವರ್ಕು-ಆ ರಾಮಾನುಜರಿಗೆ, ಆಳ್ ಆಕ್ಕನರ್-ಶೇಷನಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದರು.

ವಿಶ್ವವ್ಯಾಪಿಯಾಗಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ಹೊಂದಿರುವ ಶ್ರೀಮದ್ರಾಮಾಯಣವೆಂಬುದು ಭಕ್ತಿಯ ಒಂದು ಸಮುದ್ರವೇ ಹೌದು. ಅದರಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯವಾಸವಾಗಿ ದೇವಾಲಯ ದೋಪಾದಿಯಲ್ಲಿರುವ ರಾಮಾನುಜರ ಕಲ್ಯಾಣಗುಣಗಳನ್ನು ಸಂಕೀರ್ತನ ಮಾಡುವ

ಭಕ್ತರ ಹೆಚ್ಚಾದ ಪರಿಮಳವು ಉಳ್ಳ ಪಾದಪದ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಹೃದಯವು ಸತ್ತವಾಗಿ, ಸ್ನೇಹವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಮಹಾನುಭಾವರು, ಆತ್ಮನು ಸ್ವಾಮಿಗೆ ಶೇಷನು ಎಂಬ ಮೂಲ ತತ್ವವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು, ಪ್ರೇಮದಿಂದ ಸಕಲರಿಗೂ ಅದನ್ನು ಬೋಧಿಸಿದ ಮಹಾತ್ಮರಾದ ರಾಮಾನುಜರ ಶ್ರೀಪಾದಾರವಿಂದಗಳನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿ ನನ್ನನ್ನು ಧನ್ಯನನ್ನಾಗಿಸಿರುವರು.

ಆಕ್ಕಿಯಡಿಮೈನಿಲೈಪ್ಪಿತ್ತನೈ, ಯೆನ್ನೆ ಯಿನ್ನವಮೇ

ಪೋಕ್ಕಿಪ್ಪುರತ್ತಿಟ್ಟಿದೆನ್ ಪೊರುಳಾ, ಮುನ್ನುಪುಣ್ಣೆಯೆಂದಮ್

ವಾಕ್ಕಿರ್ಪಿರಿಯಾನಿರಾಮಾನುತನಿನ್ನರುಳಿನ್ ವಣ್ಣಮ್

ನೋಕ್ಕಿಲ್ ತೆರಿವರಿದಾಲ,

ಉರೈಯಾರ್ ಯಿನ್ನ ನುಣ್ಣೊರುಳೇ. 38

ಎನ್ನೈ-ನನ್ನನ್ನು, ಆಕ್ಕಿ-ಶೇಷತ್ವಕ್ಕೆ ಸಮ್ಮತಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿ, ಅಡಿಮೈ-ದಾಸ್ಯತ್ವದಲ್ಲಿ, ನಿಲೈಪ್ಪಿತ್ತನೈ-ಸ್ಥಿರವಾಗಿರುವಂತೆ ಮಾಡಿದ ನೀವು, ಇನ್ನು-ಈಗ ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವಾಗ್ಗೆ, ಮುನ್ನು-ಹಿಂದೆ ಕಳೆದ ಕಾಲವೆಲ್ಲವೂ, ಅವಮೇ-ವೃಥವಾಗಿ, ಪೋಕ್ಕಿ-ಹೋಗಲು ಬಿಟ್ಟು, ಪುರತ್ತು-ಇತರ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ, ಇಟ್ಟಿದು-ಇಟ್ಟಿದ್ದು, ಎನ್ ಪೊರುಳಾ-ಯಾವ ಕಾರಣಕ್ಕೋಸ್ಕರ, ಪುಣೆಯರ್ ದಮ್-ಮಹಾತ್ಮರಾದ ತಮ್ಮನ್ನು ಗುರುವೆಂದರಿವ ಭಾಗ್ಯವಂತರ, ವಾಕ್ಕಿಲ್-ಬೋಧೆಯೆಂದು (ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ), ಸಿರಿಯಾ-ಅನ್ಯಥಾ ಭಾವಿಸದಿರುವ, ಇರಾಮಾನುತ-ಓ ರಾಮಾನುಜ ಮುನಿಯೇ! ನಿನ್-ನಿಮ್ಮ ಯಾವ, ಅರುಳಿನ್-ಕರುಣೆಯೆಂಬುದರ, ವಣ್ಣಮ್-ವಿಧವನ್ನು, ನೋಕ್ಕಿಲ್-ನೋಡಿದಾಗ, ತೆರಿವರು-ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವಂತಹದಾಗಿದೆ, ಇನ್ನ-ಈ, ನುಣ್-ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ, ಪೊರುಳಾ-ಸರಮಾರ್ಥವನ್ನು, ಉರೈಯಾರ್-ಮಹಾತ್ಮರಾದ ತಾವೇ ಕರುಣಿಸಬೇಕು.

ಭಾಗವತೋತ್ತಮರಿಂದ ಸಂಕೀರ್ತನೆ ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ದಿವ್ಯ ಗುಣಗಳ ಓ ರಾಮಾನುಜರೇ! ನೀವು ನಿತ್ಯವಾಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ದಿವ್ಯದೇಶದಲ್ಲಿಯೇ ನಾನು ಎಷ್ಟೋ ಕಾಲದಿಂದ ಜೀವಿಸಿದ್ದರೂ ನನ್ನನ್ನು ಇದುವರೆಗೂ ಅಂಗೀಕರಿಸದೆ, ಉದಾಸೀನರಾಗಿದ್ದು, ಈಗ ವಿಷಯಾಸಕ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿರುವ ನನ್ನನ್ನು, ಕೂರತ್ತಾಳ್ವಾರರ ಮುಂದೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ತಿದ್ದಿ ಸರಿಪಡಿಸಲು ಆಣತಿಯಿತ್ತು, ಶೇಷತ್ವವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡಿದಿರಿ, ಅಲ್ಲದೆ, ತದೀಯ ಶೇಷತ್ವ ಪರೈತ ಅಪೇಕ್ಷೆ ಹೊಂದುವಂತೆ ಮಾಡಿದ ನೀವು, ಇದುವರೆಗೂ ಅನುಗ್ರಹಿಸದೆ, ವಿಷಯಾಂತರಗಳಲ್ಲಿ ವೃಥವಾಗಿರುವಾಗ ಕರುಣೆ ತೋರಲು ಕಾರಣವೇನೋ? ಮಹಾತ್ಮರಾದ

ತಮ್ಮ ಕೃಪೆಯನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲೂ ಗುರುತಿಸಲು ಅಶಕ್ಯವಾಗಿರುವುದು,
ತಾನೇ ಅದರ ಸೂಕ್ಷ್ಮಾರ್ಥವನ್ನು ನನಗೆ ತಿಳಿಯುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು.

ಪೂರುಳುಮ್ ಪುದಲ್ವರುಮ್ ಪೂಮಿಯುಂ,

ಪೂಂಗುಳಲಾರುಮೆನ್ನೇ,

ಮರುಳ್ ಕೊಂಡಿಳ್ಳಕ್ಕುಮ್ ನನುಕ್ಕು ನೆಂಗೇ,

ಮತ್ತುಳಾರ್‌ತರನೊ

ವಿರುಳ್‌ಗೊಂಡನೆನ್ನುಯರ್‌ ಮಾತ್ತಿತ್ತನ್ನೀರಿಲಾ ಪೆರುಂಬುಗಳೇ

ತೆರುಳುಮ್ ತೆರುಳ್‌ತನ್ನು,

ಇರಾಮಾನುಶನ್ ಶೆಯ್ಯುಮ್ ಶೇಮುಂಗಳೇ 39

ಪೂರುಳುಮ್ - ಧನಕನಕನನ್ನೂ, ಪುದಲ್ವರುಮ್ - ಮಕ್ಕಳನ್ನೂ,
ಪೂಮಿಯುಮ್ - ಭೂಮಿಯನ್ನೂ, ಪೂ-ರಮ್ಯವಾದ, ಕುಳಲಾರುಮ್ - ಸುಂದರ
ಸ್ತ್ರೀಯರನ್ನೂ, ಎನ್ನೇ-ಇವುಗಳನ್ನೇ (ಬಯಸಿ), ಮರುಳ್‌ಕೊಂಡ-ಬುದ್ಧಿಕೆಟ್ಟು,
ಇಳ್ಳಕ್ಕುಮ್ - ದುಃಖದಿಂದ ಕೂಡಿದ, ನನುಕ್ಕು-ನನುಗೆ, ಇರುಳ್‌ಕೊಂಡ-
ಅಜ್ಞಾನವೆಂಬ ಅಂಧಕಾರದಲ್ಲಿದ್ದ, ವೆಮ್ - ಕ್ರೂರವಾದ, ತುಯರ್ - ವ್ಯಸನಗಳನ್ನು,
ಮಾತ್ತಿ-ಹೋಗಲಾಡಿಸಿ, ತನ್ - ತಮ್ಮ ಯಾವ, ಈರುಮೈ-ನಿತ್ಯವಾದ,
ವೆರುಮ್ - ನಿರವಧಿಕವಾದ, ಪುಗಳ್ - ದಿವ್ಯ ಕಲ್ಯಾಣಗುಣಗಳನ್ನೇ, ತೆರುಳುಮ್ -
ತಿಳಿಯುವಂತಹ, ತೆರುಳ್ - ಜ್ಞಾನವನ್ನು, ತಂದು-ಕೊಟ್ಟು, ಇರಾಮಾನುಶನ್ -
ಶ್ರೀಮದ್ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರು, ಶೆಯ್ಯುಮ್ - ಮಾಡುತ್ತಿರುವ, ಶೇಮುಂಗಳ್ -
ಕ್ಷೇಮಗಳು, ನೆಂಗೇ-ಓ ಮನಸ್ಸೇ!, ಮತ್ತುಳಾರ್‌ತರನೊ-ಮತ್ತೊಬ್ಬರಿಂದ
ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದೇ?

ಓ ಮನಸ್ಸೇ! ದಾರಾ, ಪುತ್ರ, ಗೃಹ, ಧನಗಳೆಂಬ ಅಪ್ರಾಪ್ತ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ
ವ್ಯಾಮೋಹವನ್ನು ಹೊಂದಿ, ಜ್ಞಾನಹೀನರಾಗಿ ಬಾಧೆ ಪಡುತ್ತಿದ್ದ, ನಮ್ಮ
ದುರ್ವ್ಯಸನಗಳನ್ನು ನಾಶಪಡಿಸಿ, ನಿತ್ಯವೂ, ನಿರವಧಿಕವೂ ಆಗಿರುವ ತಮ್ಮ ಕಲ್ಯಾಣ
ಗುಣ ಸಮೂಹಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಹೊಂದುವಂತ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ತಂದು ಕೊಟ್ಟ
ರಾಮಾನುಜರು ಮಾಡಿದಂತಹ ಕಾರ್ಯವು ಮತ್ತಾರಿಂದಲಾದರೂ ಮಾಡಲು
ಸಾಧ್ಯವೇ?

ಶೇಮನಲ್ ವೀಡುಮ್ ಪೊರುಳುಮ್ ತರುಮುಮುಮ್,

ಶೀರಿಯನ

ಕಾಮುಮುಮುನಿವೈನಾನ್ನೆನ್ನರ್,

ನಾನ್ನಿ ನುಮ್ ಕಣ್ಣುನುಕ್ಕೇ

ಯಾನುದು ಕಾಮುಮರಂನೊರುಳು ವೀಡಿದರ್ಕ್ಕುನುರೈತ್ತಾನ್

ವಾಮನನ್ ಶೀಲನ್, ಇರಾಮಾನುಶನಿನ್ದ ಮಣ್ಣಿಶೈಯೇ. 40

ವಾಮನನ್-ವಾಮನಾವತಾರದ ಸ್ವಾಮಿಯ ಯಾವ, ಶೀಲನ್-ಸ್ವಭಾವ ವುಳ್ಳ, ಇರಾಮಾನುಶನ್-ರಾಮಾನುಜರು, ಶೇಮಮ್-ಶೇಮರೂಪವಾದ, ನಲ್-ಉತ್ಪತ್ಯವಾದ, ವೀಡುಮ್-ಮೋಕ್ಷವನ್ನು, ಪೊರುಳುಮ್-ಧನ ಕನಕ ಸಂಪತ್ತನ್ನೂ, ತರುಮುಮುಮ್-ಧರ್ಮವನ್ನೂ, ಶೀರಿಯ-ಶ್ಲಾಘ್ಯವಾದ, ನಲ್-ವಿಲಕ್ಷಣವಾದ, ಕಾಮುಮುಮ್-ಆಸೆಯನ್ನು, ಎನ್ನು-ಆ ರೀತಿ, ಇವೈನಾನ್-ಇವೇ ಚತುರ್ವಿಧ ಪುರುಷಾರ್ಥಗಳನ್ನುವುವು, ನಾಂಗಿನಮ್-ಈ ನಾಲ್ಕರಲ್ಲಿ, ಕಣ್ಣುನುಕ್ಕೇ-ಸರ್ವೇಶ್ವರನಲ್ಲಿಯೇ, ಆಮದು-ಆಗುವಂತೆ, ಕಾಮುಮುಮ್-ಅಭಿನವೇಶವು (ಕಾಮಪುರುಷಾರ್ಥವೆನ್ನಬಹುದಾದ), ಇದರ್ಕ್ಕು-ಈ ಕಾಮ ಪುರುಷಾರ್ಥಕ್ಕೆ, ಅರಮ್-ಧರ್ಮವನ್ನೂ, ಪೊರುಳ್-ಅರ್ಥವನ್ನೂ, ವೀಡು-ಮೋಕ್ಷವನ್ನೂ (ಶೇಷವಾಗಿ ಸಂಬಂಧವಿರುವುದು), ಎನ್ನು-ಎಂದು, ಇಂದ-ಈ, ಮಣ್ಣಿಶೈ-ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ, ಉರೈತ್ತಾನ್-ಉಪದೇಶಿಸಿದರು.

ವೈದಿಕರು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ, ಧರ್ಮ, ಅರ್ಥ, ಕಾಮ ಮತ್ತು ಮೋಕ್ಷ ಎಂಬ ಫಲಪುರುಷಾರ್ಥಗಳು ನಾಲ್ಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಶ್ರೀ ವಾಮನಮೂರ್ತಿಯು ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿನವರು ಅಪೇಕ್ಷಿಸದೆ ಇದ್ದರೂ, ಸಕಲ ಚರಾಚರಗಳ ಶಿರಸ್ಸಿನ ಮೇಲೂ ತನ್ನ ಚರಣವನ್ನು ಜಾಚಿ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಪುಣ್ಯವಂತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದಂತೆಯೇ ಸ್ವಭಾವ ವುಳ್ಳ ರಾಮಾನುಜರು ಶ್ರೀಯುತತಿಯಲ್ಲಿನ ಮೋಹವೆಂಬುದೇ ಕಾಮ ಪುರುಷಾರ್ಥ ವೆಂದೂ, ಧರ್ಮ, ಅರ್ಥ ಮತ್ತು ಮೋಕ್ಷಗಳು ಅದಕ್ಕೆ ಶೇಷ ಸಂಬಂಧಿಯಾಗಿರುವುವು ಎಂದು ತಮ್ಮ ಕೃಪಾಕಟಾಕ್ಷದಿಂದ ಸಕಲ ಜೀತರಿಗೆ ಉಪದೇಶಿಸಿರುವರು.

ಮತ್ತೊಂದು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಈ ರೀತಿ ಇರುವುದು :

ವಾಮನನ್ ಶೀಲನ್-ವಾಮನಮೂರ್ತಿಯ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು, ಉರೈತ್ತಾನ್-ಕರುಣಿಸಿದರು. ಸರ್ವೇಶ್ವರನಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗುವ ಕಾಮವು ಶ್ಲಾಘ್ಯವಾದರೂ, ಅವನು ಸುಲಭವಾಗಿ ಲಭ್ಯವಾಗುತ್ತಾನೆಯೇ ಎಂದು ಲೌಕಿಕರು ಸಂದೇಹ ಪಡುವುದು ಸಾಮಾನ್ಯ. ಶ್ರೀ ವಾಮನಾವತಾರದಲ್ಲಿ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು, ಭೂಲೋಕದವರ

ಬೇಡಿಕೆಯೇ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ತನ್ನ ಶ್ರೀ ಪಾದವನ್ನು ಭೂಮಿಯ ಎಲ್ಲರ ಮೇಲೂ
ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಉದ್ಧರಿಸಿದುದರಿಂದ, ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಸುಲಭನೇ ಹೌದು ಎಂಬ
ಸತ್ಯವನ್ನು ರಾಮಾನುಜರು ಲೋಕಕ್ಕೆ ತಿಳಿಯಪಡಿಸಿದರು.

ಮಣ್ಣಿತ್ತೆಯೊಳಿಗಳ್ ದೋರುನ್ನಿರನ್ನು, ಎಂಗಳ್ ಮಾದವನೇ
ಕುಣ್ಣುರ ನಿರ್ಕಿಲುಮ್ ಕಾಣಿಗಿಲ್ಲಾ, ಉಲಗೋರ್ಗಳಿಲ್ಲಾ ಮ್
ಅಣ್ಣಲಿರಾಮಾನುಶನ್ ವನ್ನು ತೋನ್ರಿಯೆ ವಪ್ಪೊಳುದೇ
ನಣ್ಣುರುಂಗಾನಮ್ ತಲೈಕ್ಕೊಂಡು, ನಾರಣಾರ್ಕಾಯಿನರೇ. 41

ಮಣ್ಣಿತ್ತೆ-ಈ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ, ಯೋಗಿಗಳ್ ದೋರುಮ್-ಮನುಷ್ಯ
ಪಶುಪಕ್ಷಿಯಾದ ಸಕಲ ಜಾತಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಸಿರನ್ನು-ಅವತರಿಸಿ, ಎಂಗಳ್-ನಮಗೆ
ಸ್ವಾಮಿಯಾದ, ಮಾದವನೈ-ಶ್ರೀಯಃಪತಿಯೇ, ಕಣ್-ನೇತ್ರಗಳಿಗೆ, ಉರ-ಕಾಣು
ವಂತೆ, ನಿಕ್ಕಿಲುಮ್-ನಿಂತಿದ್ದರೂ, ಕಾಣಿಗಿಲ್ಲಾ-ಕಾಣಲು ಅಶಕ್ತರಾಗಿ (ಅವನನ್ನು
ಅಶ್ರಯಿಸಿ ಉದ್ಧಾರವಾಗದಿರುವ) ಉಲಕೋರ್ಗಳ್ ಎಲ್ಲಾ ಮ್-ಲೋಕದ
ಎಲ್ಲರಿಗೂ, ಅಣ್ಣಲ್-ಸ್ವಾಮಿಯಾದ, ಇರಾಮಾನುಶನ್-ಶ್ರೀಮದ್ರಾಮಾನುಜರು,
ವನ್ನು-ಬಂದು, ತೋನ್ರಿಯೆ-ಅವತರಿಸಿದ, ಅವ್ವೊಳುದೇ-ಕೂಡಲೇ, ನಣ್-ಅರು-
(ಸ್ವಪ್ರಯತ್ನದಿಂದ) ಹೊಂದಲಸಾಧ್ಯವಾದ, ಜ್ಞಾನಮ್-ಜ್ಞಾನವು, ತಲೈಕ್ಕೊಂಡು-
ಅತಿಶಯವೆಂಬಂತೆ, ನಾರಣರ್ಕು-ಸರ್ವೇಶ್ವರನಿಗೆ, ಆಯಿನರ್-ದಾಸಭೂತರಾದರು.

ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಬದ್ಧ ಸಂಸಾರಿಕರನ್ನು ಸಂರಕ್ಷಿಸುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು
ಮನುಷ್ಯತ್ವಕ್ಕಾಗಾದಿ, ಅನೇಕ ಅವತಾರಗಳನ್ನೆತ್ತಿ ಸುಲಭವಾಗಿ ಕಣ್ಣೆ ದುರಿಗೆ ನಿಂತಿದ್ದ ರೂ
ಗುರುತಿಸಬಾರದೆ, ಅವನ ಮಹಿಮೆಯನ್ನರಿಯದೆ ಹೋದರೂ. ನಮಗೆ ತಂದೆ
ಯಂತಿರುವ ರಾಮಾನುಜಾಪಾರ್ಯರು, ಅವತರಿಸಿದ ಬಳಿಕ, ಅವರ ಅನುಗ್ರಹ ವಿಶೇಷ
ದಿಂದ, ಸಂಸಾರಿಗಳಾದ ಚೇತನರು, ಉತ್ತಮ ಜ್ಞಾನಾನುಷ್ಠಾನ ಸಂಪನ್ನರಾಗಿ,
ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣನೇ ತಮಗೆ ಸರ್ವ ಪ್ರಾಕಾರಗಳಲ್ಲಿನ ಚೇತನನು, ಪ್ರಾಪ್ತ
ಶೇಷಿಯು ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದು ಅಶ್ರಯಿಸಿದರು.

ಆಯಿಳ್ಳೆಯಾರ್ ಕೊಂಗೈತಂಗುಮ್, ಅಕ್ಕಾದಳತ್ತಳುನ್ನಿ
ಮಾಯುಮೆನ್ನಾವಿಯೈವಂದೆಡುತಾನಿನ್ರು, ಮಾಮಲರಾಳ್
ನಾಯಗನೆಲ್ಲಾ ವುಯಿರ್ ಗಟ್ಟಿಮ್ ನಾದನರಂಗನೆನ್ನುಮ್
ತೂಯವನ್, ತೀದಿಲಿರಾಮಾನುಶನ್ ತೊಲ್ಲರುಳ್ ಶುರನ್ನೇ. 42

ಆಯ್-ತನುಗೆ ದೊರಕಿರುವ, ಇಳೈಯಾರ್-ಭೂಷಣಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಯಾವ, ಕೊಂಗೈ-ಸ್ತನಗಳಲ್ಲಿ, ತಂಗುಮ್-ಹೊಂದಿರುವ, ಅ-(ಬಾಯಿ ಮಾತಿನಿಂದ ವಿವರಿಸಲಾಗದೆ) ಅಂತಹ, ಕಾದಲ್-ಆಶೆಯಿಂದ, ಅಳರು-ಕೆಸರಿನಲ್ಲಿ, ಅಳುಂದಿ-ಮುಳುಗಿ, ಮಾಯುಮ್-ನಶಿಸಿಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ, ಎನ್-ನನ್ನ, ಆವಿಯೈ-ಆತ್ಮನು, ಮಾಮಲರುಳ್-ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿಗೆ, ನಾಯಕನ್-ನಾಥನಾದ, ಅರಂಗನ್-ಶ್ರೀರಂಗನಾಥನು, ಎಲಾಲುಯಿರ್ ಗಟ್ಟುಮ್-ಸಕಲ ಜೀವರಾಶಿಗಳಿಗೂ, ನಾಥನ್-ಸ್ವಾಮಿ, ಎನ್ನುಮ್-ಎಂದು ಉಪದೇಶಿಸಿದ, ತೂಯವನ್-ಪರಿಶುದ್ಧರಾದ, ತೀದುಯಿಲ್-ಯಾವದೋಷವೂ ಇಲ್ಲದ, ಯಿರಾಮಾನುಶನ್-ರಾಮಾನುಜರು, ತೊಲ್-ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾದ, ಅರುಳ್-ಕೃಪೆಯಿಂದ, ಶುರನ್ನು-ತುಂಬಿದವರಾಗಿ, ವನ್ನು-ಬಂದು, ಇನ್ನು-ಈಗ, ಎಡುತ್ತಾನ್-(ನನ್ನನ್ನು) ಅಧಃಪತನದಿಂದ ಮೇಲೆತ್ತಿ ಉದ್ಧರಿಸಿದರು.

ಅಡಿಯಿಂದ ಮುಡಿಯವರೆಗೆ ಅಭರಣಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿ, ಚಂದನ, ಪುಷ್ಪಾದಿ ಗಳಿಂದಲೂ, ವಿವಿಧ ವಸ್ತ್ರಗಳಿಂದಲೂ ಅಲಂಕೃತರಾದ ಕನ್ಯೆಯರಿಗೆ ರಮ್ಯವಾಗಿ ಕಾಣಲಿರುವ, ಯುವತಿಯರ ಯಾವ ಕುಚಗಳಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತನಾಗಿ, ಪ್ರೇಮ ಎಂಬ ಕೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡು ನರಳುತ್ತಿರುವ ನನಗೂ ಅಂತೆಯೇ ಲೋಕದ ಸಕಲಾತ್ಮರಿಗೂ, ಪರಿಶುದ್ಧ ಜ್ಞಾನಾನುಷ್ಠಾನ ಪರಿಪೂರ್ಣರಾದ, ನಿಷ್ಕಾಮರಾದ ರಾಮಾನುಜರು ಸಹಜ ಗುಣವಾದ ಪರಮ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಪ್ರಿಯಃಪತಿಯಾದ ಶ್ರೀರಂಗನಾಥನೇ ಸ್ವಾಮಿಯು ಎಂಬುದನ್ನು ಉಪದೇಶಿಸಿ ಉದ್ಧಾರವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದರು.

ಶುರುಕ್ಕುಮ್ ತಿರುವುಮುಣರ್ವಮ್, ಶೊಲಪ್ಪುಗಿಲ್
ವಾಯೆಮುದಮ್

ಪರಕ್ಕುಮಿರುವಿನೈಪತ್ತರವೋಡುಮ್, ಪಡಿಯಿಲುಳ್ಳೀರ್
ಉರೈಕ್ಕಿನ್ನ ನನುಮಕ್ಕಿಯಾನರಂಗೀರು ಮುರುಗಲಿಯೈ
ತ್ತರಕ್ಕುಮ್ ಪೆರುಮೈ, ಯಿರಾಮಾನುಶನೆನ್ನು

ಶೊಲ್ಲುಮಿನೇ. 43

ಪಡಿಯಿಲ್-(ಉಡೈಯವರ ಅವತಾರದಿಂದ ಭಾಗ್ಯವಂತಳಾದ) ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ, ಉಳ್ಳಿರ್-ಇರುವ ಓ ಜೀತನರೇ!, ಯಾನ್-(ಅನುಭವದಿಂದ ಅರಿತ) ನಾನು, ಉಮಕ್ಕು-ನಿಮಗೆ, ಉರೈಕ್ಕಿನ್ನನನ್-ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ, ಅರಮ್-ಧರ್ಮವನ್ನು, ಶೀರುಮ್-ಸಹಿಸಲಾರದೆ ಕೋಪ ತಾಳುವ, ಉರು-ಪ್ರಬಲವಾದ, ಕಲಿಯೈ-ಕಲಿ (ಶನಿ)ಯನ್ನು, ತುರೈಕ್ಕುಮ್-ನಿವಾರಿಸಿದಂತಹ, ಪೆರುಮೈ-ಮಹತ್ವವನ್ನುಳ್ಳ,

ಯಿರಾಮಾನುಶನ್ ಎನ್ನು-ರಾಮಾನುಜಾ ಎಂಬ ಅವರ ಹೆಸರನ್ನು, ಶೋಲ್ಲುಮಿನ್-
ಅನುಸಂಧಾನ ಮಾಡುವವರ, ತಿರುವುಮ್-ಭಕ್ತಿರೂಪವಾದ ಸಂಪತ್ತು,
ಉಣ್ಣುಮ್-ಜ್ಞಾನವೂ, ಶುರಕ್ಕುಮ್-ವೃದ್ಧಿಹೊಂದುವುವು, ಶೋಲ್ಲುಮ್ಗಿಲ್-
(ಅವರ ಯಾವ ತಿರುನಾಮವನ್ನು) ಹೇಳಲು ಆರಂಭಿಸಿದೊಡನೆಯೇ, ವಾಯ್-
ವಾಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ, ಅಮುದಮ್-ಅಮೃತವು, ಪರಕ್ಕುಮ್-ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳುವುದು,
ಇರುವಿನೈ-ಮಹಾ ಪಾಪಗಳೆಲ್ಲವೂ, ಪತ್ತುಅರ-(ತಾನೆ ಭಯ ಪಡುತ್ತ) ಸಂಬಂಧವೇ
ಇಲ್ಲವೇನೋ ಎಂಬಂತೆ ಕಳಚಿಕೊಂಡು, ಓಡುಮ್-ಪಲಾಯನ ಮಾಡುತ್ತವೆ.

ಓ ಚೇತನರೇ! ನಾನು ಅನುಭವದಿಂದ ಅರಿತ ವಿಶೇಷವನ್ನು ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳಿ.
ಧರ್ಮವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಸಹಿಸಲಾರದ ಕಲಿಯನ್ನು ನಿವಾರಿಸಿದಂತಹ ಪ್ರಭಾವಶೀಲರಾದ
ಉಡೈಯವರ "ರಾಮಾನುಜ" ಎಂಬ ಚತುರಕ್ಷರ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಅನುಸಂಧಾನ
ಮಾಡುವವರಿಗೆ ಜ್ಞಾನ, ಭಕ್ತಿ, ವೈರಾಗ್ಯಗಳು ದೊರಕಿ ವೃದ್ಧಿಹೊಂದುವುದು.
ಅಂತಹ ತಿರುನಾಮವನ್ನು ಅನುಸಂಧಾನ ಮಾಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದೊಡನೆಯೇ,
ವಾಕಿನಲ್ಲಿ ಅಮೃತವು ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳುವುದು, ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯವೇ ನೊದಲಾದ ಸಂಚ
ಪಾತಕಗಳೂ ಸಮೂಲವಾಗಿ ಪಲಾಯನ ಮಾಡುತ್ತವೆ.

ಶೋಲ್ಲಾರ್ ತಮಿಳೊರು ಮೂನ್ನುಮ್,

ಶುರುದಿಗಳ್ ನಾನ್ಗು ಮೆಲ್ಲೈ

ಯಿಲ್ಲಾವರ ನೆರಿಯಾವುಮ್ ತೆರಿಂದನನ್, ಎಣ್ಣುರುಂಗೀರ್

ನಲ್ಲಾರ್ ಪುರವು ಮಿರಾಮಾನುಶನಿರು ನಾಮಮ್ ನಂಬಿ

ಕ್ಕಲ್ಲಾರಗಲಿಡತ್ತೋರ್, ಎದುಪೇರಿನು ಕಾಮಿಪ್ಪರೇ.

44

ಅಕಲ್-ವಿಶಾಲವಾದ, ಇಡತ್ತೋರ್-ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿರುವ ಜೀವರು, ಪೇರು-
ಪುರುಷಾರ್ಥಗಳು, ಎದು ಎನ್ನು-ಯಾವುವು ಎಂಬುವನ್ನು, ಕಾಮಿಪ್ಪರ್-ಕೋರು
ವುದು, ಶೋಲ್ಲಾರ್-ಶಬ್ದಗಳು ತುಂಬಿಕೊಂಡಿರುವಂತಾ, ಒರು-ಆದ್ವಿತೀಯವಾದ,
ಮೂನ್ನು-(ಇಯಲ್, ಇಶೈ, ನಾಡಕಮ್ ಎಂದು) ಮೂರು ವಿಧವಾಗಿರುವ,
ತಮಿಳುಮ್-ದ್ರಾವಿಡ ವೇದಗಳಲ್ಲಿರುವ, ನಾನ್ಗು-ನಾಲ್ಕು ಎಂಬ, ಶುರುದಿಗಳ್-
ಚತುರ್ವೇದಗಳಲ್ಲಿರುವ, ಎಲ್ಲೈಯಿಲ್ಲಾ-ಅನಂತವಾದ, ಅರೆನೆರಿ-ಧರ್ಮಮಾರ್ಗಗಳಲ್ಲಿ,
ಯಾವುಮ್-ಸಮಸ್ತವನ್ನೂ, ತೆರಿಂದನನ್-ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದವರು, ಎಣ್ಣುಅರುಮ್-
ಎಣಿಸಲಸದಳವಾದ, ಶೀರ್-ಕಲ್ಯಾಣ ಗುಣಗಳನ್ನುಳ್ಳವರು, ನಲ್ಲಾರ್-ಸಜ್ಜನರಲ್ಲಿ,
ಪರವುಮ್-ಪ್ರೇಮಾತಿಶಯದಿಂದ ಸ್ತೋತ್ರವನ್ನು ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವರಾದ,
ಇರಾಮಾನುಶನ್-ರಾಮಾನುಜರ, ತಿರುನಾಮಮ್-ಪವಿತ್ರ ಹೆಸರನ್ನು, ನಂಬಿ-

ನಂಬಿ (ನಾನು ತಿಳಿಸುತ್ತಿರುವ ಈ ವಾರ್ತೆಯನ್ನು ನಂಬಿ), ಕಲ್ಲಾರ್-ಸ್ಮರಿಸುತ್ತಿರುವರೇ ಎಂದು ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿರುವೆ.

ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಜೀತನರು ಪುರುಷಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಸಂದೇಹಿಸುವರು, ಸಂಸ್ಕೃತ, ದ್ರಾವಿಡ ರೂಪದ ಉಭಯ ವೇದಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಬ್ರಾಹ್ಮಣಗಳನ್ನೂ, ಸ್ತೃತಿ, ಇತಿಹಾಸಾದಿ ಪುರಾಣ ಸಕಲ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನೂ ಚಿನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದವರೂ, ಸಮಸ್ತ ಕಲ್ಯಾಣ ಗುಣಾತ್ಮಕರೂ, ಸಕಲ ಸತ್ಪುರುಷರಿಂದ ಸ್ತೋತ್ರ ಮಾಡಲ್ಪಡುತ್ತಿರುವವರೂ ಆದ ರಾಮಾನುಜರ ದಿವ್ಯವಾದ ತಿರುನಾಮವನ್ನು ಅನುಸಂಧಾನ ಮಾಡಿದೊಡನೆ ಸಕಲ ಪುರುಷಾರ್ಥಗಳು ಸಿದ್ಧಿಸುವುವು, ಇದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವೇ ಇಲ್ಲ ಎಂಬ ನನ್ನ ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನಾದರೂ ನಂಬಿ ಅವರ ದಿವ್ಯ ನಾಮಗಳ ಸ್ಮರಣವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲವಲ್ಲ ಎಂದು ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿರುವೆನು.

ಪೇರೊನ್ನುಮತ್ತಿಲ್ಲೈ ನಿನ್ ಶರಣನ್ನಿ, ಯಪ್ಪೇರಳಿತ್ತ
ಕಾರೊನ್ನುಮಿಲ್ಲೈ ಮತ್ತಚ್ಚರಣನ್ನಿ, ಯೆನ್ನಿಪ್ಪೊರುಳ್ಳಿ
ತೇರುಮವರ್ಕು ಮನಕ್ಕುಮುನ್ನೈತ್ತನ್ನೆಮ್ಮೈ ಶೊಲ್ಲಾರ್
ಕೂರುಮ್ ಪರಮನ್, ಇರಾಮಾನುಶಮೆಯ್ ಮೈ

ಕೂರಿಡಿಲೇ. 45

ಇರಾಮಾನುಶಾ-ರಾಮಾನುಜರೇ, ನಿನ್ ಶರಣಮ್ ಅನ್ನಿ-ನಿಮ್ಮ ಯಾವ ಶ್ರೀಪಾದಗಳನ್ನೆಲ್ಲದೆ, ಮತ್ತು-ಬೇರೆಯವಾದ, ಪೇರು-ಪುರುಷಾರ್ಥವು, ಒನ್ನುಮ್-ಒಂದೂ, ಇಲ್ಲೈ-ಇಲ್ಲವು, ಅಪ್ಪೇರು-ಆ ಫಲವು, ಅಳಿತರ್ಕು-ದೊರಕುವುದಕ್ಕೆ, ಅಚ್ಚರಣ್-ಅನ್ನಿ-ಆ ಪಾದಾರವಿಂದಗಳೆಲ್ಲದೆ; ಮತ್ತು-ಬೇರೆಯಾದ, ಅರು-ಉಪಾಯಗಳು, ಒನ್ನು-ಒಂದೂ ಸಹ, ಇಲ್ಲೈ-ಇಲ್ಲವು, ಎನ್ನಿ-ಎಂದು, ಇವ್ವೊರುಳ್ಳಿ-ಈ ತತ್ವಾರ್ಥವನ್ನು, ತೇರುಮ್ ಅವರ್ಕುಮ್-ವಾಸ್ತವ್ಯವನ್ನರಿತು ನಂಬಿದವರಿಗೆ, ಎನಕ್ಕುಮ್-ನನಗೂ, ಉನ್ನೈ-ಕೊಡಲು, ತನ್ನ-ಕೊಟ್ಟು, ಶೆಮ್ಮೈ-ಉತ್ತಮ ವಿಧವನ್ನು, ಮೆಯ್ ಮೈ-ಸತ್ಯವಾಗಿಯೂ, ಕೂಡಿಲ್-ಹೇಳಿದ ಕಡೆ, ಶೊಲ್ಲಾರ್-ಮಾತಿನಿಂದ, ಕೂರುಮ್-ಹೇಳಲು, ಪದಮ್-ಶಕ್ಯವು, ಅನ್ನು-ಅಲ್ಲ.

ಓ ರಾಮಾನುಜರೇ ! ನಿಮ್ಮ ಪಾದಾರವಿಂದಗಳೇ ಪ್ರಾಪ್ಯ ಪ್ರಾಪಕಗಳೆಂದೂ, ಸಕಲ ಪುರುಷಾರ್ಥಗಳನ್ನೀಯಲು ತಮ್ಮ ಶ್ರೀಪಾದಗಳ ಹೊರತು ಬೇರೊಂದಿಲ್ಲ ಎಂಬ ದೃಢವಾದ ಭಕ್ತಿವಿಶ್ವಾಸವುಳ್ಳ ಜ್ಞಾನಿಗಳಿಗೂ ; ಅಂತಹ ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದ ನನಗೂ

ಒಂದೇ ವಿಧವಾಗಿ ಕೃಪೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಿರಿ, ಇಂತಹ ಮಹಾತ್ಮರ ಸರ್ವಭೂತ ಸಮ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ವಿವರಿಸಲು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಮಾತುಗಳು ಸಾಲವಾಗಿವೆ.

ಕೂರುಮ್ ಶಮಯಂಗಳಾರುಂಗುಲೈಯೆ, ಕ್ಕುವಲಯತ್ತೇ
ಮಾರನ್ ಪಣಿತ್ತಮುರೈಯುಣರ್ ನೋನ್ನೈ, ಮದಿಯಿಲಿಯೇನ್
ತೇರುಂಬಡಿಯೆನ್ ಮನಂಬುಗುನ್ನಾನ್ನೈತ್ತಿಶೈಯನ್ನೈತ್ತು
ಮೇರುಂಗುಣನ್ನೈ, ಯಿರಾಮಾನುಶನೈಯಿರೈಂಗಿನಮೇ. 46

ಕೂರುಮ್-(ಅಕ್ರಮವಾಗಿ) ವಾದಿಸುವಂತಹ, ಶಮಯಂಗಳ್-ಬಾಹ್ಯ ಕುದೃಷ್ಟಿ ಮತಗಳು (ವಾದಿಗಳು), ಅರುಮ್-ಅವರುಗಳ, ಕುಲೈಯ-ಸ್ವರೂಪ ನಾಶವಾಗುವಂತೆ, ಕುವಲಯತ್ತೇ-ಭೂ ಮಂಡಲದಲ್ಲಿ, ಮಾರನ್-ನಮ್ಮಾಳ್ವಾರರು, ಪಣಿತ್ತ-ಕರುಣಿಸಿದ, ಮುರೈ-ದ್ರಾವಿಡ ವೇದಗಳನ್ನು, ಉಣರ್ ನೋನ್ನೈ-ಬಲ್ಲವ ರನ್ನೂ, ಮದಿಯಿಲಿಯೇನ್-ಜ್ಞಾನವೇ ಇಲ್ಲದ ನನ್ನನ್ನೂ, ತೇರುಂಬಡಿ-(ನಿಮ್ಮ ಪಾದಾರವಿಂದಗಳೇ ಪ್ರಾಪ್ಯ ಪಾಪಕಳೆಂದು) ನಂಬಿ ಉದ್ಧಾರವಾಗುವಂತೆ, ಎನ್ ಮನಮ್-ನನ್ನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ, ಪುಗುಂದಾನ್ನೈ-ಪ್ರವೇಶಿಸಿದವರು, ತಿಶೈಯನ್ನೈ ತ್ತುಮ್-ಸಕಲ ದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಏರುಮ್-ತುಂಬಿರುವ, ಕುಣನ್ನೈ-ದಿವ್ಯಗುಣ ಗಳನ್ನುಳ್ಳ, ಇರಾಮಾನುಶನೈ-ಯಾವ ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರಲ್ಲಿ, ಇರೈಂಗಿನಮ್-ಶರಣಾಗತಿ ಮಾಡಿದೆವು.

ವೇದಗಳು ತಿಳಿಸುವ ವಾಸ್ತವಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಏರುದ್ಧಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿ, ಶಬ್ದಾಡಂಬರಗಳನ್ನು ಸಾರವಾಗಿಸಿಕೊಂಡ ಕುಮತಸ್ಥರ ಸ್ವರೂಪವನ್ನೇ ನಾಶಮಾಡಿದ ಪ್ರಪನ್ನ ಜನ ಕೂಟಸ್ಥರಾದ ನಮ್ಮಾಳ್ವಾರ್ ಅವರು ಕರುಣಿಸಿರುವ ಯಾವ ದಿವ್ಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳ ಶಬ್ದರಸ, ಅರ್ಥರಸ, ಭಾವರಸಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಸಂಪೂರ್ಣ ವಾಗಿ ಅರಿತ ಯಶೋವಂತರಾದ ಸಕಲ ಕಲ್ಯಾಣಗುಣಾತ್ಮಕರಾದ, ನನಗೆ ಕೃಪೆ ಯಿಂದ ಜ್ಞಾನ ನೇತ್ರವನ್ನು ಕರುಣಿಸಿದವರಾದ ರಾಮಾನುಜರನ್ನೇ ಸಕಲವಿಧ ರಕ್ಷಕರೆಂದು ಪ್ರಪತ್ತಿ ಮಾಡುತ್ತಿರುವೆನು.

ಇರೈಂಗಿಪ್ಪಡುಮ್ ಪರನೀಶನರಂಗನೆನ್ನು, ಇವ್ವುಲಗ
ತ್ತರಮ್ ಶೆಪ್ಪುಮುಣ್ಣಿಲಿರಾಮಾನುಶನ್, ಎನ್ನರುವಿನ್ನೈಯಿನ್
ತಿರಮ್ ಶೆತ್ತಿರವುಮ್ ಪಗಲುಮ್ ವಿಡಾದೆನ್ನನ್ ಶಿನ್ನೈಯುಳ್ಳೇ
ನಿರೈಂದೊಪ್ಪರವಿರುನಾನ್, ಎನಕ್ಕಾರುಮ್ ನಿಗರಿಲ್ಲೈಯೇ. 47

ಇರೈಂಗಿ-ಎಲ್ಲರಿಂದಲೂ ಆಶ್ರಯಿಸಲ್ಪಡತಕ್ಕವನೂ, ಪಡುಮ್-ವೇದಾಂತ ಪ್ರಸಿದ್ಧನಾದ, ಪರನ್-ಸರ್ವ ಪದಾರ್ಥಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ, ಈಶನ್-ಸರ್ವೇಶ್ವರನು, ಅರಂಗನ್ ಎನ್ನು-ಶ್ರೀರಂಗನಾಥನೇ ಎಂದು, ಇವ್ವುಲಗತ್ತು-ಈ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ, ಅರಮ್-ಧರ್ಮವನ್ನು, ಶೆವ್ವುಮ್-ಪ್ರಸಾದಿಸಿದ, ಅಣ್ಣಲ್-ಸ್ವಾಮಿ ಯಾದ, ಇರಾಮಾನುಶನ್-ರಾಮಾನುಜರು, ಎನ್-ನನ್ನ ಯಾವ, ಅದು-ನನ್ನನ್ನು ಹಾಳುಮಾಡಲು ಶಕ್ಯವಾಗಿದ್ದ, ವಿನೈಯಿನ್-ಕರ್ಮಗಳ, ತಿರಮ್-ಸಮೂಹವನ್ನು, ಶೆತ್ತು-ನಿರ್ಮೂಲ ಮಾಡಿ, ಇರವುಮ್ ಪಗಲುಮ್-ಅಹೋ ರಾತ್ರಿ, ನಿಡಾದು-ಬಿಡದೆ, ಎನ್-ದನ್-ನನ್ನ ಯಾವ, ಶಿನ್ಮೈಯುಕ್ಕೇ-ಹೃದಯ ದಲ್ಲಿ, ನಿರೈಂನ್ನು-ತುಂಬಿಕೊಂಡು, ಒವ್ವುಅರ-ಸರಿಸಾಟಿಯಿಲ್ಲದೆ, ಇರುನ್ನಾನ್-ನೆಲೆಸಿರುವರು, ಎನಕ್ಕು-ನನಗೆ, ಆರುಮ್-ಯಾರೂ, ನಿಗರ್ ಇಲ್ಲೈ-ಸಮಾನರು ಇಲ್ಲವು.

ಸರ್ವಸಮಾಶ್ರಯಣೀಯನೆಂದು ವೇದಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಲ್ಪಟ್ಟ, ಸರ್ವೇಶ್ವರನು, ಉಭಯ ಕಾವೇರಿ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿರುವ ಶ್ರೀರಂಗನಾಥನೇ ಎಂಬ ತತ್ವವನ್ನು ಲೋಕಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ತಿಳಿಸಿದ, ಮಹೋಪಕಾರಿಗಳಾದ, ಶ್ರೀಮದ್ರಾಮಾನುಜರು, ನನ್ನ ಯಾವ ಎಷ್ಟು ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಮೆಸಲಾಗದಂತಹ, ಪಾಪ ಸಮೂಹವನ್ನು ನಿರ್ಮೂಲಗೊಳಿಸಿ ನನ್ನ ಹೃದಯ ಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿರವಾಗಿರುವರು, ಅದರಿಂದ ನನಗೆ ಸಮಾನರು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ.

ನಿಗರಿನ್ನಿ ನಿನ್ರವನ್ ನೀಶದೈಕ್ಕು, ನಿನ್ನರುಳಿನ್ನಿ ಣಿನ್ನಿ

ಪ್ಪುಗಲೊನ್ನೆಮಿಲ್ಲೈಯರುಟ್ಟುಮುಕ್ ದೇಪುಗಲ್,

ಪುನ್ನೈಯಿಲೋರ್

ಪಗರುಮ್ ಪೈರುಮೈಯಿರಾಮಾನುಶ ವಿನಿನಾವ್ ಪಳುದೇ

ಯುಗಲುಮ್ ಪೊರುಳಿನ್, ಪಯನಿರುವೋ

ಮುಕ್ಕುಮಾನಪಿನ್ನೇ. 48

ನಿಗರ್ ಇನ್ನಿ-(ಸದ್ಗುಣಗಳು ಇಲ್ಲದಾಗ) ಉಪಮಾನವೇ ಇಲ್ಲದೆ, ನಿನ್ರ-ಇರುವ, ಎನ್-ನನ್ನ ಯಾವ, ನೀಶತೈಕ್ಕು-ನೀಚ ಸ್ವಭಾವಗಳಿಗೆ, ನಿನ್-(ಅಂತಹ ನೀಚ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ನೋಡದಲೇ ಅಂಗೀಕರಿಸಿದ) ನಿಮ್ಮ ಯಾವ, ಅರುಳಿನ್ ಗಣ್-ಕೃಪೆಯೆಂದು, ಅನ್ನಿ-ಪ್ರವೇಶಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು, ಪುಗರ್-ಒದಗಿದ ಸ್ಥಳವು, ಒನ್ನಮಿಲ್ಲೈ-ಒಂದೂ ಇಲ್ಲವು, ಅರುಟ್ಟುಮ್-ನಿಮ್ಮ ಕೃಪೆಗೂ, ಅಕ್ದೇ-ಹೆಚ್ಚಿನ ನೀಚರೇ, ಪುಗಲ್-ಪಾತ್ರರೂ, ಪುನ್ನೈಯಿಲೋರ್-ದೋಷವಿಲ್ಲದವರೂ,

ಪಗರುಮ್-ಹೇಳುತ್ತಿರುವ, ಪೆರುಮೈ-ಮಹಿಮೆಯುಳ್ಳ, ಇರಾಮಾನುಶಾ-
ರಾಮಾನುಜರೇ !, ಇರುವೋಮುಕ್ಕ-ನಮ್ಮಿಬ್ಬರಿಗೂ, ಪಯನಾನಸಿನ್-(ಹಿಂದೆ
ಹೇಳಿದ ಎರಡೂ) ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವಲ್ಲಿ, ನಾಮ್-ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅರಿತ ನಾವು,
ಇನಿ-ಇನ್ನು ಮೇಲೆ, ಪಳುದೇ-ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ, ಅಗಲುಮ್-ಕಾಲಕಳೆಯಲು,
ಪೊರುಳ್-ಕಾರಣವು, ಎನ್-ಎನಿದೆ.

ದೋಷಗಳೇ ಇಲ್ಲದವರಿಂದಲೂ ಸ್ತುತಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿರುವ, ಓ ರಾಮಾನುಜ
ಮುನಿ ! ಸರಿಸಮನಾಗದೇ ಇರುವಂತಹ ನೀಚನಾದ ನನ್ನನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಲು ತಮ್ಮ
ಕೃಪೆಯಿಂದಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಸಾಧನವೇ ಇಲ್ಲ. ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಕೃಪೆಯಿಂದ
ದೋಷವಂತರು ಪ್ರಪನ್ನರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಿಂದ ನಾವು ತೊಂದರೆಪಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲು
ಕಾರಣವೇ ಇಲ್ಲ.

ಅನದು ಶೆಮ್ಮೈಯರನೆರಿಪೊಯ್ ಮೈ, ಯರುಶಮಯಮ್

ಪೋನದು ಪೊನ್ನಿಯಿರುನ್ನದು ನಂಗಿಲಿ, ಪೂಂಗಮಲ

ತ್ರೇನದಿವಾಯ್ ವಯಲ್ ತೆನ್ನರಂಗನ್ ಕಳಚ್ಚಿನ್ನೈತ್ತು

ತ್ತಾನದಿಲ್ ಮುನ್ನುಮ್, ಇರಾಮಾನುಶನಿತ್ತಲತ್ತುದಿತ್ತೇ. 49

ಪೂರವ್ಯವಾದ, ಕಮಲಮ್-ತಾವರೆ ಪುಷ್ಪಗಳಿಂದ ದೊರೆತ, ತೇನ್-
ಮಧು ಉಳ್ಳ (ಜೇನುತುಪ್ಪವುಳ್ಳ), ನದಿ-ನದಿಗಳು, ಪಾಯ್-ವೃದ್ಧಿಹೊಂದುತ್ತಾ
ಪ್ರವಹಿಸುತ್ತಿರುವ, ವಯಲ್-ಹೊಲಗದ್ದೆಗಳುಳ್ಳ, ತೇನ್-ರವ್ಯವಾದ, ಅರಂಗನ್-
ಉಭಯ ಕಾವೇರಿ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಪವಡಿಸಿರುವ ಶ್ರೀರಂಗನಾಥಸ್ವಾಮಿಯ, ಕಳಲ್-
ಶ್ರೀಪಾದಗಳನ್ನು, ಶೆನ್ನಿ-ಶಿರಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ, ನೈತ್ತು-ಧರಿಸಿಕೊಂಡು, ತಾನ್-ತಾವು,
ಅದಿಲ್-ಆ ಪಾದಾರವಿಂದಗಳೆಂದು, ಮುನ್ನುಮ್-ಸದಾ ಕೂಡಿರುವ, ಇರಾಮಾನು
ಶನ್-ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರು, ಇತ್ತಲತ್ತು-ಈ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ, ಉದಿತ್ತು-
ಅವತರಿಸಿ, ಶೆಮ್ಮೈ-ಸರಿಯಾದ, ಅರನೆರಿ-ಧರ್ಮಮಾರ್ಗವು, ಅನದು-ಅಗಿದೆ,
ಪೊಯ್ ಮೈ-ಅಸತ್ಯವಾದ (ವೇದ ಬಾಹಿರವಾದ), ಯರುಶಮಯಮ್-ಆ ಕುಮತ
ಗಳು, ಪೊನ್ನಿ-ನಾಶವಾಗಿ ಹೋದವು, ನೆಮ್-ಅತ್ಯಂತ ಕ್ರೂರವಾದ, ಕಲಿ-
ಕಲಿಯುಗ ದೋಷವೂ, ಇರಂದದು-ರೂಪವಿಲ್ಲದೆ ನಾಶವಾಯಿತು.

ಮಕರಂದ ಭರಿತವಾದ ತಾವರೆ ಪುಷ್ಪಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದ ಹೊಲಗಳು ಸರೋವರ
ಗಳುಳ್ಳ ರವ್ಯವಾದ ಉಭಯ ಕಾವೇರಿ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿನ ಶ್ರೀರಂಗ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಅಶ್ವಿತ
ರಕ್ಷಣೆಗೋಸ್ಕರ ಪವಡಿಸಿರುವ ಶ್ರೀರಂಗನಾಥನ ಚರಣಾರವಿಂದಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಶಿರಸ್ಸಿ

ನಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿಕೊಂಡು, ಆ ಶ್ರೀಪಾದಗಳ ಜತೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಹೊಂದಿರುವ ದಯಾರ್ಥ ಹೃದಯವನ್ನುಳ್ಳ ಯತಿರಾಜರು, ಈ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸಿ, ಚಾರ್ವಾಕ ಮತಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮೂಲಗೊಳಿಸಿ, ವೇದ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಸನೆ ಮಾಡಿದರು. ವೇದ ಬಾಹಿರ ಮತಗಳು ನಿರ್ನಾಮವಾಗಿ ಕಲಿದೋಷವು ನಶಿಸಿತು.

ಉದಿಪ್ಪನವುತ್ತುಮರ್ ಶಿನ್ದೈಯುಳ್, ಒನ್ನಲರ್ ನೆಂಗಿ ಮಂಗಿ
ಕೊದಿತ್ತಿಡ ಮಾರಿನಡಪ್ಪನ, ಕೊಳ್ಳೈವನ್ ಕುತ್ತಮೆಲ್ಲಾಮ್
ಪದಿತ್ತನೆನ್ ಪುನ್ ಕವಿಪಾವಿನಮ್ ಪೂಣ್ಡನ ಪಾವುಲೋಲ್ ಶೀರ್
ಎದಿತ್ತಲೈನಾದನ್, ಇರಾಮಾನುಶನ್ರಿಣೈಯಡಿಯೇ. 50

ಪಾವು-ಎಲ್ಲ ದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ತುಂಬಿರುವಂತಾ, ತೊಲ್-ಉತ್ತಮವಾದ, ಶೀರ್-ಕಲ್ಯಾಣಗುಣಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ, ಯತಿ-ಸನ್ಯಾಸಿಗಳಿಗೆ, ತಲೈನಾದನ್-ಪ್ರಧಾನ ಸಾಧುವೆನಿಸಿದ (ಯತಿರಾಜರೆನಿಸಿದ), ಇರಾಮಾನುಶನ್ ತನ್-ರಾಮಾನುಜರ ಯಾವ, ಇಣೈ-ಸುಂದರ ತಮವಾದ, ಅಡಿ-ಶ್ರೀಪಾದಗಳು, ಉತ್ತಮರ್-ಶ್ಲಾಘ್ಯವಾದ ಭಕ್ತರ, ಶಿನ್ದೈಯುಳ್-ಹೃದಯಗಳಲ್ಲಿ, ಉದಿಪ್ಪನ-ಸೂಕ್ಷ್ಮೋದಯದಲ್ಲಿ ತ್ರಕಾಶಿಸುವಂತಹ ಸ್ವಭಾವವನ್ನುಳ್ಳ, ಒನ್ನಲರ್-ಬಾಹ್ಯ ಕುದೃಷ್ಟಿಯ ವಿರೋಧಿಗಳ, ನೆಂಗಿಮ್-ಮನಸ್ಸು, ಅಂಗಿ-ಭಯಪಟ್ಟು, ಕೊದಿತ್ತಿಡ-ಪರಿತಪಿಸಿ, ನಾರಿ-ಬೀರಿಯ, ನಡಪ್ಪನ-ನಡೆಯುವಂತೆ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು, ಕೊಳ್ಳೈ-ತುಂಬಿರುವ, ವನ್-ಬಲಿಷ್ಠವಾದ, ಕುತ್ತಮೆಲ್ಲಾಮ್-ದೋಷಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ, ಪದಿತ್ತ-ನಿವಾರಿಸಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ, ಎನ್-ನನ್ನ ಯಾವ, ಪುನ್-ನೀಚವಾದ, ಕವಿ-ಕವಿತ್ವಗಳು (ಕವನಗಳು), ಪಾಯಿನಮ್-ನಿಮ್ಮಯ ಶ್ರೀಪಾದಗಳನ್ನು, ಪೊಂಡನ-ಅಲಂಕರಿಸಿಕೊಂಡಿವೆ.

ಸನ್ಯಾಸಾಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಅವಶ್ಯಕವಾದ ದಿವ್ಯಗುಣಗಳನ್ನುಳ್ಳ ಯತಿಗಳಿಗೆ ನಾಥನಾದ ಶ್ರೀಮದ್ರಾಮಾನುಜರ ರಮ್ಯವಾದ ಶ್ರೀ ಪಾದಾರವಿಂದಗಳನ್ನು, ಸಾಧನಾಂತರ, ಪ್ರಯೋಜನಾಂತರಪದರಾದ ಉತ್ತಮರು ತಮ್ಮ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗಲೂ, ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತಾ ತುಂಬಿಕೊಂಡಿರುವರು. ಇಂತಹ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡಲಶಕ್ಯನಾದ, ಚಪಲತ್ವವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವಂತಹ, ದೋಷ ಸಮೂಹಗಳಿಂದಾವೃತವಾದ, ನನ್ನ ಯಾವ ನೀಚ ಕವನಗಳಿಂದ ಪಾಡುವ ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಿ, ಅಲಂಕರಿಸಿಕೊಂಡಿರುವಂತಹ ಉಡೈಯವರ ವೈಭವವನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಅಡಿಯೈತ್ತೊಡರ್ ನ್ನೆಳುಮೈವರ್ ಗಟ್ಟಾಯ್,
 ಅನ್ತುಸಾರದಪ್ಪೋರ್
 ಮುಡಿಯಪ್ಪರಿನೆಡುಮ್ ತೇರ್ವಿಡುಮ್ ಕೋನೈ,
 ಮುಳುದುಣರ್ ನ್ನೆ
 ವಡಿಯರ್ಕ್ಕಮುಡಮಿರಾಮಾನುಶನೆನ್ನೈಯಾಳವನ್ದು
 ಯಿಪ್ಪಡಿಯಿರ್ಪಿರನ್ದು, ಮತ್ತಿಲ್ಲೈ
 ಕಾರಣಮ್ ಸಾರ್ತಿಡಿಲೇ. 51

ಅಡಿ-ಶ್ರೀಪಾದಗಳನ್ನು, ತೊಡರ್ ನ್ನು-ಆಧಾರವಾಗಿ ಅನುಸರಿಸಿ, ಎಳುಮ್-
 ವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದುತ್ತಿರುವ, ಐವರ್ ಗಟ್ಟಾಯ್-ಪಂಚಪಾಂಡವರಿಗಾಗಿ, ಅನ್ತು-
 (ತನ್ನನ್ನೇ ನಂಬಿದಂತಾ) ತನ್ನನ್ನುಳಿದು ಬೇರೆ ರಕ್ಷಕರನ್ನರಿಯದೆ, ಸಾರದಪ್ಪೋರ್-
 ಮಹಾಭಾರತ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ, ಮುಡಿಯ-ಅವರ ಶತ್ರುಗಳು ನಾಶವಾಗುವಂತೆ, ಪರಿ-
 (ಸಾರಥ್ಯವನ್ನು ವಹಿಸಿ) ರೀತಿ, ನೆಡುಮ್-ನೀಳವಾದ, ತೇರ್-ರಥವನ್ನು,
 ವಿಡುಮ್-ನಡೆಸಿದ, ಕೋನೈ-ಸರ್ವೇಶ್ವರನಾದ ಕೃಷ್ಣನ, ಮುಳುದು-ಸ್ವಭಾವವೆಲ್ಲ
 ವನ್ನೂ, ಉಣರ್ ನ್ನು-ತಿಳಿದುಕೊಂಡ; ಅಡಿಯಾರ್ಕ್ಕ-ಕಿಂಕರರಿಗೆ, ಅಮುದನ್-
 ಅಮೃತದಂತೆ ಭೋಗ್ಯಭೂತರಾದ, ಇರಾಮಾನುಶನ್-ಶ್ರೀಮದ್ರಾಮಾನುಜಾ
 ಚಾರ್ಯರು, ಇಪ್ಪಡಿಯಿಲ್-ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ, ವನ್ದುಪಿರನ್ದು-ಬಂದು ಅವತರಿಸಿದ್ದು,
 ಎನ್ನೈ-ನನ್ನನ್ನು, ಅಳ-ಉದ್ಧರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೇ, ಪಾರ್ ತ್ತಿಡಿಲ್-ವಿಚಾರಿಸಿ
 ದಾಗ, ಮತ್ತು-ಬೇರೆ, ಕಾರಣಮ್-ಕಾರಣವು, ಇಲ್ಲೈ-ಇಲ್ಲವು.

ಬಾಲ್ಯದಿಂದಲೂ, ಸರ್ವರಕ್ಷಕನೇ ಎಂದು ತಿಳಿದ ಪಂಚಪಾಂಡವರನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವ
 ನಿಮಿತ್ತವೇ ಸಾರಥ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿ ಶತ್ರುಪಕ್ಷವನ್ನು ನಾಶಮಾಡಿದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ
 ಅತಿಮಾನುಷ ಜೀಷ್ಣುತಗಳನ್ನು ಅರಿತ, ಸ್ವರೂಪಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪಡೆದಿರುವ
 ಶ್ರೀವೈಷ್ಣವರಿಗೆ ಅಮೃತದಂತಿರುವ ರಾಮಾನುಜರು ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸಿದ
 ಕಾರಣವನ್ನು ಆಲೋಚಿಸಿದರೆ, ಅದು ನನ್ನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ
 ಇಲ್ಲ.

ಸಾರ್ತಾನಿರುಶಮಯಂಗಳ್ ಪದೈಪ್ಪೆ, ನಿಪ್ಪಾರ್ ಮುಳುದುಮ್
 ಪೊರ್ತಾನ್ ಪುಗಳ್ ಕೊಂಡು ಪುನ್ನೈಯಿನೇ
 ನಿಡುತ್ತಾನ್ ಪುಗುನ್ದು,

ತೀರ್ತ್ತಾನಿರುವಿನೈತೀರ್ತರಂಗನ್ ಶೆಯ್ಯ ತಾಳಿಣ್ಣಿಯೊ
 ಡಾರ್ತಾನ್, ಇವೈಯಿಮ್ಮಿರಾಮಾನುಶನ್
 ಶೆಯ್ಯುಮುಪುರದನೇ. 52

ಅರುಶಮಯಂಗಳ್—ನೇದಬಾಹಿರವಾದ ಷಣ್ಮುತಗಳನ್ನು, ಪದ್ಮೈಪ್ಪ—ನಿರ್ಮೂಲ ವಾಗುವಂತೆ, ಪಾತ್ತರ್ನ್—ಕಟಾಕ್ಷಿಸಿದರು, ಇಪ್ಪಾರ್ ಮುಳುದುಮ್—ಈ ಭೂಮಿ ಯೆಲ್ಲವನ್ನೂ, ಪುಗಳ್ ಕೊಂಡು—(ತಮ್ಮ ದಿವ್ಯ ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು) ಹಾಡಿಹೊಗಳುವಂತೆ, ಪೋರ್ತ್ತಾನ್—ವ್ಯಾಪಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿದರು, ಪುನ್ನೈಯಿನೇನಿಡೈ—ನೀಚಗುಣ ಗಳನ್ನು ತುಂಬಿದ ನನ್ನಲ್ಲಿ, ತಾನ್—ತಾನೇ ಸ್ವತಃ, ಪುಗುನ್ನು—ಪ್ರವೇಶಿಸಿ, ಇರು— ವಿಸ್ತಾರವಾದ, ವಿನೈ—ಪಾಪಗಳನ್ನು, ತೀತ್ತರ್ನ್—ನಾಶಮಾಡಿದರು, ಅರಂಗನ್— ಶ್ರೀರಂಗನಾಥನ, ಶಿಯ್ಯ—ರಮ್ಯವಾದ, ತಾಳಿಣೈಯೊಡು—ಪಾದಾರವಿಂದಗಳ ಜತೆ ಯಲ್ಲಿ, ಅತ್ತರ್ನ್—ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿದರು, ಎಮ್—ನಮಗೆ ನಾಥರಾದ, ಇರಾಮಾನುಶನ್—ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರು, ಶಿಯ್ಯುಮ್—ಮಾಡಿದ, ಅದ್ಭುತಮ್— ಆಶ್ಚರ್ಯಗಳು, ಇವೈ—ಇವುಗಳು.

ನೇದಬಾಹಿರವಾದ ಬಾಹ್ಯ ಮತಗಳು ಬೆಳೆದಾಗ ಅವುಗಳನ್ನು ನಾಶಮಾಡಿ ಲೋಕದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಕೀರ್ತಿ ಹೊಂದಿ, ನಿರ್ಹೇತುಕ ಕೃಪೆಯಿಂದ, ತಾವೇ ದಯದಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ, ನೀಚನಾದ ನನ್ನನ್ನು ಕಟಾಕ್ಷಿಸಿ, ನನ್ನ ಮಹಾಪಾಪಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಧ್ವಂಸಮಾಡಿ ಶ್ರೀರಂಗನಾಥನ ಪಾದಾರವಿಂದಗಳಿಗೆ ಅರ್ಹನಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದ, ನಮಗೆ ನಾಥರಾದ ಶ್ರೀಮದ್ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರದು ಇಂತಹ ಅತ್ಯಾಶ್ಚರ್ಯಕರವಾದ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುವ ಸ್ವಭಾವ ಧರ್ಮವಾಗಿರುವುದು ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ಅರ್ಪುದನ್ ಶೆಮ್ಮೈಯಿರಾಮಾನುಶನ್, ಎನ್ನೈ ಆಳವನ್ನ

ಕರ್ಪಗಮ್ ಕತ್ತವರ್ ಕಾಮುರುಶೀಲನ್, ಕರುದರಿಯ

ಪರ್ಪಲ್ಲಯಿರ್ ಗಳುಮ್ ಪಲ್ಲಲಗಿಯಾವುಮ್ ಪರನದೆನ್ನುಮ್

ನರ್ಪೊರುಳ್ ದನ್ನೈ, ಯಿನ್ನಾ ನಿಲತ್ತೇವನ್ನ ನಾಟ್ಟಿನನೇ. 53

ಎನ್ನೈ—ನನ್ನನ್ನು, ಆಳ—ಕಾಪಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ವನ್ನ—ಬಂದ, ಕರ್ಪಗಂ— ಪರಮೋದಾರಿಗಳಾದ, ಕತ್ತವರ್—ಜ್ಞಾನವಂತರೂ, ಕಾಮುದು—ಇಚ್ಛಿಸುವಂತಹ, ಶೀಲನ್—ಸೌಶೀಲ್ಯಗುಣ ಉಳ್ಳವರೂ, ಅರ್ಪುದಮ್—ಆಶ್ಚರ್ಯವಂತರೂ, ಶೆಮ್ಮೈ— (ಕಪಟ ಜನರನ್ನೂ ಕೂಡ) ಸನ್ಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ತರುವಂತಹವರೂ ಆದ, ಇರಾಮಾನು ಶನ್—ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರು, ಕರುದು—ಎಣಿಸಲು, ಅರಿಯ—ಶಕ್ಯವಾಗದಷ್ಟು, ಅರ್ಪಲ್—ಅನೇಕವಾದಂತೆ, ಉಯಿರ್ ಕಳುಮ್—ಜೀವರುಗಳನ್ನೂ, ಪಲ್—ಅನೇಕ ವಾದ, ಉಲಗಿಯಾವುಮ್—ಸಕಲ ಲೋಕಗಳಲ್ಲೂ, ಪರನದು—ಸರ್ವ ಅತ್ಮನಾಗಿರುವ ಪರಾತ್ಪರನದು, ಎನ್ನುಮ್—ಎಂದು, ನಲ್—ಉತ್ತಮವಾದ, ಪೊರುಳ್ ತನ್ನೈ— ಅರ್ಥವನ್ನು, ಇ—ಈ ಯಾವ, ನಾನಿಲತ್ತೆ—ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ, ವನ್ನ—ಯಾರ ಕೋರಿಕೆಯು ಇಲ್ಲದೆ ಇರುವಾಗ ತಾನೇ ಬಂದು, ನಾಟ್ಟಿನನ್—ಸ್ಥಾಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟವ ರಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಉದಾರ ಸ್ವಭಾವದಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿದವರಾದ, ವಿದ್ವಾಂಸರೆಲ್ಲರೂ ಇಚ್ಛಿಸುವ ಸೌಶೀಲ್ಯಗುಣವುಳ್ಳವರೂ, ಆಶ್ಚರ್ಯಭೂತರೂ, ಕಪಟಗಳನ್ನೂ ಸನ್ಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ಕರೆ ದೊಯ್ಯುವ, ಶ್ರೀ ರಾಮಾನುಜರು, ಸಕಲ ಜೀವರಾಶಿಗಳಿಗೂ, ಅಖಿಲಾಂಡ ಕೋಟಿ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಗಳಿಗೂ, ಬ್ರಹ್ಮರುದ್ರಾದಿಗಳೆಲ್ಲರಿಗೂ, ಪರನಾದ ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣನೇ ನಾಯಕನು, (ಸಕಲ ಚರಾಚರಗಳೂ ಅವನಲ್ಲಿಯೇ ಅಡಗಿವೆ) ಎಂಬ ಮುಖ್ಯ ತತ್ವಾರ್ಥವನ್ನು ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಬೋಧಿಸಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದರು.

ನಾಟೈಯನೀಶಚ್ಚಮಯಂಗಳ್ ಮಾಂಡನ, ನಾರಣನೈ
ಕಾಟೈಯ ವೇದಮ್ ಕಳಿಪುತ್ತದು, ತೆನ್ನರುಗೈವಳ್ಳಲ್
ನಾಟೈಮಿಲಾವಣ್ಣ ಮಿಳ್ ಮರೈವಾಳ್ ನ್ನದು ಮಣ್ಣು ಲಗಿಲ್
ಈಟೈಯಶೀಲತ್ತು, ಇರಾಮಾನುಶನ್ರನ್ನಿಯಲ್ವು ಕಂಡೇ.

54

ಮಣ್ಣು ಲಗಿಲ್-ಈ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ, ಈಟೈಯ ಶೀಲತ್ತು-ಕುಂದದ ಸೌಶೀಲ್ಯ ಗುಣಗಳುಳ್ಳ, ಇರಾಮಾನುಶನ್ ತನ್-ರಾಮಾನುಜರು ತಮ್ಮ, ಇಯಲ್ವು-ಸ್ವಭಾವವನ್ನು, ಕಂಡು-ನೋಡಿ, ನಾಟೈಯ-(ಆಯುಕ್ತರೊಡನೆ ಯುಕ್ತಿಯಿಂದ) ಸ್ಥಾಪಿತವಾದ, ನೀಶಮ್-ತುಚ್ಛವಾದ, ಶಮಯಂಗಳ್-ಸುತಗಳನ್ನು, ಮಾಂಡನ-ನಶಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿ, ನಾರಣನೈ-ಶ್ರಿಯಃಪತಿಯನ್ನು, ಕಾಟೈಯ-ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿದ, ವೇದಮ್-ವೇದಗಳು, ಕಳಿಪುತ್ತದು-(ನಮಗೆ ಇನ್ನು ಕೊರತೆ ಇಲ್ಲವೆಂದು) ಗರ್ವಪಟ್ಟವು, ತೆನ್-ಸರ್ವವಿಧ ಲಕ್ಷಣವಾದ, ಕುರುಗೈ-ತಿರುನಗರಿಯನ್ನು ನಿತ್ಯವಾಸವಾಗಿ ಉಳ್ಳ, ವಳ್ಳಲ್-ಪರಮ ಉದಾರಿಗಳಾದ ನಮ್ಮಾಳ್ವಾರರು ಆಣತಿಯಿತ್ತಿರುವ, ನಾಟೈಮ್-ಇಲಾ-ಯಾವ ಕೊರತೆಯೂ ಇಲ್ಲದೆ ಇರುವ, ವಣ್-ಉದಾರ ಸ್ವಭಾವವುಳ್ಳ, ತಮಿಳ್-ಮರೈ-ದ್ರಾವಿಡ ವೇದಗಳೆಂದು ಹೆಸರಾದ ದಿವ್ಯಪ್ರಬಂಧಗಳು, ವಾಳ್ ನ್ನದು-ವೃದ್ಧಿಹೊಂದಿ ಸುಖಿಸಿದವು.

ಲೋಕವೆಲ್ಲಾ ಹೊಗಳುತ್ತಿರುವ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾದ ಸೌಶೀಲ್ಯಗುಣವುಳ್ಳ, ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರ ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ತೇಜಸ್ಸನ್ನು ಕಂಡು, ದುರ್ಮತಗಳೆಲ್ಲವೂ ನಾಶ ಹೊಂದಿದವು. ಸಕಲ ವೇದಗಳೂ ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ತಮ್ಮ ಶೃತಿಗಳಿಗೆ ತಪ್ಪು ಅರ್ಥಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿ ತಮ್ಮ ಹಿರಿತನವನ್ನು ತೆಗಳುವವರು ಇನ್ನಿಲ್ಲವೆಂದು ನೆಮ್ಮದಿ ಹೊಂದಿ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟವು. ನಮ್ಮಾಳ್ವಾರರು ಕರುಣಿಸಿದ ದಿವ್ಯಪ್ರಬಂಧಗಳು ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಉದ್ಧಾರವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಲು ಶಕ್ತವಾದೆವೆಂದು ಸಂತೋಷಪಟ್ಟವು.

ಕಂಡವರ್ ಶಿನ್ನೈಕವರುಮ್, ಕಡಿಪ್ಪೊಳಿಲ್ ತೆನ್ನರಂಗನ್
ಕೊಂಡರ್ ಕುಲಾವುಮ್ ಇರಾಮಾನುಶನ್ನೈ, ತೊಗೈಯಿರನ್ನ
ಪಂಡರುವೇದಂಗಳ್ ಪಾರ್ಮೇಲ್ ನಿಲವಿಡಪ್ಪಾರ್ತರುಳುವರ್
ಕೊಂಡಲ್ಯೆ ಮೇವಿತ್ತೊಳುಮ್, ಕುಡಿಯಾ

ಮಂಗಳ್ ಕೋಕ್ಕುಡಿಯೇ. 55

ಲೋಕೈಯಿರನ್ನ-ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲದೆ ಅನಂತವಾದ, ಪಣಿತರ್-ಸುಸ್ವರದಿಂದ ಹೇಳುವ
ಪಂಡಿತರಿಂದ, ವೇದಂಗಳ್-ವೇದಗಳು, ಪಾರ್ಮೇಲ್-ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ, ನಿಲವಿಡ-
ವ್ಯಾಪಿಸುವಂತೆ, ಪಾತವರುಳುಮ್-ಅಲೋಚಿಸಿ ಕೃಪೆಮಾಡಿದ, ಕೊಂಡಲ್ಯೆ-ಮೇಘ
ಗಳಂತೆ ಔದಾರ್ಯವುಳ್ಳ, ಕಂಡವರ್-ದರ್ಶನ ಮಾಡಿದವರ ಯಾವ, ಶಿಂದೈ-ಹೃದಯ
ವನ್ನು, ಕವರುಮ್-ವಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತ, ಕಡಿ-ಪರಿಮಳಯುಕ್ತವಾದ,
ಪೊಳಿಲ್-ಹೂದೋಟಿಗಳುಳ್ಳ, ತೆನ್-ರಮ್ಯವಾದ, ಅರಂಗನ್-ಉಭಯ ಕಾವೇರಿ
ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಪವಡಿಸಿರುವ ಶ್ರೀರಂಗನಾಥಸ್ವಾಮಿಗೆ, ತೊಂಡರ್-ಭಕ್ತರ, ಕುಲಾ
ವುಮ್-ಒಡನಾಡುತ್ತಿರುವ, ಇರಾಮಾನುಶನ್ನೈ-ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರನ್ನು,
ಮೇವಿ-ಹೋಗಿ, ತೊಳುಮ್-ಆಶ್ರಯಿಸಿರುವ, ಕುಡಿ-ವಂಶವು, ಎಂಗಳ್-
ನಮ್ಮನ್ನು, ಕೋ-ಸಂರಕ್ಷಿಸುವಂತಾ, ಕುಡಿಯಾಮ್-ಕುಲವು ಆಗುತ್ತದೆ.

ಲೋಕದಲ್ಲಿ ವೇದಗಳಲ್ಲಿ ಗೌರವ ಬುದ್ಧಿಯು ಕಡಿಮೆಯಾಗಿ ವೇದಮಾರ್ಗವನ್ನು
ಬಿಡುತ್ತಿರುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ಶ್ರೀರಾಮಾನುಜರು ಅವತರಿಸಿ, ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ಬುದ್ಧಿ
ವೃದ್ಧಿಯಾಗುವಂತೆ, ಶ್ರೀಭಾಷ್ಯಾದಿ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿ, ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪಿಸಿದ ಔದಾರ್ಯ
ಗುಣಗಳುಳ್ಳವರಾಗಿ, ಸಕಲಜನ ಮನೋಹರವಾದ ಪರಿಮಳಭರಿತ ದಿವ್ಯ ಪುಷ್ಪೋ
ದ್ಯಾನಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದ, ರಮಣೀಯವಾದ ಶ್ರೀರಂಗ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿನ ಸ್ವಾಮಿಯಾದ
ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣನಿಗೆ ದಾಸರಾಗಿರುವ ಮಹಾತ್ಮರ ಸಹವಾಸದಲ್ಲಿರುವ, ಆ
ಶ್ರೀಮದ್ರಾಮಾನುಜರನ್ನು ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಆಶ್ರಯಿಸಿದವರ ಕುಲವೇ ನಮ್ಮನ್ನು
ಸಂರಕ್ಷಿಸುವ ಕುಲವಾಗುತ್ತದೆ.

ಕೋಕ್ಕುಲಮನ್ನರೈ ಮೂವೆಳುಗಾಲ್,

ಒರುಕೂರ್ ಮಳುವಾಲ್

ಪೋಕ್ಕಿಯದೇವನ್ನೈಪ್ಪೋತ್ತುಮ್ ಪುನಿದನ್,

ಪುನನಮಂಗುಮ್

ಅಕ್ಕಿಯ ಕೀರ್ತಿಯಿರಾಮಾನುಶನ್ನೈಯಡ್ಕೆನ್ನ ಪಿನ್

ಎನ್ ವಾಕ್ಕುರೈಯಾದು, ಎನ್ ಮನಮ್

ನಿನ್ನೈಯಾದಿನಿಮತ್ತೊನ್ನೈಯೇ. 56

ಕೊಕ್ಕುಲಮ್-ಕ್ಷತ್ರಿಯ ಕುಲದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ, ಮನ್ನರೈ-ರಾಜರನ್ನು, ಮೂವಳುಗಾಲ್-ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದು ಸಾರಿ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಮಾಡಿ, ಒರು-ಸಾಟಿಯಿಲ್ಲದ, ಕೂರ್-ಹರಿತವಾದ, ಮಳುವಾಲ್-ಗಂಡುಗೊಡಲಿಯಿಂದ, ಪೋಕ್ಕಿಯು-ಸಂಹಾರ ಮಾಡಿದ, ತೇವನೈ-ಸರ್ವೇಶ್ವರನಾದ ಪರಶುರಾಮನನ್ನು, ಪೋತ್ತುಮ್-ಸ್ತೋತ್ರ ಮಾಡುವ, ಪುನಿದನ್-ಪುಣ್ಯಾತ್ಮರನ್ನು, ಪುವನಮೆಂಗುಮ್-ಲೋಕವೆಲ್ಲವನ್ನೂ, ಆಕ್ಕಿಯು-ವ್ಯಾಪಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿದ, ಕೀರ್ತಿ-ಕೀರ್ತಿವಂದರಾದ, ಇರಾಮಾನುಶನೈ-ಶ್ರೀರಾಮಾನುಜರನ್ನು, ಅಡೈನ್ದಪಿನ್-ಆಶ್ರಯಿಸಿದ ಮೇಲೆ, ಇನಿ-ಇನ್ನುಳಿದ ಕಾಲ ವೆಲ್ಲವೂ, ಮತ್ತು ಒನ್ನೈ-ಇತರ ವಿಷಯವೊಂದನ್ನೂ, ಎನ್-ನನ್ನ, ವಾಕ್-ಸ್ತೋತ್ರ, ಉರೈಯಾದ-ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ, ಎನ್-ಮನಮ್-ನನ್ನ ಹೃದಯವು, ನಿನ್ನೆಯಾದು-ಬೇರೊಂದನ್ನು ಸ್ಮರಿಸದು.

ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದು ಬಾರಿ ಭೂಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಮಾಡಿ ದುಷ್ಟ ಕ್ಷತ್ರಿಯರನ್ನು ಸಂಹಾರ ಮಾಡಿದ ಪರಶುರಾಮಾವಾತಾರದ ಶ್ರೀಯುಪತಿಯನ್ನು ಸ್ತೋತ್ರ ಮಾಡುವವರನ್ನು ಪರಮ ಪಾವನರೂ, ಜಗದ್ವಿಖ್ಯಾತವಾದ ಕೀರ್ತಿಯನ್ನುಳ್ಳವರೂ ಆದ ಶ್ರೀಮದ್ರಾಮಾನುಜರನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿದ ಮೇಲೆ ನನ್ನ ಸ್ತೋತ್ರವು ಅವರನ್ನುಳಿದು ಬೇರೊಂದನ್ನು ವಲ್ಲದು, ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಅನ್ಯವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಸೇರದು.

ಮತ್ತೊರುಪೇರು ಮದಿಯಾದು, ಅರಂಗನ್ ಮಲರಡಿಕ್ಕಾಳ್

ಉತ್ತವರೇತನಕ್ಕುತ್ತವರಾಯ್ ಕೊಳ್ಳುಮುತ್ತಮನೈ,

ನತ್ತವರ್ ಪೋತ್ತುನಿರಾಮಾನುಶನೈಯಿನ್ನಾನಿಲತ್ತೇ

ಪೆತ್ತನನ್, ಪೆತ್ತಪಿನ್ ಮತ್ತರಿಯೇನೊರುಪೇದೈವೈಯೇ. 57

ಒರು-ಬೇರೊಂದು, ಪೇರು-ಪುರುಷಾರ್ಥವನ್ನು, ಮದಿಯಾದು-ಸಾಟಿಯಿಲ್ಲದ, ಅರಂಗನ್-ಶ್ರೀರಂಗನಾಥನ, ಮಲರ್ ಅಡಿಕ್ಕು-ಹೂವಿನಂತಹ ಪಾದಗಳಿಗೆ ಅಳ್-ದಾಸ್ಯವನ್ನು, ಉತ್ತವರೇ-ಹೊಂದಿದವರನ್ನೇ, ತನಕ್ಕು-ತಮಗೆ, ಉತ್ತವರಾಯ್-ತಮಗೆ ಆಪ್ತಬಂಧುಗಳೆಂದು, ಕೊಳ್ಳುಮ್-ಅಂಗೀಕರಿಸಲು, ಉತ್ತಮನೈ-ಶ್ರೇಷ್ಠರಾದ, ನಲ್-ತವರ್-ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ತಪಸ್ಸಿನಿಂದ ನಿಷ್ಕರಾದವರೊಡನೆ, ಪೋತ್ತುಮ್-ಸ್ತುತಿಸುತ್ತಿರುವವರಾದ, ಇರಾಮಾನುಶನೈ-ಶ್ರೀಮದ್ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರನ್ನು, ಇ-ಈ, ನಾನಿಲತ್ತೇ-ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ, ಪೆತ್ತನನ್-ಆಶ್ರಯಿಸುವಂತೆ ಲಭ್ಯನಾದೆ, ಪೆತ್ತಪಿನ್-ಇದು ಲಭ್ಯವಾದ ಮೇಲೆ, ಮತ್ತು ಒರು-ಬೇರೊಂದು, ವೇದೈವೈ-ಅವಿವೇಕವನ್ನು, ಅರಿಯೇನ್-ತಿಳಿದಿಲ್ಲ.

ಪರಮೈಕಾಂತಿನಿಷ್ಠರಾಗಿ ಶ್ರೀರಂಗನಾಥನ ಪರಮಭೋಗ್ಯವಾದ ಶ್ರೀಪಾದಾರ ವಿಂದಗಳನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿದ ಮಹಾತ್ಮರನ್ನೇ ತಮಗೆ ಸರ್ವವಿಧವಾದ ಬಂಧುಗಳೆಂದು ಗ್ರಹಿಸಿದ ಮಹನೀಯರೂ, ಉತ್ತಮ ತಪಸ್ಸುಗಳಿಂದ ಸ್ತೋತ್ರ ಮಾಡುವಂತಹ, ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರನ್ನು ಪರಮ ಪ್ರಾಪ್ಯವಾದವರೆಂದು ಆಶ್ರಯಿಸಿದೆ, ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಬೇರೆಯವರನ್ನು ಅವೇಕ್ಷಿಸುವ ಅವಿವೇಕವನ್ನು ಮಾಡಲಾರೆ.

ಪೇದೈಯರ್ ವೇದಪ್ಪೊರುಳಿದೆನ್ನುನ್ನಿ, ಪ್ಪಿರಮನನೈ

ನೋದಿಮುತ್ತೆಲ್ಲಾ ವುಯಿರುಮ್ ಅಂದು, ಎನ್ನುಯಿರ್ಗಳ್

ಮೆಯ್ ವಿಟ್ಟು,

ಆದಿಪರನೋಡೊನ್ನಾಮೆನ್ನು ಶೋಲ್ಲುಮವ್ವಲ್ಲಲೆಲ್ಲಾ ಮ್

ವಾದಿಲ್ ವೆನ್ನಾನ್, ಎಮ್ಮಿರಾಮಾನುಶನ್ ಮೆಯ್

ಮದಿಕ್ಕಡಲೇ. 58

ಪೇದೈಯರ್-ವೇದಗಳಿಗೆ ಅಪಾರ್ಥ ಕಲ್ಪಿಸುವ ಜ್ಞಾನಶೂನ್ಯರನ್ನು, ವೇದಮ್-ವೇದಗಳಲ್ಲಿನ, ಪೊರುಳ್-ಅರ್ಥವು, ಇದುಎನ್ನು-ಇದೇ ಎಂದು, ಉನ್ನಿ-ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ, ಪಿರಮನ್-ಬ್ರಹ್ಮವು, ನನ್ನುಎನ್ನು-ವಿಲಕ್ಷಣವಾದುದೆಂದು, ಓದಿ-ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿ, ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಾ ಉಯಿರುಮ್-ಇತರವೆಂಬ ಸಮಸ್ತ ಆತ್ಮರನ್ನು, ಅಂದುಎನ್ನು-ಆ ಬ್ರಹ್ಮವೇ ಎಂದು, ಉಯಿರ್ಗಳ್-ಆತ್ಮವು, ಮೆಯ್-ದೇಹವನ್ನು, ವಿಟ್ಟು-ಬಿಡುತ್ತಲೇ, ಆದಿ-ಕಾರಣಭೂತನಾದ, ಪರನೋಡು-ಸರ್ವ ಆತ್ಮಕನಾದ ಬ್ರಹ್ಮದಿಂದ, ಒನ್ನಾಮೆನ್ನು-ಒಂದಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುವ, ಶೋಲ್ಲುಮ್-ವಾದಿಸುವ, ಅವ್ವಲ್ಲಲ್-ಆ ಘೋಷಣೆಯು, ಎಲ್ಲಾ ಮ್-ಎಲ್ಲವೂ, ಮೆಯ್ ಮ್ಮದಿ-ವಾಸ್ತವ ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ, ಕಡಲ್-ಸಮುದ್ರದಂತೆ, ಎಮ್-ನಮ್ಮ ಯಾವ, ಇರಾಮಾನುಶನ್-ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರು, ವಾದಿಲ್-ವಾದದಲ್ಲಿ, ವೆನ್ನಾನ್-ಜಯಿಸಿದವರಾದರು.

ಪರಮಾತ್ಮನ ಸ್ವರೂಪವು ಪರಮ ವಿಲಕ್ಷಣವಾದುದೆಂದು ಹೇಳಿ, ಸಕಲ ಜೀವ ರಾಶಿಗಳೂ ಆ ಪರಮಾತ್ಮ ಸ್ವರೂಪವೇ, ಈ ಜೀವರು ದೇಹವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿದಂದೇ, ಆ ಪರಮಾತ್ಮ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಐಕ್ಯರಾಗುವರು ಎಂದು ವಾದಿಸುತ್ತಾ, ಅದೇ ಸತ್ಯ ವೆಂದೂ, ವೇದೋಕ್ತವೆಂದೂ ಕೆಲವು ಮೂರ್ಖರ ಪ್ರಲಾಪವನ್ನು, ರಾಮಾನುಜರು ಖಂಡಿಸಿ ಸತ್ಯವಾದ ಪರಮಾರ್ಥವನ್ನು ಸಾಧಿಸಿದರು. ಆ ಪರಮಾರ್ಥವು, ಚಿತ್ತು, ಅಚಿತ್ತು ಮತ್ತು ಈಶ್ವರ ಎಂಬ ತತ್ವಗಳು ಮೂರು. ಮೂರೂ ಸತ್ಯವೂ, ನಿತ್ಯವೂ ಆಗಿ, ಚಿದಚಿತ್ತುಗಳು ಈಶ್ವರನಿಗೆ ಶರೀರವು. ಅನಾದಿಯಾದ ಅವಿದ್ಯೆಯಿಂದ, ಮಾಡುವ, ನಾಶವಾಗುವ ಕರ್ಮಗಳಿಂದ ದೊರೆತ ಪ್ರಕೃತಿ ಸಂಬಂಧವೇ ಜೀವರ

ಸಹಜ ಜ್ಞಾನಾನಂದ ಸ್ವರೂಪವು ಮರೆಯಾಗಿರುವುದು. ಭಗವಂತನ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಆ ಕರ್ಮಗಳು ತೊಲಗಿ ಸ್ವಸ್ವರೂಪವು ಪ್ರಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ, ಪರಮಪದ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಕೈಂಕರ್ಯಾನುಭವ, ಗುಣಾನುಭವ ರೂಪ ಪರ ಮಾನಂದವು ಸಿದ್ಧಿಸುವುದು, ಅದೇ ಮೋಕ್ಷವು.

ಕಡಲಳವಾಯತಿಶೈಯೆಟ್ಟನುಳ್ಳುಮ್ ಕಲಿಯಿರುಳೇ,
ಮಿಡೈದರು ಕಾಲತ್ತಿರುಮಾನುಶನ್, ಮಿಕ್ಕನಾನ್ಯೈಯಿನ್
ಶುಡರಾಳಿ ಯಾಲವ್ವಿರುಳ್ಳೈತ್ತರಂದಿಲ ನೇಲುಯಿರೈ
ಯುಡೈಯವನ್, ನಾರಣನೆನ್ನರಿವಾರಿಲ್ಲೈಯುತ್ತುಣ್ಣೆ. 59

ಕಡಲವಾಯ-ನಾಲ್ಕೂ ಸಮುದ್ರದವರೆಗೆಯಿರುವ, ತಿಶೈಯೆಟ್ಟನುಳ್ಳುಮ್-ಸಕಲದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಕಲಿ-ಶನಿಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಒದಗಿದ, ಇರುಳೇ-ಅಜ್ಞಾನವೆಂಬ ಕತ್ತಲೆಯು, ಮಿಡೈತರು-ಅತಿಶಯವಾಗಿರುವ, ಕಾಲತ್ತು-ಕಾಲಪಲ್ಲಿ, ಇರಾಮಾನುಶನ್-ಶ್ರೀಮದ್ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರು, ಮಿಕ್ಕು-ಸರ್ವವು ಮಾಣೋತ್ಪಸ್ತವಾದ, ನಾನ್ ಮರೈಯಿನ್-ನಾಲ್ಕು ವೇದಗಳ ಯಾವ, ಶುಡರೋಳಿಯಾಲ್-ಅತ್ಯಧಿಕವಾದ ತೇಜಸ್ಸಿನಿಂದ, ಆ ಇರುಳ್ಳೈ-ಆ ಅಂಧಕಾರವನ್ನು, ತುರನ್ನಿಲನೇಲ್-ಹೋಗಲಾಡಿಸಲು ಆಗದೆ ಇರುವಾಗ, ಉಯಿರೈ-ಜೀವರನ್ನು, ಉಡೈಯವನ್-ಸ್ವಾಮಿಯಾದವನು, ನಾರಾಯಣನ್ ಎನ್ನು-ನಾರಾಯಣನೇ ಪರಾತ್ಪರನು, ಉತ್ತು-ಎಂಬ ತತ್ವಾರ್ಥದಿಂದ, ಉಣರ್-ನು-ಅನುಸಂಧಾನ ಮಾಡುವ, ಅರಿವಾರ್-ತಿಳಿಯುವವರು, ಇಲ್ಲೈ-ಇಲ್ಲವು (ಸ್ವರೂಪಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದೆ ಹೋಗುವುದು).

ಚತುಸ್ಸಮುದ್ರಗಳು ಎಲ್ಲೆಯಾಗಿ ಉಳ್ಳ ಈ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಕಲಿವುರುವನ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಆವೃತನಾದ ಅಜ್ಞಾನಾಂಧಕಾರವು ವಿಜೃಂಭಿಸುತ್ತಿರುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮದ್ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರು ಅವತರಿಸಿ, ಎಲ್ಲೆಡೆ ಆವರಿಸಿದ್ದ ಕಲಿದೋಷವನ್ನು ತೊಲಗಿಸಿ, ವೇದಜ್ಯೋತಿಯನ್ನು ಪ್ರಸರಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿ, ಅಜ್ಞಾನಾಂಧಕಾರವನ್ನು ನಾಶಮಾಡಲು, ಎಲ್ಲರೂ ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣನೇ ಪರಾತ್ಪರನೆಂದೂ, ಸರ್ವಶೇಷಿಯೆಂಬ ಪರಮಾರ್ಥವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಉದ್ಧಾರವಾದರು.

ಉಣರ್ ನ್ನ ಮೆಯ್ ಜ್ಞಾನಿಯರ್ ಯೋಗನೊ ರುಮ್,
ತಿರುಮಾಯೊಳಿಯಿನ್

ಮಣ್ಣರುಮಿನ್ನಿ ಶೈವನ್ನು ಮಿಡನೊ ರುಮ್, ಮಾಮಲರಾಳಿ
ಪುಣರ್ ನ್ನ ಪೊನ್ ಮಾರ್ಬನ್ ಪೊರುನ್ನಮ್

ಪಡಿದೊರುಮ್ ಪುಕ್ಕುಮಿಕ್ಕುಮ್

ಕುಣ್ಣಿಗಳ್ ಕೊಂಡಲ್, ಇರಾಮಾನುಶನೆಂಗುಲಕ್ಕೊಳುನ್ನೆ. 60

ಕುಣಮ್‌ತಿಗಳ್-ದಿವ್ಯಾತ್ಮಗುಣಗಳಿಂದ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಿದ್ದವರು, ಕೊಂಡಲ್-
 ಔದಾರ್ಯ ಉಳ್ಳವರೂ, ಎಮ್-ನಮ್ಮ, ಕುಲಮ್-ವಂಶಕ್ಕೆ, ಕೊಳನ್ನು-ಚಿಗುರಿ
 ನಂತಿರುವ, ಇರಾಮಾನುಶನ್-ಶ್ರೀಮದ್ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರು, ಉಣರ್‌ನ್ದ-
 ತಿಳಿದುಕೊಂಡ, ಮೇಯ್‌ಜ್ಞಾನಿಯರ್-ವಾಸ್ತವ ಜ್ಞಾನವಂತರ, ಯೊಗನೊಡ್ಡಿ
 ರುಮ್-ಗೋಷ್ಠಿಯಲ್ಲಿರುವ ಸ್ಥಳಗಳೆಲ್ಲವೂ, ತಿರುವಾಯ್ಮೊಳಿಯಿನ್-ತಿರುವಾ
 ಯ್ಮೊಳಿಯ, ಮುಣ್ಣುರ್ದಮ್-ಪರಿಮಳವುಳ್ಳ, ಇನ್-ವಿಲಕ್ಷಣನಾದ, ಇಶೈ-ಗಾನ
 ವನ್ನು, ಮುನ್ನುಮ್-ಯಾವಾಗಲೂ ಅನುಸಂಧಿಸುವ, ಇಡನೊಡ್ಡಿರುಮ್-ಪ್ರತಿ
 ಯೊಂದು ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿಯೂ, ಮಾಮಲರಾಳ್-ಪುಷ್ಪವಾಸಿನಿಯಾದ ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿಯು,
 ಪುಣರ್‌ನ್ದ-ಸೇರಿರುವ, ಪೊನ್-ರಮ್ಯವಾದ, ಮಾರ್ವನ್-ವಕ್ಷಸ್ಥಳವನ್ನುಳ್ಳ
 ಸರ್ವೇಶ್ವರನು, ಪೊರುನ್ದಮ್-ವಾಸಮಾಡುವಂತಾ, ಪದಿದೊಳುಮ್-ದಿವ್ಯ ದೇಶ
 ಗಳನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ, ಇರಾಮಾನುಶನ್-ರಾಮಾನುಜರು, ಎಮ್‌ಕುಲಕೊಳುನ್ದ-
 ನಮ್ಮ ವಂಶಕ್ಕೆ ಚಿಗುರಿನಂತಿರುದಿರು.

ಜ್ಞಾನ, ಭಕ್ತಿ, ವೈರಾಗ್ಯಾದಿ ಸಮಸ್ತ ದಿವ್ಯ ಕಲ್ಯಾಣಗುಣ ಪರಿಪೂರ್ಣರೂ,
 ಶ್ರೀವೈಷ್ಣವ ಮತವನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದಿಸುವಂತವರೂ, ಆದ
 ಶ್ರೀಮದ್ರಾಮಾನುಜರು, ಭಗವತ್ ಸ್ವರೂಪರೂಪಗುಣ ವಿಭೂತಿಗಳನ್ನು ಪರಿಪೂರ್ಣ
 ವಾಗಿ ಅನುಭವಿಸಿದಂತವರಾದ ಭಕ್ತಿರೂಪ ಜ್ಞಾನನಂತರಾದ ಆಳ್ವಾರುಗಳು
 ನೆಲೆಸಿರುವ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಭಗವದ್ಭಾಗವತ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸು
 ವಂತಹ ತಿರುವಾಯ್ಮೊಳಿ ದಿವ್ಯಪ್ರಬಂಧವನ್ನು ಅಧ್ಯಯನಾನುಸಂಧಾನ ಮಾಡುವ
 ದಿವ್ಯ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ, ಪರಾತ್ಪರನಾದ ಶ್ರೀಯಃಪತಿಯು ಸಂತೋಷದಿಂದ ನಿತ್ಯವಾಸ
 ಮಾಡುವ ದಿವ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರೇಮಪೂರಿತವಾಗಿ ನೆಲೆಸಿರುವರು.

ಕೊಳನ್ನು ವಿಟ್ಟೋಡಿಪ್ಪಡರುಮ್ ವೆಂಗೋಳ್‌ವಿನೈಯಾಲ್,
 ನಿರಯ

ತ್ತಳುಂದಿಯಿಟ್ಟೇನೈವನ್ನಾಟೊಂಡ ಸಿನ್ನುಮ್, ಅರುಮುನಿವರ್

ತೊಳುನ್ದವತ್ತೋನೆಮ್ಮಿರಾಮಾನುಶನ್ ತೊಲ್ ಪುಗಳ್ ಶುಡರ್‌ಮಿ

ಕೈಳುನ್ದದು, ಅತ್ತಾಲ್ ನಲ್ಲದಿಶಯಂಗ್ಕಂಡದಿರು ನಿಲಮೇ. 61

ಅರು-(ಶ್ರೀಯಃಪತಿಯನ್ನು) ಹೊಂದಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದ, ಮುನಿವರ್-
 ಮಹಾತ್ಮರುಗಳಿಗೂ ಕೂಡ, ತೊಳುಮ್-ಆಶ್ರಯವನ್ನು ನೀಡಿದಂತವರಾದ,
 ತವತ್ತೋನ್-ಪ್ರಸತ್ತಿಯೆಂಬ ಮಹಾತಪಸ್ಸುಳ್ಳವರೂ ಆದ, ಎಮ್‌ರಾಮಾನುಶನ್-
 ನಮ್ಮ ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರ, ಪುಗಳ್-ಕಲ್ಯಾಣಗುಣಗಳು, ಕೊಳುಂದುವಿಟ್ಟು-

ವೃದ್ಧಿಹೊಂದುತ್ತಿರುವಾಗ, ಓಡಿ-ಓಡಿಬಂದು, ಪಡೆರುಮ್-ಅತಿ ಹೆಚ್ಚಿನದಾದ, ವೆಮ್-ಕ್ರೂರವಾದ, ಕೋಳ್-ಪ್ರಬಲವಾಗಿಯೂ ಇರುವ, ವಿನೈಯಾಲ್-ಕರ್ಮಗಳಿಂದ, ನಿರಯತ್ತು-ದುಃಖಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾದ ಸಂಸಾರವೆಂಬ ಈ ಸರಕದಲ್ಲಿ, ಅಳುನ್ನಿಯಿಟ್ಟೇನೈ-ಮುಳುಗಿದ್ದ ನನ್ನನ್ನು, ನನ್ನ-ನಾನಿದ್ದ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಬಂದು, ಅಳ್-ಕೊಂಡುನುಮ್-ದಾಸನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಮೇಲೆ, ಶುಡರ್-ಮಿಕ್ಕು-ನಿರವಧಿಕ ತೇಜಸ್ಸಿನಿಂದ, ಎಳುಂದು-(ಇಂತಹವರು ಇನ್ನಾರಾದರೂ ಇರುವರೇನೋ ಅವರನ್ನೂ ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡಬೇಕು) ಹುಡುಕುತ್ತಾ ವೃದ್ಧಿಹೊಂದುತ್ತಿರುವ, ಅತ್ತಾಲ್-ಅದರಿಂದ, ಇರುವಿಲಮ್-ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಈ ಭೂಲೋಕವು, ನಲ್-ಅತಿಶಯಮ್-ಒಳ್ಳೆಯ ಆಶ್ಚರ್ಯವನ್ನು, ಕಂಡದು-ನೋಡುತ್ತಿದೆ.

ತಪಸ್ಸಂಪನ್ನರಾದವರು ಶ್ರಿಯೇಪತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಅಸಮರ್ಥರಾದಾಗ, ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸಿದ್ದ, ಪ್ರಪತ್ತಿ ಎಂಬ ಮಹಾತಪಸ್ವಿದ್ಧಿ ಪಡೆದಿರುವ ಯತಿರಾಜರನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸುವಂತಾಗಲು ಅವರ ಕಲ್ಯಾಣಗಣಗಳು ವೃದ್ಧಿಹೊಂದುತ್ತಿರಲಾಗಿ, ಸರ್ವದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ವ್ಯಾಪಿಸಿರುವ ನನ್ನ ದುಃಸ್ವರ್ಮಗಳಿಂದ ಸಂಸಾರ ನರಕರೂಪದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದ್ದ ಪಾಪಿಯಾದ ನನ್ನನ್ನು, ಶೇಷಭೂತನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಕಂಡೊಡನೆ ನನ್ನ ತೇಜಸ್ಸು ವೃದ್ಧಿಹೊಂದಿತು. ಅದರಿಂದ ಈ ಲೋಕದವರೆಲ್ಲಾ, ಇಂತಹ ಮಹಿಮಾವಂತರನ್ನು ಎಲ್ಲೂ ಕಂಡಿಲ್ಲವೆಂದು ಆಶ್ಚರ್ಯಪಡುವರು.

ಇರುಂದೇ ನಿರುವಿನೈಸ್ವಾಶಂಗಳತ್ತಿ, ಯಿನ್ನಿಯಾನಿರೈಯುಮ್
ವರುಂದೇನಿ ಎಮ್ಮಿರಾಮಾನುಶನ್, ಮನ್ನುಮಾಮುಲರ್ ತಾಳ್
ಪೊರುನ್ದಾನಿಲೈಯುಡೈಪ್ಪುನೈಯಿನೋರ್ಕೊಸ್ತುಮ್
ನನ್ನೈಶೈಯ್ಯಾ

ಪ್ಪೇರುಂದೇವರೈಪ್ಪರವುಮ್, ಪೆರಿಯೊರ್ ತಮ್

ಕಳಲ್ ಪಿಡಿತ್ತೇ. 62

ಎಮ್-ನಮಗೆ ನಾಥರಾದ, ಇರಾಮಾನುಶನ್-ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರ, ಮನ್ನು-ಬೆಳೆದ, ಮಾ-ಅತಿ ಪೂಜ್ಯವಾದ, ಮುಲರ್-ಪರಮ ಭೋಗ್ಯವಾದ, ತಾಳ್-ಶ್ರೀಪಾದಗಳಲ್ಲಿ, ಪೊರುನ್ದಾ-ಸೇರದೆ ಇರುವ, ನಿಲೈಯುಡೈ-ಸ್ವಭಾವವುಳ್ಳವರು, ಪುನ್ನೈಯಿನೋರ್ಕು-ದುರಭಿಮಾನ ಉಳ್ಳವರಿಗೂ, ಒನ್ನುಮ್-ಸ್ವಲ್ಪವಾದರೂ, ನನ್ನೈ-ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು, ಶೆಯ್ಯಾ-ಮಾಡದೆ ಇರುವ, ಪೆರುಂದೇವರೈ-ನಿತ್ಯಸೂರಿ ಸಮಾನರಾದ ಶ್ರೀವೈಷ್ಣವರುಗಳೂ, ಪರವುಮ್-ಸ್ತೋತ್ರ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ, ಪೆರಿಯಾರ್-ತಮ್-ಮಹಾಪ್ರಭಾವವನ್ನುಳ್ಳ, ಕಳಲ್-ಶ್ರೀಪಾದಗಳನ್ನು,

ಪಿಡಿತ್ತು-ಅಶ್ರಯಿಸಿ, ಇನ್ನು-ಈಗ, ಇರು-(ಪುಣ್ಯಪಾಪಗಳೆಂಬ) ಎರಡು ವಿಧವಾದ, ವಿನೈ-ಕರ್ಮಗಳ ಯಾವ, ಪಾಶಂ-ಕಟ್ಟನ್ನು, ಕಳತ್ತಿ-ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡವನಾಗಿ, ಇರುನ್ನೇನ್-ಧನ್ಯನಾಗಿ ಇರುವೆನು, ಯಾನ್-ಇಂತಹ ನಾನು, ಇನಿ-ಇನ್ನು ಮೇಲೆ, ಇರೈಯುಮ್-ನುತ್ತೆ ಸ್ವಲ್ಪವಾದರೂ, ವರುನ್ನೇನ್-ವ್ಯಸನಪಡುವುದಿಲ್ಲ.

ನಮಗೆ ಸ್ವಾಮಿಯಾದ ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರ ಚರಣಾರವಿಂದಗಳನ್ನೇ ಅಶ್ರಯಿಸದ ದುರಭಿಮಾನಿಗಳಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡದೆ ಇರುವ ಶ್ರೀವೈಷ್ಣವರನ್ನು ಉತ್ತಮ ದೇವತೆಗಳೆಂದು ಹೊಗಳುವ ಮಹನೀಯರ (ಕೂರತ್ತಾಳ್ವಾರರ) ಪಾದಾರವಿಂದಗಳನ್ನು ಅಶ್ರಯಿಸಿದ ಮೇಲೆ, ಈಗ ಸಕಲ ಕರ್ಮಗಳೂ ನಾಶವಾಗಿ ಕೃತಾರ್ಥನಾಗಿರುವೆನು. ಇನ್ನು ಯಾವ ವಿಧವಾದ ದುಃಖವನ್ನು ಹೊಂದಲಾರೆ.

ಮತ್ತೊಂದು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವು ಈ ರೀತಿ ಇದೆ : ಪೆರುಂದೇವರೈ-ಪೆರಿಯ ಪೆರುಮಾಳ್ ಎಂಬ ಶ್ರೀರಂಗನಾಥರನ್ನು, ಪರವುಮ್-ಸ್ತುತಿಸರಾಯಣರಾದವರು, ಪೆರಿಯೊರ್ತಮ್-ಕೂರತ್ತಾಳ್ವಾರರು ಎಂಬುದು. ಇಂದಿನಿಂದ ಸರ್ವಕಾಲವೂ ಸದಾ ಪರಮಾನಂದಪೂರ್ಣನಾಗಿರುವೆನು. ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ, ಸರ್ವ ಕರ್ಮಬಂಧಗಳಿಂದ ವಿಮುಕ್ತಿ ಹೊಂದಿರುವೆನು. ಈ ಮುಕ್ತಿಗೆ ಕಾರಣವೆಂದರೆ ರಾಮಾನುಜರ ಚರಣಾಶ್ರಿತರಾದ ಮಹಾತ್ಮ ಕೂರತ್ತಾಳ್ವಾರರ ಚರಣಸಮಾಶ್ರಯವು ನನಗೆ ಹೊರಕಿದುದರಿಂದ ಕೂರತ್ತಾಳ್ವಾರರು ಎಂತಹವರೆಂದರೆ ರಾಮಾನುಜರ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಸರ್ವಸ್ವವನ್ನೂ ದಾನಮಾಡತಕ್ಕ ಶ್ರೀರಂಗನಾಥನ ಸ್ತುತಿ ಪರಾಯಣರಾದವರು ; ಅಲ್ಲದೆ ಶ್ರೀರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರ ಚರಣಗಳಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ಇಲ್ಲದವರಿಗೆ ಯಾವ ಉಪಕಾರವನ್ನೂ ಮಾಡದೆ ಇರುವಂತಹವರು.

ಪಿಡಿಯೈತ್ತೊಡರುಮ್ ಕಳಿರೆನ್ನೆ , ಯಾನುನ್ ಪಿರಂಗಿಯಶೀರ್

ಅಡಿಯೈತ್ತೊಡರುನ್ನುಡಿನಲ್ ಗವೇಂಡುಮ್, ಅರಶಮಯ

ಚ್ಚೆಡಿಯೈತ್ತೊಡರುಮ್ ಮರುಳ್ ಶೆರಿನ್ನೋರ್

ಶಿದೈನ್ನೋಡವನ್ನಿ

ಪ್ಪೆಡಿಯೈತ್ತೊಡರುಮ್, ಇರಾಮಾನುಶನ್

ನುಕ್ಕಪಂಡಿದನೇ. 63

ಅರಶಮಯಮ್-ದುರ್ಮತಗಳಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತರಾದ, ಶಿಡಿಯೈ-ಪಾಪಗಳನ್ನು, ತೊಡರುಮ್-ಅನುಸರಿಸಲು ಬೇಕಾದ, ಮರುಳ್-ಅನಿವೇಕವನ್ನು, ಶೆರಿನ್ನೋರ್-ತುಂಬಿಕೊಂಡವರು, ಶಿದೈನ್ದು-ಭಗ್ನಹೃದಯರಾಗಿ, ಓಡ-ಭಯದಿಂದ ಪಲಾಯನ ಮಾಡುವಂತೆ, ವಂದು-ಬಂದು, ಇಪ್ಪಡಿಯೈ-ಈ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿರುವವರನ್ನು

(ಅಂಗೀಕರಿಸುವುದಕ್ಕೆ), ತೊಡರುಮ್—(ಸಮಯವನ್ನು ಅರಿತು) ಅನುಸರಿಸುವಂತೆ, ಮಿಕ್ಕ ಪಂಡಿತನ್—ನಿರವಧಿಕವಾದ ಪಾಂಡಿತ್ಯವುಳ್ಳ, ಇರಾಮಾನುಶಾ—ರಾಮಾನುಜರೇ!, ಪಿಡಿಯೈ—ಹೆಣ್ಣಾ ನೆಯನ್ನು (ಮೋಹದಿಂದ), ತೊಡರುಮ್—ಹಿಂಬಾಲಿಸುವ, ಕಳೆರನ್ನು—ಗಂಡಾನೆಯಂತೆ, ಯಾನ್—ನಾನೂ, ಉನ್—ತಮ್ಮ, ಶೀರ್—ಸೌಂದರ್ಯ, ಸೌಗಂಧ್ಯ, ಸೌಕುಮಾರ್ಯಾದಿ ಅನಂತ ಕಲ್ಯಾಣಗುಣಗಳಿಂದ, ಪಿರಂಗಿಯ—ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಿರುವ, ಅಡಿಯೈ—ಶ್ರೀಪಾದಗಳನ್ನು, ತೊಡರುಮ್ ಬಡಿ—ಅನುಸರಿಸುವ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು, ನಲ್ ಗವೇಂಡುಮ್—ಅನುಗ್ರಹಿಸಬೇಕು.

ಪೊದರುಗಳೋಪಾದಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದಿರುವ ದುರ್ಮತಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಬಂಧವುಳ್ಳ, ಪೂರ್ಣವಾದ ಅವಿವೇಕದಿಂದ ತುಂಬಿದಂತವರನ್ನೂ ಪಾರುಗಾಣಿಸಿದ, ಮತ್ತೂ ಇಂತಹ ಸ್ತುತ್ಯಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ನಿರತರಾಗಿ ಸಕಲ ಜೀತನರಿಗೂ ತತ್ವಜ್ಞಾನವನ್ನು ಉಪದೇಶಿಸಿದವರೂ, ಸಕಲ ಶಾಸ್ತ್ರಪಾರಂಗತರೂ, ಆದ ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರೇ!, ಗಂಡಾನೆಯು ಮೋಹದಿಂದ ಹೆಣ್ಣಾ ನೆಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವಂತೆ, ತಮ್ಮ ದಿವ್ಯ ಚರಣಗಳಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಮೋಹಗೊಂಡವನಾಗಿ ಆಶ್ರಯಿಸಿರುವ ದಾಸನನ್ನು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿ.

ಪಂಡರುಮಾರನ್ ಪಶುನ್ದ ಮಿಳ್, ಅನಂದಮ್

ಪಾಯ್ ಮದಮಾಯ್

ವಿಂಡಿಡವೆಂಗಿಳಿ ರಾಮಾನುಶಮುನಿವೇಳಮ್, ಮೆಯ್ಯ ಮೈಕ್ಕೊಂಡನಲ್ ವೇದಕ್ಕೊಳುಂದಂಡಮೇಂದಿಕ್ಕು ವಲಯತ್ತೇ

ಮುಂಡಿನಂದೇನ್ನದು, ವಾದಿಯರ್ ಗಾಳುಂಗಳ್

ಮುಂಡಿನಂದೇನ್ನದು, ವಾದಿಯರ್ ಗಾಳುಂಗಳ್

ವಾಳ್ ವತ್ತದೇ. 64

ಎಂಗಳ್—ನಮಗೆ, ಇರಾಮಾನುಶಮುನಿ—ರಾಮಾನುಜರೆಂಬ, ವೇಳುಮ್—ಆನೆಯು, ಮಾರನ್—ನಮ್ಮಾಳ್ವಾರರು, ಪಣ್—ಹಾಡಿನಲ್ಲಿ, ತರು—ಉಪದೇಶಿಸಿದ, ಪಶುಮ್—ಮನೋಜ್ಞವಾದ, ತಮಿಳ್—ದ್ರಾವಿಡ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿನ ದಿವ್ಯಪ್ರಬಂಧಗಳಲ್ಲಿ, ಅನಂದಮ್—ಸಂತೋಷಿಸುತ್ತಾ, ಪಾಯ್—ಸೂಸುವ, ಮತಮಾಯ್—ಮದಜಲವಾಗಿ, ವಿಂಡಿಡ—ಪ್ರವಹಿಸುತ್ತಾ, ಮೆಯ್ಯ ಮೈಕ್ಕೊಂಡ—ವಾಸ್ತವಾರ್ಥವನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತಿದ್ದ, ನಲ್ ವೇದಮ್—ವಿಲಕ್ಷಣವಾದ ವೇದವೆಂಬ, ಕೊಳುಂ ತಂಡಮ್—ರಮ್ಯವಾದ ದಂಡವನ್ನು, ವಂದಿ—ಧರಿಸಿ, ಕುವಲಯತ್ತೈ—ಭೂಮಂಡಲದಲ್ಲಿ, ಮುಂಡಿವನ್ನು—ತಳ್ಳಿಕೊಂಡು ಬಂದು, ಎನ್ನದು—ವಾದ ಪ್ರಿಯರಾಗಿ ಕಾದುವ, ವಾದಿಯರ್ ಕಾಳ್—ಪ್ರತಿಪಾದಿಗಳೇ, ಉಂಗಳ್—ನಿಮ್ಮ ಯಾವ, ವಾಳ್ವು—ವಾದ ಸಂಪತ್ತುಗಳೆಲ್ಲಾ, ಆತ್ತರು—ಮಣ್ಣು ಗೂಡಿದುವು.

ಶ್ರೀ ಶತಕೋಪರು ಕರುಣಿಸಿರುವ ತಿರುವಾಯ್ಮೊಳೆಯೇ ಮೊದಲಾದ ದಿವ್ಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳನ್ನು ಅನುಸಂಧಾನ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಪಡೆದ ಆನಂದದಿಂದ ಉಕ್ಕಿದ ಮದಜಲರೂಪದಲ್ಲಿ ಪ್ರವಹಿಸಿದ, ವಿಶಿಷ್ಟಾದ್ವೈತ ಪರವಾದ ವಾಸ್ತವಾರ್ಥವನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತಿರುವ ವಿಲಕ್ಷಣವಾದ ವೇದವೆಂಬ ಮನೋಜ್ಞವಾದ ದಂಡವನ್ನು ತಮ್ಮ ಹಸ್ತದಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿ, ನಮ್ಮ ರಾಮಾನುಜರು, ಮದಗಜದಂತೆ ಆ ಸೇತು ಶೀತಾ ಚಲ ಪರ್ಯಂತ, ವೇಂಕಟಾಚಲ, ಯಾದವಾಚಲ, ಸರಸ್ವತೀ ಪಿಠಾದಿ ದಿವ್ಯಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ತಮ್ಮೊಡನೆ ವಾದಕ್ಕೆ ಬಯಸಿದ ವಿದ್ವಾಂಸರೆಲ್ಲರನ್ನೂ ನಿರ್ನಾಮಗೊಳಿಸಿದರು. ಬಾಹ್ಯ ಕುದೃಷ್ಟಿಯುಳ್ಳ ಓ ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳೇ! ಶಿಷ್ಯ ಪ್ರಶಿಷ್ಯರುಗಳನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡಿರುವ ನಿಮ್ಮ ಸಂಪತ್ತೆಲ್ಲಾ ನಾಶವಾಯಿತಲ್ಲವೇ!

ನಾಳೆನತ್ತದು ತೊಲ್ಪೆನಾದಿಯರ್ಕು,

ಎನ್ನಮ್ ಮರೈಯವರ್ದಮ್

ತಾಳೆನತ್ತದುತನಮ್ ತಾರಣಿಪೆತ್ತದು, ತತ್ತುವನೂಲ್

ಕೂಳೆತ್ತದು ಕುತ್ತಮೆಲ್ಲಾಮ್ ಪದಿತ್ತಗುಣತ್ತಿನರ್ಕು

ಅನ್ನಾಳೆತ್ತದು, ನಮ್ಮಿರಾಮಾನುಜನ್ ತನ್ನ ಜ್ಞಾನತ್ತಿಲೇ. 65

ನಮ್-ನಮಗೆ ಸ್ವಾಮಿಯಾಗಿರುವ, ಇರಾಮಾನುಜನ್-ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರು, ತಂದೆ-ಉಪಕರಿಸಿದ, ಜ್ಞಾನತ್ತಿಲೇ-ಜ್ಞಾನದಿಂದ, ತೊಲ್ಪೆ-ವುರಾತನ ದಿಂದಲೂ ಇದ್ದ, ವಾದಿಯರ್ಕು-ವಾದಮಾಡುವ ಬಾಹ್ಯ ಕುದೃಷ್ಟಿಯುಳ್ಳವರಿಗೆ, ವಾಳ್ವು-ಸಂಪದವು, ಅತ್ತದು-ಹೋಯಿತು, ಎನ್ನಮ್ ಎಂದು ಯಾವಾಗಲೂ, ಮರೈಯವರ್ದಮ್-ವೈದಿಕರಾಗುವ, ತಾಳ್ವು-ಶ್ರಮವು, ಅತ್ತದು-ಹೋಯಿತು, ತಾರಣಿ-ಭೂಮಿಯು, ತನಮ್-ಭಾಗ್ಯವನ್ನು, ಪೆತ್ತದು-ಪಡೆದುಕೊಂಡಿತು, ತತ್ತುವನೂಲ್-ತತ್ವಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವಂತೆ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ, ಕೂಳೆಲ್ಲಾಮ್-ಸಂದೇಹಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ, ಅತ್ತದು-ನಿವಾರಿಸಲ್ಪಟ್ಟವು, ಕುತ್ತಮೆಲ್ಲಾಮ್-ದೋಷಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ, ಪದಿತ್ತ-ಹೊತ್ತಿದ್ದ, ಕುಣತ್ತಿನರ್ಕು-ಸ್ವಭಾವವುಳ್ಳವರಿಗೆ, ಅನ್ನಾಳ್-ಆ ದೋಷವು, ಅತ್ತದು-ನಶಿಸಿದವು.

ನಮಗೆ ಸ್ವಾಮಿಯಾಗಿರುವ ಯತಿರಾಜರು, ಉತ್ತಮವಾಗಿ ವಾದ ಮಾಡಿ, ಬಾಹ್ಯ ಕುದೃಷ್ಟಿಯುಳ್ಳವರನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಿರ್ನಾಮಗೊಳಿಸಿ, ಸಕಲ ಚೇತನರಿಗೂ ತತ್ವಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಉಪದೇಶಿಸಿದವರಾಗಿ, ಅವರು ಜ್ಞಾನವಂತರಾಗಲು, ಕ್ರಮ ಕ್ರಮವಾಗಿ, ಆಗಾಗಲೇ ದುರ್ಮತದ ವ್ಯಾಪಕತೆಯು ತಂತಾನೇ ನಾಶವಾಯಿತು. ಇದರಿಂದ ಸಕಲ ವೈದಿಕರ ಕೊರತೆಯು ನಿವಾರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಭೂಮಿಯು ನೆಮ್ಮದಿ

ಪಡೆಯಿತು. ತತ್ತ್ವಪ್ರತಿಪಾದನೆಯು ರಾಮಾನುಜರಿಂದ ಆಗುತ್ತಲೇ, ಸಕಲ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿನ ಸಂಶಯಗಳು ತೀರಿದವು. ಹಿಂದೆ ದೋಷಯುಕ್ತರಾದವರು ಈಗ ದೋಷಮುಕ್ತರಾಗಿ ಗುಣವಂತರಾದರು.

ಜ್ಞಾನಮ್ ಕನಿನ್ದನಲಂ ಗೊಂಡು, ನಾಡೊರುಮ್ ನೈಬವರ್ಕು
ವಾನಂ ಗೊಡುಪ್ಪದು ಮಾದವನ್, ವಲ್‌ವಿನ್ನೈಯೇನ್ ಮನತ್ತಿಲ್
ಈನಂ ಗಡಿಸ್ತ ವಿರಾಮಾನುಶನ್ರನ್ನೈಯೇಯ್ ದಿನರ್ಕು
ಅತ್ತಾನಂ ಗೊಡುಪ್ಪದು, ತನ್ ತಗವೆನ್ನುಮ್

ಶರಣ್ ಕೊಡುತ್ತೇ. 66

ಜ್ಞಾನಮ್-ಜ್ಞಾನವು, ಕನಿನ್ದ-ಪರಿವಕ್ಷ್ಯ ರೂಪವಾದ, ನಲಂಕೊಂಡು-ಪ್ರೇಮವನ್ನು ಉಳ್ಳವರಾಗಿ, ನಾಡೊರುಮ್-ಪ್ರತಿದಿನವೂ, ನೈಬವರ್ಕು-ಶೈಥಿಲ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿದವರಿಗೆ, ಮಾದವನ್-ಪ್ರಿಯಃಪತಿಯಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು, ವಾನಮ್-ಮೋಕ್ಷವನ್ನು, ಕೊಡುಪ್ಪದು-ಕೊಡುವನು, ವಲ್‌ವಿನ್ನೈಯೇನ್-ಮಹಾಪಾಪಿಯಾದ ನನ್ನ, ಮನತ್ತಿಲ್-ಹೃದಯದಲ್ಲಿ, ಈನಮ್-ದೋಷವನ್ನು, ಕದಿನ್ದ-ನಶಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿದ, ಇರಾಮಾನುಶನ್-ರಾಮಾನುಜರು, ತನ್ನೈ-ತಮ್ಮನ್ನು, ಎಯ್‌ದಿನರ್ಕು-ಹೊಂದಿದವರಿಗೆ, ತನ್-ತಮ್ಮ, ತಗವು ಎನ್ನುಮ್-ತಮ್ಮ ಕೃಪೆಯೆಂದು ಹೇಳಲ್ಪಡುವ, ಶರಣ್-ಸ್ವಾಮಿತ್ವವನ್ನು, ಕೊಡುತ್ತು-ಕೊಟ್ಟು, ಅತ್ತಾನಮ್-ಮೋಕ್ಷವನ್ನು, ಕೊಡುಪ್ಪದು-ಕೊಡಿಸಲಾಗುವುದು.

ಜ್ಞಾನವು ಪರಿಪಕ್ವವಾಗಿ ಪೂರ್ಣವಾದ ಪರಭಕ್ತಿಯಿಂದ, ಯಾವಾಗ, ಈ ದೇಹವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಗುಣಾನುಭವವನ್ನು ಪಡೆಯುವವೋ ಎಂದು ಎಲ್ಲ ಕಾಲದಲ್ಲೂ ಚಿಂತಿಸುವವರಿಗೇ, ಸರ್ವೇಶ್ವರನಾದ ಪ್ರಿಯಃಪತಿಯು ಪರಮಪದವನ್ನು ಕರುಣಿಸುತ್ತಾನೆ. ಮಹಾಪಾಪಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ ನನ್ನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ, ಪಾಪವಾಸನೆಯು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಇಲ್ಲದಂತೆ ನಾಶಮಾಡಿದ, ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿದವರಿಗೆ, ತಮ್ಮ ಕೃಪೆಯೆಂಬ ಸಾಧನವನ್ನಿತ್ತು, ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಯಾಸಪಟ್ಟು ದೊರಕಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲ ಪರಮಪದವನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ದೊರಕಿಸುವರು.

ಚರಣಮುಡೈನ್ದ ದರುಮನುಕ್ಕಾ, ಪಂಡುನೂತ್ತುವರೈ
ಮರಣಮುಡೈವಿತ್ತ ಮಾಯವನ್ರನ್ನೈ, ವಣಂಗೆ ವೈತ್ತ
ಕರಣಮಿವೈಯುಮಕ್ಕನೈನಿರಾಮಾನುಶನುಯಿರ್ ಗಟ್ಟು
ಅರಣಂಗೆವೈತ್ತಿಲನೇಲ್, ಅರಣಾರ್ ಮತ್ತಿವ್ವಾರುಯಿರ್ಕೇ. 67

ಚರಣಮ್-ಶ್ರಿಯಃಪತಿಯ ಶ್ರೀಪಾದಗಳನ್ನು, ಅಡೈಂದ-ಆಶ್ರಯಿಸಿದ, ತರುಮನಕ್ಕು-ಧರ್ಮರಾಜನಿಗಾಗಿ, ಸಂಡು-ಹಿಂದೆ, ನೂತ್ತವರೈ-ದುರ್ಯೋಧನಾದಿ ನೂರು ಮಂದಿಯರನ್ನೂ, ಮರಣಂ ಅಡೈವಿತ್ತ-ಸಾಯುನಂತೆ ಮಾಡಿದ, ಮಾಯನನ್-ಅಘಟಿತ ಘಟನಾಸಮರ್ಥನಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು, ತನ್ನೈ-ತನ್ನನ್ನು, ವಣಂಗಿ-ಆಶ್ರಯಿಸಲು, ವೈತ್ತ-ಕೊಟ್ಟಿರುವ, ಕರಣಮ್-ಇಂದ್ರಿಯಗಳು, ಇವೈ-ಇವು, ಉಮಕ್ಕುಅನ್ನು-ನಿಮ್ಮಗಳಿಗೆ ಸ್ವಂತವಾದವುಗಳಲ್ಲ, ಎನ್ನು-ಎಂಬ, ಅಂಗು-ಅದೇ ಇಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನು ಇತರ ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸಿದಾಗ, ಇರಾಮಾನುಶನ್-ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರು, ಉಯಿರ್-ಗಟ್ಟು-ಜೀವರಿಗೆ, ಅರಣ್-ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು, ಅವೈತ್ತಿಲನೇಲ್-ಕೊಡಲು ಆಗದೆ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ, ಇವ್ವಾರುಯಿರ್ಕು-ಈ ಆತ್ಮರಿಗೆ, ಅರಣ್-ರಕ್ಷಕರು, ಮತ್ತು-ಬೇರೆ, ಆರ್-ಯಾರಿದ್ದಾರೆ.

ತನ್ನನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿದ ಧರ್ಮರಾಜನ ನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ಮಹಾಭಾರತ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ದುರ್ಯೋಧನಾದಿಗಳನ್ನು ನಾಶಮಾಡಿದ, ಅಘಟಿತ ಘಟನಾಸಮರ್ಥನಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು, ತನ್ನನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಮತ್ತು ಅದರಿಂದ ಉದ್ಧಾರವಾಗುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ಜೀತನರಿಗೆ ಇಂದ್ರಿಯಾದಿಗಳನ್ನು ಇತ್ತನಲ್ಲದೆ, ತಮ್ಮ ಇಷ್ಟಾನುಸಾರ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅಲ್ಲ ಎಂಬ ಅರ್ಥವಿಶೇಷವನ್ನು ಯತಿರಾಜರು ತಮ್ಮ ನಿರ್ಹೇತುಕ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಜೀವರಿಗೆ ಉಪದೇಶಿಸಿ ರಕ್ಷಿಸದೇ ಹೋದರೆಂದರೆ, ಈ ಜೀವಾತ್ಮರಿಗೆ ಉದ್ಧಾರ ಸಿದ್ಧಿಯು ದುರ್ಲಭವೇ ಆಗುತ್ತಿತ್ತು.

ಅರೆನಕ್ಕುನುನಿಗರ್ ಶೊಲ್ಲಿಲ್, ಮಾಯನನೈವರ್ ದೆಯ್ ವ

ತೇರಿನಿರ್ಚೆಪ್ಪಿಯುಕೀದೈಯಿನ್ ಶೆಮ್ಮೈ, ಪೊರುಳ್ ದೆಯಿ

ಪ್ಪಾರಿನಿರ್ಚೊನ್ನ ವಿರಾಮಾನುಶನ್ನೈಪ್ಪಣೆಯುಮ್ ನಲ್ಲೋರ

ಶೀರಿನಿರ್ಚೆಪ್ಪು ಪಣೆನ್ನದು, ಎನ್ನಾವಿಯುಮ್

ಶಿಷ್ಟೈಯುಮೇ. 68

ಮಾಯನ್-ಆಶ್ಚರ್ಯಭೂತನಾದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು, ಅನ್ನು-ಯುದ್ಧರಂಗದಲ್ಲಿ ಅರ್ಜುನನು ವಿಷಾದ ಪೂರಿತನಾಗಿ ನಮ್ರನಾದಾಗ, ಐಮರ್-ಸಂಚ ಪಾಂಡವರಲ್ಲಿ, ತೆಯ್ ವಮ್-ದಿವ್ಯವಾದ, ತೇರಿನಿಲ್-ರಥದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು, ಶಿಷ್ಟಿಯ-ಹೇಳಿದ, ಕೀದೈಯಿನ್-ಭಗವದ್ಗೀತೆಯ, ಪೊರುಳ್-ಅರ್ಥವನ್ನು, ತೆಯಿ ವಿಶದವಾಗಿ ತಿಳಿಯುವಂತೆ, ಪಾದಿನಿಲ್-ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ, ಶೊನ್ನ-ತಿಳಿಯಪಡಿಸಿದ, ಇರಾಮಾನುಶನೈ-ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರನ್ನು, ಪಣೆಯುಂ-ಆಶ್ರಯಿಸಿರುವ, ನಲ್ಲೋರ-ಉತ್ತಮರು, ಶೀರಿನಿಲ್-ಕಲ್ಯಾಣಗುಣಗಳಲ್ಲಿ, ಶೆನ್ನು-ಇತರ ವಿಷಯ

ಗಳಲ್ಲಿ ಸೇರದೆ) ಹೋಗಿ, ಎನ್ನಾವಿಯುಮ್-ನನ್ನ ಆತ್ಮವನ್ನು, ಶಿಂದೈಯುಮ್-ಹೃದಯವನ್ನೂ, ಪಡಿಂದದು-(ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಜೀವಿಸದು) ಎಂಬಂತೆ ಆಸಕ್ತವಾಗಿದೆ, ಶೋಲ್ಲಿಲ್-ಹೇಳಿದ ಕಡೆ, ಆರ್-ಯಾರು, ಎನಕ್ಕು-ನನಗೆ, ನಿಗರ್-ಸಮಾನರು.

ಅಘಟಿತ ಘಟಿನಾ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ತೋರಿ, ಸಕಲ ಚೇತನರನ್ನು ಅಶ್ವರ್ಯಗೊಳಿಸಿದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ಪಾಂಡವರ ರಥದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಉಪದೇಶಿಸಿದ ಭಗವದ್ಗೀತೆಯ, ತತ್ವಾರ್ಥವನ್ನು ಗೀತಾಭಾಷ್ಯ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಲೌಕಿಕರಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುವಂತೆ ಪ್ರಸಾದಿಸಿದ, ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿದ ಸತ್ಪುರುಷರ ಯಾವ ಕಲ್ಯಾಣಗುಣಗಳಿಗೆ ಸೋತು, ನನ್ನ ಪ್ರಾಣವು ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ತ್ವರಿತವಾಗಿ ಹೊರಟು, ಅಲ್ಲಿ ದೃಢವಾಗಿ ಆಸಕ್ತವಾಯಿತು. ಅದರಿಂದ ಈಗಿನ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಆಲೋಚಿಸಿ ನೋಡಲು, ನನಗೆ ಸಮಾನರು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲವು.

ಶಿನ್ದೈಯಿನೋಡು ಕರಣಂಗಳ್ ಯಾವುಮ್

ಶಿದೈನ್ನು, ಮುನ್ನಾ

ಳನ್ನಮುತ್ತಾಳ್ ನ್ನದುಕಂಡು, ಅನೈಯೆನ್ರನಕ್ಕನ್ರರುಳಾಲ್

ತನ್ನವರಂಗನುಮ್ ತನ್ ಶರಣ್ ತನ್ನಿಲನ್ ತಾನದುತನ್ನು,

ಎನ್ನೈಯಿರಾಮಾನುಶನ್ ವನ್ನೆಡುತ್ತನನಿನ್ನೈಯೇ.

69

ಮುನ್ನಾಳ್-ಭಗವತ್ಸೃಷ್ಟಿಗೆ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ, ಶಿನ್ದೈಯಿನೋಡು-(ಪ್ರಧಾನವಾದ) ಹೃದಯದಿಂದ ಕೂಡಿದ, ಕರಣಂಗಳ್ ಯಾವುಮ್-ಸಕಲೇಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನೂ, ಶಿದೈನ್ನು-ಸವೆಸಿ, ಅನ್ನಮ್-ಉತ್ತು-ನಶಿಸಿ, ಅಳ್-ನ್ನದುಕಂಡು-ಅಣಗಿದುದನ್ನು ಕಂಡು, ಅನೈ-ಆ ಇಂದ್ರಿಯಗಳು, ಎನ್-ತನಗೆ, ಅನು-ಆ ಸೃಷ್ಟಿ ಸಮಯದಂದು, ಅರುಳಾಲ್-ಕೇವಲ ಕೃಪೆಯಿಂದ, ತಂದ-ಕೊಟ್ಟಂತಹ, ಅರಂಗನುಮ್-ಶ್ರೀರಂಗನಾಥನು, ತನ್ ಶರಣ್-ತನ್ನ ಪಾದಾರವಿಂದಗಳನ್ನು, ತಂದು-ಕೊಟ್ಟು, ಎನ್ನೈ-ಸಂಸಾರ ಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದ್ದ ನನ್ನನ್ನು, ಇನ್ನು-ಈಗ, ಎಡುತ್ತವನ್-ಕಡೆಹಾಯಿಸಿದರು.

ಮಹಾ ಪ್ರಳಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಸಕಲೇಂದ್ರಿಯಗಳೂ ನಶಿಸಿ, ಅಚಿತ್ತ್ರಾಯರಾಗಿ ಇದ್ದ ಜೀವರ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಕಂಡು ಕನಿಕರಿಸಿ, (ಇಂದ್ರಿಯಾದಿಗಳನ್ನು) ಕರಣ ಕಳೇಬರಗಳನ್ನು ಆ ಸರ್ವೇಶ್ವರನಾದ ರಂಗನಾಥನು ಕೊಟ್ಟನೇ ವಿನಃ ತನ್ನ ಪಾದಾಶ್ರಯವನ್ನು ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಆ ಕೊರತೆಯು ತೀರುವಂತೆ ರಾಮಾನುಜರು ಇಂದು ಚರಣಾಶ್ರಯ ದಾನಮಾಡಿ ಚೇತನರನ್ನು ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡಿದರು.

ಎನ್ನೈಯುಮ್ ಪಾರ್ತೆನ್ನಿ ಯಲ್ಲೈಯುಮ್ ಪಾರ್ತು,
ಎಣ್ಣೆಲ್ ಪಲ್ ಗುಣತ್ತ

ಉನ್ನೈಯುಮ್ ಪಾರ್ಕಿಲರುಳ್ ಶೆಯ್ ವದೇನಲಮ್,
ಅನ್ನಿಯೆನ್ನಾಲ್

ಪಿನ್ನೈಯುಮ್ ಪಾರ್ಕಿಲ್ ನಲಮುಳದೇಯುಮ್
ಪೆರುಂಗರುಣೈ

ತನ್ನೈಯಿನ್ ಪಾರ್ಪರ್,

ಇರಾಮಾನುಶಾ ಉನ್ನೈಚ್ಚಾರ್ ನ್ದವರೇ. 70

ಎನ್ನೈಯುಮ್-ವಿಷಯಾಸಕ್ತನಾದ ನನ್ನನ್ನು, ಪಾರ್ತು-ಕಟಾಕ್ಷಿಸಿ, ಎನ್-ನನ್ನ, ಇಯಲ್ ವಯುಮ್-ಕೆಟ್ಟನಡವಳಿಕೆಗಳನ್ನೂ, ಪಾರ್ತು-ಕಟಾಕ್ಷಿಸಿ, ಎಣ್ಣೆಲ್-ಎಣೆಯಿಲ್ಲದ, ಪಲ್ ಗುಣತ್ತ-ಅನೇಕ ಕಲ್ಯಾಣಗುಣಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ, ಉನ್ನೈಯುಮ್-ಮಹಾತ್ಮರಾದ ತಮ್ಮನ್ನು (ರಾಮಾನುಜರನ್ನು), ಪಾರ್ಕಿಲ್-ನೋಡಿದಾಗ, ಅರುಳ್ ಶೆಯ್ ವದೇ-ನಿರ್ದೇಶಿತವಾದ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಸಲಹಿದುದೇ, ನಲಮ್-ಒಳ್ಳೆಯದಾಯಿತು, ಅನ್ನಿ-ಇದೇ ಅಲ್ಲದೆ, ಪಿನ್ನೈಯುಮ್-ಮತ್ತು, ಪಾರ್ಕಿಲ್-ವಿಚಾರ ಮಾಡಿದಾಗ, ಎನ್ ಬಾಲ್-ನನ್ನಲ್ಲಿ, ನಲಮ್-ಮೇಲಾದ ಗುಣವು, ಉಳಿದೇ-ಇದಯೇ, ಉನ್ನೈ-ತಮ್ಮನ್ನು, ಶಾರ್ ನ್ದವರ್-ಆಶ್ರಯಿಸಿದವರು, ಉನ್-ತಮ್ಮ, ಪೆರುಮ್ ಕರುಣೈ ತನ್ನೈ-ನಿರವಧಿಕ ಕೃಪೆಯನ್ನು, ಎನ್-ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ, ಪಾರ್ ಪರ್-ನೋಡುತ್ತಾರೆ.

ಓ ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರೇ! ಯಾವ ನನ್ನ ಘೋರತರ ದುಷ್ಟತ್ವಗಳನ್ನೂ, ಮಹಾತ್ಮರಾದ ತಮ್ಮ ಎಣ್ಣೆ ಇಲ್ಲದ ಕಲ್ಯಾಣಗುಣಗಳನ್ನೂ ನೋಡಿದಾಗ, ನನ್ನಂತಹ ನೀಚನನ್ನೂ ಅಂಗೀಕರಿಸಿ ಮೇಲೆನಿಸಿದಿರಿ, ಇದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನಾನು ಮಾಡಿದ ಕೃತ್ಯಗಳನ್ನು ಎಣಿಸಿ ನೋಡಲು, ಉತ್ತಮ ಗುಣಗಳಾವುವೂ ಇಲ್ಲದ ನನ್ನನ್ನು ಬಿಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಗುಣವಂತರಾದ, ಸರ್ವೋತ್ತಮರಾದ ರಾಮಾನುಜರನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಲು ಬಂದವರು ನೀಚರೆಂಬುದನ್ನು ಎಣಿಸಿ ಬಿಟ್ಟದ್ದಿರಾದರೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿದವರು ನಿಮ್ಮ ಕೃಪೆಯನ್ನು ಏನೆಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತಿದ್ದರು ?

ಶಾರ್‌ನ್ದದೆನ್ ಶಿನ್ದೈಯುನ್ ತಾಳಿಣೈಕ್ಕೀಳ್,

ಅನ್ಬದಾನ್ ಮಿಗವುಮ್

ಕೂರ್‌ನ್ದದತ್ತಾಮುರೈತ್ತಾಳ್ ಗಳುಕ್ಕು,

ಉನ್ರನ್ ಕುಣಂಗಳುಕ್ಕೇ

ಶೀರ್‌ನ್ದದೆನ್ ಶೆಯ್ ಗೈಮುನ್ ಶೆಯ್‌ವಿನೈ ನೀಶೆಯ್

ವಿನೈಯೆದನಾಲ್

ಪೇರ್‌ನ್ದದು, ವಣ್ಣೈಯಿರಾಮಾನುಶಾವೆಮ್

ಪೆರುಂದಗೈಯೇ. 71

ವಣ್ಣೈ-(ಪಡೆಯುವವನು ತುಚ್ಛನಾದರೂ, ಕೊಡುವವನು ಅದನ್ನು ನೋಡದೆ ಇರುವಂತ) ಔದಾರ್ಯಗುಣಗಳನ್ನು, ಎಮ್-ನಮ್ಮ, ಪೆರುಂದಗೈ-ಅತ್ಯಂತ ಮಹಿಮೆಯುಳ್ಳ, ಇರಾಮಾನುಶ-ರಾಮಾನುಜರೇ, ಎನ್-ನನ್ನ, ಶಿನ್ದೈ-ಹೃದಯವು, ಉನ್-ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯಶೇಷಿಯಾದ ತಮ್ಮನ್ನು, ಇಣೈ-ಕೂಡಿರುವ, ತಾಳ್ ಕಿಳ್-ಶ್ರೀಪಾದಾರವಿಂದಗಳಲ್ಲಿ, ಶಾರ್‌ನ್ದದು-ಹೊಂದಿರುವುದು, ಅತ್ತಾಮುರೈತ್ತಾಳ್ ಗಳುಕ್ಕು-ತಾವರೆ ಪುಷ್ಪಗಳಂತಹ ಆ ಶ್ರೀಪಾದಗಳಿಗೆ, ಅನ್ಬದಾನ್-ಸ್ನೇಹವಾದುದು, ಮಿಗವುಮ್-ನಿರವಧಿಕವಾದಂತೆ, ಕೂರ್‌ನ್ದದು-ಅತಿಶಯವಾಗಿದೆ, ಎನ್-ನನ್ನ, ಶೆಯ್‌ಗೈ-ವೃತ್ತಿಯಾದುದು, ಉನ್ದನ್-ತಮ್ಮ ಯಾವ, ಕುಣಂಗಳುಕ್ಕೇ-ಆ ದಿವ್ಯ ಗುಣಗಳಿಗೆ, ಶೀರ್‌ನ್ದದು-ಅಪೇಕ್ಷೆಪಡುತ್ತಾ, ಮುನ್‌ಶೆಯ್‌ವಿನೈ-ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು, ನೀ-(ಅವನ್ನು ನಿವಾರಿಸಿದ) ತಾವು, ಶೆಯ್-ಮಾಡಿದ, ಅದು-ಆ, ವಿನೈಯಾಲ್-ಕೃಪೆಯಿಂದ, ಪೇರ್‌ನ್ದದು-ಬಿಟ್ಟುಹೋಯಿತು.

ಸ್ವರೂಪಜ್ಞಾನಾದಿಗಳನ್ನು ಲಭ್ಯಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿಚ್ಛಿಸುವವನು ಕೇಳೆಂದು ಆಲೋಚಿಸದೆ ಕರುಣಿಸುವ, ಅತಿ ಗಂಭೀರ ಸ್ವಭಾವವುಳ್ಳ ಸ್ವಾಮಿಯಾದ ರಾಮಾನುಜರೇ! ನನ್ನ ಹೃದಯವು ತಮ್ಮ ಶ್ರೀಪಾದಗಳೆಂದು ಕೂಡಿ ಹೊಂದಿ ಕೊಂಡಿರುವುದು. ಆ ಶ್ರೀಪಾದಗಳಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯುಂಟಾದುದೂ ಅತಿಶಯವಾದುದು, ನಾನು ಮಹಾತ್ಮರಾದ ತಮ್ಮ ದಿವ್ಯಗುಣಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಪೇಕ್ಷೆಹೊಂದಿ, ತಮ್ಮ ಕೈಂಕರ್ಯದಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತನಾಗಿರುವವನು. ಹೀಗಿರುವಾಗ ನನ್ನ ಪೂರ್ವಾರ್ಚಿತ ಕರ್ಮ ಗಳೆಲ್ಲಾ ತಮ್ಮ ಕೃಪೆಯಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಪಲಾಯನ ಮಾಡಿದವು.

ಕೈತ್ತನನ್ ತೀಯಶಮಯಕ್ಕಲಗರ್ಬೆ, ಕ್ಕಾಶಿನಿಕ್ಕೇ

ಯುಯ್ ತ್ತನನ್ ತೂಯಮುರೈನೆರಿದನ್ನೈ,

ಯೆನುನ್ನಿ ಯುಳ್ಳಮ್

ನೆಯ್ ತ್ತವನ್ನೋಡಿರುನ್ನೇತ್ತಮ್ ನಿರೈಪುಗಳೋರುಡನೇ

ವೈತ್ತನನೆನ್ನೈ, ಯಿರಾಮಾನುಶನ್ ಮಿಕ್ಕವಣ್ಣೈಶೆಯ್ ದೇ. 72

ಇರಾಮಾನುಶನ್-ರಾಮಾನುಜರು, ಮಿಕ್ಕವಣ್ಣೈಶೆಯ್ದು-ಹೆಚ್ಚಿನ ತಮ್ಮ ಉದಾರ ಗುಣದಿಂದ, ತೀಯ-ನೀಚವಾದ, ಶಮಯಮ್-ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳನ್ನೇ ಹಿಡಿದು ಕೊಂಡು, ಕಲಗರ್ಬೆ-ಕಲಹ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಂತವರನ್ನು, ಕೈತ್ತನನ್-ಜಯಿಸಿದವರಾಗಿ, ತೂಯ-ಪರಿಶುದ್ಧವಾನ, ಮುರೈನೆರಿತನ್ನೈ-ವೇದಮಾರ್ಗವನ್ನು, ಕಾಶಿನುಕ್ಕು-ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ, ಉಯ್ ತ್ತನನ್-ಪ್ರವರ್ತಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿದರು, ಎನ್ನು-ಎಂದು, ಉನ್ನಿ-ಅನುಸಂಧಾನ ಮಾಡುವ, ಉಳ್ಳಮ್-ಮನಸ್ಸು, ನೆಯ್ ತ್ತು-ಮೃದುವಾದ, ಅವ್ವನೋಡು-ಪ್ರೇಮದಿಂದ, ಇರುಂದು-ಇದ್ದು, ಎತ್ತಮ್-ಸ್ತೋತ್ರ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ, ನಿರೈ-ಸಂಪೂರ್ಣವಾದ, ಪುಗಳೋರುಡನೇ-ಪರಿಪೂರ್ಣ ಗುಣವಂತ ರೊಡನೆಯೂ ಸಹ, ಎನ್ನೈ-ನನ್ನನ್ನು, ವೈತ್ತನನ್-ಕರುಣಿಸಿ ಸೇರಿಸಿದರು.

ರಾಮಾನುಜರು ತಮ್ಮ ಔದಾರ್ಯಾತಿಶಯ ಗುಣಗಳಿಂದ, ಹೆಚ್ಚಿನ ನೀಚವಾದ ವೇದಬಾಹಿರ ಬೌದ್ಧಾದಿ ಕುಮತಗಳನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿ ಕಲಹ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದವರನ್ನು ನಾಶಗೊಳಿಸಿ (ಅವರನ್ನು ವಾದದಲ್ಲಿ ಸೋಲಿಸಿ, ತಮ್ಮ ಮತವನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿ), ಪರಿಶುದ್ಧವಾದ ವೇದಮಾರ್ಗವನ್ನು ಭೂಮಂಡಲದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪಿಸಿದರು. ಇಂತಹ ಯತಿರಾಜರ ವೈಭವವನ್ನು ಅನುಸಂಧಾನ ಮಾಡಿ, ಪ್ರೇಮಾತಿಶಯ ದಿಂದ ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡುವ ಮಹನೀಯರ ಗೋಷ್ಠಿಗೆ ನನ್ನನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಕರುಣೆ ತೋರಿದ ಮಹಾತ್ಮರಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ವಣ್ಣೈಯಿನಾಲುಮ್ ತನ್ ಮಾದಗವಾಲುಮ್,

ಮದಿಪುರೈಯುಮ್

ತಣ್ಣೈಯಿನಾಲುಮಿತ್ತಾರಣೆಯೋರ್ ಗಟ್ಟು,

ತ್ತಾನ್ ಶರಣಾಯ್

ಉಣ್ಣೈಯಿನನ್ ಜ್ಞಾನಮುರೈತ್ತವಿರಾಮಾನುಶನೈಯುನ್ನುಮ್

ತಿಣ್ಣೈಯಲ್ಲಾ ಲೆನಿಕ್ಕಿಲ್ಲೈ, ಮತ್ತೋರ್ ನಿಲೈ

ತೇರ್ ನಿಡಲೇ. 73

ತನ್-ತಮ್ಮ, ವಣ್ಣೈಯಿನಾಲುಮ್-ಔದಾರ್ಯದಿಂದ, ಮಾಗದವಾಲುಮ್-
ಪರಮಕೃಪೆಯಿಂದ, ಮದಿವುರೈಯುಮ್-ತಾಪಹರಣಾದ, ಸಂತೋಷವನ್ನೀವ
ಚಂದ್ರನಂತೆ, ತಣ್ಣೈಯಿನಾಲುಮ್-ಸೌಮ್ಯ ಸ್ವಭಾವದಿಂದ, ಇತ್ತಾರಣಿಯೊರ್
ಗಟ್ಟು-ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿರುವವರಿಗೆ, ತಾನ್-ತಾವೇ, ಶರಣಾಯ್-ರಕ್ಷಕರಾಗಿದ್ದು,
ಉಣ್ಣೈ-ವಾಸ್ತವಾಗಿ, ನಲ್-ವಿಲಕ್ಷನಾದ, ಜ್ಞಾನಮ್-ಜ್ಞಾನವನ್ನು, ಉರೈತ್ತ-
ಪ್ರತಿಸಾದಿಸಿದ, ಇರಾಮಾನುಶನೈ-ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರನ್ನು, ಉನ್ನುಮ್-
ಅನುಸಂಧಾನ ಮಾಡುವ, ತಿಣ್ಣೈಯಲ್ಲಾಲ್-ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಲ್ಲದೆ, ತೇರ್-ನ್ನಿದಿಲ್-
ವಿಚಾರಿಸಿ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಲು, ಎನಕ್ಕು-ನನಗೆ, ಮತ್ತು-ಅನ್ಯವಾದ, ಓರ್-ನಿಲೈ-
ಯಾವ ಕಾರಣವೂ, ಇಲ್ಲೈ-ಇಲ್ಲವು.

ಉಡೈಯವರು ತಮ್ಮ ಉದಾರ ಸ್ವಭಾವದಿಂದ, ಜೀವರನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಲು,
ಚಂದ್ರನಂತೆ ಆಹ್ಲಾದ ಮತ್ತು ಸೌಮ್ಯ ಸ್ವಭಾವದಿಂದ ತಾವೇ ರಕ್ಷಕರಾಗಿ ವಿಲಕ್ಷಣ
ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಉಪದೇಶಮಾಡಿ ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡಿದರು ಎಂಬುದನ್ನು ಅನುಸಂಧಾನ
ಮಾಡುವ ನನಗೆ ಪ್ರೇಮವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅಲ್ಲ.

ತೇರಾರ್ ಮರೈಯಿನ್ ತಿರಮೆನ್ನು, ಮಾಯವನ್ ತೀಯವರೈ

ಕೂರಾಳಿಕೊಂಡು ಕುರೈಪ್ಪದು, ಕೊಂಡಲನೈಯವಣ್ಣೈ

ಯೇರಾರ್ ಗುಣತ್ತಿಮ್ಮಿರಾಮಾನುಶನವ್ವಳಿಲ್ ಮರೈಯಿಲ್

ತೇರಾನವರೈಚ್ಚಿ ದೈಪ್ಪದು, ಅಪ್ಪೋದೊರುಶಿನ್ನೈಶೆಯ್‌ದೇ. 74

ಮರೈಯಿನ್-ವೇದಗಳ ಯಾವ, ತಿರಮ್-ಪ್ರಕಾಶವನ್ನು, ತೇದಾರ್-
ನಿರೂಪಿಸರು, ಎನ್ನು-ಎಂದು, ಮಾಯವನ್-ಆಶ್ಚರ್ಯ ಜ್ಞಾನಸಂಪನ್ನ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು,
ತೀಯವರೈ-ದುರ್ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನು, ಕೂರ್-ಭಯಂಕರವಾದ (ಹರಿತವಾದ), ಅಳಿ
ಕೊಂಡು-ಚಕ್ರವನ್ನು ಧರಿಸಿ, ಕುರೈಪ್ಪದು-ಕತ್ತರಿಸುವಂತದ್ದಾಗಿದೆ, ಕೊಂಡಲ
ನೈಯೆ-ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಸಲಹುವ ಇಚ್ಛೆಯಿಂದ ಮೋಡಗಳ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ, ವಣ್ಣೈ-
ಉದಾರ ಸ್ವಭಾವದಿಂದ, ಎದಾರ್-ಹೆಚ್ಚಿನ ಉತ್ತಮವಾದ, ಕರಣತ್ತು-ವಾತ್ಸಲ್ಯ,
ಕಾರುಣ್ಯ, ಸೌಶೀಲ್ಯಾದಿಗುಣಗಳಿಂದ, ಎಮ್ಮಿರಾಮಾನುಶನ್-ನಮ್ಮ
ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರು, ಅವೈಳಿಲ್-ಅಂತಹ ವಿಲಕ್ಷಣವಾದ, ಮರೈಯಿಲ್-ವೇದ
ಗಳಲ್ಲಿ, ತೇರಾದವರ್-ನಂಬಿಕೆಯಿಲ್ಲದ ಮೂರ್ಖವಾದಿಗಳನ್ನು, ಶಿದೈಪ್ಪದು-ನಶಿಸು
ವಂತೆ ಮಾಡಿದರು, ಅಪ್ಪೋದು-ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ಒರು-ಒಂದು ವಿಲಕ್ಷಣ, ಶಿನ್ನೈ
ಶೈದೆ-ಆಲೋಚನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದೆ.

ಯುಕ್ತಾಯುಕ್ತ ವಿನೇಕವಿಲ್ಲದವರನ್ನು, ಅಪೌರುಷೇಯವಾದ ಪರಮಾತ್ಮನ ಆಜ್ಞಾರೂಪವಾದ ವೇದಗಳನ್ನು ಅತಿಕ್ರಮಿಸಿ ಪ್ರವರ್ತಿಸುವ ದುಷ್ಟರನ್ನು ಸಂಹಾರ ಮಾಡಲು ಪರಮಾತ್ಮನು, ಅನೇಕ ಅವತಾರಗಳನ್ನೇತ್ತಿ ತನ್ನ ಅರಿಭಯಂಕರವಾದ ಸುಧರ್ಶನವನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿ ಶ್ರಮಪಡಬೇಕಾಯಿತು. ಇಲ್ಲಿ ರಾಮಾನುಜರು ತಮ್ಮ ಪ್ರೇಮ, ಔದಾರ್ಯಾತಿಶಯವಾದ ಕಲ್ಯಾಣ ಗುಣಗಳಿಂದಲೂ, ಮೇಘದಂತೆ ಸಮತೌದಾರ್ಯದಿಂದಲೂ, ಅಲ್ಪಜ್ಞಾನರಾದ ಬಾಹ್ಯ ಕುದೃಷ್ಟಿ ಮತಸ್ಥರನ್ನು ತಮ್ಮ ವಿಲಕ್ಷಣ ವಾದಗಳಿಂದಲೂ ಸೋಲಿಸಿ ತಮ್ಮ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ಒಪ್ಪುವಂತೆ ಮಾಡಿ ಅವರ ಹಿಂದಿನ ಅನೈದಿಕ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳನ್ನು ನಿರ್ನಾಮ ಮಾಡಿದುದರಲ್ಲಿ ಯತಿರಾಜರೇ ಮಹಾಪ್ರಭಾವಶಾಲಿಗಳೆಂಬ ಆಲೋಚನೆಯು ಬಂದಿದೆ.

ಶೆಯ್ ತ್ತಲೈಚ್ಚಂಗಳಮ್ ಶೆಳುಮುತ್ತುನೀನುಮ್, ತಿರುವರಂಗರ್
ಕೈತ್ತಲತ್ತಳಿಯುಮ್ ಶಂಗಮುಮೇಂದಿ, ನಂಗಣ್ ಮುಗಪ್ಪೇ
ನೊಯ್ ತ್ತಲೈತ್ತುನ್ನೈ ವಿಡೇನೆನ್ನಿರುಕ್ಕಿಲುಮ್ ನಿನ್ ಪುಗಳೇ
ನೊಯ್ ತ್ತಲೈಕ್ಕುಮ್ ವನ್ನು, ಇರಾಮಾನುಶಾನೆನ್ನೈ

ಮುತ್ತುನಿನೈ. 75

ಶೆಯ್ ತ್ತಲೈ-(ಕಾವೇರಿ ನದಿಯ ಜಲದಿಂದ ಸಮೃದ್ಧಿಯಾಗಿರುವ) ಹೊಲಗಡ್ಡೆ
ಗಳಲ್ಲಿ, ಶಂಗಮ್-ಶಂಖಗಳು, ಶೆಳು-ರಮ್ಯವಾದ, ಮುತ್ತುಮ್-ಮುತ್ತುಗಳನ್ನು,
ಈನುಮ್-ಪ್ರಸವಿಸುತ್ತಿರಲು, ಅರಂಗರ್-ಶ್ರೀರಂಗನಾಥಸ್ವಾಮಿಯು, ತಿರು-
ಅಂದವಾದ, ಕೈತ್ತಲತ್ತು-ಶ್ರೀಹಸ್ತಗಳಲ್ಲಿ, ಅಳಿಯುಮ್-ಸುಧರ್ಶನವನ್ನೂ,
ಶಂಗಮುಮ್-ಪಾಂಚಜನ್ಯವೆಂಬ ಶಂಖವನ್ನೂ, ಎನ್ನಿ-ಧರಿಸಿ, ನಮ್-ನಮ್ಮ,
ಕಣ್ಣುಗತ್ತೇ-ಕಣ್ಣೆ ದುರಿಗೇ, ಮೊಯ್ ತ್ತು-ಇರುವಂತಹವನಾಗಿ, ಅಲೈತ್ತು-
(ಸೌಂದರ್ಯದಿ ಗುಣಗಳಿಂದ) ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಚಪಲಗೊಳಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿ, ಉನ್ನೈ-
ನಿನ್ನನ್ನು, ವಿಡೇನ್-ಬಿಡೆನು, ಎನ್ನು-ಎಂದು, ಇರುಕ್ಕಿಲುಮ್-ಇರುವಾಗ್ಗೆ,
ಇರಾಮಾನುಶಾ-ರಾಮಾನುಜರೆ, ನಿನ್-ತಮ್ಮ ದೇವರಂತ, ಪುಗಳ್-ದಿವ್ಯ ಕಲ್ಯಾಣ
ಗುಣಗಳೆಲ್ಲಾ, ವನ್ನು-ಬಂದು, ಎನ್ನೈ-ನನ್ನನ್ನು, ಮುತ್ತುಮ್-ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ,
ನಿನ್ನು-ಸುತ್ತುವರಿದು ನಿಂತು, ಮೊಯ್ ತ್ತು-ಆಕ್ರಮಿಸಿಕೊಂಡವು.

ಕಾವೇರಿ ಜಲವು ಹೊಲಗಳಿಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಪ್ರವಹಿಸಿದಾಗ ಶಂಖಗಳು (ಕಪ್ಪೆಚಿಪ್ಪು
ಅಥವಾ ಮುತ್ತಿನ ಚಿಪ್ಪುಗಳು) ಉತ್ತಮವಾದ ಮುತ್ತುಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುವ ಶ್ರೀರಂಗ
ಕ್ಷೇತ್ರದ ಅಧಿಸತಿಯಾದ ಶ್ರೀರಂಗನಾಥನು, ಶಂಖಚಕ್ರಧಾರಿಯಾಗಿ ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು
ಬಂದು ದಾಸನಿಗೆ ತನ್ನ ವಿಲಕ್ಷಣಗುಣಗಳನ್ನು ತೋರಿ ನಿನ್ನನ್ನು ಬಿಡೆನು ಎನ್ನುತ್ತಿರು

ವಾಗೈ, ಓ ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯಸ್ವಾಮಿಯೇ! ನಿಮ್ಮ ಕಲ್ಯಾಣಗುಣಗಳೆಲ್ಲವೂ ನನ್ನ ಸುತ್ತಲೂ ನಿಂತು ಈ ದಾಸನನ್ನು ಆಶ್ರಮಿಸಿಕೊಂಡಿವೆ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ನಿನ್ನವಣ್ ಕೀರ್ತಿಯುಮ್ ನೀಳ್ ಪುನಲುಮ್,

ನಿರೈವೇಂಗಡಪ್ಪೊ

ಕುನ್ರಮುಮ್ ವೈಗುನ್ದ ನಾಡುಮ್

ಕುಲವಿಯಸಾರ್ಕಡಲುಮ್

ಉನ್ನನಕ್ಕೇತ್ತನೈ ಇನ್ನನ್ನರು ಮುನ್ನಿಣೈ ಮಲರ್ ತ್ತಾಳ್

ಎನ್ನನಕ್ಕುಮದು, ಇರಾಮಾನುಶಾನಿನ್ನೆಯಿನ್ನರುಳೇ.

76

ನಿನ್ನ-ಸ್ಥಿರವಾಗಿರುವ ನಿನ್ನ, ವಣ್-ಮನೋಜ್ಞವಾದ, ಕೀರ್ತಿಯುಮ್-ಯಶಸ್ಸನ್ನೂ, ನೀಳ್-ದೀರ್ಘವಾದ (ಪ್ರವಹಿಸುತ್ತಿರುವ), ಪುನಲುಮ್-ನದಿಗಳನ್ನೂ, ನಿರೈ-ಪೂರ್ಣವಾಗಿರುವ, ವೇಂಗಡಮ್-ತಿರುವೇಂಗಡವೆಂಬ ಹೆಸರುಳ್ಳ, ಪೊನ್-ಸುಂದರವಾದ, ಕುನ್ರಮುಮ್-ತಿರುಮಲೆ ಎಂಬ ಪರ್ವತವನ್ನೂ, ವೈಕುನ್ದಮ್-ಶ್ರೀ ವೈಕುಂಠವನ್ನೂ, ನಾಡುಮ್-ಪರಮಪದವನ್ನೂ, ಕುಲವಿಯ-ಜ್ಞಾನವಂತರು ಸ್ತುತಿಸುವಂತ, ಸಾರ್ಕಡಲುಮ್-ಕ್ಷೀರಾಬ್ಧಿಯನ್ನೂ, ಉನ್ನನಕ್ಕು-ನಿಮ್ಮಗಳಿಗೆ (ರಾಮಾನುಜರಿಗೆ), ಎತ್ತನೈ-ಎಂತಹ, ಇನ್ನಮ್-ಆನಂದವನ್ನು, ತರುಮ್-ಕೊಡುತ್ತದೆಯೋ, ಉನ್-ತಮ್ಮ ಯಾವ, ಇಣೈ-ಸುಂದರವಾದ, ಮಲರ್-ಪುಷ್ಪಗಳಂತೆ ಕೋಮಲವಾದ, ತಾಳ್-ಶ್ರೀಪಾದಗಳು, ಎನ್-ದನಕ್ಕುಮ್-ನನಗೆ, ಅದು-ಅಂತಹ ಆನಂದವನ್ನು (ಕೊಡುತ್ತವೆ), ಇರಾಮಾನುಶಾ-ಓ ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರೇ! ಇವೈ-ಈ ನಿಮ್ಮ ಪಾದಾರವಿಂದಗಳನ್ನು, ಈನ್ನರುಳ್-ದಾಸನಿಗೆ ಕರುಣೆಯಿಂದ ದಯಪಾಲಿಸಿ.

ಓ ರಾಮಾನುಜರೇ, ಸರ್ವಕಾಲಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಮನೋಜ್ಞವಾಗಿ ದಿವ್ಯಗುಣ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯಿಂದ ಸದಾ ಪ್ರವಹಿಸುತ್ತಿರುವ ನದಿಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದ, ತಿರುವೇಂಗಡವೆಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿರುವ ಶ್ರೀವೆಂಕಟಾಚಲವೂ, ಶ್ರೀವೈಕುಂಠವೂ, ಪರಮ ಪದವೂ, ಕ್ಷೀರಾಬ್ಧಿಯೂ, ತಮಗೆ ಎಂತಹ ಸೌಖ್ಯ ಆನಂದಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತವೆಯೋ, ಅಂತಹ ಸೌಖ್ಯವನ್ನೂ ಆನಂದವನ್ನೂ ಈ ದಾಸನಿಗೆ ತಮ್ಮ ಪಾದಾರವಿಂದಗಳು ಕೊಡುತ್ತವೆಯಾದುದರಿಂದ ಅಂತಹ ಪಾದಾರವಿಂದಗಳನ್ನು ಕೈವೇಮಾಡಿ ಕರುಣಿಸಿ.

ಈ ನನ್ನ ನೀಯಾದವಿನ್ನು ರುಳ, ಎಣ್ಣೆ ಲ್ ಮರೈಕ್ಕುರುಮ್ಪೈ
ಪಾಯ್ ನನ್ನ ನನ್ನ ಮರೈಪ್ಪಲ ಪೊರುಳಾಲ್, ಇಪ್ಪಡಿಯನ್ನೆತ್ತು
ಮೇಯ್ ನನ್ನ ನನ್ ಕೀರ್ತಿಯಿನಾಲೆನ್ ವಿನೈಗಳ್ಳೆವೇರ್ ಪರಿಯ
ಕ್ಕಾಯ್ ನನ್ನ ನನ್, ವಣ್ಣೆಯಿರಾಮಾನುಶರ್ಕ್ಕನ್

ಕರುತ್ತಿನಿಯೇ. 77

ಈ ಯಾದ-(ಇದುವರೆಗೂ ಯಾರಿಗೂ) ತೋರದೆ ಇರುವ, ಇನ್ನರುಳ್-
ವಿಲಕ್ಷಣವಾದ ಕೃಪೆಯನ್ನು, ಈ ನನ್ನ ನನ್-ನನಗೆ ಉಪಕರಿಸಿಕೊಟ್ಟಿರುವರು, ಎಣ್ಣೆ
ಇಲ್-ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲದ, ಮರೈ-ವೇದಗಳಲ್ಲಿನವಕ್ಕೆ, ಕುರುಮ್ಪೈ-ತಪ್ಪು ಅರ್ಥ ಕಲ್ಪಿಸಿದ
ಕುದೃಷ್ಟಿಯ ಮತದವರಿಗೆ, ಅ-ಅ, ಮರೈ-ವೇದಗಳಲ್ಲಿ (ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿರುವ),
ಪಲ್ ಪೊರುಳಾಲ್-ಅನೇಕ ಅರ್ಥಗಳನ್ನು ತೋರಿ, ಪಾಯ್ ನನ್ನ ನನ್-ತಳ್ಳಿ ಧ್ವಂಸ
ಗೊಳಿಸಿದರು, ಇ-ಈ, ಪಡಿಯನ್ನೆತ್ತುಮ್-ಭೂಮಿಯಲ್ಲೆಲ್ಲಾ, ಕೀರ್ತಿಯಿನಾಲ್-
ಯಶಸ್ಸಿನಿಂದ, ಏಯ್ ನನ್ನ ನನ್-ವ್ಯಾಪಿಸಿಕೊಂಡವರಾದರು, ಎನ್-ನನ್ನ ಯಾವ,
ವಿನೈಗಳ್ಳೆ-ಕರ್ಮಗಳ, ವೇರ್-ಮೂಲವನ್ನೇ (ಬೇರನ್ನೇ), ಪರಿಯ-ನಶಿಸುವಂತೆ
(ಮಾಡಿ), ಕಾಯ್ ನನ್ನ ನನ್-ಉದ್ಧಾರಮಾಡಿದ, ವಣ್ಣೆ-ಪರಮೋದಾರಿಗಳಾದ,
ಇರಾಮಾನುಶರ್ಕ್ಕನ್-ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರಿಗೆ, ಇನಿ-ಇನ್ನು ಮೇಲೆ, ಕರತ್ತು-
ಮತ್ತಾವ ಅಪೇಕ್ಷೆಯನ್ನು ತಮ್ಮ ಹೃದಯದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೋ, ಎನ್-
ಏನಿರುವುದೋ.

ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರು, ಹಿಂದೆ ಯಾರಿಗೂ ಎಂದೂ ತೋರದಂತಹ ಅತಿಶಯ
ವಾದ ಕೃಪೆಯನ್ನು ಈ ದಾಸನಲ್ಲಿ ತೋರಿರುವರು. ವೇದಗಳಿಗೆ ಅಪಾರ್ಥಕಲ್ಪಿಸುತ್ತಾ
ಕುದೃಷ್ಟಿಯ ನೀಚವಾದಿಗಳನ್ನು, ವೇದಗಳಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಅರ್ಥವನ್ನು, ಅನೇಕಾರ್ಥ
ಗಳನ್ನು ಮುಖ್ಯ ಪ್ರಮಾಣಗಳಿಂದ ಜಯಿಸಿ, ಭೂಮಂಡಲದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ತಮ್ಮ ಕೀರ್ತಿ
ಯನ್ನು ವ್ಯಾಪಿಸಿದರು. ನನ್ನ ಪ್ರಗತಿಗೆ ಕುಂದಕವಾಗಿದ್ದ ನನ್ನ ಕರ್ಮಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ
ಸಮೂಲವಾಗಿ ನಾಶಮಾಡಿ ಉಪಕರಿಸಿರುವರು ಉಡೈಯವರು ಇನ್ನೂ ಉತ್ತಮ
ವಾದುದಾವುದನ್ನು ನನಗೆ ಮಾಡಲು ಬಯಸಿರುವರೋ ? ತಿಳಿಯದು.

ಕರುತ್ತಿಪುಗನ್ನಳ್ಳಿಕ್ಕಳಂಗಳತ್ತಿ, ಕ್ಕರುದರಿಯ
ವರುತ್ತತ್ತಿನಾಲ್ ಮಿಗನಂಗಿತ್ತು, ನೀಯಿನ್ನ ಮಣ್ಣಗತ್ತೇ
ತಿರುತ್ತಿತ್ತಿರುವುಗಳ್ ಕೇಳ್ವನುಕ್ಕಾಕ್ಕಿಯಪಿನ್ ಎನ್ನೆಂಗಿಲ್
ಪೊರುತ್ತಪ್ಪಡಾದು, ಎಮ್ಮಿರಾಮಾನುಶಮತ್ತೋರ್

ಪೊಯ್ ಪೊರುಳೇ. 78

ಇರಾಮಾನುಶಾ-ರಾಮಾನುಜರೇ, ನೀ-ನೀವು, ಕರುತ್ತಿಲ್-ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ, ಪುಗುಂದು-ಪ್ರವೇಶಿಸಿ, ಉಳ್ಳಾಡಲ್-ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ತುಂಬಿದ್ದ, ಕಳ್ಳಮಾ-ಕಳ್ಳ ತನವನ್ನು (ನಾನು ನನ್ನದು ಎಂಬುದನ್ನು), ಕಳ್ಳತ್ತಿ-ಕಳೆದು, ಕರುದು-ಊಹಿಸಲೂ, ಅರಿಯ-ಸಾಧ್ಯವಾಗದೆ, ವರತ್ತತ್ತಿಗಲಾ-ಪ್ರಯಾಸದಿಂದ, ಮಿಗ-ಹೆಚ್ಚಿನ, ವಂಗಿತ್ತು-(ತನ್ನ ಕಾರ್ಯವನ್ನು) ಕರುಣೆ, ಮರುಕದಿಂದಲೇ, ತಿರುತ್ತಿ-ತಿಡ್ಡಿ, ಇನ್ನ-ಈ, ಮುಣ್ಣುಗತ್ತೇ-ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ, ತಿರುಮಗಳ್ ಕೇಳ್ವನುಕ್ಕು-ಶ್ರಿಯೇಪತಿಯಾದ ಸ್ವಾಮಿಗೆ, ಆಕ್ಕಿಯಪಿನ್-ದಾಸನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ, ಎನ್ನೆಂಗಿಲ್-(ಈ ರೀತಿ ಪರಿವರ್ತನೆಯಾದ) ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ, ಮತ್ತು ಒರ್-ಇತರ ಯಾವ ಒಂದೂ, ಪೊಯ್-ಅಸತ್ಯವಾದ, ಪೊರುಳ್-ಅರ್ಥವು, ಪೊರುತ್ತಪ್ಪಡಾದು-ಬಲವಂತನಾಗಿ ಹೊಂದುವಂತೆ ಮಾಡಿದರೂ ಹೊಂದುವುದಿಲ್ಲ.

ಓ ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರೇ, ತಾವು ನನ್ನನ್ನು ಉಪದೇಶಕ್ಕೆ ಮಣಿಯುವವನಲ್ಲ ಎಂದರಿತು ನನ್ನ ಹೃದಯವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ, ಅಲ್ಲಿದ್ದ ನನ್ನ ದುರಭಿಮಾನವನ್ನೂ ಅನೇಕ ದೋಷಗಳನ್ನೂ ಧ್ವಂಸಮಾಡಿ, ಊಹಿಸಲೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದ ಶ್ರಮದಿಂದಲೋ, ನನಗಿರುವೆಯೇ, ನನ್ನನ್ನು ಶ್ರಿಯೇಪತಿಯ ಶೇಷಭೂತನನ್ನಾಗಿಸಿ ಅವನ ದಾಸ ನಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದಿರಿ, ಇನ್ನುಮೇಲೆ ಅಹಂಕಾರ ಮನುಕಾರಾದಿ ದುರ್ಗುಣಗಳು ನನ್ನ ಅಂತಃಕರಣವನ್ನು ಸೇರುವು, ಅವು ನನ್ನಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲವು.

ಪೊಯ್ಯೆಚ್ಚುರಕ್ಕುಮ್ ಪೊರುಳ್ಳಿತ್ತರನ್ನ,

ಇನ್ನಪೂದಲತ್ತೇ

ಮೆಯ್ಯೆಪ್ಪುರಕ್ಕು ಮಿರಾಮಾನಶನಿರ್ಕ, ವೇರುನಮ್ಮ

ಯುಯ್ಯ ಕೊಳ್ಳವಲ್ಲದೆಯ್ ವಮಿಂಗಿಯಾದೆನ್ನುಲರ್ ನ್ನವನೇ

ಐಯಪ್ಪಡಾನಿರ್ಪರ್, ವೈಯತ್ತುಳ್ಳೋರ್ ನಲ್ಲರಿವಳಂದೇ. 79

ಪೊಯ್ಯೆಚ್ಚು-ಅಸತ್ಯವನ್ನು, ಶುರಕ್ಕುಮ್-ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತ ಲಿದ್ದ, ಪೊರುಳ್ಳಿ-ಬಾಹ್ಯಕುದೃಷ್ಟಿಮತಸ್ಥರ ಬಗೆ ಬಗೆಯ ಅರ್ಥಗಳನ್ನು, ತುರನ್ನ-ತರಿದು, ಇಂದ-ಈ, ಪೂದಲತ್ತೇ-ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿಲ್ಲಾ, ಮೆಯ್ಯೆಚ್ಚು-ಯಥಾರ್ಥವನ್ನು, ಪುರಕ್ಕುಮ್-ಕಾಪಾಡಿದ, ಇರಾಮಾನುಶನ್-ರಾಮಾನುಜರು, ನಿರ್ಕು-ಇರಬೇಕಾದರೆ, ವೇರು-ಬೇರೊಬ್ಬರು, ನಮ್ಮ-ನಮ್ಮಲ್ಲಿ, ಉಯ್ಯಕ್ಕೊಳ್ಳವಲ್ಲ-ಜ್ಞಾನೋದಯವನ್ನು ಕರುಣಿಸಿ ಕಾಪಾಡುವ, ತೆಯ್-ವಮ್-ವೇನತೆಯು, ಇಂಗು-ಇಲ್ಲಿ, ಯಾದುವನ್ನು-ಯಾವುದೆಂದು, ಉಲರ್ ನ್ನ-ಮನೋವ್ಯಥೆಯಿಂದ, ಎಂಡಿ-ನವೆದು, ನಲ್ ಅರಿವು-ಯಥಾರ್ಥ ಜ್ಞಾನವನ್ನು, ಇಳಂದ-ಪಡೆಯಬೇ

ಇರುವಾಗ, ವೈಯತ್ಯಕ್ಕೋರ್-ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿರುವವರು, ಅವನೇ-ಒಂದೂ ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ಹೊಂದದೆ, ಐಯಪ್ಪಡಾನಿರ್ಪರ್-ಸಂದೇಹ ಪಡುತ್ತಿರುವರು.

ನುತೊಂದು ಅರ್ಥ ಹೀಗೆ ಇರುವುದು :— ಪೊಯ್ಯೈ-(ಅಸತ್ಯ ಶಬ್ದದಿಂದ ಹೇಳಲ್ಪಡುವ) ಆಸ್ಥಿರವಾದ ದೇಹವನ್ನು, ಶುರಕ್ಕುಮ್-ಜನ್ಮಜನ್ಮಾಂತರಗಳಿಂದ ಬಿಳಿದು ಬಂದ, ಪೊರುಳ್ಳಿ-ದೇಹಾತ್ಮಾಭಿಮಾನ, ಸ್ವಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವೇ ನೊದಲಾದ ಅರ್ಥಗಳನ್ನು, ತುರನ್ನು-ತಮ್ಮ ಒಂದು ಉಪದೇಶದಿಂದಲೇ ದಾರಿಶೋರಿ, ಮೆಯ್ಯೈ-ಯಾವ ವಿಕಾರವನ್ನೂ ಹೊಂದದ ಆತ್ಮಸ್ವರೂಪವನ್ನು, ಪುರಕ್ಕುಮ್-ಕಾಪಾಡುವಂತಹ, ರಾಮಾನುಜರು (ಉಳಿದುದನ್ನು ಮೇಲಿನಂತೆಯೇ ತಿಳಿಯ ತಕ್ಕದ್ದು).

ಈ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ದುರ್ಮತಸ್ಥರ ನಾಸ್ತಿಕವಾದವನ್ನು ಖಂಡಿಸಿ, ಆಸ್ತಿಕ್ಯ ವನ್ನೂ ಕಾಪಾಡಿದ ರಾಮಾನುಜರು ಎದುರಿಗೇ ಇದ್ದರೂ ಗುರುತಿಸದೆ ಜನಗಳು ತಮ್ಮನ್ನು ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡಲು ಬೇರೆ ಯಾವುದೋ ದೇವರು ಇರುವುದೇ ಎಂದು ಚಿಂತಿಸುತ್ತಾ ಕ್ಷೇಣವಾಗುತ್ತಿರುವರಲ್ಲ! ಶ್ರೀಮದ್ರಾಮಾನುಜರ ಚರಣವೇ ಶರಣವು ಎಂಬ ಉತ್ತಮ ಜ್ಞಾನ ರಹಿತರಾಗದೆ ಸಂದೇಹಿಸುತ್ತಾ ಹಾಳಾಗುತ್ತಿರುವರಲ್ಲಾ, ಆಯ್ಯೋ! ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ನಲ್ಲಾರ್ ಪರವುಮಿರಾಮಾನುಶನ್, ತಿರುನಾಮಮ್ ನಂಬ

ನಲ್ಲಾರ್ ತಿರತ್ತೈಮರನಾದವರ್ಗಳ್ಳೆಯವರ್, ಅವರ್ಕ್ಕೇ

ಯೆಲ್ಲಾ ವಿಡತ್ತಿಲುಮೆನ್ನುಮೆಪ್ಪೊದಿಲು ಮೆತ್ತೊಳುಂಬುಮ್

ಶೊಲ್ಲಾಲ್ ಮನತ್ತಾಲ್, ಕರುಮುತ್ತಿನಾಲ್

ಶೆಯ್ವನ್ ಶೋರ್ವಿನಿಯೇ. 81

ನಲ್ಲಾರ್-ಸಜ್ಜ ನರಲ್ಲರೂ, ಪರವುಮ್-ಕೊಂಡಾಡುವ, ಇರಾಮಾನುಶನ್-ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರ, ತಿರುನಾಮಮ್-ಸಕಲ ಸಂಪತ್ಕರವಾದ ಹೆಸರನ್ನು, ನಂಬನಲ್ಲಾರ್-ನಂಬಿದವರ, ತಿರತ್ತೈ-ವಿಧವನ್ನು, ಮರನಾದವರ್ಗಳ್ಳೆ-ಯಾವಾಗಲೂ ಅನುಸಂಧಾನ ಮಾಡುವವರು, ಯವರ್-ಯಾರೋ, ಅವರ್ಕ್ಕೇ-ಅನರಿಗೆ, ಎಲ್ಲಾ ವಿಡತ್ತಿಲುಮ್-ಎಲ್ಲ ದೇಶದಲ್ಲೂ, ಎನ್ನುಮ್-ಎಲ್ಲ ಕಾಲದಲ್ಲೂ, ಎಪ್ಪೊದಿಲುಮ್-ಎಲ್ಲ ಸಮಯದಲ್ಲೂ, ಎತ್ತೊಳುಂಬು-ಸಕಲ ವಿಧ ಕೈಂಕರ್ಯ ವನ್ನು, ಶೊಲ್ಲಾಲ್-ಮಾತಿನಿಂದಲೂ, ಮನತ್ತಾಲ್-ಮನಸ್ಸಿನಿಂದಲೂ, ಕರುತ್ತಿನಾಲ್-ದೇಹದಿಂದಲೂ, ಶೊರ್ವಿನಿ-ವಿಶ್ಲೇಷವಿಲ್ಲದೆ (ವಿಚ್ಛೇದವಿಲ್ಲದೆ), ಶೆಯ್ವನ್-ಮಾಡುವೆನು.

ಸುಜನರಿಂದ ಯಾವಾಗಲೂ ಸ್ತೋತ್ರ ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲ್ಪಡತಕ್ಕ ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರ, ತಿರುನಾಮಗಳೇ ನಮಗೆ ರಕ್ಷಕವೆಂದು ನಂಬಿರುವ ಮಹಾತ್ಮರಲ್ಲಿ, ಅತ್ಯಂತ ಸ್ನೇಹವುಳ್ಳವರಾಗಿ, ಎಲ್ಲ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಅವರ ದಿವ್ಯ ಗುಣಗಾನ ಮಾಡುವರು ಯಾರೋ, ಅಂತಹ ಭಾಗವತೋತ್ತಮರಿಗೇ, ನಾನು ಸರ್ವದೇಶ, ಸರ್ವಕಾಲ, ಸರ್ವಸಮಯಗಳಲ್ಲೂ, ಸಕಲವಿಧ ಕೈಂಕರ್ಯಗಳನ್ನೂ, ಮನೋವಾಕ್ಯಾಯಾದಿ ಸಕಲ ಇಂದ್ರಿಯಗಳ ಮೂಲಕ ತಪ್ಪದೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಶೋರ್ವಿನಿಯುನುನ್ ತುಣೈಯಡಕ್ಕೀಳ್ ,

ತೊಂಡುಪಟ್ಟವರ್ ಪಾಲ್

ಶಾರ್ವಿನಿ ನಿನ್ರವನಕ್ಕು , ಅರಂಗನ್ ಶೆಯ್ಯತಾಳಿಣೈಗಳ್

ಪೇರ್ವಿನಿಯುನು ಪೆರುತ್ತು ಮಿರಾಮಾನುಜನಿನಿಯುನ್

ಶೀರೊನಿಯ ಕರುಣೈಕ್ಕು , ಇಲ್ಲೈಮಾರುತೆರಿವುರಿಲೇ.

81

ಶೋರ್ವಯಿನಿ-ಬೇರೊಂದು ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸು ಹೊರಳದಂತೆ, ಉನ್-ದನ್-ತಾವೇ, ತುಣೈ-ಕೂಡಿರುವ, ಅಡಕ್ಕೀಳ್-ತಮ್ಮ ಅಡಿಗಳಲ್ಲಿ, ಕೊಂಡುಪಟ್ಟವರ್ ಪಾಲ್-ದಾಸ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿದವರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ, ಶಾರ್ವಇನಿ-ಹೊಂದಿಕೆ ಇಲ್ಲದೆ, ನಿನ್ರ-ಇರುವ, ಎನಕ್ಕೂ-ನನಗೆ, ಅರಂಗನ್-ಶ್ರೀರಂಗನಾಥನ, ಶೆಯ್ಯ-ಶಾಸ್ತ್ರವಾದ ಕೆಂಪಾದ ಬಣ್ಣದಿಂದ, ಇಣೈ-ಸೇರಿರುವ, ತಾಳ್ಕಳ್-ಶ್ರೀಪಾದಗಳನ್ನು, ಪೇರ್ವಯಿನಿ-ಎಂದೂ ಬಿಡದಂತೆ, ಇನ್ನು-ಈಗ, ಪೆರುತ್ತುಮ್-ಲಭಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿದ, ಇರಾಮಾನುಶ-ರಾಮಾನುಜರೇ!, ಇನಿ-ಹೀಗಾದಮೇಲೆ, ಉನ್-ತಮ್ಮ, ಶೀರ್-ಒನಿಯ-ಮಹತ್ವದಿಂದ ಕೂಡಿರುವ, ಕರುಣೈ-ಕೃಪೆಗೆ, ತೆರಿವುಉರಿಲ್-ಅಲೋಚಿಸಿದರೆ, ಮಾರು-ಸಮಾನವು, ಇಲ್ಲೈ-ಇಲ್ಲವು.

ಓ ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರೇ! ಮಹಾತ್ಮರಾದ ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಶೇಷಭೂತರಾಗಿರುವವರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ದಾಸನಾಗಲು ಸಮ್ಮತಿಸದೆ ಇರುವ ನನಗೆ, ಶ್ರೀರಂಗನಾಥನು ತನ್ನ ಪಾದಾಶ್ರಯವನ್ನು ಕೊಡದೆ ಇರುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ತಾವು ಅಂತಹ ಮಹಾ ಪ್ರಭಾವ ಶಾಲಿಗಳಾಗಿ ತಮ್ಮ ಭಕ್ತರಲ್ಲಿ ದಾಸನಿಗೆ ಪ್ರಾವಣ್ಯದೊರಕುವಂತೆ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದಿರಿ. ಈಗ ಶ್ರೀರಂಗನಾಥನು ತನ್ನ ಕೆಂದಾವರೆಯಂತಿರುವ ಶ್ರೀಪಾದಗಳನ್ನು ಸದಾಕಾಲವೂ ನನ್ನ ಹೃದಯ ಮಂದರದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾನಪಡೆದಿರುವಂತೆ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿರುವನು. ಈ ರೀತಿ ಪರಮಾತ್ಮನ ಪಾದಾರವಿಂದಗಳಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನು ಸೇರಿಸಿದ ತಮ್ಮ ಕೃಪಾನುರಾಗವನ್ನು ಸಾಟಿಯಿಲ್ಲದುದೆಂದು ತಿಳಿದಿರುವೆ.

ಮತ್ತೊಂದು ರೀತಿಯ ಅನ್ವಯ :-

ಭಗವತ್ ಶೇಷತ್ವವನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಿ, ಶ್ರೀರಂಗನಾಥನ ಪಾದಾರವಿಂದಗಳನ್ನು ಸದಾ ಅಶ್ರಯಿಸಿ ಸ್ಮರಿಸುತ್ತಿರುವ ಭಾಗವತರ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು, ಗರ್ವದಿಂದ (ನಾನು) ತಿಳಿಯಲಾರದೆ ಭಗವದ್ಭಕ್ತರನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯರೆಂದೆಣಿಸಿ ಅವರೊಡನೆ ಸೇರದೆ ಇದ್ದ ನನಗೆ ಅವರಲ್ಲಿ ಪ್ರಾವಣ್ಯವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿದ, ತಮ್ಮ ಮಹಿಮಾ ವಿಶೇಷದ ಕೃಪೆಯನ್ನು ಸಾಟಿಯಿಲ್ಲದೆಂದರಿತನು.

ತೆರಿವುತ್ತ್ವಜ್ಞಾನಮ್ ಶರಿಯಪ್ಪೆರಾದು, ವೆನ್ನೀವಿನ್ನೆಯಾಲೊ

ಉರುವುತ್ತ್ವಜ್ಞಾನತತ್ತುಳಲೊಗಿನ್ನವೆನ್ನೊ, ಒರುಪೊಳುದಿಲೊ

ಪೊರುವುತ್ತ್ ಕೇಳ್ವಿಯನಾಕ್ಕಿ ನಿನ್ನಾನೆನ್ನ ಪುಣ್ಣಿಯನೋ.

ತೆರಿವುತ್ತ್ ಕೀರ್ತಿ, ಇರಾಮಾನುಶನೆನ್ನುಮ್ ಶೀರ್ ಮುಗಿಲೇ. 82

ತೆರಿವು-ಒಳ್ಳೆಯದು ಕೆಟ್ಟದೆಂಬುದನ್ನು ವಿವೇಚಿಸುವಲ್ಲಿ, ಉತ್ತ-ಹೊಂದಿರುವ, ಜ್ಞಾನಮ್-ಜ್ಞಾನವನ್ನು, ಶರಿಯು-ಹೊಂದುವುದಕ್ಕೆ, ವೇರಾದು-ಹೊಂದದೆ, ವೆನ್ಮಾತಿ-ಅತ್ಯಂತ ಕ್ರೂರವಾದ, ವಿನೈಯಾಲೊ-ಕರ್ಮಗಳಿಂದ, ಉರುವುತ್ತ್-ಒಂದು ವಸ್ತುರೂಪವನ್ನು ಹೊಂದದೆ ಇದ್ದ, ಜ್ಞಾನತ್ತು-ಜ್ಞಾನದಿಂದ, ಉಳೊಗಿನ್ನ-ಯಾವುದರಲ್ಲೂ ಸ್ಥಿರತೆ ಇಲ್ಲದೆ ಅಲೆಯುತ್ತಿದ್ದ, ಎನ್ನೊ-ನನ್ನನ್ನು, ಒರುಪೊಳುದಿಲೊ-ಒಂದೇ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ, ಪೊರುವುತ್ತ್-ಎಣೆ ಇಲ್ಲದ, ಕೇಳ್ವಿಯನ್-(ಪ್ರಪತ್ತಿಯ ಉಪದೇಶವನ್ನು). ಕೇಳುವಂತೆ, ಅಕ್ಕಿ-ಮಾಡಿ, ನಿನ್ನಾಲೊ-ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸಿ, ತೆರಿವು ಉತ್ತ-ಪ್ರಕಾಶ ಹೊಂದಿದ, ಕೀರ್ತಿ-ಪ್ರಖ್ಯಾತಿಯಿಂದಲೂ, ಶೀರ್ ಮುಗಿಲೆನ್ನುಮ್-ಉನ್ನತ ಉದಾರಿಯಾದ ಮೇಘದಂತೆ, ಇರಾಮಾನುಶನ್-ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರು, ಎನ್ನ ಪುಣಿಯನೋ-ಎಷ್ಟು ಪುಣ್ಯವಂತರೋ ?

ಸಾಂಸಾರಿಕ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಮಗ್ನವಾಗಿ, ಉತ್ತಮವಾದ ಜ್ಞಾನವೊಂದೂ ದೊರೆಯದೆ, ಹೆಚ್ಚಿನ ದುಷ್ಕೃತ್ಯಗಳಿಂದಲೂ, ದೇಹವೇ ಆತ್ಮವೆಂಬ ಅವಿವೇಕ ಜ್ಞಾನದಿಂದಲೂ, ಸ್ಥಿತಿಮಿತದಲ್ಲಿಲ್ಲದ ನನ್ನನ್ನು ಕ್ಷಣಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ, ಸಕಲ ಸಂದೇಹಗಳಿಂದಲೂ ನಿವಾರಿಸಿ, ತತ್ತ್ವ, ಹಿತ, ಪುರುಷಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿಯುವಂತೆ ಮಾಡಿ ಪ್ರಸನ್ನನಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದ, ಮೇಘದಂತೆ ಸರ್ವಸಮತೋದಾರಭಾವನೆಯುಳ್ಳ ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರ ಉಪಕಾರ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಲು ನಾನು ಆಹ್ವಾನೇ ?

ಶೀರ್ ಕೊಂಡುಪೇರರಂಗಿಯೊಡು ,

ನಲ್ವೀಡು ಶಿರಿದುಮೆನ್ನುಮ್

ಪಾರ್ ಕೊಂಡ ಮೇನ್ಮೈಯರ್ ಕೂಟ್ಟಿನಲ್ಲೇನ್,

ಉನ್ ಪದಯುಗಮಾಮ್

ಎರ್ ಕೊಂಡ ವೀಟ್ಟೈಯಿಳಿದಿನಿಲೆಯೊಡುವನ್ ಉನ್ನುಡೈಯ

ಕಾರ್ ಕೊಂಡವಣ್ಣೈ, ಯಿರಾಮಾನುಶಾನಿದು

ಕಂಡುಕೊಳ್ಳೇ. 83

ಶೀರ್-(ಶಮ ದಮಾದಿ ಅತ್ಮ) ಗುಣಗಳನ್ನು, ಕೊಂಡು-ಹೊಂದಿರುವ, ಪೇರರಮ್-ಪರಮ ಧರ್ಮವಾದ ಪ್ರಪತ್ತಿಯನ್ನು, ಶಿಯೊಡು-ಮಾಡಿ, ನಲ್ವ-ಪರಮಪುರುಷಾರ್ಥ ಲಕ್ಷಣವಾದ, ವೀಡು-ಮೋಕ್ಷವನ್ನು, ಶಿರಿದುಮ್-ಹೊಂದೋಣ, ಎನ್ನುಮ್-ಅಂತಹ ನಿಷ್ಕೆಯುಳ್ಳವರಿಂದ, ಪಾರ್ ಕೊಂಡ-ಭೂಮಿ ಯಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ವ್ಯಾಪಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿದ, ಮೇನ್ಮೈಯರ್-ಮಹಿಮಾವಂತ ಭಾಗವತರ, ಕೂಟ್ಟಿನ್-ಗೋಷ್ಠಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿದವನು, ಅಲ್ಲೇನ್-ಅಲ್ಲವು, ಇರಾಮಾನುಶಾ-ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರೇ! ಉನ್-ತಮ್ಮ, ಪದಯುಗಮಾಮ್-ಶ್ರೀಪಾದಯುಗಳಲ್ಲಿಗ, ಎರ್ ಕೊಂಡ-ಸರ್ವವಿಲಕ್ಷಣವಾದ, ವೀಟ್ಟೈ-ಪರಮಪದ ವನ್ನು, ಎಳಿದಿನಿಲ್-ಆಯಾಸವಿಲ್ಲದೇ, ಎಯೊಡುವನ್-ಹೊಂದಿದನು (ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ), ಕಾರ್ ಕೊಂಡ-(ಸಕಲವಿಧದಲ್ಲೂ ಉಪಕಾರ ಮಾಡುವಂತ) ಮೇಘವನ್ನೇ ಜಯಿಸಿದ, ಉನ್ ಉಡೈಯ-ತಮ್ಮ ಯಾವ, ವಣ್ಣೈ-ಉದಾರತೆಯನ್ನು, ಇದು-ಇದನ್ನು, ಕಂಡುಕೊಳ್ಳ-ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು.

ಶಮ ದಮಾದಿ ಅಕಿಂಚಿನ್ಯ ಅನನ್ಯ ಗತಿತ್ವರುಚಿ ವಿಶ್ವಾಸರೂಪ ಸಮಸ್ತ ಮುಕ್ತಾತ್ಮ ಗುಣಸಂಪನ್ನರಾಗಿ ಸ್ವರೂಪಾನುರೂಪದಲ್ಲಿ ಪ್ರಪತ್ತಿಯೆಂಬ ಉಪಾಯ ವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ, ನಿಸ್ಸಂಶಯದಿಂದ ಮೋಕ್ಷಪ್ರಾಪ್ತಿಗೆ ಅರ್ಹರಾದ, ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ತುಂಬಿರುವ ಮಹಿಮಾಶಿತಯವನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಪ್ರಥಮಸರ್ವಕ್ಕಿಂತಲೂ ಅತಿಶಯ ವಾದ ರಾಮಾನುಜರ ಶ್ರೀಪಾದ ದ್ವಯಗಳಿಂದಲೇ ವಿಲಕ್ಷಣವಾದ ಮೋಕ್ಷವನ್ನು, ಅವರ ಯಾವ ನಿರ್ಹೇತುಕ ಕೃಪೆಯಿಂದಲೇ ನಾನು ಪಡೆದಿರುವೆನೆಂಬುದನ್ನು ನನ್ನ ಅನುಭವದಿಂದಲೇ ಅರಿತಿರುವೆನು.

ಕಂಡುಕೊಂಡೇನೆಮ್ಮಿರಾಮಾನುಶನ್ ತನ್ನೈ, ಕಾಂಡಲುಮೇ
ತೊಂಡುಕೊಂಡೇನವನ್ ತೊಂಡರ್ ಪೊತ್ತಾಳಿಲ್,
ಎನ್ ತೊಲ್ಲೈವೆನ್ನೋಯ್

ವಿಂಡುಕೊಂಡೇನವನ್ ಶೀರ್ ವೆಳ್ಳವಾರಿಯೈ

ವಾಯ್ ಮಡುತ್ತಿನೈ

ಕೊಂಡೇನ್, ಎನ್ನ ಮುತ್ತನವೋದಿಲುಲಪ್ಪಿಲ್ಲೈಯೇ.

84

ಎನ್-(ನಮ್ಮನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸುವಂತಹ) ಸ್ವಾಮಿಯಾದ, ಇರಾಮಾನುಶನ್
ತನ್ನೈ-ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರನ್ನು, ಕಂಡುಕೊಂಡೇನ್-(ಯಥಾ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ)
ಕಂಡುಕೊಂಡೆನು, ಕಾಂಡಲುಮ್-ಈ ರೀತಿ ಕಂಡುಕೊಂಡೊಡನೆಯೇ (ಅವರನ್ನೇ
ಅಲ್ಲದೆ), ಅವನ್ ತೊಂಡರ್-ಅವರ ದಾಸರ, ಪೊನ್-ರಮ್ಯವಾದ, ತಾಳಿಲ್-
ಶ್ರೀಪಾದಗಳಂದು, ತೊಂಡುಕೊಂಡೇನ್-ಕೈಂಕರ್ಯವನ್ನು ಕೈಗೊಂಡೆ, ಎನ್-ನನ್ನ,
ತೊಲ್ಲೈ-ಪುರಾತನವಾವ, ವೆಮ್-ಹೆಚ್ಚಿನ ಕ್ರೂರವಾದ, ನೋಯ್-ಕರ್ಮ
ಗಳನ್ನು, ವಿಂಡುಕೊಂಡೇನ್-ನಿವಾರಿಸಿಕೊಂಡೆನು, ಅವನ್-ಆ ಯತಿರಾಜರ,
ಶೀರ್-ದಿವ್ಯ ಗುಣಗಳಲ್ಲಿ, ವೆಳ್ಳಮ್-ಪ್ರವಾಹರೂಪವಾಗಿ, ವಾರಿಯೈ-ಸಮುದ್ರ
ವನ್ನು, ವಾಯ್ ಮಡುತ್ತಿ-(ಅಧಿಕ ಅಪೇಕ್ಷೆಯಿಂದ) ಬಾಯನ್ನು ತೆರೆದು, ಇನ್ನು-
ಈಗ, ಉಂಡುಕೊಂಡೇನ್-ಭುಜಿಸಿದವನಾಗಿದ್ದೇನೆ, ಇನ್ನುಮ್-ಇನ್ನುಮೇಲೆ,
ಉತ್ತನ-ನಾನು ಪಡೆದಿರುವ ಭಾಗ್ಯವನ್ನು, ಓದಿಲ್-ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ (ವಿವರಿಸು
ವುದಕ್ಕೆ), ಉಲವು ಇಲ್ಲೈ-ಸಮಾಪ್ತಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದೇ ಇಲ್ಲ.

ನನಗೆ ಪ್ರಾಪ್ತ ಶೇಷಿಯಾದವರು ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರು, ಅವರನ್ನು,
ಕಣ್ಣುಂಟು ನೋಡಿ, ಸೇವಿಸಿದ ಅನಂದವು ಭಾಗವತರೆಲ್ಲರಲ್ಲೂ ವೃದ್ಧಿಹೊಂದುತ್ತಿರು
ವಾಗ, ಆ ಭಾಗವತರ ಪಾದಾರವಿಂದಗಳಲ್ಲಿ ಶೇಷಭೂತನಾಗಿ, ಅತಿಕ್ರೂರವಾದ ನನ್ನ
ಪೂರ್ವಾರ್ಜಿತ ದುಷ್ಟಕರ್ಮಗಳನ್ನು ನಿವಾರಿಸಿಕೊಂಡಿರುವೆನು. ಅವರ ಯಾವ
ಕಲ್ಯಾಣಗುಣಗಳೆಂಬ ಸಮುದ್ರವನ್ನೇ ಬಾಯ್ತೆರೆದು ಒಲವಿನಿಂದ ಭುಜಿಸಿರುವೆನು.
ನನಗೆ ಲಭಿಸಿರುವ ಈ ಭಾಗ್ಯವನ್ನು ಎಷ್ಟು ಹೇಳಿದರೂ ಮುಗಿಯದು.

ಓದಿಯ ವೇದತ್ತಿನುಟ್ಟೊರುಳಾಯ್, ಅದನುಚ್ಚಿಮಿಕ್ಕ

ಶೋದಿಯೈನಾದನೆನವರಿಯಾದುಳಲ್ ಗಿನ್ನತೊಂಡರ್

ಪೇದೈಮೈತೀರ್ತನಿರಾಮಾನುಶನೈತ್ತೊಳುಮ್ ಪೆರಿಯೊರ್

ಪಾದಮಲ್ಲ ತೆನ್ನಾ ರುಯಿರ್ಕು,

ಯಾದೊನ್ನಮ್ ಪತ್ತಿಲ್ಲೈಯೇ. 85

ಓದಿಯ-ತಾವು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿದ, ವೇದತ್ತಿನ್-ವೇದಗಳ, ಉಳ್-ಅಂತರಾರ್ಥವನ್ನು, ಪೊರುಳಾಯ್-ಸರ್ವಾರ್ಥವನ್ನೂ, ಅದನ್-ಉಚ್ಚಿ-ಅದರ ಶಿರೋಭಾಗವೆನಿಸಿದ ವೇದಾಂತ ಭಾಗವಾದ ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳಲ್ಲಿ, ಮಿಕ್ಕ-ಸರ್ವಾತಿಶಯವಾಗಿ, ಶೋದಿಯೈ-ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಿರುವ ಶ್ರಿಯಃಪತಿಯನ್ನು, ನಾದನ್-ಎನ-ನಮಗೆ ಸ್ವಾಮಿಯೆಂದು, ಅರಿಯಾದು-ತಿಳಿಯದ, ಉಳ್-ಶರಣುಬಂದವರಿಗೆ, ವೇದೈವೈ-ಅಜ್ಞಾನವನ್ನು, ತೀರ್ತ-ಹೋಗಲಾಡಿಸಿದ, ಇರಾಮಾನುಶನೈ-ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರನ್ನು, ತೋಳುಮ್-ಆಶ್ರಯಿಸಿರುವ, ಪೆರಿಯೇರ್-ಮಹಿಮೆಯುಳ್ಳ ಪ್ರಪನ್ನರ, ಪಾದಮ್ ಅಲ್ಲಾಲ್-ಶ್ರೀಪಾದಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಎನ್ನನ್ ಆರಯಿರ್ಕು-ನನ್ನ ಆತ್ಮಕ್ಕೆ, ಯಾದೊನ್ನುಮ್-ಬೇರೆ ಯಾವುದಾದರೊಂದು, ಪತ್ತು-ಆಶ್ರಯವು, ಇಲ್ಲೈ-ಇಲ್ಲವು.

ವೇದಾಂತಗಳಾದ ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ವಿಷದವಾಗಿ ಹೇಳಿರುವ ಸಕಲ ವೇದ ಪ್ರತಿಪಾದ್ಯನಾದ ಶ್ರಿಯಃಪತಿಯೇ, ನಮಗೆ ಸರ್ವಸ್ವಾಮಿಯೆಂದು ತಿಳಿದು ಕೊಳ್ಳದೆ, ವಿಷಯಾಸಕ್ತಿಹೊಂದಿ ದುಃಖವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಸಂಸಾರಿಗಳ ಅಜ್ಞಾನವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿದ, ಪರಮ ಕೃಪಾಸ್ವರೂಪರಾದ ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರ ಶೇಷಭೂತರಾದ ಮಹಿಮಾವಂತ ಪ್ರಪನ್ನರ ಶ್ರೀಪಾದಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನನ್ನ ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಮತ್ತಾವ ಆಶ್ರಯವೂ ಇಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಖಚಿತವಾಗಿ ಅರಿತಿರುವೆನು.

ಪತ್ತಾಮನಿಶರೈಪತ್ತಿ, ಯಪ್ಪತ್ತುವಿಡಾದವರೇ

ಉತ್ತಾರೆನವುಳನ್ನೋಡಿನೈಯೇನಿನಿ, ಒಳ್ಳೆಯನೂಲ್

ಕತ್ತಾರ್ ಪರವು ಮಿರಾಮಾನುಶನೈಕ್ಕರುದುಮುಳ್ಳಮ್

ಪೆತ್ತಾರ್ ಯವರ್, ಅವರೆಮ್ಮುನಿನ್ರಾಳುಮ್ ಪೆರಿಯವರೇ. 86

ಪತ್ತಾ-ಅನೂಕೂಲವಿಲ್ಲದ (ಅಪತ್ತು ಸಂಪತ್ತುಗಳಿಗೆ) ಮನಿಶರೈ-ಮನುಷ್ಯರನ್ನು, ಪತ್ತಿ-ಆಶ್ರಯಿಸಿ, ಯಪ್ಪತ್ತು-ಆ ಬಂಧವನ್ನು, ವಿಡಾದವರೇ-ಬಿಡಲಾಗದವರೇ, ಉತ್ತಾರ್-ಎನ-ಬಂಧುಗಳು ಎಂದು, ಉಳ್ಳನ್ನು-(ಅವರ ಹಿಂದೆಯೇ) ತಿರುಗಿ, ಓಡಿ-(ಅವರ ದರ್ಶನವು ಯಾವಾಗ ಸಿಕ್ಕುವುದೆಂದು) ಓಡುತ್ತಿದ್ದವನು, ಇನಿ-ಇನ್ನು ಮೇಲೆ, ನೈಯೇನ್-ನಂಬಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ, ಒಳ್ಳೆಯ-ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಅರ್ಥಗಳನ್ನು ವಿಶದೀಕರಿಸುತ್ತಿರುವ, ನೂಲ್-ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು, ಕತ್ತಾರ್-ಕಲಿತು, ಪದವುಮ್-ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡುತ್ತಿರುವ, ಇರಾಮಾನುಶನ್-ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರನ್ನು, ಕರುದುಮ್-ಅನುಸಂಧಾನ ಮಾಡಲು ತವಕಿಸುವ, ಉಳ್ಳಮ್-ಮನಸ್ಸನ್ನು, ಪೆತ್ತಾರ್-ನಿಕ್ಷೇಪವೆಂಬಂತೆ ಲಭಿಸಿದವರು, ಯವರ್-ಯಾರೋ, ಅವರ್-ಅವರೇ,

ಎಮ್ಮೆ-ನಮ್ಮನ್ನು, ನಿನ್ನು-(ನಮ್ಮ ಆತ್ಮವಿರುವವರೆಗೂ) ಬಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿನ,
ಅಳುಮ್-ಪರಿಸಾಲಿಸುವಂತಹ, ಪೆರಿಯವರ್-ಮಹಾತ್ಮರು.

ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ಬದ್ಧ ಸಂಸಾರಿಗಳನ್ನು ಆಪ್ತೇಷ್ಟ ಬಂಧುಗಳೆಂದು
ತಿಳಿದು ಅವರನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸುವ ಶ್ರಮವನ್ನು ಹೊಂದುವುದಿಲ್ಲ. ಶಾಸ್ತ್ರಕೋವಿದರೂ,
ತತ್ತ್ವ ಹಿತ ಪುರುಷಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಅರಿತ ಮಹಾತ್ಮರೂ ಸ್ತೋತ್ರ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ
ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸುವ ಮನಸ್ಸನ್ನು ನಿಷ್ಕೇಪವಾಗಿ ಹೊಂದಿ
ಇರುವವರು ಎಂತಹವರಾದರೂ, ಅವರೇ ನನ್ನನ್ನು ಎತ್ತಿ ಉದ್ಧರಿಸಲು ಶಕ್ತರು.

ಪೆರಿಯವರ್ ಪೇಶಿಲುಮ್ ಪೇದೈಯರ್ ಪೇಶಿಲುಮ್,
ತನ್ ತುಣಂಗ

ಟ್ಕುರಿಯ ಶೊಲ್ಲೆನ್ನು ಮುಡೈಯವನೆನ್ನೆನ್ನು,
ಉಣರ್ಪಿಲ್ ಮಿಕ್ಕೋರ್

ತೆರಿಯುಮ್ ವಣ್ ಕೀರ್ತಿಯಿರಾಮಾನುಶನ್
ಮರೈತೇರ್ ನ್ದುಲಗಿಲ್

ಪುರಿಯುನನ್ ಜ್ಞಾನಮ್, ಪೊರುನ್ದಾ ದಾವರೈ
ಪೊರುಮ್ ಕಲಿಯೇ. 87

ಪೆರಿಯವರ್-ಅರಿತ ಮಹಾತ್ಮರು, ವೆಳಿಲುಮ್-ಮಾತನಾಡಿದರೂ,
ಪೇದೈಯರ್-ಜಾನವಿಲ್ಲದವರು, ಪೇಶಿಲುಮ್-ಮಾತನಾಡಿದರೂ, ತಮ್-ತಮ್ಮ,
ಕಣುಂಗಳುಕ್ಕು-ಸುಗುಣಗಳಿಗೆ, ಉರಿಯ-ಸರಿಯಾದ, ಶೊಲ್-ಶಬ್ದಗಳನ್ನು,
ಎನ್ನುಮ್-ಯಾವಾಗಲೂ, ಉಡೈಯವನ್-ಹೊಂದಿದವರು, ಎನ್ನೆನ್ನು-ಎಂದು
ಹೇಳಿ, ಉಣರ್ಪಿಲ್ ಮಿಕ್ಕೋರ್-ಹೆಚ್ಚಿನ ಜ್ಞಾನವಂತರಾದವರು, ತೆರಿಯುಮ್-
ಚೆನ್ನಾಗಿ ಆರಿತು ಅನುಸಂಧಾನ ಮಾಡುವ, ವಣ್ ಕೀರ್ತಿ-ದಿವ್ಯ ಕೀರ್ತಿಯುಳ್ಳವರು,
ಇರಾಮಾನುಶನ್-ರಾಮಾನುಜರು, ಮರೈ-ವೇದಗಳನ್ನು, ತೇರ್ ನ್ದು-ಪರಾಮರ್ಶಿಸಿ,
ಉಲಗಿರ್-ಲೋಕದಲ್ಲಿ, ಪುರಿಯುಮ್-(ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳನ್ನು ರಚಿಸುವ ಮೂಲಕ)
ಉಪಕಾರ ಮಾಡಿದ, ನಲ್-ಉನ್ನತವಾದ, ಜ್ಞಾನಮ್-ಜ್ಞಾನದಿಂದ,
ಪೊರುನ್ದಾ ವರೈ-ಆಶ್ರಯಿಸಿದವರನ್ನು, ಕಲಿ-ಕಲಿದೋಷವು, ಪೊರುಮ್-ಬಾಧಿಸು
ವುದು.

ಅಧಿಕವಾದ ಜ್ಞಾನಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳವರನ್ನೂ, ಸಾಮಾನ್ಯರನ್ನೂ, ಅವರವರ
ಜ್ಞಾನ ಶಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಸ್ತೋತ್ರ ಮಾಡಲು, ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳು
ವಂತಹ ಸ್ವರೂಪ ರೂಪಗುಣ ವಿಗ್ರಹ ವಿಭೂತರೂ ಆಗಿರುವ ಜ್ಞಾನಾಧಿಕರು

ಹೊಗಳುತ್ತಿರುವ ಯಶಸ್ಸನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ, ರಾಮಾನುಜರಿಂದ ಕರುಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ವಿಲಕ್ಷಣ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳದೆ ಇರುವವರನ್ನು, ಕಲಿದೋಷವು ಆಕ್ರಮಿಸಿ ಜ್ಞಾನಶೂನ್ಯರನ್ನಾಗಿಸುವುದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ, ಆ ಮಹನೀಯರ ಜ್ಞಾನೋಪದೇಶವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡ ನನ್ನನ್ನು ಬಾಧಿಸಲಾರದು.

ಕಲಿಮಿಕ್ಕ ಶೆನ್ನೆ ಕಳನಿಕ್ಕುರೈಯಲ್, ಕಲೈಪ್ಪೆರುಮಾನ್
ಒಲಿಮಿಕ್ಕ ಪಾಡಲೈಯುಂಡುತನ್ನುಳ್ಳಂದಡಿತ್ತು, ಅದನಾಲ್
ವಲಿಮಿಕ್ಕ ಶೀಯ ಮಿರಾಮಾನುಶನ್ ಮರೈವಾದಿಯರಾಮ್
ಪುಲಿಮಿಕ್ಕ ದೆನ್ನು, ಇಪ್ಪುವನತ್ತಿಲ್ ವಂದನೈ
ಪೋತ್ತುವನೇ. 88

ಮಿಕ್ಕ-ಅತಿಶಯವಾದ, ಕಲಿ-ಶಬ್ದದಿಂದ ಕೂಡಿದ, ಶೆನ್ನೆಲ್-ಕೆಂಪುಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಉಳ್ಳ, ಕಳನಿ-ಹೊಲಗಳನ್ನುಳ್ಳ, ಕುರೈಯಲ್-ತಿರುಕ್ಕುರೈಯಲೂರಿಗೆ ನಿರ್ವಾಹಕರಾಗಿ, ಕಲೈ-ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಪ್ರಬಂಧರೂಪವಾಗಿ ಮಾಡಿ ಹಾಡಿದ, ಪೆರುಮಾನ್-ಮಹಾಮಹಿಮುರಾದ ತಿರುಮಂಗೈ ಆಳ್ವಾರರ, ಮಿಕ್ಕ-ಅಧಿಕವಾದ, ಒಲಿ-ಧೈನಿಯುಳ್ಳ, ಪಾಡಲೈ-ಪೆರಿಯ ತಿರುಮೋಳಿ ಪ್ರಬಂಧವನ್ನು; ಉಂಡು-ಅನುಭವಿಸಿ, ತನ್-ತನ್ನ, ಉಳ್ಳಮ್-ಹೃದಯವು, ತಡಿತ್ತು-ಪುಷ್ಟಿಹೊಂದಿ, ಅದನಾಲ್-ಅದರಿಂದ (ಪ್ರತಿಸಕ್ಷದವರ ಮತವನ್ನು ಸಹಿಸದೆ), ಮಿಕ್ಕ-ಅತಿಶಯವಾದ, ವಲಿ-ಶಕ್ತಿಯಿಂದ, ಶೀಯಮ್-ಸಿಂಹದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿರುವ, ಇರಾಮಾನುಶನ್-ರಾಮಾನುಜರಿಗೆ, ಮರೈ-ವೇದಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ, ವಾದಿಯರಾಮ್-ವಾದಮಾಡಿ ಲೋಕವನ್ನೇ ನಾಶಮಾಡಲಿದ್ದ, ಪುಲಿ-ಕುದೃಷ್ಟಿಯುಳ್ಳ ಹುಲಿಗಳಂತಿದ್ದ, ಮಿಕ್ಕದ್ದು-ಅಧಿಕವಾದ್ದು, ಎನ್ನು-ಎಂದು, ಇಪ್ಪುವನತ್ತಿಲ್-ಈ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ, ವಂದನೈ-(ಕುದೃಷ್ಟಿ ಪ್ರತಿನಾದಿಗಳನ್ನು ಜಯಿಸಿ ವೇದಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪನಾಚಾರ್ಯರಾಗಲು) ಅವತರಿಸಿ ಬಂದ ರೀತಿಯನ್ನು, ಪೋತ್ತುವನ್-ಸ್ತೋತ್ರ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಕೆಂಪು ಧಾನ್ಯಗಳು ವಿಪುಲವಾಗಿ ಬೆಳೆಯತಕ್ಕ ಜಮೀನುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ತಿರುಕ್ಕುರೈಯಲೂರನಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸಿದ ತಿರುಮಂಗೈ ಆಳ್ವಾರರು ಕರುಣಿಸಿರುವ ದಿವ್ಯ ಪ್ರಬಂಧ ಪೆರಿಯ ತಿರುಮೋಳಿಯ ಶಬ್ದಾರ್ಥಾದಿಗಳನ್ನು, ಅನುಸಂಧಾನ ಮಾಡಿ, ಅನಂದಿಸುವ, ದುರ್ಮತಸ್ಥರಾದ ಪ್ರತಿನಾದಿಗಳ ಹೇಯ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಸಹಿಸದವರಾದ, ಪ್ರಬಲಸಿಂಹದಂತಿರುವ ಶ್ರೀಮದ್ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರು, ವೇದಗಳನ್ನು ಸಮ್ಮತಿಸದವರನ್ನು ಹಾಗೇ ವೇದವನ್ನು ಒಪ್ಪಿದರೂ ವಿಸರೀತ ಅರ್ಥಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ ಲೌಕಿಕರನ್ನು ಅಡ್ಡದಾರಿಗೆ ಎಳೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಕುದೃಷ್ಟಿ ಮತಸ್ಥರಾದ ಹುಲಿಗಳನ್ನು

ಸಾರಾಸಗಟು ನಾಶಮಾಡಲು ಎಂದೇ ಈ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸಿರುವ ಪ್ರಕಾರವನ್ನು ಸ್ತೋತ್ರವನ್ನು ಮಾಡುವವನಾಗಿದ್ದೇನೆ.

ಪೋತ್ತರುಮ್ ಶೀಲತ್ತಿರಾಮಾನುಶ , ನಿನ್ ಪುಗಳ್ ತೆರಿನ್ನು
ಶಾತ್ತುವನೇಲದುತಾಳ್ ವದುತೀರಿಲ್ , ಉನ್ ಶೀರ್ ದನಕ್ಕೋರ್
ಏತ್ತಮೇನೇ ಕೊಂಡಿರುಕ್ಕಿಲುಮೆನ್ ಮನಮೇತ್ತಿಯೆನ್ನಿ
ಆತ್ತಗಿಲ್ಲಾ ದು , ಇದರ್ಕ್ಕನ್ನಿ ಲೈವಾಯೆನ್ನಿಟ್ಟಿಂಗ್ ಜುವನೇ. 89

ಪೋತ್ತು-ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡಿ ಮುಗಿಸಲು , ಅರುಮ್-ಸಾಧ್ಯವಾಗದ ,
ಶೀಲತ್ತು-ಶೀಲ ಕಲ್ಯಾಣಗುಣಗಳುಳ್ಳ , ಇರಾಮಾನುಶ-ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರೇ ! ,
ನಿನ್-ತಮ್ಮ , ಪುಗಳ್-ದಿವ್ಯಗುಣಗಳನ್ನು , ತೆರಿಂದು-ತಿಳಿದುಕೊಂಡು , ಶಾತ್ತುವ
ನೇಲ್-(ನಸಿಷ್ಟ ಮಹರ್ಷಿಗಳ ಗುಣಗಳನ್ನು ಚಂಡಾಲನು ಬಣ್ಣಿಸಿದಂತೆ) ವಿಶದೀಕರಿಸಿ
ದೇನೋ ? , ಅದು-ಹಾಗೆ ಹೇಳಲು , ತಾಳ್ವು-ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ , ಅದು ತೀರಲ್-
ಅಂತಹ ವಿಶದೀಕರಣದಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡಿರುವೆನಾದ್ದರಿಂದ , ಉನ್ ಶೀರ್ ದನಕ್ಕು-
ತಮ್ಮ ದಿವ್ಯಗುಣಗಳಿಗೆ , ಓರ್ ಏತ್ತಮ್-ಒಳ್ಳೆಯದೇ ಆಯಿತು , ಎನ್ನುಕೊಂಡೆ-
ಎಂಬುದಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ , ಇರುಕ್ಕಿಲುಮ್-ಅಂತಿದ್ದರೂ , ಎನ್ ಮನಮ್-
ನನ್ನ ಹೃದಯವು , ಏತ್ತಿಯನ್ನಿ-ತಮ್ಮನ್ನು ಸ್ತುತಿಸದೆ , ಆತ್ತಗಿಲ್ಲಾ ದು-ಇರಲಾರದು ,
ಇದರ್ಕ್ಕು-ಇದಕ್ಕೆ , ಎನ್ನಿ ನೈವಾಯ್-ಇದರಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇನೋ ,
ಎನ್ನಟ್ಟು-ಎಂದು , ಅಂಗ್ ಜುವನ್-ಭಯಪಡುತ್ತೇನೆ.

ಸೌಶೀಲ್ಯಾದಿ ಕಲ್ಯಾಣ ಗುಣಗಳೊಡನೆ ಪ್ರಭಾವಶಾಲಿಗಳಾದ ರಾಮಾನುಜಾ
ಚಾರ್ಯರೇ ! 'ತಮ್ಮ ದಿವ್ಯ ಗುಣಗಳನ್ನು ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡುತ್ತಾ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಅದನ್ನು
ವಿಶದೀಕರಿಸಿ ಪ್ರಚುರ ಪಡಿಸಲು ನನ್ನ ಅಲ್ಪಬುದ್ಧಿಗೆ ತಿಳಿದಂತೆ ಹೇಳಿದಾಗ ತಮ್ಮ
ಘನತೆಗೆ ಎಲ್ಲಿ ಕುಂದುಂಟಾಗುವುದೋ ಎಂಬ ಅಂಜಿಕೆಯಿಂದ ಅಂತಹ ಕಾರ್ಯವನ್ನು
ಮಾಡದೆ ಇರುವುದೇ ಉತ್ತಮವಾಯಿತೇನೋ ಎಂದರೂ ನನ್ನ ಹೃದಯವು ಮಾತ್ರ
ತಮ್ಮ ದಿವ್ಯ ಕಲ್ಯಾಣಗುಣಗಳನ್ನು ಸ್ತೋತ್ರ ಮಾಡದೆ ಇರದು. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ
ತಾವು ನನ್ನನ್ನು ಅನ್ಯಥಾ ಭಾವಿಸುವಿರೇನೋ ಎಂದು ಭಯಪಡುತ್ತಿರುವೆನು.

ನಿನ್ನೆಯಾರ್ ಪಿರವಿಯೈನೀಕ್ಕುಮ್ ಸಿರಾನ್ನೈ , ಯಿನ್ನೀಣಲತ್ತೇ
ಯೆನ್ನೆಯಾಳವಂದ ನಿರಾಮಾನುಶನ್ನೈ , ಯಿರುಂಗ್ಕುವಿಗಳ್
ಪುನ್ನೆಯಾರ್ ಪುನ್ನೆಯುಮ್ ಪೆರಿಯವರ್

ತಾಳ್ಗಳಿವುರ್ನೋಡೈಯಿಲ್

ವನ್ನೆಯಾರ್ , ಪಿರಪ್ಪಿಲ್ ವರುನ್ನುವರ್ ಮಾನ್ದರ್

ಮರುಳ್ ಶುರನ್ನೇ. 90

ಪಿರವಿಯೈ-ಸಂಸಾರ ದುಃಖವನ್ನು , ನೀಕ್ಕುಮ್-ನಿವಾರಿಸುವಂತ , ಪಿರಾನ್ನೈ-
ಉಪಕಾರ ಮಾಡುವ ಯತಿರಾಜರನ್ನು , ನಿನ್ನೈಯಾರ್-ಕುರಿತು ಧ್ಯಾನಿಸುವವರು ,
ನೀಳ್-ವಿಶಾಲವಾದ , ಇನ್ನಿಲತ್ತೈ-ಈ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿರುವಾಗ , ಎನ್ನೈ-ನನ್ನನ್ನು ,
ಆಳ್-ರಕ್ಷಿಸಲು , ವಂದ್-(ನಾನಿರುವ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ) ಬಂದ , ಇರಾಮಾನುಶನ್ನೈ-
ರಾಮಾನುಜರ ವಿಷಯವಾಗಿ , ಇರುಮ್-ಸ್ವಪ್ನವಾಗಿ (ಅವರ ಕಲ್ಯಾಣಗುಣಗಳನ್ನು
ಪ್ರಕಾಶಪಡಿಸುವಂತಹ) , ಕವಿಗಳ್-ಕವನಗಳನ್ನು , ಪುನ್ನೈಯಾರ್-ರಚಿಸುವವರು
ಇಲ್ಲ , ಪುನಯುಮ್-(ಉದೈಯವರ ವಿಷಯವಾಗಿ ಕವನಗಳನ್ನು) ರಚಿಸುವ ,
ಪಿರಿಯವರ್-ಮಹಾತ್ಮರುಗಳ , ತಾಳ್ಗಳಿಲ್-ಶ್ರೀಪಾದಗಳಲ್ಲಿ , ಪೂಂತೋಡೈಯಿಲ್-
ಪುಷ್ಪಮಾಲಿಕೆಯನ್ನು , ನನ್ನೈಯಾರ್-ಅಲಂಕಾರ ಮಾಡದೇ ಇರುವ , ಮಾನ್ನರ್-
ಮನುಷ್ಯರು , ಮರುಳ್ ಶುರನ್ನು-ಅಜ್ಞಾನಾತಿಶಯಗಳಿಂದ , ಪಿರಪ್ಪಿಲ್-ಜನ್ಮಾಂತರ
ಗಳಲ್ಲಿಯೂ , ವರುನ್ದವರ್-ಬಾಧೆಪಡುತ್ತಾ ದುಃಖಿಸುವರು.

ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಮಾನವರ ದುಃಖಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನಿವಾರಿಸಲು ಅವತರಿಸಿ ಬಂದ
ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರು , ಪಾತ್ರಾಪಾತ್ರರನ್ನು , ಯೋಗ್ಯಾಯೋಗ್ಯರೆಂಬುದನ್ನು
ಗಮನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೆ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ತಮ್ಮ ಕರುಣಾ ಕಟಾಕ್ಷದಿಂದ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿ
ದರು ಮತ್ತು ಅವರ ಪಾಪಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಸಮೂಲ ತೊಡೆದು ಹಾಕಿದರು. ಇಂತಹ
ಮಹಾನುಹಿಮರನ್ನು ಕೊಂಡಾಡುವ ಜನರು ಇರುವಾಗ , ನನ್ನಂತಹ ದುಷ್ಟರ್ಮಿಯು
ಇರುವ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಬಂದು ನನ್ನನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸುವರು. ಇವರನ್ನು
ಪಾಡಿ ಹೊಗಳಿ ಕವನಗಳನ್ನು ರಚಿಸುವ ಶಕ್ತಿ ನನಗಿಲ್ಲವಾಗಿದೆ. ಶ್ರೀಯವರನ್ನು
ಹೊಗಳಿ ಹಾಡುವ ಮಹಾತ್ಮರ ಪಾದಗಳಲ್ಲಿ ಪುಷ್ಪಮಾಲಿಕೆಗಳನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸದೆ
ಇರುವ ಮಾನವರು , ಅಜ್ಞಾನದಿಂದಲೂ ದುಃಖದಿಂದಲೂ ಜನ್ಮಾಂತರಗಳಲ್ಲಿಯೂ
ಬಾಧೆಪಡುವರಲ್ಲಾ !

ಮರುಳ್ ಶುರನ್ನಾಗಮ ವಾದಿಯರ್ ಕೂರುವರ್ ,

ಅವಪ್ಪೊರುಳಾಮ್

ಇರುಳ್ ಶುರನ್ನೈಯ್ ತ್ತುವುಲಿಗಿರುಳ್ ನೀಂಗ ,

ತನ್ನೀಂಡಿಯಶೀರ್

ಅರುಳ್ ಶುರನ್ನೈಲ್ಲಾ ವುಯಿರ್ ಗಟ್ಟುನಾದನರಂಗನೈನ್ಮ್

ಪೊರುಳ್ ಶುರನ್ನಾನ್ , ಎಮ್ಮಿರಾಮಾನುಶನ್ ಮಿಕ್ಕ

ಪುಣ್ಣೆಯನೇ 91

ಮರುಳ್-ಅಜ್ಞಾನವೆಲ್ಲವನ್ನೂ , ಶುರನ್ನು-ಒಟ್ಟಿಗೆ ನೇರಿ , ಆಗಮ
ವಾದಿಯರ್-ಶಿವನು ಹೇಳಿದ ಶೈವಾಗಮವನ್ನು ಪ್ರಮಾಣವಾಗಿರಿಸಿಕೊಂಡು

ನಾದಿಸುವ ಸಾಶುಪತಾದಿ ಮತಸ್ಥರು, ಕೂರುಮ್-ಹೇಳುತ್ತಿರುವ, ಅವಮ್-ಮತ್ತೂ ಹೀನವಾದ, ಪೊರುಳಾಮ್-ಅರ್ಥಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿದಾಗ, ಇರುಳ್-ಅಂಧಕಾರವು, ಶುರನ್ನು-ಅತಿಶಯವಾಗಿ, ಏಯತ್ತ-ಅದರಿಂದ ಹಾಳಾದ, ಉಲಗು-ಲೋಕದಲ್ಲಿ, ಇರುಳ್-ಕತ್ತಲೆಯು, ನೀಂಗಿ-ತೊಲಗಿಹೋಗುವಂತೆ, ತನ್-ತಮ್ಮನ್ನು, ಈಡಿಯ-ಕೂಡಿದ (ಆಶ್ರಯಿಸಿದ), ಶೀರ್-ಅಶ್ರಿತ ರಕ್ಷಣವಾದ ವೈಲಕ್ಷಣ ಗುಣವುಳ್ಳ, ಅರುಳ್-ಕೃಪೆಯನ್ನು, ಶುರನ್ನು-ವ್ಯಾಪಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿ, ಅರಂಗನ್-ಶ್ರೀರಂಗನಾಥನು, ಎಲ್ಲಾ ಉಯಿರಗಟ್ಟು-ಸಕಲಾತ್ಮರಿಗೂ, ನಂದನ್-ಸ್ವಾಮಿಯು, ಎನ್ನುಮ್-ಎಂಬ ಸತ್ಯವನ್ನು, ಪೊರುಳ್-ಅರ್ಥವಿಶೇಷವನ್ನೂ, ಮಿಕ್ಕಪುಣಿಯನ್-ಪರಮ ಧಾರ್ಮಿಕ ಪುಣ್ಯವಂತರಾದ, ಎನ್ ಇರಾಮಾನುಶನ್-ನಮ್ಮ ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರು, ಶುರನ್ನಾನ್-ಪ್ರತಿಸಾದಿಸಿ ಉಪಕಾರ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಶೈವಾಗಮವನ್ನು ಆಧಾರವಾಗಿರಿಸಿಕೊಂಡು ರುದ್ರ ಪಕ್ಷಪಾತಿಗಳಾದ ಸಾಶು ಪತಾದಿಗಳು ನಾದಿಸುತ್ತಿದ್ದ ದುಸ್ತರವಾದ ಅಂಧಕಾರವನ್ನು ಭೂಮಿಯಿಂದ ತೊಲಗಿ ಹೋಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದ ರಾಮಾನುಜರ ನಿರ್ಹೇತುಕ ಕೃಪೆಯನ್ನು ಲೋಕದಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ಪ್ರವಹಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿ, ಸಕಲಾತ್ಮರಿಗೆ ಸೇನೆ ನೀಡುತ್ತಿರುವ ಶ್ರೀರಂಗನಾಥನೇ ಸರ್ವ ಸ್ವಾಮಿ, ಪರಾತ್ಪರನೆಂಬ ಸತ್ಯವನ್ನು ನಮಗೆಲ್ಲಾ ತಿಳಿಯುವಂತೆ ಹೇಳಿದ ಯತಿರಾಜರ ಯಾವ ಮಹೋಪಕಾರವನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಲು ನಾನು ಅಶಕ್ತನಾಗಿದ್ದೇನೆ.

ಪುಣ್ಣಿಯನೊನ್ನು ಪುರಿನ್ನುಮಿಲೇನ್, ಅಡಿಪೋತ್ತಿಶೆಯ್ಯುಮ್
ನುಣ್ಣುರುಮ್ ಕೇಳ್ವಿನುವನ್ಪುಮಿಲೇನ್, ಶೆಮ್ಮೆನೂಪುಲವರ್ಕು
ಎಣ್ಣುರುಮ್ ಕೀರ್ತಿಯಿರಾಮಾನುಶವಿನ್ಪು ನೀಪುಗುನ್ದುಎನ್
ಕಣ್ಣುಳ್ಳುಮ್ ನೆಂಗುಳ್ಳುಮ್,

ನಿನ್ನವಿಕ್ಕಾರಣಮ್ ಕಟ್ಟುರೈಯೇ 92

ಪುಣ್ಣಿಯನೊನ್ನು-(ಪುರುಷಾರ್ಥ ಸಾಧನೆಗೆ) ಒಂದು ಪುಣ್ಯವ್ರತವನ್ನು, ಪುರಿನ್ನು-ಆಚರಿಸುವ, ಇಲೇನ್-ಇಲ್ಲದವನಾದೆನು, ಅಡಿ-ಶ್ರೀಪಾದಗಳನ್ನು, ಪೋತ್ತಿಶೆಯ್ಯುಮ್-ಆಶ್ರಯಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾರ್ಥಕವಾದ, ನುಣ್ಣು-ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ, ಅರುಮ್-ದುರ್ಲಭವಾದ, ಕೇಳ್ವಿ-ಪ್ರವಚನಗಳನ್ನು ಕೇಳಲು, ನುವನ್ಪುಮಿಲೇನ್-ಯೋಚಿಸಿದವನೂ ಅಲ್ಲ, ಶೆಮ್ಮೆ-ಅನನ್ಯ ಪ್ರಯೋಜನರಾಗಿ, ನೂಲ್-ಶಾಸ್ತ್ರರೂಪ ವಾದ ಕವನಗಳನ್ನು, ಪುಲವರ್ಕು-ಹೇಳುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವುಳ್ಳವರಲ್ಲಿ, ಎಣ್ಣುರುಮ್-ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದವನೂ ಅಲ್ಲ, ಕೀರ್ತಿ-ಯಶೋವಂತರಾದ, ಇರಾಮಾನುಶಾ-ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರೇ!, ನೀ-ನೀವು, ಇನ್ನು-(ಎಂದೂ ಇಲ್ಲದೆ ಇದ್ದು) ಈಗ,

ಉಗನ್ನು-ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು, ಎನ್-ನನ್ನ, ಕಣ್ಣುಳ್ಳಮ್-ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ನೆಂಗುಳ್ಳಮ್-ಹೃದಯದಲ್ಲಿಯೂ, ನಿನ್ನ-ತುಂಬಿಕೊಂಡಿರುವುದು, ಇಕ್ಕಾರಣಮ್-ಯಾವ ಕಾರಣದಿಂದ ಎಂಬುದನ್ನು, ಕಟ್ಟುರೈ-ತಾವೇ ತಿಳಿಸಬೇಕು.

ಓ ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರೇ! ಯಾವ ಒಂದು ಪುಣ್ಯವ್ರತವನ್ನಾಚರಿಸಿದವನಲ್ಲ, ತಮ್ಮ ದುರ್ಲಭವಾದ ಶ್ರೀಪಾದಗಳನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧಕವಾದ, ಶಾಸ್ತ್ರಪ್ರವಚನಗಳನ್ನು ಕೇಳಲು ಯೋಚಿಸಿದವನೂ ಅಲ್ಲ, ಆನನ್ಯ ಪ್ರಯೋಜನ ರಾಗಿ, ಶಾಸ್ತ್ರರೂಪಕವಾದ ಕವನಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿ ಹೇಳುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವುಳ್ಳ ಮಹಾತ್ಮರ ಸಂಸರ್ಗವನ್ನೂ ಪಡೆದವನಲ್ಲ, ಯಶೋವಂತರಾದ ತಾವು ಈಗ ನನ್ನ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ, ಮನದಲ್ಲಿ ತುಂಬಿಕೊಂಡಿರುವ ಕಾರಣವನ್ನು ತಾವೇ ಅನುಗ್ರಹಿಸಬೇಕು.

ಕಟ್ಟಪ್ಪೊರುಳ್ಳೈಮುರೈಪ್ಪೊರುಳೆನ್ನು, ಕಯವರ್ ಶೊಲ್ಲುಮ್
ಪೆಟ್ಟೈಕ್ಕಡುಕ್ಕುಮ್ ಪಿರಾನಲ್ಲನೇ, ಎನ್ ಪೆರುವಿನೈಯೈ
ಕಟ್ಟಕ್ಕಳಂಗೊಡು ತನ್ನರುಳೆನ್ನು ಮೊಳ್ಳಾಳುರುವಿ
ವೆಟ್ಟೈಕ್ಕಳೆನ್ನ, ಇರಾಮಾನುಶನೈಮ್ ಮೆಯರ್ತ್ತವನೇ. 93

ಎನ್-ನನ್ನ, ಪೆರುವಿನೈಯೈ-ಮಹಾಪಾಪಗಳನ್ನು, ಕಿಟ್ಟೈ-ಸಮೀಪಿಸಿ, ಕಿಳಂಗೊಡು-(ಪುನರಾವರ್ತನೆಗೆ ಕಾರಣವಾದ) ಸಮೂಲವಾಗಿ, ತನ್-ತಮ್ಮ, ಅರುಳೆನ್ನುಮ್-ಕೃಪೆಯೆಂಬ, ಒಳ್- (ಹರಿತವಾಗಿ ಹದಗೈದಿದ್ದ) ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ, ವಾಳ್-ಕತ್ತಿಯನ್ನು, ಉರವಿ-ಒರೆಯಿಂದ ಹೊರಗೆಳೆದು, ವೆಟ್ಟೈಕ್ಕಳೆಂದ-ಕತ್ತರಿಸಿ ಹಾಕಿದ, ಮೆಯರ್ತ್ತವನ್ ಎನ್ನುಮ್-ವಾಸ್ತವವಾದ ತಪಸ್ಸಿದ್ದಿಯುಳ್ಳವರೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ಪಡೆದಿರುವ, ಇರಾಮಾನುಶನ್-ರಾಮಾನುಜರು, ಕಟ್ಟಪ್ಪೊರುಳ್ಳೈ-ತುಚ್ಛವಾದ ಅರ್ಥಗಳನ್ನು, ಮುರೈಪ್ಪೊರುಳೆನ್ನು-ವೇದಗಳು ಸುಳ್ಳೆಂದು ಆರ್ಥಕಲ್ಪಿಸುವ, ಕವಿಯರ್-ದುರ್ಮಾರ್ಗ ಪಂಡಿತರಿಗೆ, ಶೊಲ್ಲುಮ್-ವಾದಿಸಲು, ಪೆಟ್ಟೈ-ಮಾತುಗಳೇ ಇಲ್ಲದಂತೆ ಮಾಡಿ, ಅಡಕ್ಕೂಮ್-ನಿರ್ನಾಮ ಮಾಡಿದ, ಪಿರಾನ್ ಅಲ್ಲನೇ-ಉಪಕಾರಿಗಳಲ್ಲವೇ.

ಪ್ರಪನ್ನ ಕುಲಕ್ಕೇ ಮಕುಟಪ್ರಾಯರಾದ ಉಡೈಯವರು ತಮ್ಮ ಸಂಕಲ್ಪವೆಂಬ ಒರೆಯಿಂದ ಕೃಪೆ ಎಂಬ ಕತ್ತಿಯನ್ನು ತೆಗೆದು, ಅದರಿಂದ ನನ್ನ ಪ್ರಬಲವಾದ ಪಾಪಗಳ ರಾಶಿಯನ್ನು ನಿಶ್ಶೇಷವಾಗಿ ತರಿದುಹಾಕಿದರು, ವೇದಗಳಿಗೆ ವಿಪರೀತಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿ ವಿಪರೀತ ಜ್ಞಾನದಿಂದ ವಿಜೃಂಭಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಕುಮತಸ್ಥರ ವಾದಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಅಸರಾರ್ಥಗಳನ್ನು, ತಮ್ಮ ತತ್ತ್ವಪೂರ್ಣವಾದ ವಿಶಿಷ್ಟಾದ್ವೈತ ಜ್ಞಾನದಿಂದ ವಾದಿಸಿ, ಅವರನ್ನು ದಿಕ್ಕಮೂಢರನ್ನಾಗಿಸುತ್ತಲೂ ಅವರನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸುತ್ತಲೂ

ವಿಜೃಂಭಿಸಿದ, ಪರಮ ಕಾರುಣಿಕರಾದ ರಾಮಾನುಜರ ಉಪಕಾರವು ಎಂತಹುದೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುವುದೇ ?

ತವನ್ನರುಮ್ ಶೆಲ್ವಮ್ ತಗವುನ್ನರುಮ್, ಶರಿಯಾಪ್ಪಿರವಿ
ಪ್ಪವನ್ನರುಮ್ ತೀವಿನೈಪಾತ್ತಿತ್ತರುಮ್, ಪರನ್ನಾಮನುನ್ನುಮ್
ತವನ್ನರುಮ್, ತೀದಿಲಿರಾಮಾನುಶನ್ ತನ್ನೈಚ್ಚಾರ್ ನ್ನವರ್ ಗೆ
ಟ್ಟುವನ್ನರುನ್ನೇನ್, ಅವನ್ ಶೀರನ್ನಿಯಾನೊನ್ನ
ಮುಳ್ ಮುಗಿಳ್ ನ್ನೇ. 94

ತೀದು-(ಅಶ್ರಿತರಾದವರು ದುಃಖಪಡುವಂತಹದನ್ನು ನೋಡುವ) ದೋಷವು, ಇಲ್-ಇಲ್ಲದ, ಇರಾಮಾನುಶನ್-ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರು, ತನ್ನೈ-ತಮ್ಮನ್ನು, ಶಾರ್ ನ್ನವರ್ ಗಟ್ಟು-ಆಶ್ರಯಿಸಿದವರಿಗೆ, ತವಮ್-ಪ್ರಪತ್ತಿನಿಷ್ಠೆ (ಶರಣಾಗತಿ ರೂಪವಾದ ತಪಸ್ಸನ್ನು), ತರುಮ್-(ಕೃಪೆಯಿಂದ) ಕರುಣಿಸಿದರು, ಶೆಲ್ವಮ್-ಭಕ್ತಿ ಎಂಬ ಸಂಪತ್ತನ್ನು, ತಗವು-(ಫಲಕ್ಕೆ) ತಕ್ಕಂತೆ, ತರುಮ್-ಇತ್ತರು, ಶರಿಯಾ-ಎಂದೂ ನಾಶವಾಗದ, ಪಿರವಿ-ಹುಟ್ಟುಪಾವುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ, ಪವಮ್-ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ, ತರುಮ್-ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ಮಾಡುತ್ತಲೇ ಇರುವ, ತೀವಿನೈ-ಕ್ರೂರಕರ್ಮಗಳನ್ನು, ಪಾತ್ತಿ-ಧೂಳಿಪಟ, ತರುಮ್-ಮಾಡಿದರು, ಪರನ್ನಾಮಮ್ ಎನ್ನುಮ್-ಪರಮಪದ ಎನ್ನುವ, ತವಮ್-ಶ್ರೀವೈಕುಂಠ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯನ್ನು, ತರುಮ್-ಕೊಡಿಸಿದರು (ಅವರು ಹೀಗೆ ಸರ್ವಸ್ವವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೂ), ಯಾನ್-ನಾನು, ಅವನ್-ಆ ರಾಮಾನುಜರ, ಶೀರ್ ಅನ್ನಿ-ಗುಣಗಳಲ್ಲಿ, ಒನ್ನೈಯುಮ್-ಒಂದನ್ನಾದರೂ, ಉಳ್ ಮುಗಿಳ್ ನ್ನು-ಮನಃಪ್ರೀತಿಯಿಂದ, ಉವನ್ನ-ಆಸೆ ಹೊಂದಿದವನಾಗಿ, ಅರುನ್ನೇನ್-ಭಜಿಸುವುದಿಲ್ಲವು.

ತಮ್ಮನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿದವರಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪವಾದರೂ ದುಃಖವುಂಟಾಗುವುದನ್ನು ಸಹಿಸದ ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರು ತಮ್ಮ ಅಶ್ರಿತರಿಗೆ, ಸರ್ವೋತ್ತರಕ ಹೇತುವಾದ, ಸ್ವರೂಪಾನುಗುಣವಾದ, ಪ್ರಪತ್ತಿ ಎಂಬ ಉಪಾಯವನ್ನು, ಭಕ್ತಿಯನ್ನೂ ಕೃಪೆ ಮಾಡಿದರು. ಈ ಸಂಸಾರಿ ಚೇತನರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ, ಎಂದೂ ಬಿಡದಿರುವ ಜನನ ಮರಣಾದಿ ದುಃಖವರ್ಧಕವಾದ ದುಷ್ಟಕರ್ಮಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮೂಲಮಾಡಿ, ಪರಮ ಪುರುಷಾರ್ಥ ಲಕ್ಷಣವಾದ ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಕೊಡಿಸಿದರು. ಇಂತಹ ಆ ರಾಮಾನುಜರು ಮಹೋಪಕಾರಿಗಳಾಗಿರುವಾಗ, ನಾನು ಅವರ ಕಲ್ಯಾಣಗುಣಗಳನ್ನೆಲ್ಲದೆ ಬೇರೊಂದನ್ನು ಆಶ್ರಿಸಿ ಅನುಭವಿಸಲಿಲ್ಲೆ.

ಉಣ್ಣೆನೈಯಿರ್ ಗಳುಕ್ಕುತ್ತುನವೇಶೆಯ್ ದು, ಅವರ್ಕುಯವೇ
ಪಣ್ಣುಮ್ ಪರನುಮ್ ಪರಿವಿಲನಾಂಬಡಿ, ಪಲ್ಲುಯಿರ್ಕುಮ್
ವಿಣ್ಣನ್ ತಲೈನಿನ್ರುನೀಡಳಿಪ್ಪಾನೆಮ್ಮಿರಾಮಾನುಶನ್
ಮಣ್ಣನ್ ತಲತ್ತುದಿತ್ತು, ಮುರೈನಾಲುಮ್ ವಳರ್ತನನೇ. 95

ಉಳ್-ಒಳಗಡೆಯೇ ಇದ್ದು (ಅಂತರಾತ್ಮನಾಗಿದ್ದು), ಉಯಿರ್ ಗಳುಕ್ಕು-
ಈ ಆತ್ಮರಿಗೆ, ಉತ್ತನನೇ-ಸರಿಯಾದ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನೇ, ಶೆಯ್ ದು-ಮಾಡಿ,
ಅವರ್ಕು-ಆ ಆತ್ಮರಿಗೆ, ಉಯವೇ-ಉದ್ಧಾರವನ್ನೇ, ಪಣ್ಣುಮ್-ಮಾಡುತ್ತಿರುವ,
ಪರನುಮ್-ಸರ್ವಸ್ವಾತ್ಮಕನಾದ ಶ್ರಿಯೇಪತಿಯು, ಪರಿವಿಲನಾಂಬಡಿ-(ಆತ್ಮನ
ವಿಷಯವಾಗಿ ಇವರೊಡನೆ) ಸ್ನೇಹವಿಲ್ಲದವನು ಎಂಬಂತೆ, ಪಲ್ಲುಯಿರ್ಕುಮ್-ಸಕಲಾ
ತ್ಮರಿಗೂ, ವೀಡು (ಪರಮ ಪುರುಷಾರ್ಥ ಲಕ್ಷಣ) ಮೋಕ್ಷವನ್ನು, ಅಳಿಪ್ಪಾನ್-
ಕೊಡಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ಎಮ್-ನಮ್ಮ ನಾಥರಾದ, ಇರಾಮಾನುಶನ್-ರಾಮಾನುಜಾ
ಚಾರ್ಯರು, ವಿಣ್ಣನ್ ತಲೈನಿನ್ರುಮ್-ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಶಿರಸ್ಥಾನವನ್ನು ಪಡೆದಿರುವ
ಶ್ರೀಮೈಕುಂಠದಿಂದ, ಮಣ್ಣನ್ ತಲತ್ತು-ಈ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ, ಅಉದಿತ್ತು-
ಅವತರಿಸಿ, ಮುರೈನಾಲುಮ್-ಚತುರ್ವೇದಗಳನ್ನೂ, ವಳರ್ತನನ್-ವಿಶೇಷವಾಗಿ
ವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದುವಂತೆ ಮಾಡಿದರು.

ಸಕಲಾತ್ಮರಿಗೂ ಅಂತರಾಮಿಯಾಗಿದ್ದು, ಅವರ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ನಿವೃತ್ತಿಗಳೆಲ್ಲಕ್ಕೂ
ಕಾರಣಭೂತನಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಕೂಡ, ರಾಮಾನುಜರಂತೆಯೇ ಆಶ್ರಿತರ ವಿಷಯ
ವಾಗಿ ವ್ಯಾಮೋಹವನ್ನು ಹೊಂದಿದವನಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು, ಇವರು ಜ್ಞಾನ, ಭಕ್ತಿ,
ಮೈರಾಗ್ಯಾದಿ ದಿವ್ಯಗುಣಗಳಿಂದ, ಸಂಸಾರಿಗಳ ಕರ್ಮಬಂಧವನ್ನು ಬಿಡಿಸಲೋಸುಗ
ಪರಮಪದದಿಂದ ಬಂದು ಭೂತಲದಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸಿ, ವೇದಗಳನ್ನು ಕುಸ್ತಿತವಾದಿಗಳಿಂದ
ರಕ್ಷಿಸಿ, ವೇದಮಾರ್ಗ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪನಾಚಾರ್ಯರಾದರು.

ವಳರುಮ್ ಪಿಣೆಗೊಂಡವಲ್ವಿನೈಯಾಲಾ,
ಮಿಕ್ಕನಲ್ ವಿನೈಯಿಲ್
ಕಳರುಮ್ ತುಣೆವುಕ್ಕಿಡೈತ್ತರಿಯಾದು,
ಮುಡೈತ್ತಲೈಯೂನ್
ತಳರುಮಳವುಮ್ ತರಿತ್ತುಮ್ ವಿಳುನ್ನುಮ್
ತನಿದಿರಿವೇರ್ಕು

ಉಳರ್ ಎಮ್ಮಿರೈವನ್, ಇರಾಮಾನುಶನೈಯುತ್ತುವರೇ. 96

ವಳರುಮ್-ವೃದ್ಧಿಯಾಗುತ್ತಿದ್ದ, ಪಿಣಿ-ದುಃಖವನ್ನು, ಕೊಂಡ-ಅಂಟಿ
ಕೊಳ್ಳದಂತೆ, ವಲ್-ಅನುಭವ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತಾದಿಗಳಿಂದ ನಶಿಸಿದಿರುವಂತೆ) ಪ್ರಬಲ
ವಾದ, ವಿನೈಯಾಲ್-ಪಾಪಕರ್ಮಗಳಿಂದ, ಮಿಕ್ಕ-ಅತಿಶಯವಾದ, ನಲ್-ವಿನೈ
ಯಿಲ್-ಪರಮಧರ್ಮವಾದ ಶರಣಾಗತಿಯಿಂದ, ಕಳರುಮ್-ಅತಿಶಯವಾಗುತ್ತಿದ್ದ,
ತುಣಿವು-ವಿಶ್ವಾಸವು, ಕಿಡೈತ್ತರಿಯಾದು-ನೇರವಾಗಿ ಸಿಗದೆ, ಮುಡೈತ್ತಲೈ-ಸ್ವಭಾವ
ದುರ್ಗಂಧ ಸ್ಥಾನವಾದ, ಉನ್-ಶರೀರವು, ತಳರುಮಳವುಮ್-ಬಲಹೀನವಾಗುವ
ವರೆಗೂ, ತರಿತ್ತುಮ್-ಧರಿಸಿದ್ದು, ವಿಳುನ್ನುಮ್-(ಕ್ರೂರವಾದ ಶಬ್ದಾದಿ ವಿಷಯ
ಗಳಲ್ಲಿ) ಬಿದ್ದು, ತನಿ-(ಸಹಾಯವಿಲ್ಲದೆ) ಏಕಾಕಿಯಾಗಿ, ತಿರುವೇರ್ಕ್ಕು-ಸಂಚರಿಸು
ತ್ತಿದ್ದ ನನಗೆ, ಎಸುರ್ ಇರೈವನ್-ನಮಗೆ ನಾಥರಾದ, ಇರಾಮಾನುಶನ್ ತನ್ನೈ-
ರಾಮಾನುಜರು ತಮ್ಮನ್ನು, ಉತ್ತವರ್-ಆಶ್ರಯವನ್ನಾಗಿ ಪಡೆದವರು, ಉಳರ್-
ಪಪಾಪಕರ್ಮಗಳಿದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ "ಎಮ್ಮಿರೈವರ್" ಎಂಬಂತೆ ತಿಳಿದರೆ ಉಡೈಯವರ
ಭಕ್ತರು ನಮಗೆ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಎಂಬುದು ಅರ್ಥ.

ಶರಣಾಗತಿಯು (ಪ್ರಪತ್ತಿಯು) ಲಭಿಸಬೇಕಾದರೆ, ಪ್ರಬಲ ಕರ್ಮಗಳು ಪ್ರತಿ
ಬಂಧಕಗಳಾಗಿರುವುವು. ಪ್ರಪತ್ತಿ ಮಾಡಲು ಮಹಾವಿಶ್ವಾಸವು ಮುಖ್ಯವೆಂಬುದನ್ನರಿ
ಯದೆ ದುರ್ಗಂಧ ಪ್ರಸಾರಕವಾದ ರಕ್ತನಾಂಸಮಯವಾದ ಮಾನವ ದೇಹವು
ದುರ್ಬಲವಾಗುವವರೆಗೂ, ಸುಖದುಃಖಾದಿಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾ ಏಕಾಕಿಯಾಗಿ
ಅಲಿದ ನನಗೆ, ಚರಮೋಪಾಯವೆಂಬ ಉಡೈಯವರಿಗಿಂತಲೂ, ಅವರ ಭಕ್ತರಾದ
ಮುಲಭಸಾಧ್ಯರಾದ ಪ್ರಪನ್ನರಾದ ಸ್ವಾಮಿಗಳು, ನಮಗೆ ಸಕಲವಿಧ ಬಂಧುಗಳು
ಎಂಬರಿತು, ಇತರ ದೈವವಾವುದನ್ನೂ ಗುರುತಿಸದೇ ಇರುವ ಮಹಾತ್ಮರೇ ನಮಗೆ
ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕರಾಗಿಯೂ ರಕ್ಷಕರಾಗಿಯೂ ಇರುವರೆಂಬ ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದಿರುವೆನು.

ತನ್ನೈಯುತಾಟ್ಟಿಯೈಮ್ ತನ್ನೈಯಿನೋರ್,

ಮನ್ನುತಾಮರೈತ್ತಾಳ್

ತನ್ನೈಯುತಾಟ್ಟಿಯೈವನ್ನೈಯುತಾನಿಸ್ತು,

ತನ್-ತಗವಾಲ್

ತನ್ನೈಯುತಾರನ್ನಿತ್ತನ್ನೈಯುತಾರಿಲ್ಲೆಯೆನ್ನರಿನ್ನ

ತನ್ನೈಯುತಾರೈ, ಯಿರಾಮಾನುಶನ್

ಗುಣಮ್ ಶಾಸ್ತ್ರಿಡುಮೇ. 97

ತನ್ನೈ-ತಮ್ಮನ್ನು, ಉತ್ತಾರ್-ಅನ್ರಿ-ಆಶ್ರಯಿಸುವವಿರುವವರು ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ,
ತನ್ನೈ-ತಮ್ಮನ್ನು, ಉತ್ತಾರೈ-ಆಶ್ರಯಿಸಿದವರ, ಕುಣಮ್-ಸದ್ಗುಣಗಳನ್ನು,

ಇತ್ತಿಡುಮ್-ಸಂಕೀರ್ತನೆ ಮಾಡೋಣವೆಂಬ, ತನ್ನೈ-ಸ್ವಭಾವದಿಂದ, ಉತ್ತಾರಾ-
ನೊಡಿರುವವರು, ಇಲ್ಲೈಎನ್ನು-ಇಲ್ಲವೆಂದು, ಅರಿಂದು-ಗ್ರಹಿಸಿ, ತನ್ನೈ-
ಮೈನ್ನು, ಉತ್ತು-ಆಶ್ರಯಿಸಿ, ಆಳ್‌ಶೆಯ್ಯುಮ್-ತಮಗೆ ಸೇವೆ ಮಾಡುವುದ
ಲ್ಲೇ, ತನ್ನೈಯಿನೋರ್-ತಲ್ಲಿನರಾಗಿರುವ, ಮನ್ನು-ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಸೇರಿದ,
ಕಾಮರೈ-ತಾನರೆ ಹೊವಿನಂತೆ, ಪರಮ ಭೋಗ್ಯವಾಗಿರುವ, ತಾಳ್‌ತನ್ನೈ-ಅವರ
ಪ್ರೀತಿದಗಳನ್ನು, ಉತ್ತು-ಆಶ್ರಯಿಸಿ, ಆಳ್‌ಶೆಯ್ಯು-ಅವರಿಗೆ ದಾಸನಾಗಿ ಸೇವೆ
ಮಾಡುವಂತೆ (ಅನುಗ್ರಹ ಮಾಡಿದ), ಇರಾಮಾನುಶನ್-ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರು,
ಶನ್-ತಮ್ಮ, ತಗನಾಲ್-ಕೃಪೆಯಿಂದ, ಇನ್ನು-ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ಎನ್ನೈ-
ಯನ್ನು, ಉತ್ತಾನ್-ಕರುಣಿಸಿ ಅಂಗೀಕರಿಸಿದರು.

ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರು, ಲೋಕದಲ್ಲಿ ತಮಗೆ ಶರಣು ಬಂದು ಆಶ್ರಯಿಸುವ
ವಲ್ಲದೆ, ತಮ್ಮ ಆಶ್ರಿತರನ್ನು ಸೇರಿ ದಿವ್ಯಗುಣಾನುಭವ ಕೈಂಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುವವ
ಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿದು, ವಿಷಯ ವಿರಕ್ತರಾಗಿ ತಮ್ಮನ್ನಾಶ್ರಯಿಸಿ ತಮಗೆ ಸೇವೆ ಮಾಡು
ವುದರಲ್ಲಿಯೇ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವಂತಹ ಭಾಗವತರ ಭೋಗ್ಯವಾದ ಶ್ರೀಪಾದ
ಗಳನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿ ಅವರಿಗೆ ಸೇವೆ ಮಾಡುವಂತೆ ಈ ದಾಸನಿಗೆ ಅಣತಿಯಿತ್ತುದರಿಂದ
ಕರುಣೆಯಿಂದ ಅವರೇ ನನಗೆ ಲಭ್ಯವಾಗಿರುವರು.

ಇಡುಮೇಇನಿಯಶುವರ್ಕತ್ತಿಲ್, ಇನ್ನಮ್ ನರಗಿಲಿಟ್ಟು

ಚ್ಚಡುಮೇಯವತ್ತೈತ್ತೊಡರ್ ದರುತೊಲ್ಲೈ,

ಚ್ಚಳಲ್ ಪಿರಪ್ಪಿಲ್

ನಡುಮೇಯಿನಿ ನಮ್ಮಿರಾಮಾನುಶನ್ ನಮ್ಮನಮ್ ವಶತ್ತೇ

ವಿಡುಮೇ ಶರಣಮೆನ್ನಾಲ್,

ಮನಮೇನೈಯಲ್ ಮೇವುದರ್ಕ್ಕೇ. 98

ನಮ್-ನಮ್ಮನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಅವತರಿಸಿದ, ಇರಾಮಾನುಶನ್-
ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರು, ಶರಣಮ್ ಎನ್ನಾಲ್-(ಅವರನ್ನೇ) ರಕ್ಷಕರೆಂದು ಒಂದೇ
ಸಾರಿ ಹೇಳಿದರೂ (ಸಂಸಾರಿಗಳಿಗೆ ಶಬ್ದಾದಿ ವಿಷಯ ಭೋಗಗಳಿಂದ), ಇನಿಯ-
ಎತ್ತಿಕೊಂಡು, ಶುವರ್ಕತ್ತಿಲ್-ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ, ಇಡುಮೇ-ಸ್ಥಾನಿಸುವರು, ಇನ್ನಮ್-
ತಮ್ಮ ಶ್ರೀಪಾದಗಳನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿದ ಮೇಲೆ, ನರಗಿಲ್-ನರಕದಲ್ಲಿ, ಇಟ್ಟು-ಇರಿಸಿ,
ಕುಡುಮೇ-ಪರಿತಪಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುವರೋ, ಅವತ್ತೈ-ಆ ಸ್ವರ್ಗ ನರಕಗಳನ್ನು,
ತೊಡರ್‌ತರು-ಅನುಸರಿಸುವುದನ್ನು, ತೊಲ್ಲೈ-ಪುರಾತನವಾದ, ಶುಳಲ್-ಜಕ್ಕ
ದಂತೆ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಬರುತ್ತಾ, ಪಿರಪ್ಪಿಲ್-ಜನ್ಮಗಳಲ್ಲಿ, ನಡುಮೇ-ನಿಲ್ಲಿಸುವರೋ,

ಇನಿ-ಇನ್ನುಳಿದ ಕಾಲವನ್ನು, ನಮ್ಮ-ನಮ್ಮನ್ನು, ನಮ್‌ವಶತ್ತೇ-ನಮ್ಮ ಇಷ್ಟ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ (ನಡೆದುಕೊಳ್ಳಲು), ವಿಡುಮೇ-ಬಿಡುತ್ತಾರೋ, ಮನಮೇ-ಓ ಮನಸ್ಸೇ!, ಮೇವುದರ್ಕು-ಪ್ರಾಪ್ತಿ ನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ, ನೈಯಲ್-ಚಿಂತಿಸಬಾರದು.

ಓ ಮನಸ್ಸೇ! ನಮ್ಮನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವುದಕ್ಕಂದೇ ಅವತರಿಸಿ ಬಂದಿರುವ, ಯಾವ ರಾಮಾನುಜರನ್ನು ರಕ್ಷಕರೆಂದು, ಅವರ ಶ್ರೀಪಾದಗಳನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿ ಶರಣಾಗತಿ ಯನ್ನು ಮಾಡಿದ ಬಳಿಕ, ತಮ್ಮನ್ನು ಎತ್ತಿ ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿರುವಂತೆ ಮಾಡುವರೋ, ನರಕದಲ್ಲಿಡುವರೋ, ಜನನ ಮರಣಾದಿ ಸಂಸಾರ ಚಕ್ರದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸುವರೋ, ಇಚ್ಛಾನುಸಾರ ತಿರುಗಲು ಬಿಡುವರೋ ಎಂಬ ಸಂದೇಹದಿಂದ ವರಮುಪದ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ನೀವು ದುಃಖಿಸುವ ಕಾರಣವೇ ಇಲ್ಲ.

ತರ್ಕಚ್ಚಮುಣರುಮ್ ಶಾಕ್ಶಿಯಪೇಯ್‌ಗಳುಮ್,

ತಾಳ್‌ಶಡೈಯೊನ್

ಶೋರ್ಕತ್ತಶೋಮ್‌ಬರುಮ್ ಶೂನಿಯ ವಾದರುಮ್,

ನಾನ್ಮರೈಯುಮ್

ನಿರ್ಕ್ಕುರುಂಬು ಶೆಯ್‌ನೀಶರುಮ್ ಮಾಂಡನರ್ ನೀಣಲತ್ತೇ

ಪೋರ್ಕರ್ಪಗಮ್, ಎಮ್ಮಿರಾಮಾನುಶಮುನಿ ಪೋನ್ನಪಿನ್ನೇ. 99

ಪೊನ್-ಬಯಸುವಂತಹ, ಕರ್ಪಗಮ್-ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷದಂತೆ ಮಹತ್ತಾದ ಔದಾರ್ಯ ಉಳ್ಳ, ಎಮ್-(ಆ ಔದಾರ್ಯವನ್ನು) ನಮಗೆ ತೋರಿಸಿರುವ, ಇರಾಮಾನುಶಮುನಿ-ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರು, ನೀಳ್‌ನಿಲತ್ತೈ-ಈ ಮಹಾನ್ ಭೂಮಂಡಲದಲ್ಲಿ, ಪೋನ್‌ದಪಿನ್-ಬಂದು ಅವತರಿಸಿದ ಮೇಲೆ, ತರ್ಕಮ್-ಸಾಮರ್ಥ್ಯದಿಂದ ವಾದಿಸುತ್ತಾ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಮತಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸುತ್ತಿದ್ದ, ಶಮುಣರುಮ್-ಜೈನರು, ವೇಯ್-ತಮ್ಮ ವಾದದಲ್ಲಿ ಸಿಶಾಚದಂತೆ ಪಟ್ಟುಹಿಡಿಯುವ, ಶಾಕ್ಶಿಯರ್‌ಗಳುಮ್-ಬೌದ್ಧರು, ತಾಳ್-ನೇತಾಡುವ, ಶಡೈಯೊನ್-ಜಟಿಯನ್ನು ಧರಿಸಿ ಸನ್ಮೋಹನ ಮಾಡುವ ರುದ್ರರು, ಶೋಲ್-ನಚನ ಶಾಸ್ತ್ರವಾದ ಶೈವಾಗಮವನ್ನು, ಕತ್ತ-ಅಧಿಕರಿಸುವಂತಹ, ಶೋಮ್ಮರುಮ್-ತಾನುಸರಾದ ಶೈವರು (ಪ್ರಮಾಣ, ಪ್ರಮಾತ, ಪ್ರಾಮೇಯ ಈ ಮೂರು ಇಲ್ಲವೆಂದು ವಾದಿಸುವ), ಶೂನಿಯ ವಾದರುಮ್-ಎಲ್ಲವೂ ಶೂನ್ಯವೆಂದು ವಾದಿಸುವ ಮಿಥ್ಯಾವಾದಿಗಳನ್ನೂ, ನಾಲ್-ನಾಲ್ಕು, ಮರೈಯುಮ್-ವೇದಗಳನ್ನು, ನಿರ್ಕ್ಕ-ಪ್ರಮಾಣವೆಂದು ಅಂಗೀಕರಿಸದೆ (ವೇದಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲದ ಅರ್ಥಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸುತ್ತಾ), ಕರುಂಬುಶೆಯ್-ವೈಷಮ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ, ನೀಶರುಮ್-ನೀಚರಾದ ಕುದೃಷ್ಟ ಮತಸ್ಥರನ್ನು, ಮಾಂಡನರ್-ನಾಶಮಾಡಿದರು.

ಅಭಿಷ್ಠವನ್ನು ದೊರಕಿಸುವ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷದಂತಿರುವ ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರು ಅವತರಿಸಿ, ಶ್ರೀಭಾಷ್ಯಗ್ರಂಥವನ್ನು ರಚಿಸಿ, ವೇದಗಳ ಬಗ್ಗೆ ವಿಪರೀತ ಕಲ್ಪಿಸಿದ್ದವರನ್ನು ನಿರ್ನಾಮಮಾಡಿ, ಪರಮಾರ್ಥವನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತಾ, ತರ್ಕಸಾಮರ್ಥ್ಯದಿಂದಲೇ ತಮ್ಮ ಮತವನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದ, ಜೈನರನ್ನೂ, ತತ್ವಾರ್ಥವನ್ನರಿಯದೆ ಮೊಂಡುತನದ ಪಟ್ಟು ಸಿಶಾಚದಂತೆ ಹಿಡಿಯುವ ಬೌದ್ಧರನ್ನೂ, ಮೋಹನಶಾಸ್ತ್ರ ಪ್ರವರ್ತಕನಾದ ರುದ್ರನು ವಿವರಿಸಿದ ಶೈವಾಗಮವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ತಾನುಸರಾದ ಶೈವರನ್ನೂ, ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣುವುದಷ್ಟೇ ಸತ್ಯ ಉಳಿದುದೆಲ್ಲಾ ಮಿಥ್ಯ ಎಂದು ವಾದಿಸುವ ಮಿಥ್ಯಾವಾದಿಗಳನ್ನೂ, ವೇದಗಳನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಿದರೂ ಅವಕ್ಕೆ ಅವಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿ ಅಡ್ಡದಾರಿಗಳೆದು ವೈಷಮ್ಯವನ್ನು ಬೆಳೆಸುತ್ತಿದ್ದ ಕುದೃಷ್ಟ ಮತದವರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಜಯಿಸಿ ನಿರ್ನಾಮಗೊಳಿಸಿದರು.

ಪೊಂಡದನ್ನೆಂಗಿನ್ನುಮ್ ಪೊನ್ನಂಡು,

ಉನದಡಿಪ್ಪೋದಿಲೊಸ್ ಶೀರ

ಅನ್ನೆಳಿದೇನುಣ್ಣುಮರ್ನ್ದಿಡವೇಂಡಿ, ನಿನ್ಬಾಲದುವೇ

ಯಾನ್ದಿಡ ವೇಂಡುವಿರಾಮಾನುಶವಿದು ವನ್ರಿಯೊನ್ರಮ್

ಮಾನ್ದಗಿಲ್ಲಾದು, ಇನಿವಂತೊನ್ರು

ಕಾಟ್ಟುಮಯಕ್ಕಿಡಲೇ. 100

ಎನ್-ನನ್ನ, ನೆಂಗು ಎನ್ನುಮ್-ಮನಸ್ಸು ಎಂಬುದು, ಪೊನ್-ರಮ್ಯವಾದ, ವಂಡು-ದುಂಬಿಯಾಗಿ, ಉನದು-ತಮ್ಮ, ಅಡಿ-ಶ್ರೀಪಾದಗಳೆಂಬ, ಪೋದಿಲ್-ಪುಷ್ಪಗಳಲ್ಲಿನ, ಒಣ್ ಶೀರಾಮ್-ಶೈತ್ಯಮಾರ್ದವ ಸೌಗಂಧ್ಯಾದಿ ಕಲ್ಯಾಣಗುಣಗಳೆಂಬ, ತೆಳಿ-ನಿರ್ಮಲವಾದ, ತೇನ್-ಜೇನನ್ನು, ಉಂಡು-ಪಾನಮಾಡಿ, ಅಮರ್ನ್ದಿಡವೇಂಡಿ-ಆ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಯೇ ನಿತ್ಯ ನಿತ್ಯ ವಾಸವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು, ನಿನ್ಬಾಲ್-ತಮ್ಮಲ್ಲಿಗೆ, ಪೊನ್ನದು-ಬಂದುದು, ಇರಾಮಾನುಶ-ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರೇ, ಅದುವೇ-(ಅದರಿಂದ) ಅದನ್ನೇ, ಈನ್ದಿಡವೇಂಡುಮ್-(ತಾವು ಕೃಪೆ ಮಾಡಿ) ಒದಗಿಸಿಕೊಡಬೇಕು, ಇದುಅನ್ರಿ-ಇದನ್ನಲ್ಲದೆ, ಒನ್ರಮ್-ಬೇರೆಯಾವುದನ್ನೂ, ಮಾಂದಗಿಲ್ಲಾದು-ಅನುಭವಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ, ಇನಿ-ಇನ್ನುಮೇಲೆ, ಮತ್ತುಒನ್ರು-ಬೇರೆಯಾವುದನ್ನೂ, ಕಾಟ್ಟು-ನೋಡಿ, ಮಯಕ್ಕಿಡಲ್-ಭ್ರಮಿಸದಂತೆ ಕೃಪೆಮಾಡಿ.

ಓ ಯತಿರಾಜರೇ! ನನ್ನ ಮನಸ್ಸೆಂಬುದು ಒಂದು ಭ್ರಮರದಂತೆ ತಮ್ಮ ಪಾದಪದ್ಮಗಳಲ್ಲಿನ ಅವ್ಯುತವೆಂಬ ಕಲ್ಯಾಣಗುಣಗಳನ್ನು ಪಾನಮಾಡಿ ಸನ್ನಿಧಿ

ಯಲ್ಲಿಯೇ ನಿತ್ಯವಾಸ ಮಾಡಬಯಸಿ ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಶರಣು ಬಂದಿರುವೆನು, ಆ ಕಲ್ಯಾಣ ಗುಣಗಳನ್ನೇ ನನಗೆ ಕರುಣಿಸಿ, ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಬೇರೊಂದರಲ್ಲಿ ಮೋಹ ಗೊಳ್ಳದಂತೆ ಕಾಪಾಡಿ.

ಮಯಕ್ಕು ಮಿರುವಿನ್ನೆ ವಲ್ಲಿಯಿಲ್ ಪೊಂಡು, ಮದಿಮಯಂಗಿ
ತುಯಕ್ಕುಮ್ ಪಿರವಿಯಿಲ್ ತೋನ್ರಿಯವೆನ್ನೆ, ತುಯರಗತ್ತಿ
ಉಯ್ಯಕೊಂಡುನಲ್ಲುಮ್ ಇರಾಮಾನುಕವನ್ನೆದುನ್ನೆಯುನ್ನಿ
ನಯಕ್ಕುಮವರ್ಕುಡಿಳುಕ್ಕುನ್ನರ್, ನಲ್ಲವರೆನ್ನುನ್ನೆನ್ನೆ. 101

ಮಯಕ್ಕುಮ್-ಅಜ್ಞಾನವು ಆಕ್ರಮಿಸಲು, ಇರು-ಪುಣ್ಯಪಾಪಗಳೆಂಬ ಎರಡು ವಿಧವಾದ, ವಿನೈ-ಕರ್ಮಗಳುಂಟು, ವಲ್ಲಿಯಿಲ್-ದಾರದಿಂದ, ಪೊಂಡು-ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು, ಮದಿಮಯಂಗಿ-ಬುದ್ಧಿವಿಕಲ್ಪವಾಗಿ, ತುಯಕ್ಕುಮ್-(ಮನಸ್ಸನ್ನು) ಬದಲಿಸುತ್ತಿರುವ, ಪಿರವಿಯಿಲ್-ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ, ತೋನ್ರಿಯ-ಹುಟ್ಟಿದ, ಎನ್ನೈ-ನನ್ನ, ತುಯರ್-ಕರ್ಮಫಲವಾದ ದುಃಖವನ್ನು, ಅಗತ್ತಿ-ನಾಶಮಾಡಿ, ಉಯ್ಯ-ಉದ್ಧಾರವಾಗುವಂತೆ, ಕಾಣು-ಅಂಗೀಕರಿಸಿ, ನಲ್-ಗುಮ್-ಸ್ನೇಹವನ್ನು ಮಾಡಿದ, ಇರಾಮಾನುಶಾ-ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರೇ!, ಎನ್ನು-ಎಂದು, ಇದು-ಇದು, ಉನ್ನೈ-ತಮ್ಮನ್ನು, ಉನ್ನಿ-ಅನುಸಂಧಾನಮಾಡಿ, ನೈನ್ದು-ದ್ರವಿಸುವವರಿಗೆ, ಎನ್ನುಮ್-ಸರ್ವಕಾಲವೂ, ನಯಕ್ಕುಮವರ್ಕು-ಪ್ರೇಮ ಮಾಡುವವರಿಗೆ, ಇಳುಕ್ಕು-ಕಡಿಮೆ ಎಂದು; ನಲ್ಲವರ್-ಸತ್ಪುರುಷರಾದವರು, ಎನ್ನರ್-ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ವಿಷಯಾಸಕ್ತಿ ಹೊಂದಿದ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಮಾಡಿದ ದುಷ್ಟಕರ್ಮಗಳ ಫಲವಾಗಿ ಜನನ ಮರಣ ಚಕ್ರದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿ ತೊಳಲುತ್ತಾ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ನನ್ನನ್ನು ಕಂಡು, ನನ್ನ ದುಃಖಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ನಾಶಮಾಡಿ ನಾನು ಉದ್ಧಾರವಾಗುವಂತೆ ಕೃಪೆಮಾಡಿದ ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರೇ!, ಎಂದು ತಮ್ಮ ಯಾವ ಪಾವನತ್ವವನ್ನು ಅನೇಕ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ ಅನುಸಂಧಾನ ಮಾಡಿದಂತಹುದು; ತಮ್ಮನ್ನು ಅನುಸಂಧಾನ ಮಾಡುತ್ತಾ ದ್ರವಿಸಿ ಶಿಥಿಲವಾಗುವವರಿಗೆ, ಅವಧ್ಯವಾಗಿರುವುದೆಂದು, ಜ್ಞಾನಾಧಿಕರಾದವರು ಯಾವಾಗಲೂ ಹೇಳುವರು.

ನೈಯುಮ್ ಮನಮುನ್ ಕುಣಂಗಳೈಯುನ್ನಿ ,

ಯೆನ್ ನಾವಿರುನ್ನು ಎಮ್

ಮೈಯನಿರಾಮಾನುಕನೆನ್ನೈಕ್ಕುವಾ, ಅರುವಿನೈಯೇನ್

ಕೈಯುನೊಡುಳುಮ್ ಕಣ್ ಕರುದಿಡುಜ್ಜಾನಕ್ಕಡಳ್

ಫುಡೈಶೂಳ್

ಮೈಯಮಿದಿನಿಲ್, ಉನ್ ವನ್ನೈಯೆನ್ನಾಲೆನ್

ವಳರ್ ನ್ನದುನೇ. 102

ಮನಮ್-(ನನ್ನ) ಮನಸ್ಸು, ಉನ್-ತಮ್ಮ, ಕುಣಂಗಳ್-ದಿವ್ಯಗುಣಗಳನ್ನು, ಉನ್ನಿ-ಅನುಸಂಧಾದ ಮಾಡುತ್ತಾ, ನೈಯುಮ್ (ಸವೆಯುತ್ತಿದೆ) ದುರ್ಬಲವಾಗುತ್ತಿದೆ, ಎನ್-ನನ್ನ, ನಾ-ನಾಲಗೆಯಾದರೋ, ಇರುನ್ನು-ಒಂದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿದ್ದು, ಇರಾಮಾನುಶನ್-ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರು, ಎಮ್ ಅಯ್ಯನ್-ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿ (ನಮ್ಮ ಆಚಾರ್ಯರು), ಎನ್ನು-ಎಂದು, ಅಕ್ಕೈಕ್ಕುವಾ-ಕರೆಯುತ್ತಿದೆ, ಅರುವಿನೈಯೇನ್-ಮಹಾವಾಪಿಯಾದ ನನ್ನ, ಕೈಯುಮ್-ಕೈಗಳು, ತೊಳುಮ್-ಆಚಾರ್ಯರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅಂಜಲಿ ಬದ್ಧವಾಗುತ್ತಿವೆ, ಕಣ್-ಕಣ್ಣುಗಳು, ಕಾಣ-ಸದಾಕಾಲವೂ ಆಚಾರ್ಯರನ್ನು ಸೇವಿಸುವುದಕ್ಕೆ, ಕರುದಿಡುಮ್-ಸಂಕಲ್ಪಮಾಡುತ್ತಿವೆ, ಕಡಲ್-ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ, ಫುಡೈಶೂಳ್-ನಾಲ್ಕೆಸೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸುತ್ತುವರಿದಿರುವ, ಇದು-ಈ, ಮೈಯತ್ತಿಲ್-ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ, ಉನ್-ತಮ್ಮ, ವನ್ನೈ-ಉದಾರತ್ವವು, ಎನ್ನಾಲ್-ನನ್ನ ವಿಷಯವಾಗಿ, ಎನ್-ಯಾವ ಕಾರಣದಿಂದಲೋ, ವಳರ್ ನ್ನದು-ವೃದ್ಧಿಹೊಂದುತ್ತಿರುವುದು.

ಓ ರಾಮಾನುಜರೇ! ನನ್ನ ಅಂತಃಕರಣವು (ಮನಸ್ಸು), ತಮ್ಮ ಕಲ್ಯಾಣಗುಣಗಳನ್ನು ಅನುಸಂಧಾನ ಮಾಡುತ್ತಾ ಹಾಗೆಯೇ ಸ್ಥಿರತೆಯನ್ನು ಪಡೆದಿದೆ. ನನ್ನ ನಾಲಗೆಯು ತಮ್ಮ ತಿರುನಾಮ ಸಂಕೀರ್ತನೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ಮಹಾವಾಪಿಯಾದ ನನ್ನ ಕೈಗಳು ತಮಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡುತ್ತಿವೆ, ನನ್ನ ಕಣ್ಣುಗಳಾದರೋ ಎಂದೆಂದೂ ತಮ್ಮ ದರ್ಶನಮಾಡಿ ಸೇವಿಸುವ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಯಿಂದಿರುವುವು. ಬಹುಸಂಖ್ಯಾತ ಜೀತನರು ತಮ್ಮನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿರಬೇಕಾದರೆ, ತಮ್ಮ ಔದಾರ್ಯವು ದಾಸನ ಮೇಲೆ ವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದುತ್ತ ಇರುವುದಲ್ಲ! ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು ?

ವಳರಾನ್ದ ವೆಂಗೋಪ ಮಡಂಗಲೊನ್ನಾಯ್, ಅನುವಾಳವುಣನ್
 ಕಳರಾನ್ದ ಪೊನ್ನಾಗಂಗಿಳಿತ್ತವನ್, ಕೀರ್ತಿಪ್ಪಯಿರೆಳುಂನ್ನು
 ವಿಳ್ಳೆನ್ನಿಡುಮ್ ಶಿನ್ದೈಯಿರಾಮಾನುಶನೆನ್ನನ್ ವಿನ್ನೈನೋಯ್
 ಕಳ್ಳೆನ್ನುನನ್ ಜ್ಞಾನಮಳಿತ್ತವನ್, ಕೈಯಿರ್ಕನಿಯೆನ್ನವೇ. 103

ವಳರಾನ್ದ-ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ವೃದ್ಧಿಹೊಂದಿದ, ವೆಮ್-ಅತಿಕ್ರೂರವಾದ, ಕೋಪಮ್-
 ಕ್ರೋಧವುಳ್ಳ, ಒನ್ನು-ಸಾಟಿಯಿಲ್ಲದ, ಮಡಂಗಲಾಯ್-ನರಸಿಂಹನಾಗಿ, ಅನ್ನು-
 ಆಗ (ಪ್ರಹ್ಲಾದನ ಮೇಲೆ ಹಿರಣ್ಯಕಶಿಪುವು ಕೋಪ ತಾಳಿದಾಗ), ಕಳರಾನ್ದ-
 ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೊಬ್ಬಿದ್ದ, ಪೊನ್-ಬಂಗಾರಮಯವಾಗಿದ್ದ (ವಜ್ರಕಾಯವಾಗಿದ್ದ),
 ಆಗಮ್-ದೇಹವನ್ನು, ಕಳಿತ್ತವನ್-ಸೀಳಿಹಾಕಿದವನ, ಕೀರ್ತಿ-ದಿವ್ಯಕೀರ್ತಿಯನ್ನು,
 ಪಯಿರ್-ಬೆಳೆಯಂತೆ, ಎಳುಂನ್ನು-ಬಿತ್ತಿಬೆಳೆಸಿ, ವಿಳ್ಳೆನ್ನಿಡುಮ್-ಸಫಲವಾಗುವೋ
 ವಾದಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಸಿ ತುಂಬಿಕೊಂಡಿರುವ, ಶಿನ್ದೈ-ಹೃದಯವನ್ನುಳ್ಳ, ಇರಾಮಾನುಶನ್-
 ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರು, ಎನ್-ದನ್-ನನ್ನ ಯಾವ, ಮೆಯ್-ಶರೀರವನ್ನು ಕೂಡಿ
 ಬಂದಿರುವ, ವಿನ್ನೈ-ಕರ್ಮಫಲವನ್ನೂ, ನೋಯ್-ದುಃಖವನ್ನೂ, ಕಳ್ಳೆನ್ನು-ನಾಶ
 ಮಾಡಿ, ಕೈಯಿಲ್-ಕೈಯಲ್ಲಿರುವ, ಕನಿಯೆನ್ನ-ನೆಲ್ಲಿಕಾಯಿಯಂತೆ, ನಲ್-ಉನ್ನತ
 ವಾದ, ಜ್ಞಾನಮ್-ಜ್ಞಾನವನ್ನು, ಅಳಿತ್ತವನ್-ಕೃಪೆಯಿಂದ ಕರುಣಿಸಿದರು.

ಕೊಬ್ಬಿದ ಕ್ರೂರ ರಕ್ತ ಸ ಹಿರಣ್ಯಾಸುರನು ಪರಮ ಭಾಗವತನಾದ ಪ್ರಹ್ಲಾದ
 ಕುಮಾರನನ್ನು, ಅಂತೆಯೇ ಎಲ್ಲ ಮಾನವರನ್ನೂ ಹಿಂಸಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ, ಅತಿ
 ಭಯಂಕರವಾದ, ಕ್ರೂರವಾದ ಕೋಪವನ್ನು ತಾಳಿದ ನರಸಿಂಹನ ರೂಪದಲ್ಲಿ
 ಅವತರಿಸಿ, ಆ ಹಿರಣ್ಯಕಶಿಪುವಿನ ವಜ್ರದೇಹವನ್ನು ತೃಣದಂತೆ ಸೀಳಿ, ಧರ್ಮ
 ಸಂಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಿದ ಪರಮಾತ್ಮನಾದ ಶ್ರೀಯುಃಪತಿಯ ದಿವ್ಯಕಲ್ಯಾಣಗುಣಗಳನ್ನು
 ತಮ್ಮ ಹೃದಯ ಮಂದಿರದಲ್ಲಿಟ್ಟು ಅನುಭವಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರು,
 ತಮ್ಮ ನಿರ್ಹೇತುಕ ಕೃಪೆಯಿಂದ ನನಗೆ ಅಂಟಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಪ್ರಕೃತಿ ಸಂಬಂಧದಿಂದ
 ಬಂದ ಎಲ್ಲಾ ದುಃಖಗಳನ್ನೂ ನಿವಾರಿಸಿ, ಸ್ವರೂಪ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕರತಲಾಮಲಕ
 ವಾಗುವಂತೆ ನನಗೆ ಉಪದೇಶಮಾಡಿ ನನ್ನನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸಿದರು.

ಕೈಯಿರ್ಕನಿಯೆನ್ನ ಕಣ್ಣನ್ನೆಕ್ಕಾಟ್ಟಿತ್ತರಿಲುಮ್, ಉನ್ನನ್
 ಮೆಯ್ಯಿರ್ಕಿರಂಗಿಯಶೀರನ್ನಿ ವೇಂಡಿಲನ್ ಯಾನ್, ನಿರಯ
 ತ್ತೊಯ್ಯಿರ್ಕಡಕ್ಕಿಲುಮ್ ಶೋದಿವಿಣ್ ಶೇರಿಲುಮ್
 ಇವ್ವರುಳ್ ನೀ

ಶೆಯ್ಯಿಲ್-ತರಿಪ್ಪನ್, ಇರಾಮಾನುಶಾನೆನ್ ಶೆಳುಂಗೊಂಡಲೇ. 104

ಶಿಳುಮ್-ವಿಲಕ್ಷಣವಾದ, ಕೊಂಡಲ್-ಮೇಘಗಳ ಮಾದರಿ ಪರಮೋದಾರಿ
ಗಳಾಗಿ, ಎಮ್-ನಮಗೆ ಸ್ವಾಮಿಯಾಗಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಿರುವ, ಇರಾಮಾನುಶಾ-
ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರೇ !, ಕಣ್ಣಿನೈ-ಆಶ್ರಿತ ವತ್ಸಲನಾದ, ಸರ್ವೇಶ್ವರನಾದ
ಕೃಷ್ಣಾವತಾರದ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು, ಕೈಯಿನ್-ಅಂಗೈನ, ಕನಿಯೆನ್ನ-ನೆಲ್ಲಿಕಾಯಿ
ಯಂತೆ, ಕಾಟ್ಟಿತ್ತರಿಲುಮ್-ತೋರಿಸಿದಾಗ್ಯೂ, ಉನ್-ದನ್-ತಮ್ಮ ಯಾವ,
ಮೆಯಿಲ್-ಕರೀರದಲ್ಲಿ, ಪಿರಂಗಿಯ-ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಿರುವ, ಶೀರಾಱ್ಪಿ-ದಿವ್ಯಗುಣ
ಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲದೆ, ಯಾನ್-ನಾನು, ವೇಂಡಿಲನ್-(ಇತರೆ ಯಾವುದನ್ನೂ) ಬಯಸು
ವುದಿಲ್ಲ, ನಿರಯಮ್-ಸಂಸಾರರೂಪ ನರಕವೆಂಬ, ತೋಯಿಲ್-ಕಮರಿಯಲ್ಲಿ,
ಕೆಡಕ್ಕಿಲುಮ್-ಬಿದ್ದಿರುವವನಾಗಿದ್ದರೂ, ತೋದಿ-ನಿರವಧಿಕ ತೇಜೋಮಯವಾದ,
ವಿಣ್-ಪರಮಪದವನ್ನು, ಶೇರಿಲುಮ್-ಸೇರಿದರೂ, ಇವ್ವರುಳ್-(ಇದಕ್ಕೆ
ಬೇಕಾಗಿದ್ದ) ಅನುಗ್ರಹವನ್ನು, ನೀ-ತಾವು, ಶೆಯ್ಯಿಲ್-ದಯಪಾಲಿಸಿದುದನ್ನು,
ತರಿಪ್ಪನ್-ಧರಿಸೋಣ.

ಅತಿಮಾನುಷ ಚೇಷ್ಟಿತಗಳಿಂದ ಸಕಲ ಜನರ ಮನವನ್ನು ಸೂರೆಗೊಂಡ,
ಆಶ್ರಿತ ಸುಲಭನಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನಾದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಗುಣಾನುಭವಗಳನ್ನು ಕರತಲಾ
ಮಲಕವಾಗುವಂತೆ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ ಮಾಡಿಸಿದ ಯಾವ ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರ ದಿವ್ಯ
ಮಂಗಳ ವಿಗ್ರಹದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಿರುವ ಅವರ ಕಲ್ಯಾಣಗುಣಗಳನ್ನಲ್ಲದೆ ನಾನು
(ದಾಸನು) ಬೇರೆ ಯಾವುದನ್ನೂ ಬಯಸೆನು. ಈ ದಾಸನನ್ನು ತಾವು ಸಂಸಾರ
ರೂಪದ ನರಕದಲ್ಲಿ ಬೀಳಿಸಿದರೂ, ತಮ್ಮನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿದವನಲ್ಲವೇ ಎಂದು ಕನಿಕರಿಸಿ,
ತೇಜೋಮಯವಾದ ಪರಮಪದವನ್ನು ಸೇರಿಸಿದರೂ, ಎಲ್ಲ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ತಮ್ಮ
ಕಲ್ಯಾಣಗುಣಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವಂತೆ ಕೃಪೆಮಾಡಿರೆಂದು ಬೇಡುವೆನೆನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ಶಿಳುಂದಿರೈಸ್ಪಾರ್ಕಡಲ್ ಕಂಡುಯಿಲ್ ಮಾಯನ್,

ತಿರುವಡಿಕ್ಕಿಳ್,

ವಿಳುಂದಿರುಪ್ಪಾರ್ ನೆಂಗಿಲ್ ಮೇವುನನ್ ಜ್ಞಾನಿ,

ನಲ್-ವೇದಿಯರ್-ಗಳ್

ತೊಳುಂದಿರುಪ್ಪಾದ ನಿರಮಾನುಶನ್ನೈತ್ತೊಳುಮ್ ಪೆರಿಯೋರ್

ಎಳುಂದಿರೈತ್ತಾಡುಮಿಡಮ್, ಅಡಿಯೇನುಕ್ಕಿರುಪ್ಪಿಡಮೇ. 105

ಶಿಳುಮ್-ರಮ್ಯವಾದ, ತಿರೈ-ಅಲೆಗಳನ್ನುಳ್ಳ, ಪಾರ್ಕಡಲ್-ಕ್ಷೀರ ಸಮುದ್ರ
ದಲ್ಲಿ, ಕಣ್-ತುಯಿಲ್-ಯೋಗ ನಿದ್ರಿಯಲ್ಲಿರುವ, ಮಾಯನ್-ಆಶ್ಚರ್ಯಕರವಾದ
ಸರ್ವೇಶ್ವರನ, ತಿರುವಡಿಕ್ಕಿಳ್-ಶ್ರೀಪಾದಗಳಲ್ಲಿ, ವಿಳುಂದಿರುಪ್ಪಾರ್-ಅವುಗಳೇ

ರಕ್ಷಕನೆಂದು ಇರುವವರ, ನೆಂಗಿಲ್-ಹೃದಯದಲ್ಲಿ, ಮೇವುಮ್-ಸೇರಿರುವ
(ಹೊಂದಿರುವ), ನಲ್-ವಿಲಕ್ಷಣವಾದ, ಜ್ಞಾನಿ-ಜ್ಞಾನವಂತರಾದ,
ನಲ್-ವೇದಿಯರ್-ಪರಮ ವೈದಿಕರಾದವರೂ, ಇರಾಮಾನುಶನೈ-ರಾಮಾನುಜಾ
ಚಾರ್ಯರನ್ನು, ತೊಳುಮ್-ಸದಾ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿರುವ, ಪೆರಿಯೇರ್-ಮಹಾತ್ಮರು,
ಎಳುನ್ನು-ಎದ್ದು, ಆಡುಮ್ ಇಡಮ್-ಅನಂದ ಪರವಶತೆಯಿಂದ ನೃತ್ಯ, ಗಾನ,
ಸಂಕೀರ್ತನೆಗಳಲ್ಲಿರುವ, ಅಡಿಯೇನುಕ್ಕು-ಅವರ ಅಡಿಯವನಾದ ನನಗೆ,
ಇರುಪ್ಪಿಡಮ್ ವಾಸಮಾಡುವ ಸ್ಥಳವು.

ಸರ್ವವಿಧದಲ್ಲೂ ಮನೋಹರವಾಗಿರುವ ಶ್ರೀರಾಬ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಅದಿಶೇಷನ ತಲ್ಪದಲ್ಲಿ,
ಜಗದ್ರಕ್ಷಣಾರ್ಥ ಯೋಗನಿದ್ರೆಯಲ್ಲಿರುವ ಶ್ರೀಯಃಪತಿಯ ಪಾದಾರವಿಂದಗಳನ್ನೇ
ಸರ್ವರಕ್ಷಕನೆಂದು ವಿಶ್ವಾಸ ಹೊಂದಿರುವ, ಯೋಗೀಶ್ವರರಾದ, ಅಪೇಕ್ಷಿತ ಕಲ್ಯಾಣ
ಗುಣಪೂರ್ಣರಾದ ವೈದಿಕ ಪರಮ ಜ್ಞಾನಿಗಳಿಂದ ಸದಾ ಸೇವೆ ಪಡೆಯುತ್ತಿರುವ
ಪಾದಾರವಿಂದಗಳನ್ನುಳ್ಳ ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿ, ಅನಂದ ಪರವಶರಾಗಿ
ನೃತ್ಯ, ಸಂಕೀರ್ತನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಸ್ಥಳಗಳೇ ನನಗೆ ಸಮ್ಮತವಾದ
ವಾಸಸ್ಥಳವು ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ತಿರುವರಂಗತ್ವ ಮುದನಾರ್ ಅವರು.

ಇರುಪ್ಪಿಡಮ್ ವೈಗುಂದಮ್ ವೇಂಗಡಮ್,

ಮಾಲಿರುಂತೋಲೈಯೆನ್ನುಮ್

ಪೊರುಪ್ಪಿಡಮ್ ಮಾಯನಕ್ಕೈನ್ನರ್ ನಲ್ಲೋರ್,

ಅವೈದನ್ನೊಡುಮ್ ವ

ನ್ನಿರುಪ್ಪಿಡಮ್ ಮಾಯನಿರಾಮಾನುಶನ್ ಮನತ್ತಿನ್ನವನ್ ವ

ನ್ನಿರುಪ್ಪಿಡಮ್, ಎನ್ನನಿದಯತ್ತುಳ್ಳೇತನಕ್ಕಿನ್ನುರವೇ.

106

ಮಾಯನಕ್ಕು-ಆಶ್ಚರ್ಯಭೂತನಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನಿಗೆ, ಇರುಪ್ಪಿಡಮ್-
ನೆಲೆಸಲು ಸ್ಥಳಗಳಾದ, ವೈಕುಂಠಮ್-ಪರಮಪದವಾದ ಶ್ರೀವೈಕುಂಠವು, ವೇಂಗಡ-
ತಿರುಪತಿ (ತಿರುಮಲ), ಮಾಲಿರುಂತೋಲೈ-ತಿರುಮಾಲಿರುಂತೋಲೈ ಎಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ
ಹೊಂದಿರುವ, ಪೊರುಪ್ಪು-ಪರ್ವತದಲ್ಲಿ, ಇಡಮ್-ನಿತ್ಯವಾಸಮಾಡುವ,
ನಲ್ಲೋರ್-ಭಗವದ್ಭಕ್ತರುಗಳು, ಎನ್ನರ್-ಎಂಬುವ, ಮಾಯನ್-ಇಂತಹ
ಸರ್ವೇಶ್ವರನು, ಅವೈತನ್ನೊಡುಮ್-ಅವನು ತನ್ನೊಡನೆ ಆ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ, ವನ್ನು-
ಬಂದು, ಇರುಪ್ಪಿಡಮ್-ನೆಲೆಸಿರುವ ಸ್ಥಳವು, ಇರಾಮಾನುಶನ್ ಮನತ್ತು-
ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ, ಅವನ್-ಆ ಆಚಾರ್ಯರು, ಇನ್ನು-ಈಗ,

ವನ್ನು-ಬಂದು, ತನಕ್ಕು-ನಮಗೆ, ಇನ್ನು-ಅತಿಶಯವಾದ ಸುಖವನ್ನು, ಉರ-
ಹೊಂದಿರುವಂತೆ, ಇರುಪ್ಪಿಡಮ್-ವಾಸವಾಗಿರುವ ಸ್ಥಳವು, ಎನ್ನನ್-ನನ್ನ ಯಾವ,
ಇದಯತ್ತುಳ್ಳಿ-ಹೃದಯದಲ್ಲಿಯೇ ಇದೆ.

ಭಕ್ತಿ ಪಾರವಶ್ಯನಾದಂತಹ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು, ಶ್ರೀವೈಕುಂಠ, ಶೇಷಾಚಲವೆಂಬ
ತಿರುಮಲೆ, ತಿರುಮಾಲಿರುಂಕೋಲ್ಕೆ ಮೊದಲಾದ ದಿವ್ಯದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯವಾಸ
ಮಾಡುತ್ತಿರುವನೆಂಬ ವಿಚಾರವನ್ನು ವಿಷಧೀಕರಿಸಿದ ಶ್ರೀಮದ್ರಾಮಾನುಜರ ದಿವ್ಯ
ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಾನಂದದಿಂದ ಸದಾ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತನಾಗಿರುವನು. ಅಂತಹ ದಿವ್ಯದೇಶ
ಗಳಲ್ಲಿರುವ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ತಮ್ಮ ಹೃದಯ ಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ
ಯಾವ ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರು ನನ್ನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ನಿರತಿಶಯ ಸುಖದಿಂದ ನಿತ್ಯ
ವಾಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವರು ; ಇದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಭಾಗ್ಯ ಬೇಕೇ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ತಿರುವ
ರಂಗತ್ತ ಮುದನಾರ್ ಅವರು.

ಇನ್ನುತ್ತ ಶೀಲತ್ತಿರಾಮಾನುಶ, ನೆನ್ನುಮೆವ್ವಿಡತ್ತುಮ್

ಎನ್ನುತ್ತನೋಯುಡಲ್ ದೋರುಮ್ ಪಿರನ್ನಿರನ್ನು, ಎಣ್ಣಿರಿಯ

ತುನ್ನುತ್ತವೀಯನುಮ್ ಶೊಲ್ಲುವದೊನ್ನುಂಡು

ಉನ್ ತೊಂಡರ್ ಗಟ್ಟೀ

ಯನ್ನುತ್ತಿರುಕ್ಕುಂಬಡಿ,

ಯೆನ್ನೈಯಾಕ್ಕುಯಂಗಾಟ್ಟಡುತ್ತೀ. 107

ಇನ್ನುತ್ತು-(ಅತ್ಯಂತ ನೀಚವಾದ ನನ್ನ ಹೃದಯವನ್ನು ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದೇ
ತಿಳಿದು ಬಂದು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ) ಅತ್ಯಾನಂದದಿಂದ ನೆಲೆಸಿರುವ, ಶೀಲತ್ತು-ಸೌಶೀಲಗುಣ
ಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರುವ, ಇರಾಮಾನುಶ-ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರೇ! ಶೊಲ್ಲುವದು-
ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನವಿಳಿವಿಳಿವುಗಳು, ಒನ್ನು-ಒಂದು (ಕೆಲಸವು) ವಿಷಯವು, ಉಂಡು-
ಇರುವುದು (ಅದೇನೆಂದರೆ), ಎನ್ನು-ಅವಯವಗಳೆಲ್ಲಾ, ಉತ್ತು-ವ್ಯಾಪಿಸಿ
ಕೊಂಡಿರುವ, ನೋಯ್-ವ್ಯಾಧಿಗಳ ಗೂಡಾಡ, ಉಡಲ್ ದೋರುಮ್-ಪ್ರತಿ
ದೇಹದಲ್ಲಿಯೂ, ಪಿರನ್ನು-ಹುಟ್ಟಿ, ಇರನ್ನು-ಮೃತಿ ಹೊಂದಿ, ಎಣ್ಣಿರಿಯ-
ಅಸಂಖ್ಯಾತವಾದ, ತನ್ನು-ದುಃಖವನ್ನು, ಉತ್ತು-ಅನುಭವಿಸಲು, ವೀಯನುಮ್-
ಮುಳುಗಿಸಿದರೂ, ಎನ್ನುಮ್-ಎಲ್ಲ ಕಾಲದಲ್ಲೂ, ಎವ್ವಿಡತ್ತುಮ್-ಎಲ್ಲ ಸ್ಥಳ
ಗಳಲ್ಲೂ, ಉನ್-ತಮ್ಮ (ಆಚಾರ್ಯರ), ತೊಂಡರ್ ಗಟ್ಟೀ-ದಾಸರವಿಷಯದಂತೇ,
ಅನ್ನು-ಸ್ರೇಮವನ್ನು, ಉತ್ತು-ಉಂಟುಮಾಡಿ, ಇರುಕ್ಕುಮ್ ಬಡಿ-ಇರುವಂತೆ,
ಆಕ್ಕು-ಮಾಡಿ, ಎನ್ನೈ-ನನ್ನನ್ನು, ಅಂಗು-ಅವರ ಶ್ರೀಪಾದಗಳಲ್ಲಿ, ಅಳಸಡುತ್ತು-
ದಾಸನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿರುವರು.

ನೀಚನಾಗಿರುವ ನನ್ನಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಮೋಹ ಹೊಂದಿ ಸಂಶ್ಲೇಷಿಸುವ ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರೇ! ಅಂಗಾಂಗಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಪ್ರಸರಿಸಿ ಬಾಧಿಸುವ ವ್ಯಾಧಿಗಳಿಗೆ ನೆಲೆಯಾದ ದೇಹವನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಲೂ, ಮತ್ತೆ ಸಾಯುತ್ತಲೂ, ಹುಟ್ಟುತ್ತಲೂ ಇರುವುದಕ್ಕೆ, ದುಃಖವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಇರುವ ನನ್ನನ್ನು, ಸರ್ವದೇಶ, ಸರ್ವಕಾಲ, ಸರ್ವಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲೂ ತನುಗೆ ಶೇಷಭೂತರಾಗಿರುವವರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ವ್ಯಾಮೋಹವುಳ್ಳವನನ್ನಾಗಿಯೂ, ಅವರಿಗೆ ನನ್ನನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಾದರೂ ಉಪಯೋಗಿಸುವಂತೆ ಕರುಣಿಸಿ ನನ್ನನ್ನು ಕೃತಾರ್ಥನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿರುವಿರಲ್ಲಾ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ಅಂಗಯಲ್ ಪಾಯ್ ವಯಲ್ ತೆನ್ನ ರಂಗನ್,

ಅಣಯಾಗಮನ್ನುಮ್

ಸಂಗಯಮಾನುಲರ್ಪಾವೈಯೈಪೋತ್ತುದುಮ್,

ಪತ್ತಿಯೆಲ್ಲಾ ಮ್

ತಂಗಿಯದೆನ್ನತ್ತಳ್ಳಿತ್ತು ನೆಂಗೇನತ್ತಲೈಮಿತ್ತೈಯೇ

ಪೊಂಗಿಯ ಕೀರ್ತಿ, ಯಿರಾಮಾನುಶನಡಿಪ್ಪೂಮುನ್ನವೇ.

108

ನೆಂಗೇ-ಓ ಹೃದಯವೇ, ಪತ್ತಿ-ಭಕ್ತಿ ತತ್ವವಾದ, ಎಲ್ಲಾ ಮ್-ಸಮಸ್ತವನ್ನೂ, ತಂಗಿಯದೆನ್ನಮ್-ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ನೆಲೆಸುವಂತೆ, ತಳ್ಳಿತ್ತು-ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ, ಪೊಂಗಿಯ-ಪ್ರಸರಿಸಿರುವ, ಕೀರ್ತಿ-ಕೀರ್ತಿಯುಳ್ಳ, ಇರಾಮಾನುಶನ್-ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರ, ಅಡಿ-ಪಾದಾರವಿಂದಗಳು ಎಂಬ, ಪೂ-ಪುಷ್ಪವು (ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿ ಲಿಕ್ಕಿಂದೇ ಇರುವ ಪಾದಪದ್ಮಗಳು), ನಮ್-ತಲೈಮಿತ್ತೈಯೇ-ನಮ್ಮ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ, ಮುನ್ನ-ನಿತ್ಯವಾಸ ಮಾಡುವಂತೆ, ಅಮ್-ಸುಂದರವಾದ, ಕಯಲ್-ಮೀನುಗಳು, ಪಾಯ್-ಎಗರುತ್ತಿರುವ, ವಯಲ್-ಹೊಲ ಗದ್ದೆಗಳಿಂದ, ತೆನ್-ರಮ್ಯವಾದ, ಅರಂಗನ್-ಉಭಯ ಕಾವೇರಿ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಪವಡಿಸಿರುವ ಶ್ರೀರಂಗನಾಥನ, ಆಣಿ-ಮನೋಜ್ಞವಾದ, ಆಗಮ್-ವಕ್ಷಸ್ಥಲದಲ್ಲಿ, ಮುನ್ನುಮ್-ನಿತ್ಯವಾಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ, ಮಾ-ಶ್ಲಾಘ್ಯವಾದ, ಸಂಗಯಮುಲರ್-ತಾವರೆ ಪುಷ್ಪದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದ, ಸಾವೈಯೈ-ಶ್ರೀ ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿಯನ್ನು, ಪೋತ್ತುದುಮ್-ಆಶ್ರಯಿಸು ಎಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಓ ಮನಸ್ಸೇ! ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರ ಶ್ರೀಪಾದಾರವಿಂದಗಳೆಂಬ, ಸರಮು ಭೋಗ್ಯವಾದ ಪುಷ್ಪಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಶಿರಸ್ಸಿನ ಮೇಲೆ ಅಲಂಕರಿಸಿ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಕರುಣಿಸಲೆಂದು, ಮೀನುಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದ ಜಲಾವೃತ ಸಂಪದ್ಭರಿತವಾದ ಹೊಲಗದ್ದೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಶ್ರೀರಂಗಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಪವಡಿಸಿರುವ ಶ್ರೀಯುಃಪತಿಯಾದ ಶ್ರೀರಂಗನಾಥನ ಯಾವ ವಕ್ಷಸ್ಥಳಾಭರಣವಾಗಿ ನಿತ್ಯವಾಸಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವ

ಕನುಲೋದ್ಭವೆಯಾದ ಶ್ರೀ ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿದೇವಿಯನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿ ಮಂಗಳಾಶಾಸನ ಮಾಡೋಣ ಎಂದು ಆಷ್ಟೋತ್ತರ ಶತ ಪಾಶುರಗಳನ್ನು ತಿರುವರಂಗತ್ತ ಮುದನಾರ್ ಅನರು ರಚಿಸಿದ ಇರಾಮಾನುಶ ನೂತ್ತಂದಾದಿ ಎಂಬುದು ಪ್ರಪನ್ನ ಗಾಯತ್ರಿ ಎಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿರುವ ಈ ದಿವ್ಯಪ್ರಬಂಧವನ್ನು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ತಮಿಳು ಮೂಲ, ಪ್ರತಿಪದಾರ್ಥ ಮತ್ತು ತಾತ್ಪರ್ಯಗಳನ್ನು ಆಚಾರ್ಯರ ತಿರುವಡಿಗಳ ದಾಸರ ದಾಸನಾದ, ಪ್ರೊ|| ಹೆಚ್. ಪುಟ್ಟಸ್ವಾಮಿ ಅರ್ಥಾತ್ ಹಾರೋಹಳ್ಳಿ ತಿರುವೇಂಗಡಶರ್ಮನಿಂದ ರಾಯಪೇಟೆ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ರಾಮಾನುಜದಾಸರ ಆಂಧ್ರಭಾಷೆಯ ನಿತ್ಯಾನುಸಂಧಾನದ ಆಧಾರದಿಂದ ಅನುವಾದಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.

ಮೊದಲಿನ ಪಾಶುರದಲ್ಲಿ, “ ಪೂಮನ್ನಮಾದು ” ಎಂದರು, ಈ ಕೊನೆಯ ಪಾಶುರದಲ್ಲಿ, “ ಪಂಗಯ ಮಾಮಲರ್ ಪಾವೈ ” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರುವರು. ಅಲ್ಲಿ, “ ಪೊರುಂದಿಯ ” ಎಂದರು, ಇಲ್ಲಿ, “ ಅಣಿಯಾಗ ಮನ್ನಮ ” ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ, “ ಇರಾಮಾನುಶನ್ ಚರಣಾರವಿಂದಂ ನಾಮ್ ಮನ್ನಿವಾಳ ” ಎಂದೂ ಇಲ್ಲಿ, “ ತಲಮಿಶೈಯೇ ಇರಾಮಾನುಶನಡಿ ಪೂಮನ್ನ ” ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಮತ್ತೆ ಅಲ್ಲಿ, “ ನೆಂಗೇ ” ಎಂದು ಹೃದಯವನ್ನು ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ ಇಲ್ಲಿ “ ನೆಂಗೇ ” ಯೆಂದು ಹೃದಯದೊಂದಿಗೆ ಅನುಸಂಧಾನ ಮಾಡುತ್ತಾ ಮುಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಅಂತ್ಯಾದಿ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ರಚಿಸಿರುವ ದಿವ್ಯಪ್ರಬಂಧವಾದುದರಿಂದ ಕೊನೆಯ ಪಾಶುರದ ಕೊನೆಯ (ಅಂತ್ಯ) ಪದವು “ ಪೂಮನ್ನಮೇ ” ಇರುವುದು, ಪ್ರಬಂಧದ ಪ್ರಥಮ (ಆದಿ) ಪದವು “ ಪೂಮನ್ನಮಾದು ” ಇರುವುದರಿಂದ ಅಂತ್ಯಾದಿಯು ನಿರಂತರ ವಾಗಿರುವುದು.

ಇದರಿಂದ ಈ “ ಇರಾಮಾನುಶನೂತ್ತಂದಾದಿ ” (ರಾಮಾನುಜ ನೂರೆಂಟಂತ್ಯಾದಿ) ದಿವ್ಯಪ್ರಬಂಧವು, ಇಚ್ಛಿಸುವ ಎಲ್ಲ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯೂ ಆಗಲು, ಪ್ರಾಪ್ತಿಸಿದ್ದಿಗೆ, ಸ್ವರೂಪಾನುರೂಪವಾದ, ಸಂಪತ್ತಿದ್ದಿಗೆ ಮೂಲವಾದ, ಸಕಲಾತ್ಮ ರಿಗೂ ಅವರವರ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ, ಅವೇಕ್ಷಿತ ಸಂಪದ್ವಿಶೇಷಗಳನ್ನು ಶ್ರೀ ಮಹಾ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯು ತನ್ನ ಕಟಾಕ್ಷ ವಿಶೇಷದಿಂದ ಕೃಪೆಮಾಡುವಳೆಂಬುದು ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗು ವುದು ಆಚಾರ್ಯರ ಚರಣಾರವಿಂದಗಳಿಂದಲೇ ಎಂದೂ, ಇದಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರವು ಈ ಪ್ರಬಂಧವನ್ನು ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಅನುಸಂಧಾನಮಾಡಿ ಪ್ರಾವಣ್ಯ ಪಡೆಯುವರಿಗೇ ಎಂದು ತಿಳಿಯತಕ್ಕದ್ದು.

ಎಂಬೆರುಮಾನ್ ತಿರುವಡಿಗಳೇ ಶರಣಂ

ತಿರುವರಂಗತ್ತಮುದನಾರ್ ತಿರುವಡಿಗಳೇ ಶರಣಂ

ಧಾಟೀ ಪಂಚಕಂ

ಪಾಸಂಡ-ದ್ರುಮಸಂಡ-ದಾನದಹನಃ ಚಾರ್ವಾಕ-ಶೈಲಾಶನಿಃ

ಬೌದ್ಧಧ್ವಾಂತ-ನಿರಾಸ-ವಾಸರಪತಿಃ ಜೈನೇಭ-ಕಂಠೀರವಃ |

ಮಾಯಾವಾದಿ-ಭುಜಂಗ-ಗಾರುಡಮುಣಿಃ ತ್ರೈವಿದ್ಯ ಚೂಡಾಮುಣಿಃ

ಶ್ರೀರಂಗೇಶ-ಜಯದ್ವಜೋ ವಿಜಯತೇ ರಾಮಾನುಜೋಯಂ ಮುನಿಃ || ೧ ||

ಪಾಸಂಡಸಂಡ-ಗಿರಿಖಂಡನ-ವಜ್ರದಂಡಾಃ

ಪ್ರಚ್ಛನ್ನ-ಬೌದ್ಧ-ಮಕರಾಲಯ-ಮಂಥದಂಡಾಃ |

ನೇದಾಂತಸಾರ-ಸುಖದರ್ಶನ-ದೀಪದಂಡಾಃ

ರಾಮಾನುಜಸ್ಯ ವಿಲಸಂತಿ ಮುನೇಸ್ತ್ರಿದಂಡಾಃ ||

|| ೨ ||

ಚಾರಿತ್ರೋದ್ಧಾರದಂಡಂ ಚತುರನಯಪಥಾಲಂಕ್ರಿಯಾ-ಕೇತುದಂಡಂ

ಸದ್ವಿದ್ಯಾದೀಪದಂಡಂ ಸಕಲಕಲಿಕಥಾ-ಸಂಹೃತೇಃ ಕಾಲದಂಡಂ |

ತ್ರಯ್ಯಂತಾಲಂಬದಂಡಂ ತ್ರಿಭುವನವಿಜಯಚ್ಛತ್ರ ಸೌವರ್ಣದಂಡಂ

ಧತ್ತೇ ರಾಮಾನುಜಾಯುಃ ಪ್ರತಕಥಕಶಿರೋ ವಜ್ರದಂಡಂ ತ್ರಿದಂಡಂ || ೩ ||

ತ್ರಯ್ಯಮಾಂಗಲ್ಯಸೂತ್ರಂ ತ್ರಿಯುಗ-ಯುಗಪದಾರೋಹಣಾಲಂಬ-ಸೂತ್ರಂ

ಸದ್ವಿದ್ಯಾದೀಪಸೂತ್ರಂ ಸಕಲಕಲಿಕಥಾ-ಸಂಹೃತೇಃ ಕಾಲಸೂತ್ರಂ |

ಪ್ರಜ್ಞಾಸೂತ್ರಂ ಬುಧಾನಾಂ ಪ್ರಶಮಧನ-ಮನಃ ಪದ್ಮಿನೀ-ನಾಳಸೂತ್ರಂ

ರಕ್ಷಾಸೂತ್ರಂ ಮುನೀನಾಂ ಜಯತಿ ಯತಿಪತೇಃ ವಕ್ಷಸಿ ಬಹ್ಮಸೂತ್ರಂ || ೪ ||

ಪಾಸಂಡಸಾಗರಮಹಾ-ಬಡಬಾಮುಖಗ್ನಿಃ

ಶ್ರೀರಂಗರಾಜ-ಚರಣಾಂಬುಜ-ಮೂಲದಾಸಃ |

ಶ್ರೀ ವಿಷ್ಣು ಲೋಕಮಂಡಿತುಂಟಪ-ಮಾರ್ಗದಾಯಿ

ರಾಮಾನುಜೋ ವಿಜಯತೇ ಯತಿರಾಜರಾಜಃ ||

|| ೫ ||

ಭಜ ಯತಿರಾಜ ಸ್ತೋತ್ರಂ

ಭಜ ಯತಿರಾಜಂ ಭಜ ಯತಿರಾಜಂ ಭಜ ಯತಿರಾಜಂ ಭವಭೀರೋ ||

ಶ್ರೀರಂಗೇಶ ಜಯಾಶ್ರಯಕೇತುಃ ಶ್ರೀತಜನ ಸಂರಕ್ಷಣ ಜೀವಾತುಃ |
ಭವ ಭಯ ಜಲಭೀರೇಷ ಹಿ ಸೇತುಃ ಪದ್ಮಾನೇತುಃ ಪುಣತೌ ಹೇತುಃ ||

ಭಜ ಯತಿರಾಜಂ ಭಜ ಯತಿರಾಜಂ ಭಜ ಯತಿರಾಜಂ ಭವಭೀರೋ ||

ಅದೌ ಜಗದಾಧಾರಃ ಶೇಷಃ, ತವನು ಸುಮಿತ್ರಾ ನಂದನ ವೇಷಃ |
ತದುಸರಿ ಧೃತ ಹಲಮುಸಲವಿಶೇಷಃ, ತದನಂತರಮಭವತ್ ಗುರುರೇಷಃ ||

ಭಜ ಯತಿರಾಜಂ ಭಜ ಯತಿರಾಜಂ ಭಜ ಯತಿರಾಜಂ ಭವಭೀರೋ ||

ಸಾಪಹತೋ ವಾ ಪುಣ್ಯಯುತೋ ವಾ ಸುರನರತಿರೈಕ ಜಾತಿಗತೋ ವಾ |
ರಾಮಾನುಜಪದಾರ್ಥಧಾನ್ಯಕ್ರಮಂ ವಿಂದತಿ ವಿಂದತಿ ವಿಂದತೈವ ||

ಭಜ ಯತಿರಾಜಂ ಭಜ ಯತಿರಾಜಂ ಭಜ ಯತಿರಾಜಂ ಭವಭೀರೋ ||

ಗುಣ ಗುಣಿನೋರ್ಭೇದಃ ಕಿಲ ನಿತ್ಯಃ ಚಿದಚಿದ್ವೈದ್ಯಯ ಪರಭೇದಃ ಸತ್ಯಃ |
ತದ್ವೈದ್ಯಯದೇಹೋ ಹರಿತಿ ತತ್ತ್ವಂ ಸತ್ಯ ವಿಶಿಷ್ಟಾದ್ವೈತಂ ತತ್ತ್ವಂ ||

ಭಜ ಯತಿರಾಜಂ ಭಜ ಯತಿರಾಜಂ ಭಜ ಯತಿರಾಜಂ ಭವಭೀರೋ ||

ಚಿಂತಯ ಸರ್ವಂ ಚಿದಚಿದ್ವೈದ್ಯಯಂ ತನುರಿತಿ ತಸ್ಯ ಹರೇ ರನುರೂಪಂ |
ತಸ್ಮಾತ್ ಕಸ್ಮಿನ್ ಕಲಯಸಿ ಕೋಪಂ ಸಶ್ವಾದ್ ಭಜಸಿ ದುರಾಪಂ ತಾಪಂ ||

ಭಜ ಯತಿರಾಜಂ ಭಜ ಯತಿರಾಜಂ ಭಜ ಯತಿರಾಜಂ ಭವಭೀರೋ ||

ಯಸ್ಯ ಮುಖಸ್ಥಾ ಯತಿಪತಿಸೂಕ್ತಿಃ ತಸ್ಯ ಕರಸ್ಥಾ ವಿಲಸತಿ ಮುಕ್ತಿಃ |
ನರಕೇ ಪತಿತಂ ನವನವಯುಕ್ತಿಃ ನಹಿ ರಕ್ಷತಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ನಿರುಕ್ತಿಃ ||

ಭಜ ಯತಿರಾಜಂ ಭಜ ಯತಿರಾಜಂ ಭಜ ಯತಿರಾಜಂ ಭವಭೀರೋ ||

ಕಾಂತಿಮುಖೀ ಸುಕುಮಾರ ಕುಮಾರಂ ಕೇಶವಸಿಂಹಕಿಶೋರಮುದಾರಂ |
ರಾಮಾನುಜಂ ಅಹಿರಾಡವತಾರಂ ಮೂಕಾನ್ಧಾನ್ ಅಪಿ ಮೋಕ್ಷಯಿತಾರಂ ||

ಭಜ ಯತಿರಾಜಂ ಭಜ ಯತಿರಾಜಂ ಭಜ ಯತಿರಾಜಂ ಭವಭೀರೋ ||

ಕಾಷಾಯಾಂಬರ ಕವಚಿತಗಾತ್ರಂ ಕಲಿತಕಮಂಡಲುದಂಡ ಪವಿತ್ರಂ |
ವಿಧೃತಶಿಖಾಹರಿಣಾಜಿನಸೂತ್ರಂ ವ್ಯಾಖ್ಯಾತದ್ವೈತಪಾಯನ ಸೂತ್ರಂ ||

ಭಜ ಯತಿರಾಜಂ ಭಜ ಯತಿರಾಜಂ ಭಜ ಯತಿರಾಜಂ ಭವಭೀರೋ ||
ಯಾಮುನ ಪೂರ್ಣ ಕೃಪೋಜ್ಜ್ವಲ ಗಾತ್ರಂ ರಾಮಾಬ್ಜಾಕ್ಷ
ಮುನೀಕ್ಷಣ ಪಾತ್ರಂ ,
ಕೋಮಲ ಶರಣಿಪು ಪದಯುಗಮಾತ್ರಂ ಶ್ರೀಮಾಧವ ಸೇನಾಪತಿ ಮಿತ್ರಂ ||

ಭಜ ಯತಿರಾಜಂ ಭಜ ಯತಿರಾಜಂ ಭಜ ಯತಿರಾಜಂ ಭವಭೀರೋ ||
ಸಾಲಗ್ರಾಮೇ ಸರ್ವಹಿತಾರ್ಥಂ ಯೇನಾಸ್ಥಾಪಿ ಗುರೋಃ ಪದತೀರ್ಥಂ ||
ತತ್ಪುಲದೈವತಮಿಹ ಪುರುಷಾರ್ಥಂ ಸಕಲೋಪಾಯಾಧಿಕ ಚರಮಾರ್ಥಂ ||

ಭಜ ಯತಿರಾಜಂ ಭಜ ಯತಿರಾಜಂ ಭಜ ಯತಿರಾಜಂ ಭವಭೀರೋ ||
ಪ್ರವಚನಶಕ್ತಃ ಪ್ರಜ್ಞಾ ಯುಕ್ತಃ ಪರಹಿತಸಕ್ತಃ ಪರಮವಿರಕ್ತಃ ||
ನಾನಾದೈವತಕ್ರೋಧಪುಕ್ತಃ ನ ಭವತಿ ಮುಕ್ತೋ ನ ಭವತಿ ಮುಕ್ತಃ ||

ಭಜ ಯತಿರಾಜಂ ಭಜ ಯತಿರಾಜಂ ಭಜ ಯತಿರಾಜಂ ಭವಭೀರೋ ||
ಸಂತ್ಯಜ ಸಕಲಮುಪಾಯಾಚರಣಂ ವ್ರಜ ರಾಮಾನುಜ ಚರಣೌ ಶರಣಂ |
ವಶ್ಯಸಿ ತಮಸಃ ಪಾರಂ ನಿತ್ಯಂ ಸತ್ಯಂ ಸತ್ಯಂ ಪುನರಪಿ ಸತ್ಯಂ ||

ಭಜ ಯತಿರಾಜಂ ಭಜ ಯತಿರಾಜಂ ಭಜ ಯತಿರಾಜಂ ಭವಭೀರೋ ||

ರಾಮಾನುಜಾರ್ಯ ದಿವ್ಯಾಜ್ಞಾ
ವರ್ಧತಾಂ ಅಭಿವರ್ಧತಾಂ |

ದಿಗಂತವ್ಯಾಪಿನೀ ಭೂಯಾತ್
ಸಾಹಿಲೋಕ ಹಿತೈಷಿಣಿ ||

|| ಸರ್ವೇಜನಾಃ ಸುಖಿನೋ ಭವಂತು ||

|| ಸಮುಪ್ತ ಸನ್ಮಂಗಳಾನಿ ಭವಂತು ||

|| ಕೃಷ್ಣಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

ಗ್ರಂಥಕರ್ತರ ಪರಿಚಯ

ಪ್ರೊ|| ಹಾರೋಹಳ್ಳಿ ತಿರುನೇಂಗಡ ಶರ್ಮಾ (ಹೆಚ್. ಪುಟ್ಟಸ್ವಾಮಿ), ಇವರು ಬೆಂಗಳೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯ ಹಾರೋಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಚಕ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ 2-2-1930ರಂದು ಜನಿಸಿ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಭೂವಿಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಎಂ.ಎಸ್ಸಿ., ಪದವೀಧರರಾಗಿ ಅದೇ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ, ಬಿ. ಎಂ. ಶ್ರೀನಿವಾಸಯ್ಯ ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಕಾಲೇಜ್, ಬೆಂಗಳೂರು, ಹಾಗೂ ಹಾಸನದ ಮಲ್ವಾಡು ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಾಪಕ, ಸಹಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರಾಗಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿ ನಿವೃತ್ತರಾದವರು.

ದ್ರಾವಿಡ ದಿವ್ಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳಾದ ಕೋಯಿಲ್ ತಿರವಾಯ್ಮೊಳೆಯು “ದೇಗುಲಸಿರಿಬಾಯಿ ನುಡಿ (1974)” ಮತ್ತು ಪೆರುಮಾಳ್ ತಿರುಮೋಳೆಯು “ಕುಲಶೇಖರ ಶ್ರೀಸೂಕ್ತಿ (1984)” ಎಂಬ ಹೆಸರುಗಳಲ್ಲಿ ಇವರಿಂದ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಅನುವಾದಗೊಂಡು ಪ್ರಕಟವಾಗಿವೆ. “ಶ್ರೀವೈಷ್ಣವ ಸಂಧ್ಯಾವಂದನೆ (1982)” “ಶ್ರೀವೈಷ್ಣವ ಧರ್ಮಸಂಗ್ರಹ (1986)” ಮತ್ತು “ಶ್ರೀ ಶತಜಿದ್ವರ್ತನ ದರ್ಪಣ (1988)” ಗಳು ಶ್ರೀಯುತರು ಪುಸ್ತಕ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಸಂಪ್ರದಾಯವನ್ನು ಅರಿವು ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿರುವ ಅಮೂಲ್ಯ ಗ್ರಂಥಗಳು.

ಪ್ರಸ್ತುತದ “ಶ್ರೀಮದ್ರಾಮಾನುಜ ನೂರಂತ್ಯಾದಿ” ಯು ತಿರುವರಂಗತ್ತಮುದನಾರ್ ಅವರ ಮೂಲ ದ್ರಾವಿಡ ಭಾಷೆಯು “ಇರಾಮಾನುಶ ನೂತ್ತಂದಾದಿ”, ಪ್ರಪನ್ನ ಗಾಯತ್ರಿ ಎಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ಪಡೆದಿರುವುದರಿಂದ ಅದರ ಅಧ್ಯಯನ ಅನುಷ್ಠಾನಗಳಿಗೋಸ್ಕರ ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ನೀಡಿರುವ ಉತ್ತಮ ಕೊಡುಗೆಯಾಗಿದೆ.

ಸಜ್ಜನ ಮಿತ್ರ

ಡಾ|| ಎಂ. ಎಸ್. ಲೋಗಾನರಸಿಂಹ ಪಂಡಿತ್
224, ದೇಶಿಕಾ ರಸ್ತೆ, ಹಳೇ ಸಂತೆ ಪೇಟೆ, ಮೈಸೂರು-24.